[வைகல்] - உங்கள் தன்னை நீர்மையுடையார் சிலரோடே கலக்கப்பெறுமையிறே எனக்கு இப்பிரிவு விளைந்தது; அவ்விழவெல்லாம் உங்களைக்கொண்டு தீரலாம்படியாயன்றோ வெனக்கிருக்கிறது. ஒருகால் கலந்து பொகட்டுப்போனவவனைப் போலன்றிக்கே நீங்களெப்போதும் இங்கே வர்த்திக்கப்பெற்றேனே! உங்கள் நீர்மையில் ஏற்றமிருந்தபடியென். [வைகல்] - நாடோறும். [பூங்கழிவாய்] - அழகியகழியிடத்து. பூத்தகழியிடத்தென்னவுமாம். ரக்ஷகனானவன் கைவிடுவது பாதகவர்க்கங்களானவை மிகைப்பதான இவ்வளவிலே நீங்கள் முகங்காட்டுவதே. அழகியசோலை, குளிர்ந்த தென்றல், இனிய பரிமளந்தொடக்கமான இவையுமுண்டிறே. பிரிந்தவனே பாதகனாகையன்றிக்கே, இருந்த தேசமும் பாதகமாகை. [வந்து] * பம்பாதீரே ஹநுமதா ஸங்கதః * போலே, ஆளிட்டறிவிக்குந் தசையிலே நீங்களே வந்து, வழிபறியுண்டவிடத்தே தாய்முகங்காட்டினாற்போலே காணும் பிராட்டியைப்பிரிந்து நோவுபடுகிறஸமயத்திலே திருவடிவந்து முகங்காட்டினபடி. (ஹநுமதா) தளர்ந்து "ஆவாரார்துணை" என்று தடுமாறுகிற ஸமயத்திலே, வெற்றித்தழும்புசுமந்த ஆண்பிள்ளையோடே கூடப்பெற்றதென்கிறது. (வாநரேண) ஸந்யாஸிவேஷங்கொண்டு வந்து பிரிவைவிளைத்து நலிவுபண்ணுமவனைப்போலன்றிக்கே, செவ்வியானொருவனோடே சேரப்பெறுவதே. (ஹ) ருஷிகொண்டாடுகிறார். போகத்துக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறோம், ஸத்தைநோக்குவாரைப்பெற்றோமிறே! என்று ஹ்ருஷ்டராகிறார். [வந்து] - அவனைப்போலே தூதர்க்கும் ஆளிட்டழைக்க வேண்டாதொழியப் பெற்றோமே. ஆளிட்டழைக்கவேண்டுகிறதிறேயவனை. ஒருகலத்திலேயொக்கவுண்டு ஒருபடுக்கையிலேகிடந்து தூதுபோவாரைப்போலேகாணும் இவற்றின்படி. [மேயும்] * க்ருஹே புக்தமசங்கிதம்* என்னும்படியிருக்கை. [குருகினங்காள்] - * தர்சிதாநி களத்ராணி * என்கிறபடியே இதொரு சேர்த்தியிருந்தபடியென். [வந்துமேயுமித்யாதி] - நிருபாதிகபாந்தவமுடையார் பக்கலிலே பார்யாபுத்ராதிகளோடே சென்று 'சோறிடும்' என்று புஜிப்பாரைப்போலே காணும் இவற்றின்படி. குருகினங்காள் - கைகள்கூப்பிச்சொல்லீரென்றுக்ரியை. பண்டை முதலிகள், "பத்தாம்பாட்டிலே - ப்ரணயரோஷந்தோற்றச்சொல்லுகிறாள்" என்று நிர்வஹிப்பர்கள். "பாட்டுத்தோறும் - கிலாந்தோற்றச்சொல்லுகிறாள்" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி. [வந்துமேயுங்குருகினங்காள் கைகள் கூப்பிச்சொல்லீர்] என்றும் பிறர்க்குபகரிக்கவே தேடித்திரியுமித்தனையோ, உங்கள்கார்யமும் செய்யவேண்டாவோ. (இவள்கார்யமிங்கே வந்துமேய்கை. இவற்றின் கார்யமங்கே சென்று சொல்லுகை) *உபவாஸக்ருசையாயிருக்கிற என்கார்யம் புஷ்கலராயிருக்கிற உங்களுக்குச் செய்யவேண்டாவோ. [செய்கொள் செந்நெல்] - இத்தலையை நினைக்கலாம்படியோ அங்குத்தை போக்யதையிருக்கிறபடி. *மதுராம் ப்ராப்ய கோவிந்தః கதம் கோகுலமேஷ்யதி, நகரஸ்த்ரீகலாலாப மதுச்ரோத்ரேண பாஸ்யதி* இறே யவன்படி. அத்தேசத்தில் போக்யதையிலே அகப்பட்டிருக்கிறவன் நம்மைநினைக்கப்புகா நின்றானோ. [செய்கொள்செந்நெல்]- ஒரு முதலே செய்யை விழுங்கும்படியாயிருக்கை. [உயர்] - அங்கு வரம்பில்லாமையாலே புடைய உயராநிற்குமத்தனை. *அஹமந்நம்* என்பாரளவும் செல்லத்தானுயராநிற்குமத்தனை. [திருவண்வண்டூருறையும்] "செய்துபோன மாயங்களும்" என்று கூப்பிடவேண்டாதபடியாயிருக்கை. அதாவது - அவதாரவ்யாவ்ருத்தி. [கைகொள்சக்கரத்து] செங்கோலின்படியாயிருக்கை. கைக்கெல்லாம் தானே ஆபரணமாயிருக்கை. [என்கனிவாய்] - முறுவலையெனக்கு முற்றூட்டாக்கினவன். [பெருமான்] - வாய்க்கரையிலே எனக்கு ஜீவநத்தையிட்டு என்னை எழுதிக்கொண்டவன். [கைகொள்சக்கரத்தென்கனிவாய்ப் பெருமான்] - ராஜபுத்ரர்கள் கையிலிடைச்செறி கடைச்செறிக்குத் தோற்றிருக்குமாபோலே. [பெருமான்] - திருவதரத்தில் பழுப்புக்கும் கையுந்திருவாழியுமான சேர்த்திக்குமாயிற்று இவளெழுதிக்கொடுத்தது. [கண்டு] - நானநுபவிக்கப்பாரித்த துறைகளெல்லாம் நீங்கள் காண

விடேறபுகுகிறது. இவளைப்பற்றினார்க்கு இவளிலும் பேறு முற்பட்டிருக்குமிறே. ஸ்ரீவிபீஷணாதிகள் பக்கலிலே கண்டுகொள்வது. [கைகள்கூப்பி] - இத்தலையில் ராஜகுலங்கொண்டு மேன்மையடித்திராதேகிடிகோள். அவர் பழையவரல்லர், பெருமதிப்பர்கிடிகோள்; தொழுதுகொடு நில்லுங்கோள். "தலையில் வணங்கவுமாங்கொலோ" என்றிருக்குமவளிறே யிவள்தான், இவள் பரிகாரமுமப்படியேயிறே. [சொல்லீர்] - தொழுதவநந்தரம் முகம்பார்த்துக்கொடு நிற்பர்; பின்னை யுங்களுக்கு வேண்டினபடி சொல்லுங்கோள். ப்ராணயித்வத்திலே சிறிது கொத்தையுண்டானாலும் தானான தன்மைபோகாதே. [சொல்லீர்] - இத்தலையில் வைவர்ண்யந்தொடக்கமான ஆற்றாமையடங்கலும் உங்கள் பாசுரத்தில் அவனறியும்படி சொல்லுங்கோள். ஒரு பாசுரமிட்டுச் சொல்லவேண்டாவோவென்னில்; [காதன்மை - சொல்லீர்] காதன்மையென்றவாறே - தம்மளவிலே யித்தலைக்குமுள்ளதென்றிருப்பர்; "ஸத்ருச விஷயமானால், விளையுமவையும் ஸத்ருசமாயிருப்பது" என்றிறேயவரிருப்பது. அல்லாத ஏற்றங்களோபாதியிறே ஆற்றாமையில்வந்தால் இருக்கும்படியுமித்தலைக்கு. [வினையாட்டியேன்காதன்மை - சொல்லீர்] - அவர் 'இவ்வூர்க்கவ்வூர் காதம்' என்றிருந்தால், அப்படியே "இவ்வூர்க்கவ்வூர்காதம்" என்றிருக்கமாட்டாத பாபத்தைப் பண்ணின என்னுடையகாதல். தமக்கித்தலையை யொழியச் செல்லும்படியாயிருந்தாலும், எனக்கித்தலையையொழியச்செல்லாதபடியான பாபத்தைப்பண்ணினேன். அங்குநின்றும் வந்தார்க்கு வார்த்தை சொல்லிவிடவும் பெற்றிலேன். [வினையாட்டியேன் காதல் சொல்லீர்] - வன்னெஞ்சர்காதல் போலன்றிறே மென்னெஞ்சர் காதல்; மெல்லியலார் காதலளவல்லாதவென்காதல் சொல்லீர். சொல்லுவார் தாழ்வே; வரவுதப்பாதென்றிருக்கிறாள். ... (1)

இரண்டாம்பாட்டு. ஆர்த்தரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனானவனுக்கு என்னாற்றாமையை அறிவியென்று ஒரு நாரையை யிரக்கிறாள். [காதலித்யாதி] - "முன்புபோகவிட்டவர்கள் கொண்டுவருகிறார்கள்" என்றுகொண்டாறியிருக்கலாம் விஷயமன்றே; அங்ஙனேயாமன்று முன்புபண்ணின ப்ரபத்தியே யமையுமே.

காதல்மென்பெடையோடு உடன்மேயுங்கருநாராய் ! *
வேதவேள்வியொலிமுழங்கும் தண்திருவண்வண்டூர் *
நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானைக்கண்டு *
பாதங்கைதொழுதுபணியீர் அடியேன்திறமே. (2)

[காதல்மென்பெடையோடுடன்மேயும் கருநாராய்] *ஊர்த்வம் மாஸாந்நஜீவிஷ்யே* என்றால், *நஜீவேயம் க்ஷணமபி* என்பாருமுண்டாகாதே. கடக்கவிருந்து சொலவுமாத்ரமேயாய்ப்போகாதே அதுதன்னை அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக்கித் தலைக்கட்டுவாரையுங் கிடைப்பதே. ஸர்வஜ்ஞர்களோடு கலவாதொழியும்படியான பாக்யத்தைப்பண்ணுவதே நீங்கள் முன்னம். "பின்பு கூடுகை தவிராதாகில் இப்போது பிரிந்தாலென்செய்யவேணும்" என்றிருப்பார்களிறே அவர்கள்; அத்தனைகாரியப்பாடில்லையிறே இவற்றுக்கு. [காதல்] - நிரூபித்துப்பார்த்தால் காதலுக் கவ்வருகொன்றின்றிக்கே யிருக்கை. காதலே வடிவாக வுடைத்தாயிருக்கை. [மென்பெடையோடு] கலக்கவுங் கூடப்பொறாத மார்த்தவத்தை யுடைத்தாயிருக்கை. [உடன்மேயும் கருநாராய்] கலக்கவும் பொறாதார்க்குப் பிரியப்பொறாதென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாவே. அத்தாலே கூடத் திரியாநின்றது. [காதல்மென்பெடையோடுடன்மேயும் கருநாராய்] - பேடையின் காதலறிந்து கூடத்திரியும் சேவலுமுண்டாகாதே. [உடன்மேயும்] *இதம் மேத்யமிதம் ஸ்வாது* என்கிறபடியேகாணுமிவைதிரிகிறது. அது வாயலகாலே கோத்தெடுத்துக் கொடுத்தால்,

பின்பாராயவேண்டாதே மிடற்றுக்குக்கீழேயிழித்துமித்தனை இது செய்வது. பேடையின் நினைவறிந்து புஜிப்பிக்கும்சேவலுமுண்டாகாதே. [உடன்மேயும் கருநாராய்] - அதுக்கொரு குற்றம்தேடிச் சொல்லுவாரைப்போலே சொல்லுகிறாள் தன் கார்யம் செய்கைக்காக. அடுகுவளத்தைத் தடுப்பாரைப்போலே. தன்னார்த்த த்வநி செவிப்பட்டால் அவற்றுக்கு மிடற்றுக்குக் கிழிழியாதென் றிருக்கிறாள்காணும். [கருநாராய்]-கூடத்திரிகையாலே நரைதிரை நீங்கி வடிவு புகர்த்தபடி. பிரியாதார்க்குடம்பு வெளுக்காதாகாதே. தானுடம்பு வெளுத்துக்கிடக்கிறாளிறே.

[வேதவேள்வியொலிமுழங்கும் தண்திருவண்வண்டூர்] - இவற்றினறிவுகேடுபலித்தபடி சொல்லுகிறது. அங்குண்டான வேதகோஷம், வைதிகக்ரியை, இவைகண்டு கால்தாழ வேண்டாவிறே இவற்றுக்கு, தன்னுயகனவை கண்டிறே வரமாட்டாதே நிற்கிறது. [*தாநயஜ்ஞ விவாஹேஷு*] தாநங்கள் பண்ணுமிடத்தே எழுந்தருளியிருப்பராயிற்று, தேசத்திலே, காலத்திலே, ப்ராப்தவிஷயங்களிலே இடுவிக்கைக்காக. யாகங்களிலே யெழுந்தருளி இருப்பராயிற்று, ந்யாயார்ஜித தநம்கொண்டு செய்விக்கைக்காகவும், சடங்குகளில் தப்பினவையுண்டாகில் அவை யெடுத்துக்கொடுக்கைக்காகவும். [விவாஹேஷு] இரண்டு தலையையும் பொருந்தவிட்டு, பொருந்தாதார்க்கு வேண்டுவனசெய்து, ஹோமம்பண்ணுவித்துத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கைக்காக, விவாஹம்பண்ணுமிடங்களிலெழுந்தருளியிருப்பர். [*ஸமாஜேஷு மஹத்ஸுச*] தீர்க்கஸத்ரங்களிலேயாதல், உத்ஸவங்களிலேயாதல். [ச]யாவனொருவனேரிடத்தே அத்ருஷ்டகார்யங்கள் செய்யும், அங்கேயிருப்பரென்கிறது. [*நத்ரக்ஷ்யாமঃபுநர்ஜாது*] அவரை யவ்வோவிடங்களிலேயிருக்கக்காண்கிறிலோம். [* தார்மிகம் ராமமந்தரா *] என்றான், இவரிவ்விடங்களிலிருக்கிறதென் என்னில்; தர்மஸம்சயங்களறுத்துக்கொடுக்கைக்கும், அவைதப்பாமேயநுஷ்டிப்பிக்கைக்குமாக. இப்படியேயிறே யவன்படிகள். [திருவண்வண்டூர்நாதன்] - "ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன்" என்னுமதிற்காட்டிலுண்டான ஏற்றம் சொல்லுகிறது. எளியாரை வலியார் பறிக்க, அங்கே கோயிற்சாந்து பூசியிருக்குமதோ ரேற்றமன்றிறே. வேதகோஷமும் யாகத்தில் ஶஸ்த்ராதிகோஷமும் ஸமுத்ரகோஷம் போலேயிருக்கிற ஶ்ரமஹரமானவூர். [ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானைக்கண்டு] - அம்முதன்மையோடே கூட வந்தானாகில் அங்குத்தை உதவாமையும் கிடக்குமோ வென்னில்; அங்ஙனன்று, தளர்ந்தார் தாவளமென்கிறது. ஆபத்ஸகனிறே. [நம்பெருமானைக்கண்டு] - ஆபத்ரக்ஷகனை செயலைக்காட்டி என்னை யநந்யார்ஹமாகவெழுதிக்கொண்டவனைக்கண்டு. [பாதம் கைதொழுது] - திருவடிகளிலே தண்டனிட்டு. 'கைகள்கூப்பி' என்றதே; தொழுதார்க்கு நிற்கவொண்ணாதிறே. உண்ணாநிற்க, மிடற்றைப் பிடித்தாற்போலே யிருப்பதொன்றிறே தொழுதுவைத்து விழாதேயொழியுமது என்று பூர்வர்கள் நிர்வஹிக்கும்படி. 'மதித்தாரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ஸ்ரீபாதத்தே தலைபடத் தண்டனிட்ட அன்று எனக்கு உண்டு பசி கெட்டாப்போலேயிருக்கும்' என்றருளிச்செய்வர் ஜீயர். அன்றிக்கே கிலாந்தோற்றும்படி அவர் திருவடிகளிலே கைசென்று தாக்கும்படி விழுந்துகிடவுங்கோள். தீர்க்கப்ரணாமம் பண்ணுங்கோ ளென்றபடி. [பணியீர்] - அவனைக் கிட்டி நின்று, ப்ரணயரோஷத்தாலே நீ நான் என்று சொல்லுமவையெல்லாம் சொல்லவொண்ணாதிறே இவர்கள் முன்பு. இவர்கள்பக்கலுபசாரத்தில் குறையாமற் சொல்லுகிறபடி. [அடியேன்] - உங்களைக்கொண்டழைப்பித்துக்கொள்ள இருக்கிறவனுக்கன்று; அத்தலையால் வந்தவிழவு பரிஹரித்து அவனோடே சேர்க்கவிருக்கிற உங்களுக்கடியே னென்கிறாள், *நித்யம்யதீயசரணௌ சரணம் மதீயம்* என்கிறபடியே. [அடியேன்திறமே]- அவன்திறம்போலன்று, என்னிடையாட்டத்தைச் சொல்லுங்கோள். சொல்லிலொரு மஹாபாரதத்துக்குப் போருமாகாதே. ... ... (2)

மூன்றும்பாட்டு. திறந்திறமாக ஸஞ்சரிக்கிற புள்ளினங்களைக்கண்டு, என் வ்யஸநத்தை யறிவியுங்கோளென்கிறாள்.

திறங்களாகியெங்குஞ் செய்களூடுழல் புள்ளினங்காள்! *
சிறந்தசெல்வம்மல்கு திருவண்வண்டூருறையும் *
கறங்குசக்கரக்கைக் கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு *
இறங்கிநீர்தொழுதுபணியீர் அடியேனிடரே. (3)

[திறங்களாகி] - திரள்திரளாக. இவை திரள்திரளாய்த்திரிகிறது நங்காரியம் செய்து தலைக்கட்டவென்றிருக்கிறாள். வாயுந்திரையுகளில் வாஸனையாலே, தன்னார்த்திகண்டு பொறுக்க மாட்டாமே படுகிறனவாகக்கொண்டு நினைத்திருக்கிறாள். அங்கு - தந்தாமபிமதம் பெறாமை யாலே நோவுபடுகிறன வென்றிருந்தாள், இங்கு - தன்னிழவுகண்டு பொறுக்கமாட்டாமையாலே நோவுபடுகிறனவென்றிருக்கிறாள். இங்ஙன்கூடுமோ வென்னில்; "இவைபக்ஷிகள், நங்காரியம் செய்து தலைக்கட்டமாட்டாது" என்னுமறிவின்றிக்கே யொழிந்தபின்பு, இதுவுங்கூடத் தட்டில்லை [திறங்களாகியெங்கும்] - பிராட்டியைப் பிரிந்து பெருமாள் நோவுபடுகிற ஸமயத்திலே முதலிக ளடங்கலும் திரண்டு நாலுதிக்கும் புகுந்து அங்குமிங்கும் திரிந்தாப்போலேகாணுமிவையுந்திரி கிறபடி. [எங்கும்] - தேடினால் காண்கைக்கு ஸம்பாவனையில்லாதவிடமெங்கும் புக்குத் தேடா நின்றன. ஸ்வயம்ப்ரபையுடையபிலமகப்படப் புக்குத்தேடினார்களிறே முதலிகள். [உழல் புள்ளினங்காள்] - காணஸம்பாவனையில்லாதவிடமெங்கும் புக்குத்தேடுவது, காணப்பெறாதொழி வது, அநசநத்திலே தீக்ஷிப்பதாய்க்கொண்டு பட்டபாடெல்லாம் படுகிறனவாயிற்று. ராமா வதாரத்துக்குப் பின்பு பிரிந்தாரைச்சேரவிடுகை திர்யக்குக்களுக்குப் பணியென்றுகாணும் வாஸனை. [சிறந்தவித்யாதி] - வாராமை அவன் குற்றமன்றுகிடிகோள், அவ்வூரில் ஸம்ருத்தி வேறேயும் சிலரை நினைக்கவொட்டுமோ. [சிறந்தசெல்வம்மல்கு] - மிக்கஐஶ்வர்யம் கரைபுரளும் படியானவூர். [திருவண்வண்டூருறையும்] - அவதாரவ்யாவ்ருத்தியும், பரமபதவ்யாவ்ருத் தியும். [சிறந்த செல்வம்] - தகுதியானஐஶ்வர்யம். கலந்துகூடவிருக்கிறபோது "நீயேயெனக் கெல்லா ஐஶ்வர்யமும்" என்று சொல்லிவைத்து, இப்போது தனக்கென்னவொரு ஸம்பத்துண்டாயிருக்கிறபடி எங்ஙனேயென்றிருக்கிறாள். திருவண்வண்டூரென்கை யாலே - பரமபதவ்யாவ்ருத்தி. உறையுமென்கையாலே - அவதாரவ்யாவ்ருத்தி. *நோபஜநம் ஸ்மரந்நிதம்சரீரம்* என்னுமாபோலே, இங்குத்தை ஐஶ்வர்யமும் இவனை மறக்கப்பண்ணிற்றிறே. [கறங்குசக்கரக்கை] - ப்ரதிகூல நிரஸநத்வரையாலே சுழன்றுவாராநின்றுள்ள திருவாழியைக் கையிலேயுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனை. அன்றிக்கே, இத்தலையைத் தோற்பித்துக்கொண்டோ மென்னும் மேன்மைதோற்ற, ஆயுதத்தைச் சுழற்றி ஸ்மிதம்பண்ணியிருக்கிறபடி. [கனிவாய்ப் பெருமானைக்கண்டு] - அகவாயில் ஹர்ஷந்தோற்ற ஸ்மிதம்பண்ணி அத்தாலே யென்னை எழுதிக்கொண்டவனைக்கண்டு. அவர்க்குப் புறம்பே ஐஶ்வர்யமுண்டானாலும் எங்களுக்குத் தம்மையொழிந்த ஐஶ்வர்யமில்லை கிடீர். *திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வனிறே. [இறங்கிநீர் தொழுது பணியீர்] - தொழுங்கோளென்றாள்; தொழுதவளவிலே நில்லாதே; முதலியார்கிடி கோள், பிரம்புகள்படாமே கடுகவிழுந்துகொடு நில்லுங்கோளென்றாள்; விழாநின்றாலு மக வாய்சோதியாநிற்பர், அபிமாநத்தைப் பொகட்டுக்கொண்டு விழுங்கோளென்கிறாள். *நிப்ருதஃப்ரணதஃப்ரஹ்வஃ* என்னுமாபோலே. [பணியீர்] - இத்தலையில் நின்றும் சென்றுரை அவன்சொல்லும்படியேயாகிலும் சொல்லவேணுமே. தன்னை யொழிந்தாரடங்கலும் தன்னைச் சொல்லும்படியை, இத்தலையில் நின்றும் சென்றுரைச்சொல்லாநிற்குமவன். ஸ்வரூ

பத்தால் சொல்லுமவை யிவையானால், ப்ரணயித்வத்தால் வருமது சொல்லவேண்டாவிறே. [அடியேனிடர் - பணியீர்] - அவனறியாதவை சொல்லிக்கொடுக்கவேணுமே. அறிந்தானாகில், ஆள்விடப்பார்த்திருக்குமோ. [அடியேனிடர்] - இரண்டுதலைக்கும் கலவியொத்திருக்க, இத் தலைக்குவந்த இடரை யறிவியுங்கோள். ... ... (3)

நாலாம்பாட்டு. சில அன்னங்களைக்குறித்து, ஶரீரம் கட்டழிந்து ஶிதிலையாகா நின்றாளென்று சொல்லுங்கோளென்கிறாள்.

இடரில்போகம்மூழ்கி இணைந்தாடும்மடவன்னங்காள் ! *
விடலில்வேதவொலிமுழங்கும் தண்திருவண்வண்டூர் *
கடல்மேனிப்பிரான் கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்டு *
உடலம்நைந்தொருத்தி உருகுமென்றுணர்த்துமினே. (4)

[இடரில்போகம்மூழ்கி] - விஶ்லேஷகந்தமில்லாத ஸம்ஶ்லேஷரஸத்திலே யவகாஹித்து. நான்செய்தபடிசெய்ய, இப்படியே யிருப்பாரையும் காணப்பெற்றோமிறே லோகத்திலே. போகோபக்ரமத்திலே விஶ்லேஷம் பிறந்ததிறே தனக்கு. வீட்டில் ஆய்ச்சிக்கும் ஐயருக்கும் பரதந்த்ரராகவேணும், நாடுகேட்கவேணுமென்கிற அந்யபரதையெல்லாம் தீரும்படி ஏகாந்தஸ்த்தலம் தேடிபுஜிக்கப்போக, அங்கேராவணன்வந்து தோற்றினானிறே தனக்கு; அதில்லையேயிவற்றுக்கு. [இடரில்போகம்மூழ்கி] - ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குப் பாரித்துக்கொண்டிருந்து விஶ்லேஷத்தோடே தலைக்கட்டுமென்னைப்போலே யாகாதொழியப் பெறுவதே. [மூழ்கி] - தரைகாண்கிறனவில்லை இன்னம். [இணைந்தாடும் மடவன்னங்காள்] - ஒருதலைகளிக்க ஒருதலை துடிக்க வேண்டாதபடியாயிருக்கை. ஒன்றின்நிலைவுக்கொன்று காலெடுக்கவமைந்திருக்கை. [மடவன்னங்காள்] - ஒன்றுக்குச் சொல்லுகிற ஸ்வபாவமிரண்டுக்குமுண்டாயிருக்கை. மடப்பமுள்ளது பேடைக்கேயாயிருக்க, இரண்டுக்குமொக்கச் சொல்லுகிறது ஸம்ஶ்லேஷத்தால்வந்த துவட்சியிரண்டுக்குமொத்திருக்கை. [விடலில்வேதவொலிமுழங்கும்] - அத்யயநம் மறுத்திறே யிவ்வூர்கிடக்கிறது. ஜநககுலமிறே ஓதுவாரின்றிக்கே கிடக்கிறது. *கர்மணைவஹி* என்கிறதிறே. [முழங்கும்]-மற்றோரடையாளஞ் சொல்லவேணுமோ, புறப்பட்டவாறே வேதகோஷம் வழிகாட்டுகிறதிறே. வேதமார்க்காநுஸாரிகளன்றோ நீங்கள். [கடல்மேனிப்பிரான்] - கடல்போலேஶ்ரமஹரமான வடிவையுடையவனைப், அவ்வடிவைத்தாழநின்று இத்தலைக்குமுற்றூட்டாக புஜிப்பித்து, பின்னையும் "ஒன்றும் செய்யப்பெற்றிலோம்" என்னும் வ்யாமோஹத்தையுடையவன். அன்றிக்கே, குளிர்ந்தவடிவை பவ்யரைப்போலேநின்று புஜிப்பித்து, இப்போகெட்டாதபடி யிருக்கிறவன். அன்றுதானும் தனக்குவேண்டுவதாய்ச்செய்தானல்லன், இத்தலையை யழிக்கைக்காகச் செய்தானித்தனை; அன்றுவேண்டியிருந்தானாகில் இன்றும்வேண்டியிரானோ. [உடலம்நைந்து] - "நெஞ்சிலே சிறிதுநோவுபிறந்த வளவேயாகில், ஶரீரத்தேயொருவாட்டம் வருவதற்குமுன்னேசென்று கைக்கொள்ளுகிறோம்" என்றிருக்கவேண்டா. [உடலம்நைந்து] - தனித்தனியே சைதந்யம்பெற்றழியவல்லவுடம்பிறே. அவ்வுடம்போடே யணைந்துபிரிந்த இவ்வுடம்புகொண்டு பிழைக்கவொண்ணாது என்னுமிடம் தாமேயறிவரிறே. [ஒருத்தி] - "இன்ன காட்டிலே மான்பேடைகிடந் துழற்றாநின்றது" என்றால், எய்தவன் கையுணருமிறே. [ஒருத்தி யுருகும்] - எதிர்த்தலைக்குஇதில்லையென்னுமிடம் அறிவியுங்கோள். [உணர்த்துமினே] - தாமித்தலையை மறந்தமையை ஸ்மரிப்பியுங்கோள். உணர்த்தி யற்றாரை யுணர்த்தவேணுமே. அறியாதாரை யறிவிக்கை அன்னத்துக்கே பணியிறே; பண்டும் *பிறங்கிருணிறங்கெட

அன்னமாயிறே அருமறைபயந்தது. [ஒருத்தியுருகுமென்றுணர்த்துமினே] - ஒருத்திபடும்பாடே என்று சொல்லுங்கோள். ... ... (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. திரியவும் சில அன்னங்களைக் குறித்து; அத்தேசம் புக்காரைமறப்பிக்கும், நீங்கள்புக்கா லென்னையும் நினையுங்கோ ளென்கிறாள்.

உணர்த்தலூடலுணர்ந்து உடன்மேயும்மடவன்னங்காள்! *
திணர்த்தவண்டல்கள்மேல் சங்குசேருந்திருவண்வண்டூர் *
புணர்த்தபூந்தண்டுழாய்முடி நம்பெருமானைக்கண்டு *
புணர்த்தகையினராய் அடியேனுக்கும்போற்றுமினே. (5)

[உணர்த்தலித்யாதி] - உணர்த்தலையு மூடலையு முணர்ந்து உடனே திரிகிற அன்னங்காள். பிரிந்தால் பின்புவரும் துக்கங்களெல்லா மநுஸந்தித்துக் கூடத் திரியாநின்றன. இனித்தான் போகப்ரகாரந்தான் மூன்று வகைப்பட்டாயிற்றிருப்பது. அவைகளாவன: "ஊடலுணர்தல் புணர்தலிவைமூன்றும் - காமத்தாற் பெற்றபயன்" என்று மூன்றையும் ப்ரயோஜநமாகச் சொன்னார்கள் தமிழர். இதிலே ஊடலாவது - எதிர்த்தலையோடே கூடினால் அஹேதுகமாக விளைவதொன்று. அதுதான் - "என்னை யொழியக்குளித்தாய், என்னையொழியப் பூவைப்பார்த்தாய், உன்னுடம்பு பூநாறிற்று" என்றாற்போலே வருமவை. உணர்த்தலாவது - "உனக்கென்று குளித்தேன்" என்கையும், "உனக்காம் என்றுபார்த்தேன்" என்கையும், "உன்வரவுக்கொப்பித்தேன்" என்றாற்போலே சொல்லுமிவை. இவையிரண்டின் அனந்தரத்தே வருவது கலவி. இவையெல்லாமுண்டிறே இவளுடையவனுக்கும். [உணர்த்தலூடலுணர்ந்துடன்மேயும்] - பிரியவல்லாரார், பின்பு நோவுபடவல்லாரார், பின்பு நெய்யிலே கையிடவல்லாரார்என்று கூடத் திரியாநிற்கும். "குற்றவாளராகிலிறே பின்பு பொறுப்பித்துக்கொள்ளவேண்டுவது" என்று காணுமிவற்றினுடைய ஸித்தாந்தம். [உடன்மேயும்] *இதம் மேத்யமிதம் ஸ்வாது * என்னாநின்றா. ஊடல், உணர்தல், புணர்தலென்கிற மூன்றிலும்; இவற்றுக்குப் புணர்தலேபாய்ச்செல்லுகிறபடி. ஒருகலத்திலே பொக்கவுண்டு திரிவாரைப்போலே. ஒன்றை பொன்றகன்று இரண்டுங்கூடப் பட்டினிகிடக்கைபன்றிக்கே யிருக்கை. விழுக்காட்டிலுணரப்பெறாமை கெட்டோமென்கிறாள். அதாவது "ஸம்ஶ்லேஷவர்த்தகங்காண் இவ்விஶ்லேஷம்" என்றால், "அவ்வளவு மாறியிருக்கவல்லார்க்கிறே பின்பு போகஸம்ருத்திவேண்டுவது" என்னப்பெற்றிலேன். விவேகமில்லாதவிவை விவேகபலம் பெற்றன, அதுடைய நான் பெற்றிலேன். [மடவன்னங்காள்] - போகத்தால்வந்த துவட்சியடங்கலும் வடிவிலே தோற்றவிருக்கை. [உணர்த்தலித்யாதி] - வருவதறிந்து பரிஹரித்திருப்பார், விழுக்காடறியாதே அகப்பட்டார் காரியம் செய்து தலைக்கட்டவேண்டாவோ. இங்கிர்த்தேசத்தாலும் - இத்திருவாய்மொழியடங்கலும் ஊடல் கர்ப்பிக்கிறமை தோற்றுகிறது. [திணர்த்தவித்யாதி] - வாராதொழிந்தவிடம் அவன் குற்றமன்று கிடீகோள். செறுமின வண்டல்கள்மேலே. அழுக்குக்கிறுய்க்கக்கடவ சங்குகளானவை நீருறுத்தினவாறே கொழுத்தவண்டல்களிலே சேராநிற்கும். [சங்குசேரும்] - அசேதநங்களுங்கூடக் கால்வாங்கமாட்டாத தேசங்கிடீகோள். [சேரும்] - வேறுபோக்கிடமின்றிக்கேயிருக்கை. *நபுநராவர்த்ததே* என்னும்படியே மீட்சியின்றிக்கேயிருக்கை. மார்த்தவத்தாலும் குளிர்த்தியாலும் வேறொன்றை நினைக்கவொட்டாதிருக்கை. [சங்குசேரும்] ப்ரமாணபரதந்த்ரரல்லாதாரையும் மீளவொட்டாத தேசங்கிடீகோள். வெள்ளைகளையுங்கூடக்காற்கட்டுகிறதிறே மண்பாடு. [புணர்த்தவித்யாதி] - தொடுக்கப்பட்டு தர்ஶநீயமாய் ஶ்ரமஹரமான திருத்துழாயைத் திருமுடியிலே யுடையவனைப், அத்தாலே என்னை யநந்யார்ஹை யாக்கினவனைக்கண்டு. நீங்கள்

சென்றறிவிக்கு மித்தனையே வேண்டுவது, இங்குத்தைக்கு வருகைக்கொப்பித்தபடியே யிருக்கிறவன். அன்றியே, இத்தலையைத் தோற்பித்த வேண்டப்பாடு தோற்றும்படி வளையம் வைத்து முதன்மை கொண்டாடியிருக்கிறவன். புணர்த்த - சேர்த்த. [பூந்தண் துழாய்முடி நம்பெருமானைக் கண்டு] - தம்மொப்பனையையும் முதன்மையையும் நம்மோடேகாட்டியிருக்கிறவனைக் கண்டு. [புணர்த்தகையினராய்] - அங்கேசென்றால் தொழப்பார்த்திராதே, கையொத்துச் செல்லுங்கோள் கிடிகோள். வழியேபிடித்துத் தொழுதுகொடுபோங்கோள்; இல்லையாகில் * அவஶ்ய: ப்ரதிபேதிரே * என்கிற கண்ணழிவிலே சில வெழுதுவர்கிடிகோள். [அடியேனுக்கும் போற்றுமினோ] - (உங்கள் பரிகரமான வென்னையும் நினையுங்கோள், போற்றுகையாவது - கௌரவித்துச் சொல்லுகை. தொழுதகைகளும் நீங்களுமாய் எனக்காகவுமொரு வார்த்தைசொல்லவேணும்.) நீங்களுமவனைப்போலே செய்யாதே கிடிகோள், அங்கேபுக்கால் என்னையும் நினைக்கவேணும். அதாவது - புக்காரையெல்லாம் தந்தாம் ப்ரயோஜநத்தே மூளப்பண்ணவல்ல தேசமாகையாலே, இத்தலையை நினைக்க விரகில்லையிறே. * கோபஜநம்ஸ்மரந் * என்னும்படி யிறேயிருப்பது. [அடியேனுக்கும் போற்றுமினோ] - அடியேனிடையாட்டத்தையும் அத்தலைக்கறிவிக்கவேணும். ... ... (5)

ஆறும்பாட்டு. சில குயில்களைக்குறித்து அவனுக்கென்தசையை யறிவித்து அங்கு நின்றுமொரு மறுமாற்றங் கொண்டுவந் தருளிச்செய்யவேணு மென்கிறாள்.

போற்றியானிரந்தேன் புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள் ! *
சேற்றில் வாளைதுள்ளும் திருவண்வண்டூருறையும் *
ஆற்றலாழியங்கை அமரர்பெருமானைக் கண்டு *
மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல்தீர்வதொருவண்ணமே. (6)

[போற்றியானிரந்தேன்] - ஸம்ஸாரவெக்காயம் தட்டாதபடி, வைமாநிகர் விமாநங்களிலே உயரவிருக்குமாபோலே புன்னையிலே உயரவிருந்தன சில குயில்கள்; அவற்றின்செவியிலே தன்னார்த்த த்வநி படும்படி யுயர 'போற்றி' என்கிறாள். முகம்பார்க்கைக்குச் சொல்லும் பாசுரமிதுபோலேகாணும். இச்சப்தம் செவிப்பட்டால் கார்யம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதென் றிருக்கிறாள் காணும். [யான்] - அவன்றான் இரக்கவிருக்கக் கடவ வேண்டப்பாடுடைய நான். ஆள்விடுவானும் இரப்பானு மெல்லாம் தானேயிறே. [யானிரந்தேன்] - *ஸீதாமுவாச* என்கிறபடியே - புருஷகாரத்வாரா எல்லாராலு மிரக்கப்படும் நானிரந்தேன். நியமிக்கிறேனல்லேன், இரக்கிறேன். இரப்பார்கார்யம் செய்தறவேணுமென்னும் நினைவாலே. [இரந்தேன்] - அவற்றின் நெஞ்சிலே புண்படுத்துகிறாள். [புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள்] - வைமாநிகரைப்போலே மநுஷ்ய கந்தம் நடையாடாதபடியுயரவர்த்திக்கிற - ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே உஜ்வலங்களான குயில்காள். (நெய்தல் நிலத்தில் புன்னை பணைத்தோங்கியிருக்கும்; "வானார் வண்கமுகும்", "சேண்சினையோங்கு மரமும்போலே".) உங்களைப்போகவிடுகை, தர்மஹாநியாயிருந்ததீ ! ஆகிலும் என் செல்லாமையாலே செய்கிறே னென்கிறாள். [போற்றி] - பெருமாளும் பிராட்டியுமாகக் காட்டிலேயேகாந்தபோகத்துக்குப் போகாநிற்கச்செய்தே நடுவே ராவணன்வந்தாப்போலே, உங்கள் போகத்துக்கு நான் விச்சேதம்பண்ணத் தோற்றினேன்போலேயிருந்தது; இத்தாலொரு வ்யஸநமின்றிக்கே யொழிந்திடுக உங்கள் போகத்துக்கு. [புன்னைமேல்] - பிள்ளையமுதனார், திருவிருந்தவரைமார்வனை "இப்பதத்துக்குப் பட்டருளிச்செய்ததென்" என்று கேட்க, "தன்னார்த்தி அவற்றின் செவியிலே படும்படி உயரச்சொல்லுகிறாள், என்றருளிச்செய்தார்" என்ன, "நெய்தல் நிலத்தில் புன்னைபடர்ந்தன்றோ கிடப்பது, இங்ஙனே

சொல்லக்கூடுமோ" என்ன, அவன் பட்டர்பாடேவந்து, "இங்ஙனே பணித்தார்" என்ன, "இவ் வர்த்தத்துக்கு நிர்ணயகம் - இசையாயிற்று; அது, போற்றியென்று - உயரச்சொல்லியிருக் குமோ! தாழச் சொல்லியிருக்குமோ!" என்றருளிச்செய்தார். [சேற்றில் வாளை துள்ளும்] - ப்ரளயத்திலே கொண்டுபோய்விட்டாலும் ஆனைக்கன்றுபோலே செருக்கிச் சேறுக்குமாயிற்று வாளைகள். "அலைகடல்நீர் குழம்ப வகடாடவோடி யகல்வானுருஞ்சமுதுகில் மலைகளைமீதுகொண்டு வருமீனை" என்னுமாபோலே சேதநாசேதந விபாகமறக் களித்துவர்த்திக்கும் தேசமாயிற்று. அவ்வூரில் பதார்த்தங்கள் செருக்கி வர்த்தியாநிற்கச்செய்தேகிடீர் நான் பிரிந்திருந்து தூதுவிடு கிறது. [ஆற்றலாழியங்கை யமரர்பெருமானைக்கண்டு] - ஆஸ்ரிதவிஷயத்திலெல்லாம் செய்தா லும் "ஒன்றும் செய்யப்பெற்றிலோம்" என்று நோவுபட்டிருப்பா னொருவனுமாய், அவர்கள் ரக்ஷணத்துக்குப் பரிகரமான திருவாழியைக் கையிலேயுடையனாய், நான் காணவாசைப்பட்ட கையுந் திருவாழியுமான வழகை நிரபேக்ஷர்க்குக் காட்சிகொடுத்திருக்கிறவனை. (ஆற்றல் - வலி யாதல் - பிரிவுக்குச் சிளையா திருக்கையாதல், நோவுபாடாதல்.) ஆற்றலாழியென்ற - திரு வாழிக்கு விசேஷணமாய், ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தில் அவன்தன்னிற்காட்டிலும் க்ருபையையுடைய திருவாழியைக் கையிலேயுடையவனை. அன்றியே, அவன் தனக்கே விஶேஷணமாய், பிரிவுக் குச் சிளையாதே ஆறியிருப்பானாய்க் கையுந் திருவாழியுமான ஸர்வேஶ்வரனை யென்றுமாம். [மாற்றங்கொண்டருளீர்] - ஒரு வார்த்தைகொண்டு வந்தருளவேணும். எங்ஙனேகொண்டுவர என்றால்; என் தசையிருந்தபடி கண்டிகோளே, இதுதீருவதொருவழி நீங்களே தேடிக்கொண்டு வந்து சொல்லுங்கோள். * த்ருஷ்டா ஸீதா * என்றாப்போலே. [மையல் தீர்வதொருவண்ணம் மாற்றங் கொண்டருளீர்] - என்க்லேஶம் தீருவதொரு ப்ரகாரம் வார்த்தைகொண்டு வந்தருளிச் செய்யவேணும். தூதுவிடுகிற தான் ஜநகராஜன் திருமகளாகவுமாம், விடுகிறது திர்யக்குக் களையாகவுமாம், பகவத்விஷயத்தில் கடகரா யிருப்பாரை இங்ஙனல்லது சொல்லவொண்ணாது காணும். (மையல் - ப்ரமமும், க்லேஶமும், மோஹமும்.) ... ... (6)

ஏழாம்பாட்டு. சில கிளிகளைக்குறித்து, அவனடையாளங்களைச்சொல்லி, இவ்வடை யாளப்படியேகண்டு எனக்காக வொருவார்த்தை சொல்லுங்கோளென்கிறாள்.

ஒருவண்ணஞ்சென்றுபுக்கு எனக்கொன்றுரையோண்கிளியே! *
செருவோண்பூம்பொழில்சூழ் செக்கர்வேலைத்திருவண்வண்டூர் *
கருவண்ணஞ்செய்யவாய் செய்யகண்செய்யகைசெய்யகால் *
செருவோண்சக்கரஞ்சங்கு அடையாளந்திருந்தக்கண்டே. (7)

[ஒருவண்ணம்சென்றுபுக்கு] - இதுக்கிரண்டுபடியாக வருளிச்செய்வர்! இத்தலையில் தனிமைநினையாதேபோய் நிற்கையாலே, போரமுதலிகளாயிருப்பர்; மேன்மேலனப்பிரம்புகள் விழும். அத்தைப் பொறுத்துப்போய்ப் புகுங்கோள். அன்றியே, வழி நெஞ்சையப ஹரிக்கும் போக்யதையையுடைத்து; அதில் கால்தாழாதே வருந்தி யொருபடிசென்றுபுக்கு. [*ஸததந்த:புரத்வாரம் ஸமதீத்ய*] "பொன்னியலுமாடக்கவாடக்கடந்துபுக்கு" என்னுமாபோலே. [* ஸராம்ஸி ச ஸுபுல்லாநி நதீஶ்ச விமலோதகா: நிரீக்ஷமாண *] இத்யாதி. வழியைப்பாராதே போனார்களென்கை. * கார்யவஶாத் ஜக்மு: * கார்யவஶராய்க்கொண்டு போனார்கள். அப்படியே போக்யதை யளவிறந்திருக்கையிலேலே இவற்றில் கால்தாழாதே போய்ப்புகுகை சாலப் பணியாயிருக்கும். [எனக்கு] பரிபவத்துக்கு உங்களுக்கிருக்கலாம்படியோ! நானிருக்கிறது. * ஏஹி பஶ்ய ஶரீராணி* * நிவேதயத மாம் * என்கிறபடியே வடிவைக்காட்டுகிறாள். என்னைக்கண்ட வுங்களுக்கு போக்யதையிலே நெஞ்சுசெல்லுதல், பரிபவங்கண்டிருக்கத்தல் செய்யலாம்படியோ

விருக்கிறது. பிறர்காரியம் செய்வார்க்கு அவை பார்க்கவொண்ணுமோ. [ஒன்றுரை] - ஒரு வார்த்தைசொல்லு. அன்றியே, என்னுற்றாமையாலே சொல்லுகிறேனத்தனை, இருகால்மட்டுச் சொல்லுகை மிகையாம்படிகிடீகோளவனிருப்பதென்றுமாம். போக்யதையாலே கால் கட்டுப்பட்டு நின்றானித்தனை. ஆர்த்தவிஷய மொருதலையானால், போக்யதையிலே நெஞ்சு செல்லுதல், மறுத்துச்சொல்லப் பொறுத்தல்செய்யவல்ல விஷயமன்றுகிடீகோள். [எனக்கொன்றுரை] - என்னிடையாட்டமொன்றுசொல்லுங்கோள். [ஒண்கிளியே] - மௌக்த்யமும் பேச்சும் வாயில் பழுப்பும் வடிவில் பசுமையுமவனோடு போலியா யிருக்கையாலே உன்னைக் கண்டுகொண்டிருக்க வமைந்திருக்க, கைப்புகுந்த வுங்களையுமிழக்கப் புகுகிறேனித்தனையிறே. [செருவொண்பூம்பொழில்சூழ்] - செருவை விளைப்பிப்பதாய் அழகிதான பூம்பொழிலாலே சூழப்பட்டிருக்கை. அங்கு மிதுநமாய் வர்த்திப்பார்க்கெல்லாம் நித்ய விப்ரதிபத்தியாய்ச் செல்லாநிற்குமத்தனை. அதாவது- "என்னைப்பாராதே பூவை யமைந்திருக்கப்பார்த்தாய்; (அமைந்திருக்கப்பார்க்கையாவது - நாயகனைப்பாராதே 'நமக்குப்பூவேயமையும் என்று பார்க்கை.) நான் பறிக்கநினைத்த பூவைப்பறித்தாய், அணைப்பதற்குமுன்னே யுன்னுடம்பு பூ நாறிற்று" என்றிப்படி சீறுபாறென்று செல்லாநிற்குமத்தனை. "சலங்கொண்டு மலர்சொரியும்" என்கிறபடியே இசலிப்பூக்குமென்றுமாம். [செக்கர்வேலைத்திருவண்வண்டூர்]- இளமணலெக்கல்களிலே விழுந்த பூக்களின் தாதுக்களாலும் சுண்ணங்களாலும் சிவந்தபர்யந்தங்களையுடைத்தாயிருக்கை. கடற்கரையாகையாலே சிவந்தமணலீட்டையுடைத்தென்னுதல். இவையெல்லாவற்றாலும் - போகயோக்யமான தேசமென்றபடி. [கறவண்ணம்] - இத்தலையை அநர்யார்ஹமாக வெழுதிக்கொண்ட வடிவிருக்கிறபடி. [செய்யவாய்] - அதுதான் மிகையாம்படி "நானுனக்கு" என்றாற்போலே சொல்லப்புக்கு விக்கினதிருப்பவளம். [செய்யகண்] - "அது உக்திமாத்ரமன்று, அகவாயிலுமுண்டு" என்றுதோற்றுகிற திருக்கண்கள். அகவாயிலுள்ளதுக்கெல்லா மானைத்தாளிறே திருக்கண்கள். அத்தை க்ரியாபர்யந்தமாக அநுஷ்டிக்கிற திருக்கைகள். அவைபத்தனைக்கும் தோற்றுவிழும்துறை, திருவடிகள். [செருவொண்சக்கரம்சங்கு] இவ்வடிவழகையெல்லாம் காத்தூட்டவற்றுமாய், அஸ்தாநேபயசங்கைபண்ணி யுத்தோந்முகமாய், கைகழியப்போய்நின்றுரக்ஷிப்பதும், கைவிடாதே வாய்க்கரையிலேநின்று ரக்ஷிப்பதுமான திவ்யாயுதங்கள். கிட்டினரை "இன்னுமொன்றறியேன்" என்று மதிமயங்கப்பண்ணுவிக்கும் திவ்யாயுதங்கள். [அடையாளம்] - திவ்யாவயவத்தோபாதி திவ்யாயுதங்களும் அஸாதாரணசிஹ்நமாகை. *யாநி ராமஸ்ய சிஹ்நாநி லக்ஷ்மணஸ்யச யாநி வை* [திருந்தக்கண்டே] - என்னைப்போலே மாநஸமாகவன்றிக்கே வ்யக்தமாகக்கண்டு. இவ்விஷயத்தில் காட்சியிறேப்ரயோஜநம், அது உங்களுக்கு முற்படப்பெற்றதே. பிராட்டிகார்யம் செய்தால், அவளுக்குமுன்னே இவனுக்குப்பேறு முற்பட்டிருக்குமிறே. *பரிஷ்வங்கோ ஹநூமத:* இறே. [திருந்தக்கண்டே]- இத்தலையில் வைவர்ண்யங்கண்ட நெஞ்சாறலெல்லாம் தீரும்படி, கலவியிலும் பிரிவிலுமொருபடியாயிருக்கும் வடிவைக் காண்கிறிகோளிறே. *ஸதைகரூபரூபாய* என்று உக்திமாத்ரமாய்ப் போகையன்றிக்கே, அத்தை யநுஷ்டாநபர்யந்தமாக்கிக்கொண்டிருக்கிற வடிவைக்காணுங்கோள்.

எட்டாம்பாட்டு. சில பூவைகளைக்குறித்து; மீண்டுவந்தெனக்குச் சொல்லலாம்படி வ்யக்தமாகக்கண்டு, ஒருமறுமாற்றம் கேட்டுவந்து சொல்லவேணுமென்கிறாள். காணவொண்ணாமைக்கு வேண்டும் ஹேதுக்களைச் சொல்லிவைத்துத் திரியவும் திருந்தக்காணுங்கோளென்கிறாளிறே,

திருந்தக்கண்டெனக்கொன்றுரையாய் ஒண்சிறுபூவாய்!*
செருந்திநாழல்மகிழ் புன்னைசூழ்தண்திருவண்வண்டூர் *
பெருந்தண்தாமரைக்கண் பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோள் *
கருந்திண்மாமுகில்போல் திருமேனியடிகளையே. (8)

[திருந்தக்கண்டு] - நான் சொன்ன வடையாளத்திலொன்றும் குறையாமற்காணுங்கோள், உங்களுக்கென்றுகாணுதே, பிறர்க்குச் சொல்லலாம்படிகாணுங்கோள். [எனக்கு] - உங்கள் சொற்கேட்டு தரிக்கவிருக்கிற வெனக்கு. [ஒன்றுரையாய்] - எனக்கவன்படிகளெல்லாம் சொல்லவேண்டா, ஒன்றுசொல்லவமையும். போகத்துக்கன்றே யிவள்தேடுகிறது ஸத்தை நோக்குகைக்கிறே பார்க்கிறது. * யாநி ராமஸ்ய சிஹ்நாநி * என்றால், உள்ளபடியெல்லாம் சொல்லவற்றாயிருக்கை. அத்தலையைத் திருந்தக்கண்டு எனக்கொன்று சொல்லென்னவுமாம். எனக்காகவொன்றுசொல்லென்னவுமாம். ஆக, இவ்விரண்டாலும் - ஆசார்யன்வார்த்தை கேட்டுதரித்தல், அவனபிமாநத்தாலே தரித்தலொழிய வேறொன்றில்லை என்றபடி. [ஒண்சிறுபூவாய்]- உங்களொருப்பாடு கண்டேனுக்கு நான் அபேக்ஷிக்கை மிகையாயிருந்ததீ! பிறர்காரியம் செய்ய வடிவுகொண்டாற்போலே யிராநின்றதீ! உங்களுத்யோகம். [சிறுபூவாய்] - கடல் கடக்கும்போதொருவடிவாய், எதிரிகள் படைவீட்டில்புகும்போ தொருவடிவா யிருக்க வேண்டாதபடிகாணுமிவற்றின் வடிவில் லாகவமிருக்கிறபடி. ஒண்மை- கண்டுகொண்டிருக்கவேண்டும் அழகு: [செருந்தியித்யாதி] - அவன்பாடு செல்லவேண்டாதே, போகஸ்தாநமே யமைந்திருக்கை. வாராமை அவன் குற்றமன்று, நிலப்பண்பு கிடீகோள். [செருந்திநாழல்மகிழ் புன்னைசூழ்] - காற்கட்டொன்றிரண்டாகிலன்றோ வரலாவது; அவை நாலுபாடும் சூழ்ந்துநிற்க அவனாலே வரப்போமோ. ஒரு திக்குக்கொன்றே அமைந்திருக்கிறது காணும். (ஞாழல் - பசுமைநிறமாயிருப்பதொரு லதாவிசேஷம்:) [பெருந்தண்டாமரைக்கண்]- போக்தாக்களள்வல்லாதபடி பெருத்து ஶ்ரமஹரமாய்; விகாஸம், செவ்வி, குளிர்த்தி, பரிமளந்தொடக்கமானவற்றை யுடைத்தாயிருக்கை: [பெருநீண்முடி] - உபயவிபூதிக்கும் கவித்தமுடியை யுடையவனென்னுதல். உபயவிபூதியோகத்துக்கும் மேலேயிறேயவ்வூர்க்குக்கடவனென்னுதல். அன்றியே, * யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா * என்றுகொண்டு இவள்தன்னைத் தோற்பித்துச்சூடின முடியென்னுதல். [பெருநீள்] - பெரியவளர்த்தி: [நால்தடந்தோள்] - அவளையணைந்து அத்தாலே கல்பகதருபணைத்தாற்போலேயிருக்கிற. (நாலாய்ச்சுற்றுடைத்தாயிருக்கிற) திருத்தோள். [கருந்திணித்யாதி] - கறுத்துத் திண்ணியதாயிருப்பதொரு மஹாமேகம்போலேயாயிற்று வடிவிருப்பது. அன்றிக்கே, ஶ்ரமஹரமான நிறத்தையுடைத்தாய், ஸ்திரமாய் அபரிச்சேத்யமான மேகம்போலே இருக்கும் வடிவு. நிறமித்தனையுங்கிடீர் மேகத்துக்கொப்பு, அகவாயில் திண்மை யிவர்க்குத்தன்னேற்றம். கறுத்து அகவாய் திண்ணியதாயிருப்பதொரு மேகம் பெறிலாயிற்று இவர்க்கொப்பாவதுநேரே. [திருமேனியடிகளையே] - வேறொன்று சொல்லவேண்டாதபடி வடிவுகண்டபோதே "இவனேயிதுக்கெல்லாம் கடவன்" என்று தோன்றும்படியிருக்கை: அன்றிக்கே, அவ்வடிவைப்படைத்துத் தமக்கென்றிருக்கிற ஸ்வாமிகளை. (8)

ஒன்பதாம் பாட்டு. சிலவன்னங்களைக் குறித்து ஏகாந்தத்திலே * ந கச்சிந்நாபராத்யதி * என்பார் முன்பாக என்னிடையாட்டத்தை யறிவியுங்கோ ளென்கிறாள்.

அடிகள்கைதொழுது அலர்மேலசையுமன்னங்காள் *
விடிவைசங்கொலிக்கும் திருவண்வண்டூருறையும் *
கடியமாயன்தன்னைக் கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்டு *
கொடியவல்வினையேன் திறம்கூறுமின்வேறுகொண்டே. (9)

[அடிகள் கைதொழுது] - திருவடிகளைக் கையாலே தொழுது. அவனுக்கு மறுக்க வொண்ணாத செயலைச் செய்து. [அடிகள் கைதொழுது - கூறுமின்] - நீங்களும் பரக்கச் சொன்னிகோளாய் அவனும் பராக்கடித்திருந்தானாகையன்றிக்கே, செவிப்படும்படி பண்ணிச் சொல்லுங்கோள். வரவுதாழ்த்ததென்னு, வஸ்து வஸ்த்வந்தரமாகாதிறே. வந்தேறியான ப்ரணயித்வத்திலிறே சிறிது நழுவ நிற்கலாவது, ஸ்வரூபாந்தர்க்கதையான க்ருபைக்கு அழி வில்லையிறே. அது ஸத்தையுள்ளதனையும் விலை செல்லுமிறே. [அலர்மேலசையுமன்னங்காள்]- நான் பூக்காணவிருப்க்கும்படியாயிருக்க, உங்களுக்குப் பூவிலே கால்பொருந்துகை போருமோ? நான் தறைக்கிடைகிடக்க, உங்களுக்கிது போகமாய்த்தலைக்கட்டுமோ? என்னையும் * மென் மலர்ப்பள்ளி பொறுப்பித்தாலன்றோ உங்களுக்கிது போகமாவது. [அலர்மேலசையு மன் னங்காள்] - உங்கள் செயலுக்கு அவனால் வாராதொழியவொண்ணாது. உங்களுக்குச் சேர்த்தல லது ஸ்வரூபஸித்தியில்லை. ஆனபின்பு நானிக்கிடைகிடக்க ப்ராப்தியுண்டோ? ஸம்ச்லேஷத் தாலே பூவிலே அசையாநின்றுள்ள அன்னங்காள்! [விடிவைபித்யாதி] - புறப்பட்டவாறே ஸங்கத்வநி செவிப்படுகிறதிறே. இங்குப்போலே கிடக்கிறதன்றேயங்கு, அங்குமிங்குப் போலேயாகில் வாரானோ. விடிவை - விடிவுகள்தோறும். [விடிவைசங்கொலிக்கும் திருவண் வண்டூர்] - பகலுமிரவுமாய்க்காணு மவ்வூர் செல்லுகிறது [* ருதூந் பஹூந் *] என்கிறபடியே - காலம்கூறிட்டு அவ்வோகாலத்துக் கடைத்த உபகரணங்களைக்கொண்டு காணும் அவனநுபவிக் கிறது; இல்லையாகில் * ருதூந் * என்னவேண்டாவிறே. * வத்ஸராந் * என்னவமையுமிறே. [விடிவை சங்கொலிக்கும்] - விடியாவிரவிறே யிவளிருக்கிறவிடம். [திருவண்வண்டூ ருறையும்]- விடியாதவூரிலே யென்னைவைத்தான், விடியுமூரிலே தானிருந்தான். அவன் யாதோரிடத்திலே நின்றால், அவ்விடம் விடியுமத்தனையிறே. * பகற்கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேனிறே. [கடியமாயன்றன்னை]-ஆச்ரிதவிரோதிகளை யழியச்செய்யுமிடத்தில் கண்பாராத ஆச்சர்யத்தை யுடையவனை. [கண்ணனை] ஆச்ரிதர்க்குத் தான் கையாளாக நின்று தன்னைக் கொடுக்குமவனை. [நெடுமாலை] - இத்தனையும் செய்தாலும், "ஒன்றும் செய்யப் பெற்றிலோம்" என்னும் வ்யா மோஹத்தை யுடையவனை. அன்றிக்கே, கடியமாயனென்றது - தன்னைப்பிரிந்தார்படும் நோவறியாத கொடுமையையுடையவனை. [கண்ணனை நெடுமாலை] - பவ்யதை காதாசித்கம், முதன்மையேகிடிகோள் பெருத்திருப்பது. இனி யெளியனனதுவும் வேண்டிச் செய்தானல் லன், இத்தலையை நலிகைக்காகச் செய்தசெயல்கிடிகோள். [கொடியவல்வினையேன்] - நாட்டார் படி யல்லாத பாபத்தைப் பண்ணினேன். அல்லாதார்வினை பகவத் ப்ரத்யாஸத்தியாலே போமிறே, ப்ரத்யாஸத்திதான் பாதகமாம்படியான பாபத்தைப் பண்ணினேன். [திறம் - ஒரு மஹாபாரதமிறே. [கூறுமின்வேறுகொண்டே] - செவிப்படாதபடி ஓலக்கத்திலே சொல்லாதே, ஏகாந்தத்திலே சொல்லுங்கோள். அதாவது - அவனு மவளுமா யிருந்தவிடத்திலே சொல்லுங் கோளென்கை. அதாவது "என்திருமார்வற்கென்னை" என்றும், "திருமாலார்க்கென்பிழைத் தாள்" என்றும், "மாதரைத்தம்மார்வகத்தேவைத்தார்க்கு" என்றுமிறே யிவர்தமக்குப் பாசு ரம். [வேறு கொண்டே - கூறுமின்] *ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்தம் * என்கிறபடியே அத்தை ஜீவிப்பிக்குமவள் ஸந்நிதியிலே சொல்லுங்கோள். நல்வார்த்தைசொல்லுவாரு மவனுமான விடத்தேசொல்லுங்கோள். ... ... (9)

பத்தாம்பாட்டு. "சிலவண்டுகளைக்குறித்து, அவர் இத்தலையில் ஸத்தையுமில்லை யென்றிருப்பர், அவளுமுளளென்று சொல்லுங்கோளென்கிறாள்" என்று ஆளவந்தாரருளிச் செய்வர். "இத்தலை யில்லையாகி லத்தலை யுண்டாகக் கூடாது; 'பெண்பிறந்தார் காரியமேல்

லாம் செய்தோம்' என்று க்ருத க்ருத்யரா யிருக்கிறவர்க்கு, ரக்ஷ்யவர்க்கத்திலே நானு மொருத்தியுண்டென்று சொல்லுங்கோ ளென்கிறாள்" என்று எம்பெருமானார் அருளிச்செய்வர்.

வேறுகொண்டு உம்மையான் இரந்தேன் வெறிவண்டினங்காள்! *
தேறுநீர்ப்பம்பை வடபாலைத்திருவண்வண்டூர் *
மாறில்போரரக்கன் மதிள்நீறெழச்செற்றுகந்த *
ஏறுசேவகனார்க்கு என்னையும்உளளென்மின்களே. (10)

[வேறுகொண்டு] - திக்குக்கள்தோறும் முதலிகளைப் போகவிடா நிற்கச்செய்தே திருவடி கையிலே திருவாழிமோதிரங் கொடுத்துவிட்டாப் போலேகாணும். [* விசேஷேணது ஸுக்ரீவோ ஹநூமத்யர்த்தமுக்தவாந் *] என்றாற்போலே. [உம்மை] - இரந்தார் காரியம் செய்தன்றி நிற்கமாட்டாத வுங்களை. [யான்] - அவனுடைய முதலிரப்புப்போலேகாணுமிவ ளதும். [யானிரந்தேன்] - அவன் தானிரக்க விருக்குமவளிறே. இவள் பக்கலிலே தாழநிற் பானவனாயிற்று. வேறுகொண்டிவற்றை யிரக்கவேண்டுவா னென்னென்னில்; அவற்றினுமிவை புதஸ்த்தமாகையாலே; இன்னமொன்று - ஸதோபீதியுமின்றிக்கே, வளையத்தேயிருந்து வார்த்தை சொல்லவும்வற்றே; "தேனுண்ணும் வண்டேபோல் பங்கிகள்" என்றும் அவனுக் குத் தலையான த்ருஷ்டாந்தமாகவும் சொல்லுவதிவற்றையிறே. [வேறுகொண்டு உம்மை யானி ரந்தேன்] நம்மாசார்யர்கள் வ்யாபக மந்த்ரங்கள் மூன்றிலும் த்வயத்தையே யாதரிக்குமாபோலே, இவைதான் ஷட்பதங்களுமே. [வெறி வண்டினங்காள்] - உங்களுக் கென்கார்யம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதாயிருந்தது. கலவியாலுண்டான வேறுபாடடங்களும் வடிவிலே தோன்றும் படியாயிருந்தது. வெறி - பரிமளம். பரிமளத்தையுடைத்தாயிருக்கை. தனித்துப்போனாலும் வழிக்குப் பாதேயம் போந்திருந்ததீ. உடம்பை மோந்துகொண்டு போகவமைந்து காணுமிருக் கிறது. இனங்காள் என்கையாலே - இவை தனக்குப் பிரிவில்லையிறே. * ஸர்வகந்த: * என்கிற விஷயத்தோடேயணைந்த விவளுக்கு இவற்றின்பரிமளங்கண்டு ஆச்சர்யப்படும்படி காணும் வாஸனையுங்கூட மறந்தபடி. [தேறுநீர்ப்பம்பை] - இவ்வூரெல்லையைக் கழிந்தவாறே தெளிந்த பதார்த்தங்களையும் காண்கிறிகோளிறே. இவளிருந்தவிடத்திலடையக் கலங்கி யிறே கிடக்கிறது. [* உபதப்தோதகா நத்ய: *] "தாபார்த்தனுக்கு நீரிலே விழுந்தால் தாப மாறும்" என்னுமிவ்வாஸனையைக் கொண்டு, "ராமவிப்ரலேஷத்துக்கும் இது பரிஹாரமாமோ" என்று ஜலத்திலே விழுவதாகக் கொண்டுசெல்ல, கரையிலுங்கூடக்கிட்டவரிதாயிருந்தது. "நிலை நீர்கள்தான் குளிரவற்றோ" என்று பார்த்தார்கள், அவையுமப்படியேயாயிருந்தன. [*பல்வ லாநி ஸராம்ஸிச *] வ்ருக்ஷங்களோடு வஸிஷ்ட்டாதிகளோடு வாசியற அழியுமாபோலே. இப் படியேயிறே யிவளிருக்கிறவிடம். [வடபாலைத் திருவண்வண்டூர்] - வடபாலை - வடபார்ஶ்வத் திலே. ஊருமாறுமின்னப்ரதேசத்தே யென்னுமிடம் நெஞ்சிலேபட்டுக் கிடக்கிறபடிகா ணும் இவர்க்கு. கடலுக்குத் தென்பாலிருக்கிற பிராட்டியைப்போலேயாயிற் றிவளிருக்கிற விருப்பு. [மாறில் இத்யாதி] அறிவிப்பார் தாழ்வே; பின்பு விரோதியென்று கிடப்பதொன் றில்லை. [மாறில்போரரக்கன்]- வீரப்பாட்டுக்குத் தலையான சக்ரவர்த்திதிருமகனார் "நமக்கு இவனெதிரியாகப்போரும்" என்று மதிக்கும்படியாகப் பிறந்த பையல். வரபலபுஜபலங்களாலே யெதிரில்லாத போரையுடைய ராவணனையும், அவன் தனக்கரணாக இட்டமதிளையும் துகளாம் படியழியச்செய்து ஹ்ருஷ்டராயிருக்கிற. [ஏறுசேவகனார்க்கு]-எங்குமோர் பேர்பட்ட ஆண் பிள்ளைத்தனத்தையுடையவர்க்கு. [உகந்த] "ருஷிகள்குடியிருப்புப்பெற்றோம், பிராட்டியோடே கூடப்பெற்றோம், லங்கையை விபீஷணவிதேயமாக்கப் பெற்றோம்" என்று உகந்த. அல்பம்

வரவு தாழ்த்ததென்னு, எதிரிகள் மதித்துமேலெழுத்திட்ட வீரப்பாட்டுக்குக் குறைசொல்ல வொண்ணுதிறே. [*ரதசர்யாஸு ஸம்மத:*] என்று வீரர்கள் கொண்டாடின வீரமிறே. [என்னையுமுளனென்மின்களே] — இன்னமும் நோவுபடுகிருருண்டென்று சொல்லுங்கோள். ஆளவந்தாரருளிச்செய்ததாகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி “ ‘இத்தலையைப் பிரிந்தாரில் இருப்பாரில்லை’ என்றிருக்கையாலே வாராதொழிந்தாரத்தனை, இத்தலையில் ஸத்தையுள்ளமையை யறிவியுங்கோள்” என்று. இத்தை எம்பெருமானர் கேட்டருளி, “அழகிது; ஆகிலும், ‘இன்றியமையாமை” என்று தமிழரதொரு ப்ரவாதமுண்டு; அதாகிறது - ஒருதலையுண்டானுலொருதலை யின்றிக்கே யிராது; இரண்டுதலையுமுண்டாதல், இரண்டுதலையு மின்றிக்கே யொழித லித்தனையாயிற்று. அதில் தாமுளராகையாலே இத்தலையுமுண்டென்கை நிஶ்சிதம்; ஆனபின்பு, ப்ரதிகூலித்தாரைக் கிழங்கெடுத்துப் பொகட்டு அநுகூலித்தார் தலையிலே முடியை வைத்து க்ருதக்ருத்யராய், ‘இனிக் கர்த்தவ்யஶேஷமில்லை’ என்றிருக்கிறவர்க்கு, இன்னமும் ரக்ஷ்யவர்க்கமொன்றுண்டென்று சொல்லுங்கோள்’ என்று. ... ... (10)

நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழி வல்லவர்கள், காமிநிகளுக்குக் காமுகர் போக்யமாமாபோலே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயமாவரென்கிருர்.

மின்கொள்சேர்புரிநூல்குறளாய் அகல்ஞாலம்கொண்ட *
வன்கள்வனடிமேல் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
பண்கொளாயிரத்துள்இவைபத்தும் திருவண்வண்டூர்க்கு *
இன்கொள்பாடல்வல்லார் மதனர்மின்னிடையவர்க்கே. (11)

[மின்கொள் சேர்புரிநூற்குறளாய்] - மின்னைவென்று ச்யாமமான திருமேனிக்குப் பரபாகமான சேர்த்தியுடைய திருயஜ்ஞோபவீதத்தையுடைய ஸ்ரீவாமநனய். இப்போதிது சொல்லுகிறது - அவன் ஸர்வஸ்வத்தையுங் கொடுக்கும்படி வீதவேஷத்தோடே போய்ப் புக்கபடி. “பகற்கண்டேன்” என்கிற தோற்றரவுக்குக் கிழக்குவெளுக்கிறபடி. தூதுவிடுகைக்குங்கூட ஶக்தனல்லாதமை தோற்ற இரப்பாளனய், இத்தலையைப் பிரிந்து வந்த சிறும்புதலெல்லாம் வடிவிலேதோற்ற நின்றபடி. [அகல் ஞாலங்கொண்ட வன்கள்வனடிமேல்] - பூமிப்பரப்படங்கலும் அவனுக்கொன்றும் தொங்காதபடி அபஹரித்த மஹாவஞ்சகன் திருவடிகளிலே. *மின்னிடைமடவார்க்குக் கிழக்குவெளுக்கிறபடி; அதாவது-மஹாபலியினுடைய தூர்மாநத்தைப்போக்கி ஒன்றொழியாமல் கைக்கொண்டாற்போலே, ப்ரணயரோஷத்தாலேவந்த இவளுடைய அபிமாநத்தைப் போக்கிச் சேரவிட்டுக்கொண்டபடி. எதிரியாய் வந்தவனுடைய தூர்மாநத்தைப் போக்கினப்போலன்றிறே ப்ரணயிநியுடைய மாநம். அது அழிக்கலாம், இது அழிக்கவொண்ணுதே. நிர்விஷயமாகக் கோபிக்கிறவர்கள் இலக்குப்பெற்ருல் மிகைக்குமத்தனையிறே. அவன் ஸந்நிதியிலு மழியாத தொன்றிறேயிது. (குருகூரித்யாதி) [பண்கொளாயிரம்] - “ஈழும்பிரம்புகொண்டது” என்னுமாபோலே பண்ணேமிக்கிருக்கை. [இன்கொள் பாடல்வல்லார்] - இனிதான பாடலைவல்லார். இதுக்குப்பலச்ருதி வேண்டாகாணும்; இது தன்னையே யினிதாகச் சொல்லவமையும். [மதனர்மின்னிடையவர்க்கே] - காமிநிகளுக்குக் காமுகரெவ்வளவு, இத்தை யதிகரிக்கவல்லவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அவ்வளவாவர்; இங்ஙனன்ருகில், * பல நீகாட்டிப்படுப்பாயோ * * புறத்திட்டின்னங் கெடுப்பாயோ * என்று சொல்லுகிறவிவர், ஸ்த்ரீகளுக்கு போக்யராவரென்கிருரன்றே; காமிநிகளுக்குக் காமுகரைப்போலே அபி

மத விஷயத்துக்கு போக்யராவரென்கிறார்; காலைச் சொல்லப்புக்குத் தாமரையைச் சொல்லா நின்றதிறே; ஸர்வதாஸத்ருஶமானவற்றுக்கு உபமாநந்தன்னையே சொல்லக்கடவது; "அது போல" என்றும் "அதுதான்" என்றும் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும். ... (11)

நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

வைகல் திருவண்வண்டூர் வைகு மிராமனுக்கு * என்
செய்கைதனைப் புள்ளினங்காள்! செப்புமென—கைகழிந்த *
காதலுடன் தூதுவிடுங் காரிமாறன்கழலே *
மேதினியீர் நீர்வணங்குமின்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து முதல்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இரண்டாந் திருவாய்மொழி—மின்னிடை மடவார்: ப்ரவேசம்.

இவ்வாழ்வாராகிறார், ஸம்ஸாரபயத்தாலும் பகவத்ப்ராவண்யத்தாலும் கைங்கர்யருசியாலும் வ்யதிரேகத்தில் தரியாமையாலும், பகவத்விஷயத்தில் கைவைத்தா ரெல்லாருடைய படியுமுடையரா யிருப்பர். * பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொழுக்கு மழுக்குடம்பும் * என்கையாலே பத்தர்படியுண்டென்னவுமாயிருந்தது; * இந்நின்ற நீர்மையினியாமுறாமை * என்றுகொண்டு - அதுபொருந்தாதபடியிருக்கையாலே முமுக்ஷுக் கள்படியுமாயிருந்தது. * வழுவிலாவடிமைசெய்ய வேண்டுநாம் * என்று - கைங்கர்யத்தாலல் லது தேஹபாத்ரை செல்லாமையாலே, முக்தர்படியுண்டென்னலாயிருந்தது; * நின்னலாலி லேன்காண் * என்று - அதுதான் ஸத்தாப்ரயுக்தமாயிருக்கையாலே நித்யரோடொக்கச் சொல் லலாயிருந்தது; ப்ரணயரோஷத்தாலே யூடுகையாலே பிராட்டிமாரோடொக்கச் சொல்லலாயிருந் தது. [* விஷ்ணுநா ஸத்ருசோ வீர்யே ஸோமவத் ப்ரியதர்சந: *] - என்று பெருமாளுடைய ஓரோ ஸ்வபாவங்களுக்கு ஸகலபதார்த்தங்களையு மொப்பாகச் சொல்லுமாபோலே, அல்லாதார் படிபடங்கலும் இவருடைய ஓரோ அவஸ்த்தைக் கொப்பா மத்தனை. இதுதான் * பால்யாத்ப்ரப் ருதியிறேயிவர்க்கு; * அறியாக் காலத்துள்ளே அடிமைக்கணன்புசெய்வித்து * என்றும் * மூலை யோமுழுமுற்றும் போந்தில - பெருமான்மலையோ திருவேங்கடமென்று கற்கின்ற வாசகம் * என்றும் சொல்லுகிறபடியேயிறே இவர் பருவம் நிரம்புவதற்குமுன்னும் இருக்கிறபடி.

இனி * ஏறாளுமிறையோனிலே அவன் வேண்டாத நானுமென்னுடைமையும் வேண்டா என்றார்; * மாசறுசோதியிலே எனக்குறுப்பல்லாத அவனும் அவன் விபூதியும் வேண்டா என்று அழிக்கப்பார்த்தார்; * பிறந்தவாற்றிலே தரித்துநின்று குணானுஸந்தாநம் பண்ணவல்லேனும்படி பண்ணியருளவேணு மென்று ஶரணம்புக்கார்; அப்பெரியவார்த்தியோ டேகூடத் தூதுவிட்டார்; விட்ட ஆள் சென்று அத்தலைப்பட்டு அவனுக்கறிவிக்க, அவனும் இழவாளனாய் ஆனைக்கருள்செய்யவந்து தோற்றினாற்போலே பதறிநடந்துவாராநிற்க, அவ்வ ளவு பற்றாமே கிடந்து துடித்தலமந்து, "இனி இவ்வளவில் நாம் செய்ய அடுப்பதென்?"

என்று பார்த்து, "முடிந்துபிழைக்கைக்குமேற்பட்ட பரிஹாரமில்லை" என்றுபார்த்து அறுதியிட்டு முடியப்பார்க்கிறாள். அது இவள்ஸங்கல்பித்தபோதாக முடியலாயிராநிற்கே; அங்ஙன் செய்யலாமன்று, இவள் * ஏறாளுமிறையோனில் 'வேண்டா' என்றபோதே போமிறே. இனி போகத்துக்கு அவன்வரவு வேண்டினவோபாதி முடிவுக்கும் அவன்வரவு வேண்டியிருந்தது. பிரிவில் குணநுஸந்தானம்பண்ணி தரிக்கலாம்: அவன் ஸந்நிதியில் அவனையொழிய அரைக்ஷணம் முகம்மாறியிருக்குமதுக்குமேற்பட முடிவுஉண்டோ? அவன்போகநின்று இத்தலையைப்பண்ணின மிறுக்கடங்கலும், அவன் ஸந்நிதியிலே தான்முடிந்து அவனையே நோவுபடுத்தப் பார்க்கிறாள். அவன்வரவிலே அல்பம்தாழ்க்க, ப்ரணயரோஷம்தலையெடுத்து, "இனியிருந்து ஜீவிக்கும்ஜீவநம்வேண்டா" என்று முடியப் பார்க்கிறாளிறே பிரிவுபொறுக்கமாட்டாமை. * ப்ரணயாச்சாபிமாநாச்ச பரிசிக்ஷேப ராகவம் * என்கிறபடியே. அவரோடுண்டான சிரபரிசயத்தாலும் கலவியாலும், "என்னுடையவரன்றோ" என்கிறவேண்டப்பாட்டாலும், பெருமாளை மேலிட்டு வார்த்தைசொன்னாள்: என்சொன்னாளென்னில்:— [* கிம் த்வாமந்யத வைதேஹ: பிதா மே மிதிலாதிப:, ராமஜாமாதரம் ப்ராப்ய ஸ்த்ரியம் புருஷவிக்ரஹம் *] என்று. வாரீர், ஒருவனுக்கு ஆற்றாவொருத்தியுண்டோ? என்னையொருத்தியையும் நோக்கமாட்டாமையே வைத்துப் போகப்புகுகிறது! இதுதன்னை எங்களய்யர் கேட்கில் போர வெறுப்பர்; ஒருபெண்பெண்டாட்டி ஆணுடையுடுத்து என்மகளைக் கைப்பிடித்துக்கொண்டு போனவித்தனையாகாதே என்றிராமே கடுகக்கொண்டுபோகப் பாரும். [* ஈர்ஷ்யாரோஷௌ பஹிஷ்க்ருத்ய *] - பிறருயர்த்தி கண்டால் பொறுக்கவேண்டாவோ? நான் "உம்மோடேகூடப்போர" என்று புறப்பட்டு நாலடி இட்டால், எனக்குஅத்தால்வரும் ஏற்றங்கண்டு பொறுக்கமாட்டாமையாலுண்டான கோபாஸூயைகளைப் பொகடும். [* புக்தசேஷமிவோதகம் *] - இதுவும் அப்படியாகாதே தான். ப்ரணயிகள் கோஷ்ட்டியிலிங்ஙனேகாணும் பரிமாற்றம் - ப்ரணயிநிகளுக்கு உண்டான தன்னேற்றம் தன்னதாயிருக்கவேண்டாவோ? [* நய மாம் வீர *] - என்னை அறியாதாப்போலே உம்மையும் அறிந்திலீராகில், நான் சொல்லக்கேளும். உமக்கொருகுறைகளு மில்லைகாணும்; என்னைக்கொடுபோகப் பாரும். [* விஸ்ரப்த: *] - தந்தாமை யறியாவிட்டால் ஆப்தர்வாயிலே கேட்டறியவேணுங்காணும். [* பாபம் மயி நவித்யதே *] - பொகடும்; இங்ஙனன்றாகில், நீரென்னையிங்கே நிறுத்திப்போனால், நீர் மீண்டுவருந்தனையும் தரித்திருக்கைக்குவேண்டும்ஹேது எனக்கில்லைகாணும். இப்படியிறே ப்ரணயரோஷம் தலையெடுத்தாலிருக்கும்படி. இன்னமிவ்வளவேயோ? இவர்தாம் இலக்காகச் சொன்னவையிறேயிவை. இவர்வரவிட்டஆளின்முன்பேயும் [* க்ஷீலயிதகாச த்ஸ்த்த: கிம்நுஸாகரமேகலாம், மஹீம் தஹதிகோபேந யுகாந்தாக்நிரிவோத்தித: *] என்னுமவளிறே. [* காகுத்ஸ்த்த: *] - பரபரிபவம் பொறாத குடியிலேயன்றோ தாம் பிறந்தது; "பிறர்க்குவந்தவை பரிஹரிக்குமத்தனையல்லது, தமக்குவந்தது பரிஹரிக்கலாகாது" என்றிருக்கிறாரோ? [* கிம் ந ஸாகரமேகலாம் மஹீம் தஹதி *] - "த்ரவத்ரவ்யத்துக்கு ஓரம்பும் கடிநத்ரவ்யத்துக்கு ஓரம்பும் வேணும்" என்றிருக்கிறாரோ? கடலில் நீரே நெய்யாக எரிக்கவல்ல அம்புடையவரன்றோ. ஒக்கக் கைபிடித்தவளாகிலும் பரிவட்டம் பேணியிருக்கும்படிவைத்தாரிறே; ராஜாக்களுக்கு பூமியும் ஸ்த்ரீபோலேயிறே; ஈஸ்வரர்கள் ஸ்ருஷ்டித்தபடி கிடப்பது இவர் கண்சிவக்குமளவுமாகாதேயென்றும், [* தர்மாபதேஶாத் த்யஜதஶ்ச ராஜ்யம் மாம்சாப்யரண்யம் நயத: பதாதிம் *] - என்கிறபடியே பித்ருவசநபரிபாலநம் பண்ணப் போந்தாரோ? என்னை நலிகைக்காகப் போந்தாரத்தனையிறே என்றும் - இப்புடைகளிலே சொன்னவை அநேகமிறே. இவளும் * மாசறுசோதிதொடங்கிப் போர நோவுபட்டு, அது தன்னை * வைகல்பூங்கழிவாயளவும் வரப் பாடாற்றி, அவ்வளவிலும் வரக்காணாமையாலே தூதுவிட்டு,

தூதவாக்யமத்தலைப்பட்டு மீளுவதற்குமுன்னே பற்றுதபடிபதறி, “இனி அவன்றான்வந்தாலும் ஸம்ச்லேஷமாய் அது விச்லேஷாந்தமாயல்லது இராது; ஆனபின்பு, அவன்வந்து கலந்து பிரிந்தகோள்வீர் பொறுக்க அரிதாயிருக்கும்; அநந்தரம் பிரிவாகிற புதுக்கோமுற்றவன் வந்து முதன்மைகொண்டாடுமதில், முகம்பழகின வ்யதையே யமையும்” என்று ஆற்றுமை தோற்றவிருந்தாள். எங்ஙனே யிருந்தாளோ வென்னில்? [* ஹிமஹதநளிநீவ நஷ்டசோபா*]- பன்னிரண்டாண்டு தண்ணீர்த்துரும்பறக் கலந்துபோந்த விவளுக்கு வந்தேறியானபிரிவிறே: அத்தாலே அழகழிந்திருந்தாள். [* வ்யஸநபரம்பரயா *] - பிரிவோபாதி கலவியும் வந்துகழி யப்பெற்றதில்லை. [* அதிபீட்யமாநா *] - ஆச்ரயத்தினளவல்லாதபடியாயிருக்கை. [*ஸஹசர ரஹிதேவ சக்ரவாகீ *] - வருமளவும்உணர்ந்து பொறுத்திருக்கமாட்டாதிருக்கை. அவற்றின் படியங்ஙனேயிறே. [* ஜநகஸுதா *] - “இவைவரும்” என்று வளரப்பெற்றதில்லை. [*க்ரு பணாம்தசாம் ப்ரபந்நா *] - கீழ்ச்சொன்னவிவையொன்றும் ஒப்பாகமாட்டாது, சிலசொல்லிற்று மித்தனை. இவளும்அப்படியே, “முகம்பழகினவாற்றுமையோடே யிருந்து முடியவமையும்; இனி, அவன்வரவு நமக்குவேண்டா” என்றிருக்கிறாள். இவள்தானிப்படி பாரிக்கைக்கு அவன்றான் வாராநின்றானோவென்னில்? அவன் வரவுக்கு ஸூசகமான நன்னிமித்தங்கள் அநேகமுளவாயிருந்தன. [* பக்ஷீச *] - பக்ஷியானது சிறகை விரித்தது. [பக்ஷத்தையுடைத் தென்கிறவிசேஷணத்துக்கிதுவேயிறேகருத்து.] [* சாகாநிலயஃ *] - உலர்ந்தகொம்பிலன் றிக்கே, பசுமையையுடைத்தான பணையிலேயிருந்தது. வ்ருக்ஷத்தை வலமாகவந்து, தழைத்த பணையிலே நற்றரிக்க இருந்தது. [* ப்ரஹ்ருஷ்டஃ *] - அங்குள்ள பலாதிகளை புஜிக்கையா லுண்டான ஹர்ஷம் வடிவிலே தோற்றும்படி இருந்தது. [* புநஃபுநச்சோத்தமஸாந்த்வவாதீ *]- மேன்மெலென நல்வார்த்தைகள் சொல்லத் தொடங்கிற்று. அதுக்கு மேலே, [* ஸுஸ்வா கதாம் வாசமுதீரயாநஃ *] - இவ்வளவல்லகிடாய் அத்தலைபட்டது என்று சொல்லுமாபோலே யிருந்தது. [* புநஃபுநச்சோதயதீவ *] - வரவு நிச்சிதமானபின்பு, குளித்தலொப்பித்தல் செய்யாதிருக்கிறது என்னென்று சொல்லுமாபோலே யிருந்தது. [* ஹ்ருஷ்டஃ *] - வந்தால் பிறக்கும் வேறுபாடுதோற்ற உடம்பு மயிரெறிந்திருந்தது. [* ததாகதாம் *] - [* ரஹஸ்யஞ்ச ப்ரகாசஞ்ச *] - என்றுகொண்டு ப்ரஹ்மாவின் ப்ரஸாதத்தாலே யுள்ளபடியெல்லாம் தோற்றக் கடவதாகப் பெற்றுடையனான ருஷிக்கும் பாசுரமிட்டுச் சொல்லவொண்ணாதபடி யிருக்கிறபடி. [* தாம் *] - தர்மிக்குமேற்பட அவ்வருகொன்றின்றிக்கேயிருக்கை. [* வ்யதிதாம் *] - கீழ்ச் சொன்னவை ப்ரக்ருதியாய், வ்யஸநமுள்ளது மேலேயென்று தோற்றும்படியாய் இருந்தாள்; * ஸமா த்வாதச தத்ராஹம் * என்று பன்னிரண்டாண்டு கலந்துபிரிந்த இவளுக்கு அதொன் றுந்தோற்றுதே துஃகத்தையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியா யிருந்தாள். [* அநிந்திதாம் *] - அத் தலையைப்பிரிந்தா லிருக்கக்கடவபடியே யிருந்தாள். இப்படி யிராதவன்று நிந்திதையேயாகாதே. [*வ்யபேதஹர்ஷாம்*] “ஹர்ஷம் குடிபுகுந்துபோயிற்று” என்று தெரியாதாயிருக்கை. [*பரிதீநமாந ஸாம் *] - ஹர்ஷம்வந்தாலும் ஆச்ரயமுமின்றிக்கேயிருக்கை. [* சுபாம் *] - பண்டின்றுவந்த நகடுபோலன்றிறே குணாதிகவிஷயத்தைப் பிரிந்தால் இருக்கும்படி; கடலேறிவடிந்தாற்போலே யிருக்கிற அவ்விருப்புதனக்கே ஆலத்திவழிக்கவேண்டும்படியிருக்கை. [* நிமித்தாநி சுபாநி பேஜிரே *] - நிமித்தங்களானவை இத்தலைக்கு நன்மைசொல்லித் தந்தாம் ஸ்வரூபம் பெற்றன. [* நரம் ச்ரியாஜுஷ்டமிவோபஜீவிநஃ *] - ஸாக்ஷால்லக்ஷ்மிக்குக்கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம் பெற் றன; என்போலவென்னில்?—அர்த்திகளாயிருப்பார் உதாரர் பக்கலிலேசென்று தந்தாம் ப்ரயோ ஜநம்பெற்று ஹ்ருஷ்டராமாபோலே. இப்படியாயிருந்தன நிமித்தங்களின் அளவு. இனி, அவன ளவு பார்த்தால், [* ஆர்த்தோவா யதிவா த்ருப்தஃ *]- ஆர்த்தனாய் சரணம் புகவுமாம்; அன்றிக்கே,

நாம் திருநாமங்களைச் சொன்னால் சேவகர் நம்மை ஆக்ஷேபித்துச் சொல்லுமாபோலே செருக்காலே சொல்லவுமாம். இங்ஙன் விகல்பிப்பானென்? ஆர்த்தனுக்கன்றோ பலப்ராப்தியுள்ளது? மற்றையவனுக்கு உண்டாகச் சொல்லுகிறவிடம் ப்ரஸித்தமன்றிறே யென்னில்?—இஶ்ஶ்லோகத்தால், ஶரணாகதலக்ஷணம் சொல்லுகிறதல்ல: சரண்யலக்ஷணம் சொல்லுகிறது. இவனுடைய ஆர்த்திதானு முபாயத்தில் அந்வயியாதிறே; ஆனபின்பு அவனோடிவனோடு வாசியில்லை. "தன்தசையறிந்து, 'நமக்கொருகைம்முதலில்லையாயிருந்தது' என்று தன்குறையை அறிவிக்கவும் மாட்டாதபடியாயிருந்தான்; ஆனபின்பு, இவனுக்கு நாமேயாகாதே யுளோம்" என்று திருவுள்ளம் இவன்பக்கலூன்றியிருக்கும். [* பரேஷாம் ஶரணாகதஃ அரி: *] - ஶத்ருக்களில் வைத்துக்கொண்டு ஶரணாகதனான ஶத்ருவாயிற்றிவன். அதென்னென்னில்;— "ஶரணம்" என்கிற உக்தியைச் சொல்லுகையாலே ஶரணாகதன் என்னவுமாய், அகவாயில் இல்லாமையாலே ஶத்ருவென்னவுமாயிருக்கை. அன்றிக்கே, பூர்வவ்ருத்தத்துக்கு அநுதாப மில்லாமையாலும், இப்போது 'ஶரணம்' என்கிற ஶப்தத்தைச் சொல்லுகையாலும், இரண்டும் சொல்லலா யிருக்கை. "கொன்றேன் - அன்றே வந்தடைந்தேன்" என்னுமாபோலே. [*ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய *] - ப்ராணன்களை யொருதலையாகவிட்டு. [* ப்ராணாநபி *] என்னவேண்டாவோவென்னில்?—அவன்சொன்ன சொலவுக்கு இதொன்றும் போராமையாலே அது வேண்டாவாயிற்று. [* ரக்ஷிதவ்யஃ க்ருதாத்மநா *] -ரக்ஷிதமநாவாய் இருக்குமவனால் இத்தனையும்செய்யப்படும். அறிவுடையார்க்கித்தனையும் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாது. இதிறே யவன்படி. "இப்படி, களித்து 'ஶரணம்' என்றாலும் பொறுக்கமாட்டாதவன், *மாசறு சோதியேதொடங்கிப் போரமிறுக்குப்பட்டு நாலுப்ரயோகம் அடுத்தடுத்து ஶரணம்புக்கு, அவ்வளவிலும் முகங்காட்டாதொழியச்செய்தேயும் தூதுவிட்டு, 'இப்படி இம்மிறுக்குக்களெல்லாம் பட்டது நம்மையுத்தேஶித்திறே என்றிருக்கும்' என்றிருக்கையாலும், இவ்வளவும்வர இவள்தான் முடியாதே கிடக்கையாலும், அவன் ஸ்வபாவத்தை விஶ்வஸித்திருக்கையினாலும், அவன் வரவுக்கு த்யோதகமான ஸந்நிமித்தங்கள் அநேகங்களுண்டாகையினாலும், இதெல்லாங்கிடக்க "நம்முடைய பாக்யஹாநிதான் அவனை நம்முன்னே கொண்டுவந்து நிறுத்தும்" என்றிருக்கையினாலும், "பிரிவு அநிஷ்டமான தஶையிலே போகவல்ல நிர்லஜ்ஜன் வரவு அநிஷ்டமான தஶையிலே முன்னேவந்துநிற்கவும் வல்லன்" என்றிருக்கையினாலும், "இன்னமுமொருகால் கலந்து பிரிந்து நம்மைமுடிக்கவேணும்" என்றிருக்கையினாலும், "வரவுதப்பாது" என்று அவன் வரவை நிஶ்சயித்து தோழிமாருந்தானுமாக "இனி அவன் வந்தாலு மவனுக்கு முகங்கொடுத்தல் வார்த்தை சொல்லுதல் செய்யக்கடவோமல்லோம்" என்று ஸங்கல்பித்து, "அவனறியாததோரிடத்தேபோயிருக்கவேணும்" என்று பார்த்து; காயாம்பொழிலாய் அதிலே விளையாடு சூழலாய் அதின் நடுவே அதி மநோஹரமாய் இருப்பதொரு மண்டபமாய், அதிலே இவர்களெல்லாருங்கூடிக் கழகமாகவிருந்து, வந்தாலுமவனுக்கு இட்டீடுகொள்ளுகைக்குப் பற்றுசில்லாதபடி பூவைகிளிதொடக்கமான அசேதநமாயும் சேதநமாயுமுள்ள லீலோபகரணங்களை ஊரழிபூசலில் அரணுள்ள கோட்டைகளிலே சரக்குவாங்குவாரைப்போலே ஓரிடத்தே திரளவாங்கி, இனி இவர்கள் மறந்தவை ஏதேனுமுண்டாகில் அதுபெற்று அவனுக்கு ஸத்தையுண்டாக வேண்டும்படியாய், இப்படி யிவர்கள் சமயமிட்டு, வந்தாலும் அவனுக்குப் புகுரவொண்ணாதபடி அநாதரமாகிற கன்மதிளை உரக்கவிட்டு, அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வங்கொண்டு காரியங்கொள்ளுகைக்கு ஒருவழியில்லாதபடியும் ஸர்வஶக்தித்வங்கொண்டு வ்யாபரிக்கவொண்ணாதபடியாகவும் இவர்கள் வ்யவஸ்தை பண்ணியிருந்து - க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தம் சொல்லுவார் [* கச்சித் ஸுகுஶலீ க்ருஷ்ணஃ *] - என்று இப்பிதற்றுத் தானென் என்று- * அதவா கிம் ததாலாபைஃ * - என்பா

ராய், ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான உகவாத ஹிரண்யாதிகள் கோஷ்டிகளில் திருநாமம் சொல்லுகை அஸஹ்யமாமோபாதி, இவர்கள் கோஷ்டியிலும் உகவை தலைமண்டையிட்டு, திருநாமஞ் சொல்லில் நெஞ்சு சிவிட்கென்னும்படியாய்க் கொண்டிருந்தார்கள் இவர்கள். இது இத்தலையிருந்தபடி.

இனி, அத்தலை இருந்தபடியென்னென்றால்; “வேறுகொண்டு உம்மையானிரந்தேன்” என்கிற ஆர்த்தநாதம் செவிப்பட்டது. [* ஶுசிஶ்ரவாஃ *] நல்லது செவிப்படுமவனிறே. இவ்வளவில் ஆறியிருக்குமவனன்றே; [* பரமாபதமாபந்நஃ *] - என்றுகொண்டு ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுடைய ஆர்த்தநாதம் செவிப்பட்டபோது [* அஸ்வீக்ருதப்ரணீதமணிபாதுகம் கிமிதிசாகுலாந்தஃபுரம் அவாஹநபரிஷ்க்ரியம் *] என்கிறபடியே திருவடிநிலைகோத்து எழுந்தருளப் பற்றுமை வெறுந் தறையிலே பத்தெட்டடி இட்டும் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளிலும் நினைவுக்கு மேற்பட ஒன்றும் காணுமையாலே, இப்பதற்றம் இருந்தபடியால் “இது இவ்வளவுகளிலன்று. இதுக்கடியென்?” என்று திவ்யாந்தஃபுரம் கைநெரிக்கும்படியாய், பாவஜ்ஞனை பெரிய திருவடியைப் பண்செய்தேறப்பெறுதே வெறும்புறத்தேமேற்கொண்டு * பகவதஸ் த்வராயை நமஃ * என்று அறிவுடையார் ஈடுபடும்படிவந்து தோற்றினாற்போலவும்; த்ரௌபதியை துஶ்ஶாஸநன் நலிகிறபோது ரக்ஷகராக ப்ரஸித்தரான பர்த்தாக்கள் ஐவரிருக்க, [* கோவிந்தேதி யதாக்ரந்தத் *] என்று நம்மை ரக்ஷகராக நினைத்துக் கூப்பிட, [* மாம் தூரவாஸிநம் *] என்று ‘நான் ஸந்நிஹிதனாய் உதவப்பெற்றிலேன் அவளாபத்துக்கு’ என்றுநொந்து, “அவள் தனக்கு அடுக்கும்படி செய்தாள். நான் அவதரித்தே அவதாரப்ரயோஜநமொன்றும் பெற்றிலேன்” என்றுஇழவாளனாய், தர்மபுத்ரன் தலையிலே முடியையும் வைத்து இவள் குழலையும் முடிப்பித்து விரோதிவர்க்கம் கிழங்கெடுத்துப் பொகட்டு * தன்னுடைச்சோதியேற எழுந்தருளுகிறபோதும் * நாதிஸ்வஸ்தமநாஃ * என்று திருவுள்ளம் புண்பட்டாற்போலவும்; [* ஶரதல்பகதோ பீஷ்மஶ் ஶாம்யந்நிவ ஹுதாஶநஃ மாம் த்யாதி, புருஷவ்யாக்ரஸ் ததோ மே தத்கதம் மநஃ *] என்றுகொண்டு ஶரதல்பகதரான ஸ்ரீ பீஷ்மர்க்கு முற்பாடராய் உதவவேண்டியிருக்கப் பிற்பாடரானோம் என்று நோவுபட்டாற்போலவும்; * தேந தே தமநுவ்ரதாஃ * என்று என்முற்பாடுகண்டு அநுவர்த்திக்கக்கடவர்கள் முற்பாடராம்படி நாம் பிற்படுவதே என்றிருக்குமவனிறே; இப்படிகளாலே திருவுள்ளம்போரவிரங்கி, [* ப்ரஸீதந்து பவந்தோ மே ஹ்ரீரேஷாஹி மமாதுலா, யதீத்ருஶைரஹம் விப்ரை ருபஸத்தேயைருபஸ்திதஃ *] - என்று தண்டகாரண்யபரிஸரவர்த்திகளான ருஷிகளுடைய ஆர்த்திக்குமுற்பாடராய் உதவப்பெற்றிலோமென்னும் இழவாலே லஜ்ஜித்து, அவர்களைக் காலைக்கட்டிப் பொறுப்பித்துக் கொள்ளுமவனிறே; இனி * வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணும் * என்று ஸாமாந்யத்திலே இருக்கும்படிகண்டால், ப்ரணயிநி ஒருதலையானல் சொல்லவேண்டாவிறே. “நாம் கிட்டிநின்று கையைக் காலைப்பிடிக்கவேண்டும் விஷயம் ஒரு திர்யக்கின் காலிலே விழும்படி நாம் பிற்படுவதே! நமக்கினியொரு பும்ஸ்த்வமாவதென்? நாம் அங்கு இனிப்போய்ச் செய்வதென்? இங்கிருந்து செய்வதென்?” என்றுகொண்டு தடுமாறி, இத்தலையோடே கலந்தல்லது தரிக்கமாட்டாதானாய், இவர்களிருந்தவிடத்துக்கு அதூரவிப்ரக்ருஷ்டமாகவந்து, ப்ரணய கோபத்தாலே அணுகவொண்ணுதபடியிருக்கிற இருப்பைக் கண்டு, “இத்தலையில் அபிஸந்தியைக் குலைத்து நாம் கூடினோமாம்படியென்?” என்று சிந்தித்து, “அழகுகொண்டு வெல்லுவோம்” என்று பார்க்கில், ஸௌந்தர்யம் கொண்டு தண்ணீர் வார்ப்பாரில்லையிக்கோஷ்டியில்; [* அஸிதேக்ஷணு *] என்கிற தன்னேற்றம் உண்டிறே இத்தலைக்கு; இனி, “மேன்மைகொண்டு வெல்லுவோம்” என்று பார்க்கில், அந்தஃபுரத்தை ஆணைக்காலிலிட்டுத் துகைப்பித்து புஜிக்க வொண்ணுதே;

இனி இவ்விஷயத்தைப் பெறுகைக்குத் தாழ்ச்சியேயிறே பரிகரம்: அது இத்தலையின் கடாக்ஷம் பெறுதிருக்க ப்ரவர்த்திக்குமன்று நிஷ்ப்ரயோஜனமிறே; இனி இத்தனையும் செய்தால், ஆசையற்றுப் போகைக்குத் திருவடிகள்போராதே; இசைவின்றிக்கே இருக்க, மேல் விழமாட்டானே; இனி விழுக்காடுபாராதே மேல்விழுமன்று, ம்ருதுப்ரக்ருதியாகையாலே இழக் கவரிலும் வருமே; இனி, சேர்ந்து குளிர்ந்த தண்ணீர் ஸந்நிஹிதமாயிருக்க, பெருவிடாயனை வன் அழிஞ்சுக்காடேறப் போகமாட்டானே; அதாவது-"இவன் அல்பம்தாழ்த்தான்" என்று வெறுத்து, "புகுருவானல்லன் நம்கோஷ்டியில்" என்றிருக்கிற இவர்களைவிட்டு நாட்டா ரோடே உறவுபண்ணப் போவானன்றே; இனி "ஒருபடிபொருந்திருமோம்விரகென்?" என்று கடல்கடந்த திருவடிபட்டதெல்லாம் பட்டு, [* ராஜாதஸ்ரதோநாம *] என்னும் அளவன்றே, இனிச்செய்யவடுப்பதென்? என்று [* ஏவம்பஹுவிதாம்சிந்தாம் *] என்று மநோரதித்து; "நந்தலையும் அவர்கள்காலுங்கிடந்ததாகில் காலைக்கட்டிப் பொருத்திக்கொள்ளுகிறோம்" என்று அறுதியிட்டான். தலையான உபாயமிதிற்காட்டில் இல்லையே: இதுதான் அடியிலே கண்ட தொன்றிறே. ஆக, இப்படி அறுதியிட்டு, தன்னிறத்தோடு ஒக்க விகல்பிக்கலாவதொரு சோலை யுள்ளிட்டு அவளுக்கும் தோழிமார்க்கும் தெரியாதபடி கிட்டச்சென்று, அவர்களைக் காணப் பெறுதே விடாய்த்தவன் கண்களாரளவும் நின்று விளைநீரடைத்துக்கொண்டு க்ருதார்த்தனாய் நின்றான். ஆலோகாநந்தரம் ஆலாபாதிகளிலே ஸ்ரத்தை வர்த்திக்குமிறே, அதுவும்பெற்றிலன்; அவ்வளவிலும் தனக்கு ப்ராணதாரகமான இவர்களுடைய பூவை கிளிதொடக்கமானவற்றினு டைய இனியபேச்சைக் கேட்கப்பெறுமையாலும் மிகவும் தளர்ந்து; "தானும் அவளுமானால் அவளிற்காட்டிலும் தன்பக்கல் ப்ரேமமிரட்டித்திறே தோழிமாரிருப்பது; பிரிவிலும் அப் படியே" என்றிருந்தான்; அவர்கள் அங்ஙனன்றிக்கே அவளிற்காட்டிலும் கோபமதிசயித் திருந்தார்கள். [* ஸ ப்ராதுஸ் சரணௌகாடம் *] என்று புருஷகாரம் முன்னாகத் தன்பக்கல் புகுந்தார்க்குத்தன் திருவுள்ளம் இரங்கும்படி தான் அறியுமே! இங்கு அப்படியே அவர்கள் புருஷ காரமாகவும் பெற்றதில்லை; இனி இத்தலையிலிசைவுண்டாலும் அவர்களிசையாதவன்று அழைக்கவும் போகாதே; [* தத்தமஸ்யாபயம்மயா *]. என்றாலும், [* வத்யதாம் *] என்றவர் தம்மையிட்டே [* ஆநய *] என்னவேண்டிற்றிறே; அவ்வழிகளாலும் ஒருமுகம் பெற்றிலன். [* நஜீவேயம் க்ஷணமபி *] என்றும், [* க்ஷணேபிதேயத்விரஹோதிதுஸ்ஸஹ: *] என்றும் க்ஷணமாத்ரவிஸ்லேஷமும் பொறுக்கமாட்டாதவன், அவர்கள் ஸந்நிதியிலே முகம்பெறாமே நின்றுபிழைக்கமாட்டானே. இனி இவன் தன் அணுகுதலாலே இவர்களிருந்தவிடம் அடங் கலும் [* ஸோபயந்தண்டகாரண்யம் *] என்கிறபடியே மயிற்கழுத்துச்சாயலாய், இவனுடைய நிரந்தரகடாக்ஷபாதத்தாலே புளகிதகாத்ரைகளாய், இவனுடைய கடாக்ஷபாதத்தாலுண்டான ஸௌந்த்யம் இவர்களுடைய ப்ரணயரோஷத்தால் வந்த கோபாக்நியும் விரஹாக்நியுமன்றாகில் பொறுக்க வரிதாய்படிடாய்; கோபந்தான் அவன் ஸந்நிதியிலே மிகைத்து வாரா நிற்குமிறே, இவ்வோலக்ஷணங்களைக்கொண்டு இவன் வந்தமையை நிஸ்சயித்துத் தங்களிலே ஒருமித்து முகம் மாறியிருக்க; இவனும் அவ்விருப்பைக்கண்டு எதிரிகளிட்ட மதிளாகிலிறே முறித்துப் புகலாவது; கிட்டப் பெறுமையாலும் ஸந்நிதியாலும் ஆற்றாமை கரைபுரண்டு கால்தறையில் பாவாதபடியாய்க்கொண்டு தடுமாறிவருகிற ஸமயத்திலே, இவனுடைய ஜீவநாத்ருஷ்டத்தாலே இவர்கள் மறந்துபோன பந்தும் கழலும். இவன் காலிலேதாக்க; அப்போது, இருட்டறை களிலே தடவிக்கொண்டுவாராநின்றால் உறியும் வெண்ணெயும் கையிலே தாக்கினால் ஹ்ருஷ்ட னமாபோலே பெரிய ஹர்ஷத்தோடே விழுந்து இவற்றை எடுத்துக்கொண்டு, அத்தலையில் பண்ணின வ்யாமோஹம் அடங்கலும் இதிலேதோற்றும்படி கண்களிலே ஒற்றிக்கொள்வது தலையிலே வைத்துக்கொள்வதாய், பிராட்டி திருவாழிமோதிரங்கண்டு பட்டதெல்லாம்

பட்டான். [* க்ருஹீத்வா ப்ரேக்ஷமாணா ஸா *] - "ராவணன் மாயையாலே வந்ததோ?" என்னும் பயத்தாலே முற்படக் கண்வைக்கமாட்டாதே யிருந்தாள்: "அத்தலையாலேவந்தது" என்று தெளிந்தபின்பு கண்மாறவைக்கை அரிதாம்படியா யிருந்தாள். [* ஸா-ப்ரேக்ஷமாணா *] [* பஶ்யதேவி *] என்றுகொண்டு முன்பு பார்வைக்கு க்ருஷி பண்ண வேண்டும்படியிருந்தவள் தானே, கண்மாறவைக்கைக்குக்ருஷிபண்ணவேண்டும்படியாயிருந்தாள். [* பர்த்துஃகரவிபூஷணம் *] - முதல்கைப்பிடிக்கிறபோது உறுத்தினபடியைநினைத்தாள். [*கரவிபூஷணம் *] - அணிமிகுதாமரைக்கையிறே. ஆபரணத்துக்கு ஆபரணங்காணும் [* பர்த்தாரமிவ *] - இவன் இத்தைத் திருக்கையிலேகொடுத்தவாறே, இத்தோடே சேர்ந்த விரலையும் தோளையும் நினைத்தாள்; அந்நினைவுதான், தான் இக்கரையில் ஆளாகவும் அவர் அக்கரையிலாளாகவும், கடல் இடையிலேகிடக்கிறதாகவும் அறிந்திலள்; ஒருபடுக்கையிலே கூடவிருந்ததாக நினைத்தாள்; ஒரு சூது சதுரங்கங்களிலே தோற்றுத் தன்கையிலிருந்ததாகநினைத்தாள். [*இவ *] என்கிறான் ருஷி, ஜநகீஸமாதியாலே; இவளுணர்ந்தாளென்படக்கடவள் என்று. [* ஜாநகீ *] -ஶோகஹர்ஷங்களுக்கு இளையாதகுடியிலேபிறந்தவள். [* முதிதாபவத் *] ஹ்ருஷ்டையானாள். அப்படியேயாயிற்று இவனும் இவைபெற்றபின்பு. ஸம்ஸாரி, முக்தனானால் அவனுடைய லீலோபகரணமும் போகோபகரணமும் ஸமமாய்த் தோற்றக்கடவது; ஆகாராந்தரமான ஸ்ம்ருதியில்லையே: ததியத்வாகாரத்தாலே நித்யவிபூதியோடொக்கத் தோற்றுமித்தனை; அப்படியே இவளுடைய லீலோபகரணமும் போகோபகரணமாய்த்தோற்றக்கடவது. அவற்றிலே அவன் பண்ணும் வ்யாமோஹத்தைக்கண்டார்கள். "நம்மைப்பிரிந்தபின்பு ஸத்தையோடே குறியழியாமே யிருக்கக்கடவ இவன் இவையெல்லாம் நம்மையுத்தேசித்துச் செய்கிறானாகக்கூடாது; இங்ஙனே யாகவேணும்:—"நம்மைப் பிரிந்தபின்பு போய்ச் சிலரோடே கலந்தான்; அவர்களையும் பிரிந்தான்; அவ்வாற்றாமையோடே இங்குவந்தான்; இவற்றை 'அவர்களுடைய லீலோபகரணமாயிருக்கும்' என்று ப்ரமித்தானித்தனை, இது நம்பக்கல் வ்யாமோஹமுடையனாய்ச் செய்கிறானல்லன்" என்றுகொண்டு, இவர்களிருக்க, அவனும் தன்னழகாலும் குணங்களாலும் தன் செல்லாமைகளாலும் தாழ்ச்சிகளாலும் இத்தலையில் ஊடலைத்தீர்த்து ஸம்ஶ்லேஷித்தபடி சொல்லுகிறது - இத்திருவாய்மொழி. இனி, இத்திருவாய்மொழிதன்னை, பூர்வாசார்யர்கள், "பகவத்விஷயத்தில் ஸாபத்ந்யம் தோற்ற வார்த்தைசொல்லுகை ஶேஷத்வலக்ஷணமன்று, * வளவேழுலகிற்படியாலே அயோக்யதாநுஸந்தாநம் பண்ணுகிறார்" என்று நிர்வஹிப்பர்கள். இத்தைப் பட்டர் கேட்டு, "என்சொன்னாரானார்கள்! இவர்க்கு பகவத்விஷயத்திலுண்டான ருசிக்கு ப்ரகாசகம் இத் திருவாய்மொழியாயிருக்கும்: இதுக்கு வேறே பொருவழியிடுவதே! ஆனபின்பு இதுவே பொருளாமித்தனை" என்றருளிச்செய்தார். [* ஹநிஷ்யாமிஸபாந்தவம் *] என்று மஹாராஜரோடே பெருமாளுக்குக்கிலாய்க்கைக்கும் உறவுண்டாயிற்றிறே.

முதற்பாட்டு. இப்படி வரவுதாழ்த்ததும் இத்தலையை ஒழியச்செல்லுவதாயன்றிறே; கடுக வந்துகொண்டு நின்றான், பந்தையும் கழலையும் எடுத்துக்கொண்டான், அலப்யலாபமென்று தோற்றும்படி நின்றான், இத்தலையில் பண்ணக்கடவ வ்யாமோஹம் அடங்கலும் இவற்றின்பக்கலிலே பண்ணினான். அவன்படுகிற அலமாப்பைக் கண்டு, "இவையெல்லாம் நம்மைக்குறித்துச் செய்கிறானல்லன், தான் கலந்துபிரிந்தவர்களுடைய உபகரணங்களாகக் கொண்டு செய்கிறான் இத்தனை; இவனுடன் வார்த்தை சொல்லாதே இருக்கிறதென்" என்று, "வாராய்! நீ நினைக்கிறவர்களது அன்றுகாண் இவை; உனக்கு உபேக்ஷாவிஷயமான எங்களது காண் இவை, இவற்றைத்தந்து அவர்கள்பக்கலிலேறப்போ" என்ன.

மின்னிடைமடவார்கள் நின்னருள்சூடுவார் முன்புநானதஞ்சுவன் *
மன்னுடையிலங்கை அரண்காய்ந்தமாயவனே ! *
உன்னுடையசுண்டாயம் நானறிவன் இனியதுகொண்டு செய்வதென் ? *
என்னுடையபந்துங்கழலும் தந்துபோகுநம்பீ ! * (1)

“ஓம், அதுசெய்கிறேன், [இங்ஙனே] - காரைச்சுமந்ததொரு மின் நின்றதீ !” என்ன [மின்னிடைமடவார்கள்] என்கிறார்கள் - “அவர்கள்பாடேறப்போகிறவன் இடையிலே இதொன்றைச் சொன்னான், அதுதான்நிலைநில்லாது” என்று பார்த்து “வாராய் ! நீ உபேக்ஷித்ததொருவிஷயத்திலே இத்தனை கால் தாழ்ந்தால், உன்னை விரும்பியிருப்பார் அநேகராகையாலே போரநெருக்குண்புதி கிடாய். அவர்கள் தங்கள்படி இருந்தபடியென்தான் ? இதொரு தேஹகுணமும் ஆத்மகுணமும் இருக்கும்படியே ! [மின்னிடை] - மற்றும் தேஹகுணத்துக்குஉபலக்ஷணம். [மடவார்கள்] இது - நாண், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு முதலான ஆத்மகுணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். மடவாரென்கிற பஹுவசநத்தாலே - ஒருவர்க்கு உற்றாயிராமை சொல்லுகிறது. நீ அதஸ்மிம்ஸ்தத்புத்தி பண்ணும்படி பண்ணுவிப்பதே அவர்கள் சிலர். இவனுடைய அலமாப்பைக்கொண்டே அவர்களுடைய வைலக்ஷண்யத்தை அநுமிக்கிறாளிறே. பாவியேன், உன்னை இங்ஙனே இடையிலே பிச்சேறித் துடிக்கப் பண்ணினார் ஆரோ ? [மின்னிடை மடவார்கள்] - இவனோடு ஸம்பந்தமுடையாருடைய தேஹ குணங்களையும் ஆத்மகுணங்களையும் ஸோபாஶ்ரயமாக நினைத்திருந்தபடி தோற்ற வார்த்தை சொன்னபடியென் தான் ! ப்ரணயரோஷம் புறவாயிலே செல்லா நிற்கச் செய்தேயும், அகவாயில் நினைவு இதிறே. அகவாயிலும் த்வேஷமேயானாலும் வஸ்துஇருந்தபடி சொல்லவேணுமே; த்வேஷத்தாலேசொல்லுமன்றும் [* தருணௌ ரூபஸம்பந்நௌ *] என்றல்லது சொல்லவொண்ணாதே. [மின்னிடைமடவார்கள்] - தங்கள் பாடுகிட்டினால், “இதோரிடையே ! இதொருகுணமே !” என்று அவனுழுங்கால்படும் துறையறியுமே; “அப்படியேயிறே இவன்போனவிடத்திலும்” என்றிருக்கிறார்கள். இங்ஙனன்றாகில் எதிர்த்தலையைக் கண்டு சொல்லுகிறாளன்றே. இப்படி இருப்பாருமுண்டோ புறம்பே என்ன, [நின்னருள்சூடுவார்] - உன்னுடைய ப்ரஸாதத்துக்கு பாத்ரபூதைகளாயிருப்பார். இவ்வளவில் “உன் தலையிலே கால்வைக்கப் பிறந்தார்” என்றுசொல்லவிறே அடுப்பது; அங்ஙன் சொல்லுமன்று; அது அவனுக்கு இடமாமே: அதாவது - இவள்காலைத் தன் தலையிலே எடுத்துவைத்துக்கொள்ளுமென்கை. உறவுதோற்றுமல் இருக்கிறவள் அங்ஙன்சொல்லாளிறே. பாவபந்தம் அடியாகவந்த கலவியாகையாலும், நினைவும் அத்தலையாலே வந்ததாகையாலும், அவன்வார்த்தையாகநடுவொன்றில்லையேயாகிலும் இடையீடுபொறுக்கக்கடவது. ஆனாலென் ? அவர்களிங்கு இல்லையேயென்றான். [முன்பு] - எங்களை அவர்களாகநினை. நாங்கள்காண் அவர்களென்கிறாள். அவையெல்லாமிங்கேயிறே” என்னவேண்டியிருக்க, தனக்கு வேறே சிலர் உண்டாகச் சொல்லுவானென் ? என்னில்; பலகேட்க நினைத்திருக்கிறவன் ஒருவார்த்தையோடே தலைக்கட்டானே; இட்டீடுகொள்ளுகையிறே இவன்தனக்கு தாரகம். [முன்பு] - நீ செய்புமவையெல்லாம் மறைக்கப் போகாதுகாண். நீ அங்குச்செய்தவை எல்லாம் கண்டாயே நாங்கள் அறிந்தபடி; இப்படியே, நீ இங்குச் செய்புமவையெல்லாம் அவர்கள் அறிவர்கள்காண். ‘அவர்களுக்கு உன்னைப்போலே வேறு அந்யபரதை இல்லைகாண். உன்னைப்போலே நினையாதே கொள்ளாய் அவர்களை. உன்னைக் கலந்து பிரிந்தார் உன்னை ஸாக்ஷாத்கரித்தபடியே இருப்பர்கள்காண்; “பிரிந்தொன்றுநோக்காது தம்முடைய பின்னே திரிந்துழலும் சிந்தனையார்” என்றிறே இருப்பது. அவர்களுக்கு வேறுவிஷயமில்லாமையாலே ஸர்வகாலத்துக்கும் ஸ்ம்ருதி

விஷயம் நீயேகாண். ஆனாலென்? உங்களுக்கு என்னோடொரு ஸம்பந்தமில்லை ஆனபின்பு அத்தால் வருவதொன்றில்லையே? என்றான்: [நானதஞ்சுவன்] - உன்னைப்போல் அல்லோம்காண் நாங்கள். நீ இங்கே சிறிதுபோது கால்தாழ்த்துப் போனால், அவர்களுன்னை அரைக்ஷணம் முகம்மாறினால், நீ பொறுக்கமாட்டாமல் கிடந்து துடிக்கும்துடிப்பு நான் காணமாட்டேன்; கலந்துபிரியவல்லாயும் துடிப்பக்காணவல்லாயும் நீயேகாண்; பராநர்த்தங் கண்டால் பொறுக்கமாட்டோங்காண் நாங்கள். உன்னோடு உறவு இல்லையேயாகிலும் நீ படும் அலமாப்புக்கண்டால் பொறுக்கமாட்டோம்; சிலர் கிணற்றிலே விழுந்தால் ஒரு குரல் கூப்பிடும்போது உறவு வேணுமோ? அவர்கள் பக்கல் முகம்பெறாதே நிற்கும் தடுமாற்றத்தை 'ஆற்றேன்' என்கிறாள் அரைக்ஷணம் இத்தலையையொழிய ஜீவிக்கமாட்டாதே செல்லாமையையுடைய என்னைப் பொய்யனாக்கிப் புறம்பாக்கி வார்த்தைசொல்லுவதே! என்றான். [மன்னுடையிலங்கையரண்காய்ந்த மாயவனே] - "என்தான்? நீ பொய்யனல்லையோ?" என்றாள். "நான் என்னோடு பரிமாறினாரில் இதுக்குமுன்பு ஆர்க்குப் பொய்செய்தேன்?" என்றான்; "நீதான் ஆர்க்கு மெய் செய்தாய்" என்றாள்; "என்தான், "உண்ணாதுறங்கா தொலிகடலையூடறுத்து" என்று, ஏக தாரவ்ரதனாய்க் கொண்டு நான் பட்டதெல்லாம் பொய்யோ?" என்றான். "அதுதான் நீ வேண்டிச் செய்தாயோ? ஒரு துறையிலே ஒருமெய் பரிமாறாவிடில், நமக்கு மேல் உள்ளதெல்லாம் ஒரு தொகையில் அகப்படாதென்று செய்தாயத்தனையன்றோ? அபலைகளை அகப்படுத்திக்கொள்ள இட்டவழியன்றோ?" [மன்னுடையிலங்கையரண்காய்ந்த] - நிலமிதிதானதிரிகள் மண்ணுண்ணும்படியாய், அதுக்கு மேலே [* லங்காம் ராவணபாலிதாம் *] என்றுகொண்டு, ஸிம்ஹங்கிடந்த முழஞ்சுபோலே பையலுணர்ந்து நோக்குகிற ஊரையழியச்செய்த. [மன்னுடை] - மன்னனையுடைய. [மாயவன்] - க்ருத்ரிம வ்யாபாரத்தைஉடையவன். "அழகிது: ஒருமெய்யுமுண்டாகச் சொன்னாயே; அத்தை இங்கே செய்தேனாலோ? மேலுள்ளதும் எல்லாமாகைக்காக" என்றான். [உன்னுடைய சுண்டாயம் நானறிவன்] - அது உனக்குச் செய்யலாவது செவ்வேபரிமாறும் அவர்களோடுகாண்; நீ செய்கிறவையெல்லாம் பண்டே எனக்கு ஜ்ஞாதங்காண்; நீ செய்கிறவையெல்லாம் "மெய்" என்றிருப்பாள் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள்காண்; உன்னுடைய க்ருத்ரிம லீலைகளெல்லாம் நானறிவன். சுண்டாயம் - ஸ்வார்த்தபரத்வம். "அறிந்தென், அறியாவிடிலென்? ப்ரவ்ருத்தமாயிற்றே" என்றான்; [இனியதுகொண்டுசெய்வதென்] - "ஸாத்யமாயிற்று அதிறே" என்றான்: "சாத்யாம்ஶத்துக்குஒருப்ரயோஜநம் கண்டிலோமீ" என்றாள். (அதாவது - நானறிந்தபின்பு உன்க்ருத்ரிமத்தை முன்னிட்டு என்பக்கல் ப்ரயோஜநமில்லையென்கை. அவனும் ஒன்றைநினைத்து, "ஆகில் எனக்கு ஸாத்யாம்ஶம்தான் இல்லையோ?" என்றான்; (என்றவநந்தரத்தே கைப்பட்ட பந்தையும் கழலையும் கொண்டுபோகப்புக்கான்) [என்னுடைய பந்தும்கழலும்] - கைப்பட்ட பந்தையும் கழலையும் போரவிரும்பப் புக்கான். "பாவியேன், நீ எங்கே செய்யக்கடவத்தை எங்கேசெய்கிறாய்? அவை நீ நினைக்கிறவர்களதன்றுகாண்: அவை என்னதுகாண்" என்றாள். "அதுதான் மெய்யே" என்றான்: இவன் விருப்பத்துக்கு அதுதானேயிறே வேண்டுவது [* யஸ்யைதேதஸ்யதத்தநம் *] என்று மற்றையது அநந்தரத்தே வருமிறே. (அதாவது ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடைய உன்னுடைய மமகாரவிஷயம் அடங்கலும் என்னதன்றோ என்று போகத்தொடங்கினான்.) இனிப்ரவேஶத்திலே, "முடியப்பார்க்கிறாள்" என்று சொல்லிற்று ஒன்றுண்டு: அது - இப்பதத்திலே தோற்றுகிறது. அவன் ஸந்நிதியிலே "என்னது" என்று சொல்லுகைக்கு மேற்பட்ட முடிவில்லையிறே; [* த்வ்யக்ஷரஸ்துபவேந்ம்ருத்யுః *] இறே; [* மாமகாঃபாண்டவாஶ்சைவ *] - என்கிறவிடத்துக்குச் சிறியாத்தான் சொல்லும்படி - என்னுடையவர்களென்றும் பாண்டவர்களென்றும் பிரித்தான்.

அது இறே விநாஶபர்யந்தம் ஆக்கிவிட்டது" என்று. இதுதான் தத்த்வகதையே அன்று, ப்ரணயகோஷ்டியிலும்; கலவியிலேவந்தால் "உன்னது, என்னது" என்கையிறே உறவறுகையாவது. [என்னுடைய பந்துங்கழலும்] - * ஆத்மேத்யேவது க்ருஹ்ணீயாத் * என்கிறபடியே ஒன்றையொன்று உபாஸியாநிற்கச்செய்தே, தன்னை உபாஸிக்கிறதென்று சொல்லலாம்படியிறே இரண்டுவஸ்துவுக்கும் ப்ரத்யாஸத்தி இருந்தபடி. ஸ்வரூபம் விஶதமானால், "நான்" என்னவுமாய் "அடியேன்" என்னவுமாய்க்காணும் இருப்பது. [தந்துபோகுநம்பீ] - நீ இங்கே கால் தாழாநின்றாய்: இதுக்கொரு தாத்பர்யம் அறியாதே உன்னையுபேக்ஷிக்கத் தொடங்குவர்கள்: அதுக்கு முன்னே போ. [நம்பீ] - முகப்பழக்கமும் இன்றிக்கே இருந்தது; முதலியாருமாயிராநின்றீர்: கடுகப்போகப் பாரும். "கண்டகாட்சி புல்லெழுந்துபோனபடியிறே இவள் இங்ஙன் சொல்லுகிறது" என்று பெரியமுதலியார்வார்த்தை. என்னுடைய பந்துங்கழலும் என்றவிடம்-அவன்பொகடுகைக்குச் சொன்னவார்த்தை. தந்துபோகு என்றவிடம் - அவன்விரும்பினவை யொழியத் தனக்குச்செல்லாது என்னுமிடந் தோற்றுகிறது. [நம்பீ] – [*ஷோடசஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணி *] என்று உமக்குப் போனவிடமெங்கும் கொண்டாட்டத்தால் குறையில்லை, எங்களுக்கு உம்மைக் கிடையாது; இனி உம்முடைய கரஸ்பர்ஶம் உண்டாய்ப் பொகட்டவை கொண்டாகிலும் எங்களுக்கு ஜீவித்துக் கிடக்கவேணும்; ஆனபின்பு அவற்றை எங்களுக்குத் தந்துபோம். "உயிரைவைத்துப்போம்" என்பாரைப் போலே. இவன் இவை கைவிட்டுப் போகமாட்டான் என்று அறிந்து, மர்மஜ்ஞை ஆகையாலே 'தந்துபோ' என்கிறாள். (1)

இரண்டாம்பாட்டு. நோக்குப் பெறாதவன் முகம் பார்க்கப் பெற்றான்; வார்த்தை கேட்கப் பெறாதவன் 'போ' என்னவும் பெற்றான்; இனி இதுக்கு மேற்பட க்ருதார்த்தனாகை இல்லையிறே. "போ" என்றால் அவ்வார்த்தையே யன்றிறே இவன் புத்தி பண்ணுவது; அதில் அகவாயில் ஓடுகிறதும் அறியுமவனிறே. "இன்னம் என் கையகத்தீங்கு ஒருநாள் வருதியேல் என்சினம் தீர்வனனே" என்று இத்தை உய்ந்தபிள்ளை பாடாநிற்கச்செய்தே, காலாலே உதைப்பது கையாலே தள்ளுவதாய் அபிநயித்துக்காட்டினார்; இத்தை எம்பார் கேட்டருளி, "அங்ஙனன்று: அதுபின்னைப் பெற்றாளாகில் அவன் நெடுநாள் ப்ரார்த்தித்துக் கிடந்ததன்றோ; ஆனபின்பு அதன்று பொருள்" என்று முகத்தைத் திரியவைத்துக் காட்டினார். "நீயகலநின்று பண்ணினவை எல்லாம் உன்ஸந்நிதியிலே உன்னைப்பண்ணுவேன் என்கிறாள்" என்று அருளிச்செய்தார். எம்பார் தாம் பாஹ்யவிஷயங்களில் ருசி இல்லாமையாலே பதார்த்தஜ்ஞானம் இன்றிக்கே இருப்பர்: இப்படி இருக்கையாலே "'ஸ்த்ரீகளுக்கு அஸாதாரணமான சிஹ்நங்களெங்ஙனேயிருக்கும்படி?' என்றுசிங்கப்பிரானைக் கேட்டருளினார்" என்று ப்ரஸித்தமாயிருக்கும்; இப்படி இருக்கிறவர்தாம் 'மின்னிடைமடவார்' அருளிச்செய்யப்புக்கால், "இந்த ஸம்ந்யாஸி பிரட்டுப்பாடத்தொடங்கினார்" என்பராம் பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர். இவருடைய பகவத்விஷயத்தில் அவகாஹநம் இருக்கும்படி! ஒருக்ஷுத்ரவிஷயத்திலேநாலுநாள் வாஸனை பண்ணினார்கள் போரவிதக்தராய் இராநின்றார்கள், அவ்வளவு அல்லவிறே ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனோடே நெடுநாள் வாஸனை பண்ணினார்க்கு இருக்கும்படி. எம்பார் "(ஈஶ்வரன் முன்னேவந்து நின்றாலும்) 'வா' என்பாரையும் கிடையாத ஸம்ஸாரத்திலே, (அவனல்பம்தாழ்த்தானென்னு) 'போ' என்பாரைப்பெறுவதே!" என்பர்.

போகுநம்பீ! உன்தாமரைபுரைகண்ணிணையும் செவ்வாய்முறுவலும் *
ஆகுலங்கள்செய்ய அழிதற்கேநோற்றோமேயாம் *

தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள்சூடுவார் செவியோசைவைத்தெழ *
ஆகள்போகவிட்டுக் குழலூதுபோயிருந்தே. (2)

[போகுநம்பீ] - "போகுநம்பீ" என்று முன்பே சொல்லச்செய்தே, திரியவும் சொல்லும்போது ஒன்றிரண்டடி வரவிட்டுக் கிட்ட நின்றுசொல்லவேணுமிறே. வாரீர்! எத்தனைபேரைத் தீண்டிவந்தீரென்று தெரியாது; புடைவைபடாமே கடக்கநில்லும் என்றாள். "போ" என்ன வாநிற்கக்கடவன், "தீண்டாதேகொள்ளும்" என்றால் என்படுமோ? [நம்பீ] - எளியார் செய்வதை நீர் செய்யக்கடவீரோ? நீர் நிரபேக்ஷரன்றோ? [நம்பீ] - எங்கள்பக்கலில் இப்படி கால் தாழ்க்க நீரேதேனும் குறைவாளரோ? நாங்கள் வேண்டியிருந்ததோ உமக்கு? "உயிரினாற் குறைவிலம்" என்று ஏறாளுமிறையோனிலே, தம்மை அழிக்கப்பார்த்தார்; அது அவனுண்டாகையாலே அழிந்ததில்லை; மாசறுசோதியிலே - அதுக்கடியான அவன்தன்னை அழிக்கப்பார்த்தார்; இங்கு - அவன்வரக்கொள்ள, "போ" என்று நின்றார்; இதுக்கடி என்னென்று அறிகிறிலோம். இவர்கள் இப்படி [நம்பீ] என்று சொல்லி இருக்கையாவது - இக்கோஷ்டிக்கு அநர்ஹனென்கையிறே. தாழ்ச்சியே மேன்மையாமிடத்தில் முதன்மை கொண்டாடுகை போராதே. [உன் தாமரைபுரைகண்ணிணையும் செவ்வாய் முறுவலும்] - காணப்பெறாதே விடாய்த்து உறாவின கண்களும், கண்டு செவ்விபெற்றுக் குளிர்ந்தன; அகவாயில் ஹர்ஷத்துக்குப் போக்காக ஸ்மிதம் பண்ணவும் பெற்றான். இவர்கள் நிஷேதவசனமாகிற அம்ருதபாநத்தாலே அவனுக்குப்பிறந்த வேறுபாடு இருக்கிறபடி. "வா" என்பாரையும்கூடக் கிடையாத ஸம்ஸாரத்திலே "போ" என்பாரைக் கிடையாதிறே. ஒருப்ரயோஜநத்துக்காகவும் தன்னைவேண்டுவாரின்றிக்கே இருக்கிறவிடத்தே, தன்னையே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றி இப்படிப் படுவாரைக் கிடையாதிறே. [ஆகுலங்கள்செய்ய] - ஆகுலம் - பூசலும், வருத்தமும், துःகமும். ஹேது இரண்டாயிருக்கச்செய்தே, ஸர்வகரணங்களும் அழியாநின்றது. அவனுக்கு ஒன்றிரண்டாயிற்று விக்ருதமாயிற்று; இவர்களுக்கு ஸர்வாவயவங்களும் விக்ருதமாயிற்று. அணு அழிக்குமா போலன்றிறே விபு அழிப்பது. "வாரீகோள்! உங்களுக்கென்னோடு ஒன்றில்லை என்னாநின்றிகோள்: பாவபந்தம் உடையாரைப்போலே வார்த்தை சொல்லாநின்றிகோள்: வ்யாஹதமாயிருந்ததீ! 'போகுநம்பீ' என்னா நின்றிகோள்: 'ஆகுலங்கள்செய்ய' என்னாநின்றிகோள்: இதுக்கடியென்?" என்றான். "வாராய்! நாங்கள்தாம் பாவபந்தமுண்டாய்ச் செய்கிறோம் என்றிருக்கிறாயோ? சந்த்ரதர்சநத்தில் சந்த்ரகாந்தம்உருகுகிறது என்னபாவபந்தமுண்டாய்? [* அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம் *] என்கிற விதியைத்தப்பவொண்ணுமோ? [* அழிதற்கேநோற்றோமேயாம்*] - எங்களுக்கிது ப்ரக்ருதிகாண். இளைய பெருமாள் காடேறப் போகாத அன்றன்றோ எங்களால் அழியாதிருக்கலாவது? [* ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாய *] இறே. நோன்பாகிறது - பூர்வஜந்மத்தில் உள்ளதிறே. இவர்கள் இப்படி சொன்னவாறே, "அவ்வழிவு ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமிறே" என்று பார்த்து, அவன், "நம் தர்ஶநத்திலே இத்தனை வேறுபாடு உண்டானபின்பு மேலுள்ளதெல்லாம் செய்துகொள்ளிகோளோ!" என்றான்; அதுவோ உன்நினைவு! நாங்கள் அவர்களல்லோம் காண்! நாங்கள் இங்ஙனே அழிந்தேபோக நோற்றோம்காண்! [யாம்] - உன்னைப்பிரிந்தால் கலக்கைக்கு நோற்றார் வேறே சிலர் காணென்கிறாள். நெடும்போது இவர்கள்பேச்சுக்கேட்கையால் உண்டான ஹர்ஷந்தோற்றப் பார்த்துக்கொடு நின்றான்: "நம் தர்ஶநம் இவனுக்கு ஆஶ்வாஸஹேதுவாய் இருந்தது" என்னா, முகத்தைமாறிப்பின்னேக்கி இருந்தாள்; அவ்வளவில் அவன் நெஞ்சிலே மயிர்பாடு உண்டாயிற்று. [தோகைமாமயிலார்கள்] - "நம்வைவர்ண்யமும் கண்ணநீரும் இவன் காண்பானல்லன்: தைவயோகத்தால் காணுமவற்றை நம்மால் செய்ய

லாவதில்லை யிறே" என்னுத் திரிய இருந்தாள்; அதுதானே இவனுக்குக் கார்யமாயிற்று. (பெருக்காற்றை எதிர்செறிப்பாரைப் போலே, கண்ணுங்கண்ணீரும், பேணுதவடிவுங்கண்டால் அவன் ஆற்றமாட்டானே.) முறுவலுக்கும் கண்ணுக்கும் இலக்காய் அழிந்து போகாதே, திரிய விருந்ததும் நின்று அநுபவிக்கைக்குஉடலாயிற்று. "நங்கார்யம் தலையாகப்போயிற்று" என்று இருக்கிறுனிறே அவன். [*ஊரூப்யாமுதரம்சாத்ய பாஹூப்யாஞ்ச பயோதரௌ *] என்று கொண்டு 'அவனுடைமை ஆசுரப்ரக்ருதிகள் காணவொண்ணுது' என்று மறைக்கக் கடவ அவள், "இவன்தான்காணவொண்ணுது" என்று மறைக்கும்படி காணும், ப்ரணய கோபம் தலைமண்டை இட்டபடி. [தோகைமாமயிலார்கள்] ௶ [நீலநாகாபயா வேண்யா] என்று, பேணுத குழலிருக்கிறபடியைக் கண்டான்; "நீங்கள்முன்னமானுராகிடுக: இதொரு மயிர்முடி இருந்தபடி என்தான்!" என்றுன். இவள்தான் ஒதிநல்லளாயிருக்குமே; இவன் கூழை ஆகையாலே கொண்டாடுமே. குழல் கூழை ஒதி இறே. (குழலென்றும் கூழையென்றும், ஒதியென்றும் மயிர்முடி இறே.) எங்கள் மயிர்முடியைக்கண்டு தந்தாம் மயிர்முடிஎன்று ப்ரமிக்கும்படிபண்ணுவதே அவர்கள் சிலர்! அபிமதவிஷயத்தைப்பிரிந்தால் கண்டதெல்லாம் அதுவாய்த்தோற்றுமிறே என்றுர்கள். தோகைவிரித்த நல்லமயில்போலே அலைந்தகுழலை உடையவர்கள். "அங்ஙனே சிலருண்டோ?" என்றுன். [நின்னருள்சூடுவார்] - உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்துப் பிரிவிலே இப்படிப் பிச்சேறும்படிப் பண்ணினவர்கள். அவர்களைப்பிரிந்து நோவுபடாதே அவர்களோடே ஸம்ஶ்லேஷி. "ஆனாலதுக்கென்? அவர்களைப்பெறுகைக்கு ஒரு விரகு பெறுந்தனையும் நான் இங்ஙனே சற்றுப்போது இருந்துபோகிறேன்" என்றுன்; உனக்கு இங்ஙன் விரகற்றுப் போகவேண்டுமோ? நீ கைகண்டத்தை ப்ரயோகி; "அதெது?" என்ன [செவியோசைவைத்தெழக் குழலூது] - "எங்களுக்கே ஒருநாள் வந்துஊத உன்குழலின்னிசைபோதராதே" என்று இருக்குமவர்கள்; நீகுழலூதினுல் அதுசென்று செவிப்படும்: அநந்தரத்தே வருவர்கள்காண். ஸர்ப்பயாகத்தில் ஸர்ப்பங்கள் வந்துவிழுமாபோலே, நீ குழலூதவே பெண்களடங்கலும் உன்காற்கீழேவந்துவிழுங்காண்! "குழலோசைகேட்பது எப்போது?" என்று செவிகொடுத்துக்காண்அவர்களிருப்பது; உன்னைப்பிரிந்தார் ஸர்வகரணங்களும் உன்மேலே வைத்திருப்பார்கள்காண். "தூவலம்புரியுடையதிருமால் தூயவாயில் குழலோசைவழியே கோவலர்சிறுமியர் இளங்கொங்கை குதுகலிப்ப உடலுள்அவிழ்ந்தெங்கும் காவலும்கடந்து கயிறுமாலையாகிவந்து கவிழ்ந்துநின்றனர்" என்று நீ குழலூதப்புக்கால் நிற்பாருண்டோ? உன் காற்கீழேவந்து விழுவர்காண்! அத்தைச் செய் என்றுள். "அதெனக்கொரு விரகன்று; 'கொங்கு நறுங்குழலார்களோடு குழைந்து குழல்இனிதூதிவந்தாய்' என்று ஒத்ததரத்தில் பெண்களுந்தானும் கலக்கைக்காக அவர்களை அழைத்துக் குழலூதாநின்றுன் என்பர்கள்; நான் குழலூதுகை பெண்களையழைக்கையென்று ப்ரஸித்தம்; அதெனக்கீடன்று" என்றுன்; ஆகில் உனக்கொரு நல்விரகு சொல்லக்கேள்: [ஆகள்போகவிட்டு] - பசுக்களைக்கைகழியவிடுவது, அநந்தரத்தே குழலையூதுவதா? "அறியாதார் பசுக்களை மறிக்கஊதினனென்றிருப்பர்கள்; அதறிந்துபோரும் பெண்கள் உன்பக்கலிலே வந்துகிட்டுவர்கள். இதுதான் உனக்கு ஜாத்யுசிதவ்ருத்தியுமிறே. தீங்குழலூதிற்றும் நிரைமேய்த்ததுமிறே. ஆனபின்பு அத்தைச் செய்ய" என்றுள். அநுஷ்டேயமான உபாய ஸ்வரூபம் இருக்கும்படி அறிந்தோம்: அநுஷ்டாநப்ரகாரத்துக்கு ஈடான உபதேசம்பெற்றோம்; இனி உபேயாம்ஶத்தில் கைப்படாதது இல்லை; இனி நமக்கொருகுறையில்லை" என்றுபார்த்து, அவ்விடந்தன்னிலே இருந்து ஊதப்புக்கான். இனித்தான் வித்யதிக்ரமம் பண்ணும்அவனன்றே; "தோகைமாமயிலார்கள் - செவியோசைவைத்தெழ" என்றிறே இவர்கள்சொல்லிற்று; "இன்னவிடத்தே" என்றுசொல்லிற்

றிலர்களே! இங்கே இருந்தூதத்தொடங்கினான். "அதுவோ பார்த்தபடி; நீ தடியாமைக்கு ஒருவிரகு சொன்னோமாகில் அத்தை இங்கே கொள்ளப்பார்த்தாயோ?" [குழலூதுபோயிருந்தே] உனக்குப் பெண்கள் படும் வாய்ப்புள்ள இடங்களிலேபோயிருந்தூதப்பாராய்! [தோகைமாமயிலார்கள்] - இவன் ஓதி யுணர்ந்தவனாகையாலே கொண்டாடத் தொடங்கினான்; "இவன் ஓதியுணராமலிறே நங்குழலை இப்படிக்கொண்டாடுகிறது" என்று, "இது ப்ராமகவாக்யம்" என்று அவர்கள் அங்யதாகரிக்கிறார்கள். தலையானபேச்சையிறே இவர்கள் அங்யதாகரிக்கிறது. [செவியோசைவைத்தெழ] - குழலோசையைச் செவியிலே வைத்துக்கொண்டுவர. [ஆகள்போகவிட்டுக்குழலூது] - பசுக்களைப்போகவிட்டுக்குழலூது. ஊதவே, உன்நினைவும் முடிந்து, பசுக்களின் வயிறும் நிறையும். "செவியோசை வைத்தெழுகை பலமாய், குழலூதுகை உபாயமாயிருந்தது; அதுதான் அபிமதவிஷயத்தைப்பற்றியன்றோ செய்வது; இங்கே இருந்தூதுகிறேன்" என்று குழலைவாங்கி ஊதினான். [போயிருந்தே - குழலூது] - ஒன்றைச் சொல்ல, ஒன்றைச்செய்யாதே; உனக்கபிமதைகள் திரளுகைக்கு நீர்வாய்ப்புள்ள நிலங்களிலே போயிருந்து ஊதாய். ... ... (2)

மூன்றாம்பாட்டு. "'குழலூதுபோயிருந்து' என்றிறே என்னைச் சொல்லுகிறது; உத்தமானது தன்னை அநுஷ்டிக்குமத்தனையிறே. இனித்தான் 'உனக்குப் பெண்கள்படும் நீர்வாய்ப்புள்ள இடங்களிலே போயிருந்து ஊது' என்றிறே நீங்கள் சொல்லிற்று; அழகிது, இத்தனையிறே. நீர்வாய்ப்புள்ளவிடந்தான் எது? அத்தைச்சொல்லலாகாதோ?" என்று இரண்டடி உட்புகுரவிட்டு நற்றரிக்க இருந்து, குழலில் இனியபேச்சிலே கைவைத்தான். குழலோசைபோலன்றிறே பேச்சில் இனிமை இருக்கும்படி! "நான் செய்தபடி செய்கிறேன், 'செவியோசை வைத்தெழ - குழலூது போயிருந்து' என்றுநீங்கள் சொன்னஇதுக்குக் கருத்து எனக்குப் போச்சுதில்லை; இதெனக்கு ஜாத்யுசிதவ்ருத்தி யன்றோ?" என்றான்.

போயிருந்துநின்புள்ளுவமறியாதவர்க்குஉரைநம்பீ! * நின்செய்ய
வாயிருங்கனியும்கண்களும் விபரீதமிந்நாள் *
வேயிருந்தடந்தோளினார் இத்திருவருள்பெறுவார்யவர்கொல்? *
மாயிருங்கடலைக்கடைந்த பெருமானாலே. (3)

[போயிருந்து நின் புள்ளுவம் அறியாதவர்க்குஉரை நம்பீ] - உன்பொய்யிலேபழகின எங்கள்பக்கல் உன்பொய் விலைசெல்லாது; இங்குநின்றும் போய் உன் பொய் அறியாதவர்கள் கோஷ்டியிலே இருந்துசொல்லு. நினைவொன்றும் சொலவொன்றுமான உன்னை அறியாதாரையும் கிடைக்குமிறே; பஞ்சலக்ஷங்குடியில் பெண்களுண்டாகையாலே. உன்பொய்யை "மெய்" என்றிருக்கும் அவர்களுக்கன்றோ இதெல்லாம் சொல்லுவது? "பொய்கேட்டிருந்தேன்" என்று இருப்பாரையும் கிடைக்குமே. [நம்பீ] பூர்ணர் அல்லீரோ! உமக்கு எங்களைப் பெறாமல் இருந்தீரோ? தன்னைக்குறித்து இவர்கள்சொல்லுகிற அம்ருதோபமமான நிஷேதவசநங்கேட்டவாறே அவன்முகத்திலே ஒருல்லாஸம் பிறந்தது. [நின்செய்யவாயிருங்கனியும் கண்களும் விபரீதமிந்நாள்] (உன்னுடைய சிவந்த அதரமாகிற ச்லாக்யமான கனியும், பிறரையழிக்கையே ஸ்வபாவமாயிருக்கும் கண்களும் முன்புபோலே ஹ்ருத்யமாயிருக்கை அன்றிக்கே, இப்போது பாதகமாயிராநின்றது.) நாங்கள் இதுக்குமுன்பு ஒருநாளும் இச்செவ்வியும் வேறுபாடும் கண்டறியோம்: இவையிருந்தபடி என்? என்றார்கள். "கழுத்துக்குமேலே ஒன்றைச் சொல்லுகிறீர்களித்தனையன்றோ! அது கிடக்கிடுங்கோள்; இதொரு தோளழகு இருந்தபடியென்!" என்றான். [வேயிருந்தடந்தோளினார் இத்திருவருள் பெறுவார் யவர்கொல்?] -

ஆகிலும் தோளழகைக் கண்டு, தந்தாம் தோளழகென்று ப்ரமிக்கும்படிக்கு ஈடான தோளழகு உடையாரானோர்? (பசுமையும் செவ்வையும் மூங்கில்போலேயாய் நின்று சுற்றுடைத்தான தோள்களையுடையவர்கள்.) [இத்திருவருள் பெறுவார் யவர்கொல்] - நீ கிடந்து இப்படி துடிக்கும் படி பண்ணவல்லராவதே அவர்கள் சிலர்! [செய்யவாயிருங்கண்களும்] என்ற இடம் - அவன்பக்கல் இவர்களுக்கு உண்டான பாவபந்தம் சொல்லுகிறது; [பெய்திருந்தடந்தோளினார்] என்றவிடம்--இவனுக்கு அவர்கள் பக்கலுள்ள பாவபந்தம் சொல்லுகிறது. இவர்களுக்குத் தன்பக்கல் பாவபந்தம் நன்றாகவறிந்தான் அவன்; தங்கள் பக்கல் இவனுக்குண்டான பாவபந்தம் கைமேலே கண்டுவிட்டார் அவர்கள். [யவர்கொல்] - உனக்கு இப்படி ஸ்ப்ருஹணீயதமை களாய் இருக்குமவர்களாரோ? இவன் பக்கல் ப்ரணயரோஷத்தாலே சொல்லுகிறாளத்தனை போக்கி, இவனோடு கலந்தாரைத் தனக்கு உத்தேச்யரென்றிறே இவளிருப்பது. [மாயிருங் கடலைக்கடைந்தபெருமானாலே - இத்திருவருள் பெறுவார்யவர்கொல்] - "மந்தரம்நாட்டியன்று மதுரக்கொழுஞ்சாறுகொண்ட சுந்தரத்தோளுடையான்" என்றுசொல்லுகிற தோளழகுடைய வன் விரும்பும்படியான தோளழகு படைப்பதே! தன் தோளழகு கண்டு பெண்பிறந்தார் அடங்கலும் படும்பாட்டையடங்கலும் இவன் தன்னைப் படுத்தும்படியான தோளழகுடையார் உண்டாவதே! பெரியவன் கையிலே பெரியதுபட்ட பாடு அடங்கலும் தங்கள் கையிலே இவன் படும்படி பண்ணவல்லவர்களே! [* வைகுண்டேதோர்ப்ரமிதமந்தாமுடோபாதம் *] என்று கொண்டு ஆறு வகைக்கு உறுப்பட்டதெல்லாம் படுகைவிறே. அன்றிக்கே, மந்தரத்தைநாட்டிக் கடலை நெருக்கிக் கடைந்து பெரியபிராட்டியாரை லபிக்கவன்றும் இவ்வேறுபாடு கண்டிலோமே! பனைத்தாரைப் பெற்றாற்போலன்றிறே புதியவரைப் பெற்றால் இருக்கும்படி. (3)

காலப்பட்டு. "நான் சொன்னவையெல்லாம் இவர்கள் அந்யதாவாக புத்திபண்ணுகிறது, கர்மையொழியச் செல்லாமை பிறந்து நாம் அவ்வாசத்தையும் தாழ்ந்து பொறுக்க மாட்டாமை இறே" என்று பார்த்து, "நீங்களென்னை இங்ஙனே சொல்லலாமோ? நான் பித்ராதிகளுக்குப் பரதந்த்ரனன்றோ? அவர்கள் என்கையிலே கோலைத்தந்து 'நீ போய்ப்பசுமேய்த்து வா' என்றால், என்னால் மாட்டேனென்னப்போமோ?" என்றான்; பித்ராதிகளுக்குப் பாரதந்த்ர்யாய்க் கொண்டு பசுமேய்ப்பார் மேய்க்கும்படியிதுவோ? நீசெய்யுஞ்செயல் சேர்த்திருக்கிலிறே, நீ சொல்லுஞ்சொலவும் சேர்த்திருப்பது.

ஆலினீளிலையேழுலகுமுண்டு அன்று நீகிடந்தாய் * உன்மாயங்கள்
மேலைவானவருமறியார் இனியெம்பரமே *
வேலினேர் தடங்கண்ணினார் விளையாடுசூழலைச் சூழவேநின்று *
காலிமேய்க்கவல்லாய் எம்மைநீகழறேலே. (4)

[ஆலினிளிலையேழுலகுமுண்டு அன்றுநீகிடந்தாய்] - ஒரு பிள்ளையாவது, அதுதான் முகிழ் விரியாதவளவாயிருப்பது; அதிலே, ஏழுலகங்களையும் வயிற்றிலே வைத்து, ஒரு பதோதாதிகளுங்கூட உதவாதவளவிலே கண்வளர்ந்தருளினாய். ஜகத்தையடங்கலும் வயிற்றிலேவைத்து, சிறுவடிவைக்கொண்டு ப்ரளயத்திலே தனிபோய்க்கிடக்கவல்லவனன்றோ நீ! அனைத்தையுங்கொண்டு ஸ்ப்ருஹணீயமல்லவோ ஸர்வஜ்ஞனான உனக்கு இவையெல்லாம் போரச் சொல்லுகை பொருந்துமோ? நீ சொல்லுகிறவை ப்ரணயிகள் கோஷ்டியில் பரிமாறுவதல்ல காண்; [* ஸ்ரீராமமூர்த்தம்ப்ரோதோதோக: *] என்றும், [* ஜுஜாவ: ஸிக்தஸ்யஸ்ய ந்தி *] என்றும் காண் இங்குப் பரிமாறுவதை. "அங்கவனென்செய்யிலென்? ஊர் என்சொல்லிலென்?" என்றிறே இங்கிருப்பது. [* தத்ராஜம் விநஸ்யாத்கா *] இதுக்கு நீர்சொரியவல்லவர்களோ

அவர்கள்? அவர்களை மறைத்து வந்து கிட்டக்கடவ எங்களுக்கு இவை வார்த்தையல்ல காண்! ["நான் அரைக்ஷணம் தாழ்க்க, கோபத்தாலே 'அஸத்யம் என்றிகோள்; எல்லாரும் அறியாரோ என் அஸத்யம்" என்ன], [உன்மாயங்கள் மேலைவானவரும் அறியார்] - உன்னுடைய க்ருத்ரிமங்கள், ஆக்கனை இந்த்ராதிகளன்றிக்கே நித்யஸூரிகளும் அறியார்கள். [* ப்ரஹ்மாபி நவேத நாராயணம்ப்ரபும்*] என்கிறபடியே அறியாமைக்கு அவர்களும் ஒத்திருக்கச்செய்தே, உகந்தாரைக் காற்கடைக்கொள்ளுகிற ப்ரகரணமாகையாலே நித்யஸூரிகளை நிதர்சநமாகச் சொல்லுகிறது; "சூட்டுநன் மாலைகள் தூயனவேந்தி" என்றுகொண்டு அவர்கள் ஸமாராதநத்துக்கு வேண்டுவனகொண்டுநிற்க, *ஈட்டியவெண்ணெய் தொடுவுண்ணப் போந்ததிறே; அது தன்னையும் விட்டிறே அடலாயர்தங்கொம்பினுக்குக் கோட்டிடையாடிற்று. பழையாரையெல்லாம் காற்கடைக் கொள்ளுகிற ப்ரகரணமாயிற்றிறே. நவப்ரியைகளை விரும்புவாரைப்போலேகாணும். [இனிஎம்பரமே] - நித்யஸூரிகளோடு ஒக்கத் தங்களையும் ஸமாநாதிகரிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலமல்லாதது எங்களால்அளவிடப்போமோ? அவையெல்லாம் எங்களையொழியச் சொல்லாய். "என்தான்? நான்பசுமேய்த்தமை இல்லை யென்கிறிகோளோ? அறிந்திலோமென்கிறிகோளோ? நான்சொன்னது பொய் என்கிறிகோளோ?" என்றான்; அவையெல்லாம் அப்படியேயாகிலும் நீதான் பசுமேய்க்கும்படி இப்படியேயோ? [வேலினேர்தடங்கண்ணினார் விளையாடுசூழலைச்சூழவேநின்றுகாலிமேய்க்கவல்லாய்] - பெண்களுடைய கண்களிலேதுவக்குப்பட்டு அவ்வருகு போகமாட்டாதே நின்றுபோலேகாணும் பசுமேய்ப்பது! போக்தாக்கள் அளவல்லாதபடி பரப்பையுடைத்தாய், ஓராளுமொருநோக்கும் நேரான கண்ணையுடையராயிருக்கை. "கார்த்தண்கமலக்கண்ணென்னும் நெடுங்கயிறுபடுத்தென்னை, ஈர்த்துக்கொண்டுவிளையாடும் ஈசன்தன்னைக் கண்டீரே" என்று, தன்கண்ணழகைக் கண்டபெண்கள்படும்பாடெல்லாம்இவன்தன்னை அவர்கள்படுத்தவல்லவர்கள். [விளையாடுசூழலைச்சூழவேநின்று காலிமேய்க்கவல்லாய்] - "உன்வயிறும்நிறைத்துப்பசுக்களின்வயிறும் நிறைத்தல்லது வாராதேகொள்" என்றன்றோ பித்ராதிகள் உன்னைச்சொல்லிவிட்டது? "இன்னவிடத்தேநின்று பசுமேய்" என்றொரு ப்ரதேசநியமம்பண்ணிவிட்டார்களோ? அவர்கள் நியமித்தொழியச் செய்யப்பார்த்தால் அது இங்குச் செய்யலாகாதோ? கண்ணுக்கிட ஒருதூறும் இன்றியே, அவர்கள் விளையாடுகிற மணற்குன்றுகளைச் சூழநின்று மேய்க்கவேணும் போலே காணும். பசுக்கள்மேய்க்கைக்கு ஸம்பாவனையில்லாத இடங்களிலே இவற்றின் வயிறுகளைநிறைத்துக்கொடுபோகையினாலே, கீழில் அகடிதகடநாஸாமர்த்த்யம்போலே இதுவுமோர் ஆஶ்சர்யஞ் சொல்லுகிறதாகவுமாம். [வல்லாய்] - உன்னையாரேனும் நியமித்தாலும் நீநினைத்தது செய்து தலைக்கட்டவல்லான் ஒருத்தனன்றோ! என்கிறாள். இவர்கள் சொன்ன மர்மம் புத்திபண்ணாதே, "நம்முடைய ஸாமர்த்யந்தோற்றச் சொல்லாநின்றார்கள்" என்று, தன்மேன்மைதோற்றச் சிலசொல்லப்புக்கான்; "இவன்அழியும்படி நெடும்போதுசில வார்த்தை சொன்னோம்; இன்னும் சில சொல்லுவானுக்கு" என்று இருந்தாள். [*இதீவ*] - கீழேநெடும்போதுசிலபாசுரமிட்டுச் சொல்லிக்கொடு போந்தான்; ப்ரணயதாரையில் ஓடும்மதுருஷிகளாயிருப்பார்க்கு நிலமன்றே: இப்புடைகளிலே—என்கிறான். [* தேவீ *] - வல்லவைகளுடைய பரிமாற்றம் கடக்க நிற்பார்க்குத் தெரியாதிறே. [*வசநம் மஹார்த்தம் *] - கடக்க நிற்பார்க்கேயன்று: தேசிகரானவர்கள் தங்களுக்கும் தெரியாதபடியாயிருக்கை. [* தம் வாநரேந்த்ரம் *] - இவனோடு ஒக்கக்கடவார் ஒருத்தருமில்லை, ஶேஷத்வத்துக்கு முடிசூட்டினார்மஹாராஜரேயாகிலும், பாரதந்தர்யத்தின்எல்லையிலே நின்றான்இவனென்கை. இவ்வளவிலே இவள் முகம்பார்த்து வார்த்தை சொல்லப்பெற்றிலரிறே அவர். [* மதுரார்த்தம் *] - அபூமியென்னுக்

கைவாங்கவொண்ணாதபடியாயிருக்கை. [* உக்த்வா *]-அவனும் அவனுடையவர்களும் வாழும்படி வார்த்தைசொன்னாள். [* ப்ரோதும்புநஸ்தஸ்ய வசோபிராமம் *] - "அழிந்தாரையாக்க வல்லன்" என்னுமிடங்கண்டாள்; தானழிச்ச தலைஉண்டாம்படி வார்த்தைசொல்லவல்லமை கேட்கவேணுமென்றிருந்தாள். [* ராமார்த்தயுக்தம் *] - ராமப்ரயோஜநயுக்தம்; தன்கார்யம் செய்து தலைக்கட்டவல்லானொருத்தன், [* விரராம *] - நெடும்போதுதான் வார்த்தைசொல்லுகையினாலும், ஸ்வாமிவார்த்தை சொல்லும்போது மேலிட்டு வார்த்தைசொல்லவொண்ணாமையினாலும் பேசாதேயிருந்துஅவனுக்கு அவகாச ப்ரதாநம் பண்ணினாள். [* ராமா *] - இவ் விட்டுநீட்டுகையொழிய வார்த்தைசொல்லாதே யிருக்கிறபோதை அழகைஅவர்தாம் காணப்பெற்றிலோம். இவனும் அடர்த்துவார்த்தைசொன்னான். [எம்மை நீ கழறேலே] - வாராய்! நோவுபடுத்தி நலிந்தார் முடிக்கவும் தேடுவர்களோ? [எம்மை] - உன்னைப்பிரிந்து ஆற்றாமை நோவுபடுகிற எம்மை. [நீ] - ஒருகாலமும் பிரியாத நீ. பிரிவால் வரும் நோவுஇன்றிக்கே இருக்கிற நீ. [கழறேலே] - விசாய்ந்து வார்த்தை சொல்லாதேகொள்; நீ இங்ஙன் மேலிட்டு வார்த்தை சொல்லப்பெறாய் காண். நீயும் நாங்களுமானால் எங்களை நீயடர்த்து வார்த்தை சொல்ல என்ன ப்ராப்தியுண்டு? சேதநரைப்போலே வந்து வார்த்தைசொல்லுவதே! அதிலேவைத்து மிகைத்து வார்த்தைசொல்லுவதே. ஆற்றாமைக்கு உதவினார்க்கன்றோ வாயுள்ளது! (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. "ஸ்நேகிகளாயிருப்பார்க்குக் குற்றத்தைக்குணமாகக் கொள்ளவுமாம்: நிஸ்ஸ்நேஹிகளுக்கு குணந்தன்னையே குற்றமாகக் கொள்ளவுமாம்: விஷயாநுகுணமாயிறே குணதோஷங்கள் இருப்பது; ஆகையாலே, நான் சொன்னவை எல்லாம் இப்போது இத்தலைக்குக் குறையாய்த் தோற்றுமிறே; ஆனாலும் மத்யஸ்த்தர்சொன்னதிறே அர்த்தமாய்த் தலைக்கட்டுவது" என்றான்.

கழறேல் நம்பீ உன்கைதவம் மண்ணும்விண்ணும் நன்கறியும் *திண்சக்கர
நிழறுதொல்படையாய் உனக்கோன்றுணர்த்துவன் நான் *
மழறுதேன்மொழியார்கள்நின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடிநிற்க *எம்
குழறுபூவையொடும் கிளியோடும்குழகேலே. (5)

[கழறேல்நம்பீ] - அது முன்னம் செய்தபடி செய்ய: நீர்தாம் முதன்மைகொண்டாடி அபிபவித்துவார்த்தைசொல்லாதேகொள்ளும்எங்களை. [நம்பீ] - ப்ராபவங்கொண்டு அபிமதம் சாதிக்கவொண்ணாதுகாணும்! 'நெஞ்சில் வெறுப்புடையார்சொல்லுமது வார்த்தையன்று; உங்களையொழிய ஸாக்ஷியுண்டோ?' என்ன, [உன்கைதவம் மண்ணும் விண்ணும் நன்கறியும்] - உன் க்ருத்ரிமம் எங்களளவன்று: ஸகலலோக ப்ரஸித்தங்காண். * வாயுந்திரையுகளில் வாஸனையாலே "ஜகத்தையெல்லாம் தம்மைப்போலே நினைத்திருக்கும்" என்றிருக்கிறார். ஸம்பந்தம் அவிஶிஷ்டமானால் அங்ஙன் நினைத்திருக்க ஒருதட்டில்லையிறே. அன்றிக்கே, ஶேஷியொருவனானால் ஶேஷவஸ்துக்களெல்லாம் ஒருமிடறா யிருக்குமிறே; ஒருவனுக்குப் பல அடிமைஉண்டானால் தங்களில் எல்லாரும் ஒத்திருப்பார்களிறே க்ருதஸங்கேதிகளாய். மண்ணிலுள்ளாரும் விண்ணிலுள்ளாரும் அழகிதாக அறியும். விஶேஷஜ்ஞரோடு அவிஶேஷஜ்ஞரோடு வாசியறஅறியும். "இவ்விடையாட்டம் இரண்டும் அறியாதாரையோ ஸாக்ஷியாகச்சொல்லுவது? * அறிவினால் குறைவில்லாத அகல்ஞாலமன்றோஇது!" என்றான். [விண்ணும்நன்கறியும்] - "ஆனாலும், அவர்களிலே ஒருத்தரைச்சொல்லச்சொல்லுங்கோள் பொய்யென்று" என்றான்; ஆனால், உனக்குப் பக்ஷபதித்திருக்கும் அவர்களிலே ஏற்றுகிறோம் கைமேலே: [திண்சக்கரநிழறுதொல்படை

யாய்] - குற்றந்தன்னையே குணமாகக்கொள்ளுவாரைக்கேள்! உன் க்ருத்ரிமத்துக்குப் பெருநிலை நிற்பார்க்கன்றோ தெரிவது! உன் நினைவு அறிந்து கையிலேவந்திருப்பது: "பகலையிரவாக்கவல்லையோ?" என்று கேட்டால் "ஓம்" என்றுகொண்டு ஆதித்யனைமறைப்பது; இப்படியேயிறே அவனுடைய வர்த்தநம். [திண்சக்கரம்] - அப்பொய்யிலவனைப் பேதிக்கிலும் இவனைப் பேதிக்க வொண்ணாதாயிருக்கை. ஸ்வதந்த்ரனுகையாலே கார்யாநுகுணமாக ஏறிட்டுக்கொள்ளும்அவன்: இவனுக்கு அதில்லையிறே. [நிழறுதொல்படையாய்] - நிழறுகையாவது - நடத்துகை. அதாவது - நிறங்கொடுக்கையாய், அஸத்ய ப்ரதிஜ்ஞனுயிருக்கச் செய்தே ஸத்யப்ரதிஜ்ஞனுல் பிறக்கும் கார்யத்தைப் பிறப்பித்துக் கொடுக்கை. [தொல்படையாய்] - இப்படிக்குப் பழையனுய்ப் போருகை. இவள் இப்படி சொன்னவாறே "ஸ்வபக்ஷத்திலே சிலர் இப்படி நமக்குண்டாவதே!" என்று, சொல்லலாவதுகாணுமல் கவிழ்தலையிட்டான். [உனக்கு ஒன்றுணர்த்துவன்நான்] - வாராய்! நீ சொலவற்றிருக்கவேண்டா; உனக்கு நான் நல்லதொரு ஹிதஞ் சொல்லவா என்றாள். இது செவிகொடுத்துக் கேட்டானுகில், இதுக்குச் சொல்லலாவதொரு மறுமாற்றமில்லை; தனக்கு மேல்வார்த்தைசொல்லுகைக்கு ஒரு போக்கடியுமில்லை; (இவனுக்குப் போக்கடியாவது - "நான் ஸ்வதந்த்ரன்" என்றுசொல்லுகையிறே.) இதெல்லாங் கிடக்கச்செய்தே பேசாதேபுகா "இதொரு பேச்சின்இனிமை யிருந்தபடி யென்?" என்றான். [மழறுதேன்மொழியார்கள்] - பாவியேன், நீ யாருடைய பேச்சை யாருடைய பேச்சென்று ப்ரமிக்கிறாய்! மழறுதேன் - மழலைத்தேன். கலங்கின தேன்போலே இனியபேச்சுக்களையுடையராயிருக்கை. இவன் ஸந்நிதிமாறுமையாலே கலக்கமும் மாறுதே யிருக்குமே. "அவையெல்லாம் இங்கேயிறே" என்னுமே அவன். [மொழியார்கள்] - எத்தனைபேர் உனக்கு? [நின்னருள்சூடுவார்] - ஆரேனும் பேச்சைக்கேட்டுத் தங்கள் பேச்சென்று ப்ரமிக்கும்படி பண்ணவல்லவர்கள். ஒருக்தியாலே [* ஸ்திதோஸ்மிகதஸந்தேஹ: *] என்னும்படி வார்த்தை சொல்லவல்ல உன்னை ஒருக்தியாலே கலங்கப்பண்ணவல்லவர்கள். "அதுக்கென்?" என்றான்; "அவர்களெங்களைப் போலல்லகாண்; நீ ப்ரயோஜந நிரபேக்ஷமாக இங்கே நிற்கச் செய்தேயும், இத்தை அறிந்துவைத்தும் க்ஷணமாத்ரவிஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே அவர்கள் மநஸ்ஸு வாடுங்காண்! ஆஶ்ரயத்தை யிழந்த தளிர்போலேகாண் அவர்கள் நெஞ்சு வாடும்படி. 'கொங்கைமேல் குங்குமத்தின் குழம்பழியப் புகுந்தொருநாள் தங்குமேல் என்னாவி தங்கும்' என்றிருக்குமவர்களிறே அவர்கள்; அவ்வளவில் நீ உதவப்பெறுமையாலே போர நோவுபடுவர்கள்; அதுகண்டால், நீ பொறுக்கவல்லையோ?" என்றுசொல்லிப் பேசாதேயிருந்தாள். "உங்கள் பேச்சிலும் எனக்கு தாரகம் இவற்றின்பேச்சன்றோ!" என்று அவர்களைவிடாப் பூவையையும் கிளியையும் கொண்டாடப் புக்கான்; சிலரை ஆதரிக்கையாவது - அவர்களுடைமையை ஆதரிக்கை யிறே. அவற்றை ஆதரித்து வார்த்தைகொள்ளப் புக்கவாறே, வாராய்! அவைதான் நீ ஆரினவென்றிருக்கிறாய்? அவை நீ நினைக்கிறவர்களதன்று காண்! [எம்குழறுபூவையொடும் கிளியோடும் குழகேலே] - அவை உனக்குவார்த்தைசொல்லுகிறனவல்லகாண்! அவற்றுக்கு அது ஸ்வபாவங்காண்! [குழகேலே] - நாங்கள் அந்யமாக வார்த்தை சொல்லச்செய்தேயும் கண்டாயே நீ அநந்யகதித்வந்தோற்ற வார்த்தைசொல்லுகிறபடி; அப்படியே இவற்றின்பேச்சும் அந்யார்த்தங்காண்! ([குழறுபூவை] - அநக்ஷரரஸமாகப்பேசுகிற பூவை. குழகுதல் - லீலாரஸங் கொண்டாடுகை.) (5)

ஆறும்பாட்டு. தங்களகவாயிலோடுகிறது தெரியாமல் மறைந்துகொண்டு அநபிபவநீயைகளாயிருக்கிற இப்பிராட்டியையும் தோழிமாரையுங்கண்டு, அவன் தன்முகமுத்ரைகளா

லும், பாவகர்ப்பமான உக்திகளாலும், அத்தை அநுவதித்தாற்போலேயிருக்கிற விலாஸசேஷ்டிதங்களாலுமாக இவர்கள் அபிஸந்தியைக்குலைத்து, இனி இவர்கள் நான் சொன்னவையெல்லாம் "வேண்டா" என்னமாட்டாதவர்களென்னும்படி வாய்மாளப் பண்ணி, அவ்வளவிலேசென்று இவளுடைய லீலோபகரணமான குழமணனை எடுத்துக்கொண்டான்.

குழகியெங்கள்குழமணன்கொண்டு கோயின்மைசெய்துகன்மமொன்றில்லை *
பழகியாமிருப்போம் பரமேயித்திருவருள்கள் *
அழகியாரிவ்வுலகுமூன்றுக்கும் தேவிமை தகுவார் பலருளர் *
கழகமேறேல் நம்பீ ! உனக்குமிளைதேகன்மமே. (6)

[குழகியெங்கள்குழமணங்கொண்டு] என்கிறார்கள். குழகுகையாவது - யுவாக்களாயிருக்குமவர்கள், எதிர்த்தலை தங்களுக்கு அபவ்யமானால் அவர்களைச் சேரவிட்டுக் கொள்ளுகைக்காகப் பண்ணும் சேஷ்டிதங்களுக்குப்பேர். மேன்மையாலேயாகவுமாம், கீழ்மையாலேயாகவுமாம்; ஏதேனுமாக இவ்வளவுகிட்டிநின்று அவர்கள் நினைவைக்குலைத்துக் குழமணனை எடுத்துக்கொள்ளும்படியாகக் கைப்புகுந்தானிறே. [எங்கள்குழமணன் கொண்டு] - அதுதான் நீ யாரதென்று இருக்கிறாய்? அது நீ நினைக்கிறவர்களதல்ல காண்; அது எங்களது. உனக்கு இதினால் ஒருகார்யமில்லை. "'எங்களது' என்றவாறே பொகட்டுப் போம்" என்று சொன்னார்கள்; அதுதானே அவனுக்குப் பற்றுகைக்கு உடலாயிற்று. "எங்களநுமதிவேண்டாவோவுனக்கு?" என்ன, "எனக்கு நிவாரகருண்டோ! நான்செய்வது செய்யலாமித்தனையன்றோ?" என்ன, [கோயின்மைசெய்து கன்மமொன்றில்லை] - நீ செய்கிற அடிக்கழிவால் உனக்கொரு பலமில்லை. கன்மமென்று - கன்மபலத்தை நினைக்கிறது. ஆராய்ச்சியில்லாதவிடத்தே செய்யுமவற்றைச் செய்யாதே கொள்ளாய். அவை செய்தாலும்ஆமிறே உனக்கொருப்ரயோஜநமுண்டாகில். கோயின்மைசெய்கை யாகிறது - இவர்கள் இசைவின்றிக்கே யிருக்க இவர்கள் லீலோபகரணங்களை எடுத்துக்கொள்வது, அவர்கள் வேண்டவேண்டக் கொடாதொழிவதாய் மிறுக்குப்பண்ணுகை. [கன்மமொன்றில்லை] - நீ போகிறவிடத்துக்கு இவை கொண்டுபோகவொண்ணாது; உனக்கு இவைதான் வேண்டா: இனி எங்களுக்கோ அநபிமதம்; ஆனபின்பு இச்செயலாலென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு? இவைகொண்டுபோனால், தங்களதல்லாமையாலே அவர்கள் முகம் பாரார்களே; நீ ஆதரித்தவிஷயத்தினதல்லாமையாலே உனக்குவேண்டா, எங்கள் இசைவோடேகொடுபோகாமையாலே எங்களுக்கு ப்ரியமன்றே! ஆனபின்பு, இத்தால்வருவதொரு பேறில்லைகாணென்றார்கள். "அதுகிடக்க; நான் முன்னம் உங்களோடுஏககண்டன்; எனக்கும் ஒருப்ரயோஜநமில்லை, இத்தை ஸாதகமாகக்கொண்டு ஸாதிக்கவேண்டுவதோர் அர்த்தங்கண்டு வைத்திலேன், இதுதானேயிறே எனக்குப்ரயோஜநம்; ப்ரயோஜநத்துக்கு ஒருப்ரயோஜநமுண்டோ?" என்றான்; அங்ஙனேயானவன்று அநவஸ்த்தைவரத்தொடங்குமிறே. [பழகியாமிருப்போம்] - இப்பொய்களுக்குப் பழையோமல்லோமோ! எங்களுக்கன்றுகாண் இவை சொல்லுவது! நீசொல்லும் பொய்யெல்லாம் "மெய்" என்றிருப்பார்க்குச்சொல்லா யென்றார்கள். அவனும், "'இத்தலையையொழிய எனக்குச்செல்லாது" என்னுமிடந்தோற்றச் சில க்ரியைகளைப் பண்ண, [எம்பரமேயித்திருவருள்கள்] - நீ எங்களளவல்லாத அபிநிவேஶத்தைப்பண்ணி, குளப்படியிலே கடலை மடுத்தாற்போலே நீசெய்கிறவையெல்லாம் எங்களால் பொறுக்கப்போமோ? நீசெய்கிறவையெல்லாம் பொறுக்கவல்லார் வேறே சிலவர்களென்றார்கள். "அவர்களார்?" என்றான்: [அழகியாரிவ்வுலகு மூன்றுக்கும்] - [* த்ரைலோக்யராஜ்யம்ஸகலம்ஸீதாயா நாப்நுயாத்

கலாம் *]- மூன்றுலோகத்தையும், அத்தோடே விஶ்வரூபத்வாச்யனானவன் தன்னையுங்கூட ஒரு தட்டாக்கினால், பிராட்டியுடைய ஒருகலாமாத்ரத்துக்கு எடை நிற்கமாட்டாது. "அவர்களெங்ஙனேயிருப்பார்கள்?" என்றான்: [தேவிமைதகுவார்] - "உனக்குப் பட்டங்கட்டப்போரும்படியாயிருப்பார்" என்ன, "ஆனால், எனக்கு உபேக்ஷிக்கைக்கும் சிலர்வேணுமே!" என்றான்: [பலருளர்] - உனக்குப்பொகடுக்கைக்கும் விஷயமங்கே உண்டென்கிறார்கள். ஒருத்தனுக்கொன்று ஸ்வபாவமானால், அது வேறோரிடத்தே போங்காட்டில் குலையாதிறே; அப்படியே, அங்குள்ளாரையும் பொகடுகை இவனுக்கு ஸ்வபாவமென்னுமிடந்தோற்றச் சொல்லுகிறாள். "ஓரடிப்பாடரல்லீரேநீர்; பரப்பரல்லீரோ! அவர்கள்பக்கலேறப்போம்" என்ன, "ஆனால், அங்குப்போம்வழியும், போனாற்செய்யும்படிகளும் எல்லாம் கேட்டுப்போகவேணுமே; இனித்தான் அந்தேவாஸிகளுக்கிறே ஒன்று சொல்லுவதும்; [* பரிப்ரஶ்நேந ஸேவயா *] என்றிறே கேட்பார்படி; ஆனபின்பு, நாலடிகிட்டநின்று கேட்கவேணும்" என்று திரளிலேவந்து புகுரப்புக்கான். [கழகமேறேல்நம்பீ] - அவர்கள்முன்னமானாராகிடுக; ஏறிட்டுக்கொள்ளுவதுஎங்களுக்குப் பரமோ? நீர் முன்னம் எங்களோலக்கத்தில் புகுராதேகொள்ளும். இவ்விடத்தே பட்டரருளிச்செய்வதொரு வார்த்தையுண்டு:—"ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் உபயவிபூதியுக்தனாய் ஸர்வாதிகனாய் ஸர்வநியந்தாவாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் நாலிடைப்பெண்களிருந்தவிடத்தே புக்கல்லது நிற்கமாட்டாத செல்லாமை விளைய அவர்கள் 'நீயிங்குப்புகுராதேகொள்' என்ன, விலங்கிட்டாற்போலே போரவும் திரியவும் மாட்டாதே தடுமாறிநின்றானென்கிற ஸௌஶீல்யம் (தங்களையுமிவர்களையுமொழிய) ஆரறிந்து கொண்டாட வ்யாஸாதிகளெழுதியிட்டுவைத்துப்போனார்களோ?" என்றருளிச்செய்வர். "ஸர்வநியந்தாவானவன் சிலர்க்கு நியமிக்கலாம்படி எளியனானான்" என்றால் "இதுமெய்" என்று கைக்கொள்ளுவாரைக் கிடையாதிறே. ஶாஸ்த்ரங்களெல்லாம் ஈஶ்வரஶேஷித்வவிபாகம் பண்ணி ஒருங்கவிடாநிற்க, அத்தலையித்தலையாகச் சொல்லுகிறதிறே இது! 'சாதுகோட்டியுட்கொள்ளப்படுவார்' என்றுசொல்லுவது - வைஷ்ணவர்களுடைய திரளிலே ஒருவன்வந்துபுகுந்தால் தூர்மாநத்தாலே மலையிட்டமுக்கினாற்போலே இருக்கையன்றிக்கே, நீரும்நீரும் கலந்தாற்போல இவன் புகுந்தமை தெரியாதபடியிருந்து, அவர்கள் இடங்கொடுத்து அவர்கள் பரிக்ரஹிக்கையிறே ஒருவனுக்கு நன்மையாவது; இது இவர்களுக்கேயன்றியே, அவனுக்குமொத்திருக்கிறபடி; [* ஸசாபிராமஃ பரிஷத்கதஶ்ஶநைர்புபூஷயாஸக்தமநா பபூவஹ *] - பெருமதிப்பராய்ப் பாட்டறிந்து கொண்டாடுகைக்குப் போரும்படி பேரறிவாளரான வித்வஜ்ஜநங்களும் தாமுமாகப் பேரோலக்கமிருந்து பிள்ளைகளைப் பாடவிட்டுத் தாம் ஸிம்ஹாஸநஸ்த்தராயிருந்தார்; இவர்கள் தாழவிருக்கத் தாமுயரவிருந்த இடம் தமக்கு அநபிமதமாகையாலே ஸிம்ஹாஸநத்தினின்றும் மெள்ள இழிந்து, தெரியாதபடி இவர்கள் நடுவே புகுந்திருந்தார். அது என்னென்னில்:- ராஜா எழுந்திருந்தால் ஓலக்கம் கிளம்புமிறே; தாம் எழுந்திருந்தவாறே ஓலக்கம் கிளம்புகிறதாகக்கருதி, மெள்ளப்புகுந்திருந்தாரென்கிறது. இங்ஙன்வேண்டுவானென்?என்னில்; அனுபுபூஷயா என்னுதல், பவிது மிச்சயா என்னுதல்- 'இவர்களோடேகூடியிருந்து அநுபவிக்கைக்காக' என்னுதல், 'தாமுளராகைக்காக' என்னுதல். [நம்பீ] - உமக்கும் எங்களுக்கும் உள்ள நெடுவாசிபாரீர்! உமக்கொன்று கேட்கவேண்டும்படியாயிருந்ததோ? முதலிகளாயிருக்கிற உமக்கு நாங்களிருக்கிற இடத்தே புகுருகைபோருமோ? என்றார்கள். "அழகிது! நான் முதலியாகிலும் ஆகிறேன்; பயலியாகிலும் ஆகிறேன்; என்னைத்தான் அறிகையில்லையோ! * 'தீமைசெய்யும் சிரீதரன்' என்றன்றோ என்னைச்சொல்லுவது? ஆனபின்பு, நாலுபெண்களிருந்தவிடமெங்கும் தீம்புசெய்கை எனக்கு ஸ்வரூபமன்றோ?" என்றான்.

[உனக்கு மிளைதேகன்மமே] - தீம்புசெய்கையிலே சமைந்திருக்கிற உனக்குங்கூட இதுபாவிஸம் தீமைசெய்வார்க்கும் ஒருப்ராப்திவேண்டாவோ? (6)

ஏழாம்பாட்டு. ஸர்வோபாயங்களையும் அநுஷ்டித்து ஸ்ரீபரதாழ்வான் தன்பக்கல் பட்டதெல்லாம் தான் இவர்கள் பக்கலிலே பட்டான். [* விநிவர்த்தயிதும் பலாத் *] என்று மீட்கையிலே போர வருந்தினனிறே. [* ஶேஷ்யேபுரஸ்தாச்சாலாயா: யாவந்மே நப்ரஸீததி *]-தாமேயிரங்கி மீளும்படிபண்ணுகிறேன்; அதுதான் கேட்டார்வாய் கேட்கவேணுமோ? [* புரஸ்தாத் *] என்றானிறே. அப்படியே இவனும்ஸர்வோபாயங்களையும் ப்ரவர்த்திப்பித்த விடத்திலும் அணுகவொண்ணாதபடி கடுமைதோற்ற இருந்தார்கள்; "இனிச்செய்யலாவதென்?" என்றுபார்த்தான்; "பலத்தாலே கார்யங்கொள்ளுவோம்" என்றுநிஶ்சயித்து, இவர்கள்பாவையை எடுப்பானாகக் கணிசித்தான்; [* ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞாஸ்து கோஸலா: *] என்று நினைவறியுமவர்களாகையாலே, எல்லாருங்கூடவைத்த பாவையைச் சென்றெடுத்துக்கொண்டார்கள்; அதுதான் "நங்கார்யம்" என்றே இருந்தான். "ப்ருதக்ப்ரயத்நாபேக்ஷிதமின்றிக்கே ஒழியப்பெற்றோம்" என்று பார்த்தான். திருக்குரவைபோலே ஆளுக்காளாய்நின்று கைப்பிடிக்க வேண்டாவாயிருந்தது; "நல்லவாய்ப்பு" என்று இவர்கள் பாவையைச் சென்றுபற்றினான்.

கன்மமன்றெங்கள்கையில்பாவைபறிப்பது கடல்ஞாலமுண்டிட்ட *
நின்மலாநெடியாய் உனக்கேலும்பிழைபிழையே *
வன்மமேசொல்லியெம்மைநீவிளையாடுதி அதுகேட்கிலென்னைமார் *
தன்மபாவமென்னார் ஒருநான்றுதடிபிணக்கே. (7)

[கன்மமன்று] - வாராய்! உனக்கிது கார்யமன்று கிடாய் என்கிறார்கள். "ஏன்தான் இதுகார்யமன்றிக்கே ஒழிவானென்?" என்றான். [எங்கள்கையிற்பாவைபறிப்பது] - "இதுதான் ஆரதென்றிருக்கிறாய்? நீ நினைக்கிறவர்களதன்றுகாண்! இதெங்களதுகாண்!!" என்றார்கள். "அதுதான் மெய்யே!" என்றான்; [* யஸ்யைதே தஸ்ய தத் தநமிறே *] [* இவர்கள் ஸ்வரூபஜ்ஞராகையாலே இவனுடையவர்களிறே.] இவர்கள் "எங்களது" என்கையிறே அவன் விருப்பத்துக்கடி. "இவர்களது" என்னுமிடம் அறுதியிட்டுக்கொள்ளுகையிலேயிறே அவனுக்குத் தாத்பர்யம்; நீ நினைக்கிறவர்களதன்று என்கையிறே இவர்களுக்குத் தாத்பர்யம். [எங்கள் கையில் பாவைபறிப்பது]-இவர்கள்கையிலே பாதிகொடுத்துப்போலே காணும்பறிப்பது! அவர்கள்விட்டுக் கடக்கநிற்குமதிலொருப்ரயோஜநமில்லையே; அத்தையவர்கள் ஒருதலைபற்றத் தானுமொருதலை பற்று மன்றிறே ஒருகலத்திலே உண்பாரைப்போலே போகமாயிருப்பது. [கையில் பாவைபறிப்பது] - கிடக்கிறதெல்லாங் கிடக்க, எங்கள்கையிற் பாவைபறிப்பது கன்மமன்று. செய்யக் கடவதல்லாதத்தைச் செய்யாநின்றாய்; உனக்கு இத்தாலொரு ப்ரயோஜநமில்லைகாண் என்றார்கள். ஆக, இத்தால் பலித்ததென்? என்னில்;—ஒருவைஷ்ணவன் "என்னது" என்று அபிமாநித்துக் கைப்பிடித்தால் "அவன் விரும்புவது" என்றபடி. "'செய்யக்கடவதல்லாதத்தைச் செய்யா நின்றாய்' என்று நீங்கள் சொல்லுவானென்? செய்யக்கடவதுக்கும் செய்யக்கடவதல்லாதுக்கும் வரம்புகட்டினேன் நானன்றோ!" என்றான். [கடல்ஞாலமுண்டிட்ட]-ப்ரளயாத்யாபத்திலே இவற்றை யெல்லாமெடுத்து வயிற்றிலேவைத்து நோக்கிற்றிலேனோ? இவர்களளவும் அப்படியேயாகாதேதான். இவன்சென்று பறித்திலனாகில் அழியுமளவாகாதே அவர்களது. அது அவஸ்த்தாந்தரத்தை பஜித்தாகிலும் கிடக்குமிறே; இவர்களுக்கிவனையொழிந்தவன்று ஸத்தாநாஶமிறேயுள்ளது! "ஆபத்ரக்ஷகனன்றோநான்! ஆனபின்பு, நான் செய்யுமவையெல்

லாம் ப்ரயோஜந நிரபேக்ஷமாயன்றோ இருப்பது; ஆகையினால் எனக்கிதுதானேயிறே ப்ரயோஜநம்! ப்ரயோஜநத்துக்கு ப்ரயோஜநம் வருமன்று அநவஸ்த்தையாமிறே; இத்தை ஸாதநமாக நினைத்திருக்கிலிறே நான் வேறேயொன்றை ப்ரயோஜநமாக ஸாதித்துக்கொள்வது!" என்றான்; நீ இங்ஙன்சொல்லுமது வார்த்தையன்றுகாண்; எங்களிசைவின்றிக்கேயிருக்க நீ பலத்தாலே பறிக்கிறஇதுக்கு "ஆபத்ரக்ஷகன்" என்றுசொல்லுகிறஇது, நிதர்ஶநமாகமாட்டாது காண்; ஆனபின்பு, உனக்கு குணஹாநியேகாண் மேற்படுவது" என்றார்கள். [நின்மலாநெடியாய்!] "பஹுகுணனை எனக்கு ஒருதோஷம் கிடக்குங்காட்டில் அது தெரியாநின்றதோ?" என்றான். [நின்மலா! நெடியாய்!]-நிர்மலனான சந்த்ரனுக்குமன்றோ மறு கிடக்கிறது! ஆனபின்பு, குணம் ப்ரகாசிக்குமிடமெங்கும் குணஹாநியும் ப்ரகாசிக்குங்காண்!! ஹேயப்ரத்யநீகனாய் அபரிச்சேத்ய மஹாகுணனானவனே! [உனக்கேலும்பிழைபிழையே] - அபரிச்சேத்யமான குணங்களை யுடையையா யிருந்தாயேயாகிலும், குணஹாநி குணஹாநியாயே கிடக்குங்காண். இவர்கள் இப்படி சொன்னவாறே, இதுக்கொரு மறுமாற்றம் காணாமையாலே, பிறர்க்குப் பாசுரமிட்டுச் சொல்லவொண்ணாதபடி இவர்கள் செவியிலே சிலவற்றைச் சொல்லப்புக்கான்: "வன்மமே சொல்லி" என்கிறார்கள். தங்கள்நெஞ்சும் அவன்நெஞ்சும் அறியுமத்தனை; வாசா வ்யவஹரிக்க வொண்ணாது (ப்ரணயவேளையில்பணிமொழிகள்). [எம்மை நீவிளையாடுதி]-நீ மர்மம்சொல்லும் போது, சொல்லுகிற உன்னையும் கேட்கிற எங்களையும் அறிந்தன்றோசொல்லுவது. ("இவன் சொன்ன மர்மமேது" என்று எம்பாரைச்சிலர்கேட்க, *"மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர் பாசுர மிடமாட்டாமல் 'வன்மம்' என்னாநின்றார்; என்னைப்பாசுரமிட்டுச்சொல்லுகிறிகோளோ? "என் றருளிச்செய்தார்.) [விளையாடுதி]-அவன் தன்னையழியமாறி ஒருமர்மம்சொன்னானென்; இவர்கள் அத்தையெல்லாம் விளையாட்டாக்குகிறார்கள்; நெஞ்சிலில்லாதவை சொல்லுகிறவத்தால் உனக் கென்ன ப்ரயோஜநம் உண்டென்கிறார்கள். திரியவும் சிலவற்றைச்சொல்லப்புக்கான்: அதுகேட்கி லென்னைமார்] - சொல்லுகிறவையெல்லாம் எங்கள்பந்துக்கள் கேட்பர்களாகில் சாலத் தப்பாய் விடுங்கிடாய். என்னைமார் - ஆணுடன்பிறந்தார். [தன்மபாவமென்னார்] - உன்பக்கலெங்களுக்கு பாவபந்தமில்லை என்னுமிடம் அறியார்கள். நீ மேல்விழுகிறத்தைக் கண்டு, "இதுசெய்யலாம், இதுசெய்யவொண்ணாது" என்றுபாராதே நலிவர்கள்கிடாய். "ஆனாலென்? அவர்கள் அது அறியாநின்றார்களோ? அவர்களிங்கில்லையே!" என்றான். [ஒருநான்று] - அதுவோ! முதலிலே தவிரில் அறியாதொழியுமத்தனைபோக்கி, எல்லாம் செய்தாலு முண்டானாலொரு நாள்வரையிலே அறிவர்கள்காண். "அழகிது; அறிந்தால்தான் வருவதென்?" என்றான். [தடிபிணக்கே] - பின்னைக்குத்தும் பூசலுமாயன்றோ தலைக்கட்டுவது. . ராமாவதாரத்தில் ஸர்வவ்யாபாரங்களும் விற்கொண்டே வ்யாபரிக்குமாபோலே, க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே தடிகொண்டே கார்யங்கொள்ளு மத்தனை. (7)

எட்டாம்பாட்டு. கிட்டிநின்று இவர்களைச் சில மிறுக்குக்களைப் பண்ணப்புக்கான்; "இங்கே யிருக்கிலன்றோ இதெல்லாம் வேண்டுவது" என்றுபார்த்து, ஒருவரொருவராகப் போகப்புக்கார்கள்; "இதுவோ பார்த்தபடி!" என்றுவழியைப்பற்றி இருவிலங்காகக்கிடந்தான். உத்யாநமாகையாலே வழி ஓரடிப்பாடாயிருக்குமிறே. இப்பாட்டை ஜீயர் அருளிச்செய்யா நிற்கச்செய்தே ஆப்பானிருந்தவர், "இவர்களிவனைக் கடந்துபோனார்களாகிற்செய்வதென்?" என்றுகேட்க, "அது ஆர் காரியம்? பின்னை இரண்டத்தொன்று ஸித்திக்கும் என்றன்றோ அவன்தான்கிடந்தது!" என்றருளிச்செய்தார். (நின்றார்களாகில் நினைத்தது பெற்றானாகிறான்; கடந்துபோனார்களாகில் ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமான க்ருஷி தலைக்கட்டிற்றாகிறது.)

பிணக்கியாவையும்யாவரும் பிழையாமல்பேதித்தும்பேதியாததோர் *
கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளக் கதிர்ஞானமூர்த்தியினாய் *
இணக்கியெம்மையெந்தோழிமார் விளையாடப்போதுமினென்னப்போந்தோமை *
உணக்கிநீவளைத்தால் என்சொல்லாருகவாதவரே. (8)

நீ வழியைப்பற்றிக் கிடவாநின்றாய்; நீசெய்கிறவையெல்லாம் உறவுஉண்டாய்ச் செய்கிறாயென்றிருப்பர்கள்கிடாய்; நீஸர்வவிஷயமாசப்பண்ணும் லீலைக்கு ஓரளவு உண்டோ? உன்னையொழிந்த வஸ்துக்களெல்லாவற்றுக்கும் கோடிவிகாரத்தைப்பண்ணி, அவிக்ருதனாயிருப்பானொருவனிறே; அப்படியே எங்களை விக்ருதராகப்பண்ணி நீ அவிக்ருதனாயிராநின்றாய்! [யாவையும்யாவரும் - பிணங்கி] - தன்பக்கல் பொருந்துகைக்கு நினைவில்லாதவற்றையும், நினைவாலே பொருந்தாதவற்றையுங்கூட்டி, [* தமஃபரேதேவ ஏகீபவதி *] என்று தன்னோடு அவிபக்தமாம்படி கலசி. [பிழையாமல் பேதித்தும்] - தப்பாமல் பிரித்தும். வயிற்றிலே வைத்துப்புறப்படவிடுதல், ஸம்ஹரித்துப்புறப்படவிடுதல். ஊரோ க்ஷோபங்களிலே அமர்ந்த நிலங்களிலே குடிவாங்கிப் பின்புதெளிந்தவாறே ஸ்வஸ்த்தாநங்களிலேபுகுந்து, விட்டகார்யங்களிலே அதிகரிப்பாரைப்போலே. ஒருத்தன் பண்ணினகர்மம் வேறொருத்தன்சென்று புஜியாதபடி தன்பக்கலினின்றும் பிரித்தும். [பேதியாததோர்கணக்கில் கீர்த்திவெள்ளக்கதிர்ஞானமூர்த்தியினாய்] - கார்யாவஸ்த்தமானதுவே காரணாவஸ்த்தமானாலும், அசித்கதமான ஸௌக்ஷ்மபரிணாமம், சேதநகதமான அஜ்ஞாநம், ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் அசித்கதமான ஸ்வரூபாந்யதாபாவம் சேதநகதமான ஸ்வபாவாந்யதாபாவம், ஆக இப்பேதங்கள் ஒன்றும் இன்றிக்கே. ஏகரூபமாய், அத்விதீயமாய், அநவதியான கீர்த்தி ஸமுத்ரத்தை யுடைத்தாய், ப்ரபாரூபமான ஸங்கல்பரூப ஜ்ஞாநத்துக்கு ஆஸ்ரயமானவனே! எல்லாப்பொருள்களுக்கும் வித்தாய் முதலிற்சிதையாத மனஞ்செய் ஞானமிறே. இத்தால் - விஸ்லேஷதசையில் கலக்கமும், ஸம்ஸ்லேஷதசையில் போகரூபவிக்ருதியுமின்றிக்கே ஏகரூபனென்கை. [கணக்கில் கீர்த்திவெள்ளம்] - "இப்படிப்பட்ட குணங்களை அளவிடுவோம்" என்று பார்த்தாருண்டாகில் இளைத்துக் கால்வாங்கும்படி இருக்கை. [கதிர்ஞானமூர்த்தியினாய்] - இப்படி கூட்டுவனகூட்டிப் பிரிப்பன பிரித்தாலும், ஜ்ஞாநத்துக்கொரு குறைவற்றிருக்கை. [கதிர்ஞானமூர்த்தியினாய்] - கார்யங்கொண்டதென்னாமழுங்காதிருக்கை: கார்யங் கொள்ளக்கொள்ளப் புகர்த்துவருகை. [கதிர்ஞானமூர்த்தியினாய்] - ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாயுள்ளவனே! [இணக்கியித்யாதி] - நீ செய்கிறவற்றால் ப்ரயோஜந முள்ளது நீ யிருந்தவிடத்தே நினைத்துத் தேடிவந்தாருண்டாகிலன்றோ! [இணக்கி] - இசையும்படி வார்த்தைசொல்லி. "அவ்விடம் க்ருஷ்ணன் வாராதவிடம்" என்றுகிடீர் சொல்லிக்கொண்டு போந்தது. [எம்மை] - உன்னோட்டைக்கலவி அபாயம் என்றறியாத எங்களை. [எந்தோழிமார்] - உன்னைவெறுக்கிறதென்? உன்பக்கல் குற்றமுண்டோ? சேர்த்தாராலேவந்ததுகிடீர்! பகவத்விஷயத்தில் வைலக்ஷண்யம் நெஞ்சிலேபட்டால் உபகாரகரைக்கொண்டாடுமென்னும் அர்த்தமிறே உள்ளோடுகிறது. [* நித்யம்யதீயசரணௌஶரணம் மதீயம் *] என்று இங்கோடு அங்கோடு வாசியற அவர்களாலே வருமதிறே. [எந்தோழிமார்] - ஸஜாதீயராயிறேசேர்ப்பது. [விளையாடப்போதுமி னென்னப்போந்தோமை] - அவர்கள் உனக்குப் பெருநிலை நிற்பதறியப் பெற்றிலோம். சொலவுக்குமேல் அகவாய் ஆராயப்பெற்றிலோம். "நீயுண்டு" என்றறிந்தோமாகில் இவ்விடமென்று நினையோம்; "அவர்களுனக்குப்பார்வை" என்னுமிடம் அறியப்பெற்றிலோம். "பொகடுங்கோள்; ஆனாலென்? அவர்கள்சொல்லப்போந்திகோளாகில் உங்களுக்கு வந்த அநர்த்தமென்?" என்றான்: [உணக்கிநீவளைத்தால்] உணக்குகையாவது -

தரிக்கமாட்டாதே துவளும்படி பண்ணுகை. எங்களுக்கு இதுக்குமேல் வருவதென்? கால் வாங்கிப்போகப் பெறுகிறிலோம்; கிட்டிநின்று முகம்பார்த்து அநுபவிக்கப்பெறுகிறிலோம். இதுகாணவேண்டாதவர்கள் என்சொல்லுவர்கள்? "எத்தைச் சொல்லுவது: என்னை 'ஈஶ்வரன்'. என்றிகோளாகில், உங்களை 'இடைச்சிறுபெண்கள்' என்றிகோளாகில், இனி எத்தைச்சொல்லுவது?" என்றான். "நீ ஸர்வேஶ்வரனான இதுவும், நாங்கள் இடைப்பெண்களான இதுவுமேயிறே சொல்லுகைக்கு ஹேதுவும்". ஈஶ்வரனோடொக்கப் பழிசொல்லுகைக்கு இவர்கள் தாம் ஒரு நப்பின்னைப்பிராட்டிபோல்வார் ஆகாதேதான். "அது என்தான்? என்னோடு உங்களுக்கு பாவபந்தமில்லை என்னுநின்றிகோளாகில் இத்தால் வருவதென்?" என்றான்: [என்சொல்லாருகவாதவரே] - "உன்பக்கல் எங்களுக்கு பாவபந்தமில்லை" என்று அறிவர்களோ உகவாதார்? நீ அல்பம்கால்தாழ்த்த இதுவே ஹேதுவாக "ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ராவ்ருத்தமாயிற்று" என்னார்களோ? வளைக்கிற உன்னையும், வளைப்புண்கிற எங்களையும் அறிந்தோ அவர்கள் வார்த்தைசொல்லுவது? [என்சொல்லாருகவாதவரே] - உன்னுடைய மின்னிடைமடவார் உன்னை நெகிழ வார்த்தைசொல்லுவர்கள். பிரிவாற்றாமல் கண்ணுஞ்சுழலையிடுகிறவர்கள் எத்தைச்சொல்லார்? (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. "இவன் 'போகவொட்டேன்' என்று வளைத்துக்கிடந்ததுக்கு ப்ரயோஜநமுள்ளது இவனுக்கு நினைத்தபடி பரிமாறப் பெற்றாலன்றோ? ஒரு தேசவிசேஷத்திலே முக்தர் ஸம்ஸாரிகளோடு உறவற்றிருக்குமாபோலே இவன்முகம் பாராதேயிருக்கிறோம்" என்று அத்யவஸித்துப் பேசாதேயிருந்தவாறே, "தன்னை நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம் என்றிருக்குமிவன்" என்று "அந்யபரதைதோற்றச் சிற்றிலிழைப்போம்" என்று இழைக்கப்புக, "என்னைப்பாராதே இருப்பதுமன்றிக்கே சிறிது அந்யபரதை பண்ணுவதே!" என்று சிற்றிலையும் சிறுசோற்றையும் தன் திருவடிகளாலே அழிக்க, அத்தாலே அவர்களுக்குச் சீற்றம்பிறந்து, தங்கள் ஸங்கல்பத்தை மறந்து அவன்முகத்தைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்கள். அவனுடைய அபிமதஸித்திக்கும் ஸாதநம் திருவடிகள்காணும். அடியுடையார்க்கெல்லாம் ஸாதித்துக்கொள்ளலாமே.

உகவையால்நெஞ்சமுள்ளுருகி உன்தாமரைத்தடங்கண்விழிகளின் *
அகவலைப்படுப்பான் அழித்தாயுன்திருவடியால் *
தகவுசெய்திலையெங்கள்சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறுங்கண்டு * நின்
முகவொளிதிகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையே. (9)

[உகவையால் நெஞ்சமுள்ளுருகி] - வாராய்! உன்ப்ராவ்ருத்தி வ்யர்த்த ப்ரவ்ருத்தி காண்; பிரிந்து நெஞ்சைப் புண்படுத்துகையாலே வந்த உருகுதலொழிய, எங்களுக்கு உகவையால் நெஞ்சமுள்ளுருகிப் பண்ணவிறே நீ பார்த்தது; அதுசெய்யப்போகாது. [உன் தாமரையித்யாதி]-பகற்கண்டகுழியிலே விழவிட்டகப்படுத்துவான்; த்ருஷ்டிபந்தத்தாலேயிறே அநந்யார்ஹமாக்குவது. தாமரைபோலே பரிமளத்தையும் குளிர்த்தியையும் சிவப்பையுமுடைத்தாய், போக்தாக்களால் உண்டறுக்கவொண்ணாத போக்யதா ப்ரகர்ஷத்தையுடைய திருக்கண்களின் நோக்காகிற வலையுள்ளே அகப்படுத்துகைக்காக. [அகவலை] - வலைக்குள்ளே. அகவலை - அகவிய வலை என்றுமாம். கண்ணென்னும் நெடுங்கயிறிறே. கண்ணிலே யகப்பட்டால், ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலப் பிதற்று மித்தனையிறே; 'தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர்பரவுந்தலைமகனை' என்கிறபடியே. [அழித்தாயுன் திருவடியால்] - ஸங்கல்பத்தாலழிக்கலாவது தன்சிற்றிலிறே; இவர்களுடைய சிற்றில் ஸ்பர்ஶித்தழிக்கவேணுமே: உன்சிற்றி

லழிக்கும் பரிகாரமமையாதோ இதுக்கு? ஜகதுபஸம்ஹாரம் பண்ணுவது ஸங்கல்பத்தாலேயிறே. ஸேஷபூதனுக்குத் திருவடிகள் உத்தேச்யமானவோபாதி, ப்ரணயிநிகளுக்கும் திருவடிகளுத்தேச்யமாயிறேயிருப்பது. [அழித்தாய்] - வெறுஞ் சிற்றிலையன்றுகாண் நீ யழித்தது; எங்களகவாயையும் அழித்தாய்காண்; சிற்றிலோடெங்கள் சிந்தையும் சிதைத்தாய்காண். காலாலே சிற்றிலையழித்து, கண்ணாலே யெங்களபிஸந்தியையும் அழித்தாய்காண் என்கிறார்கள். [தகவு செய்திலை] - க்ருபையுடையார் செய்வதைச்செய்திலை. பிரிந்தபோதே ப்ரணயித்வம்போயிற்றிறே; இனிக்கண்ணுடையார் செய்வதும் செய்திலை. கண்படைத்ததுக்கு ப்ரயோஜநம் நல்லது கண்டுகொண்டிருக்கவன்றோ? உன்முகத்தனகண்களல்லவே! "நான் செய்தகுறையென்?" என்ன, - [எங்கள்சிற்றிலித்யாதி] - உன் ஸ்ருஷ்டிபோலே அநுபாதேயமோ எங்கள்ஸ்ருஷ்டி? உபாதேயமன்றோ? "என்னுடைய ஸ்ருஷ்டி அநுபாதேயமானபடியென்? உங்கள்ஸ்ருஷ்டி உபாதேயமானபடியென்?" என்னுமே அவன்; உன்னைப்போலே நெருப்பும் காற்றும் அன்னலுந்துன்னலுமாகவிட்டு கர்மாநுகுணமாக ஸ்ருஷ்டித்ததோ இது? வண்டல் நுண்மணல் தெள்ளி யாம் வளைக் கைகளால் சிரமப்பட்டதன்றோ இது! [யாமடுசிறுசோறுங் கண்டு] - நீ யடுசிறுசோறு நிர்மால்யத்தோபாதி புறம்பு ஒருத்தர்க்கு புஜிக்கலாகாது; நீயே புஜிக்குமத்தனை; (அத்தா பரமாத்மாவிறே.) நாங்களடுசிறுசோறு *மூடநெய்பெய்து முழங்கை வழிவாரக் கூடியிருந்து புஜிக்குமதன்றோ? [கண்டு நின்முகவொளிதிகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையே] - எங்களுடைய லீலாவிநோதங்கண்டு ப்ரீதனாய், உன்னுடைய முகவொளிதிகழ மந்தஸ்மிதம்பண்ணி நிற்கமாட்டிற்றிலையே; இங்ஙன்செய்தவிடம் தக்சோர்மை செய்தாயல்லையே என்று இன்னாதாகிறார்கள். [தகவுசெய்திலை] - நாங்கள் சிற்றிலிழைக்கிறோமாகப் பாவித்துக் கடைக்கண்ணாலே உன்முகவொளியையும் முறுவலையுங் கண்டுகொண்டிருக்கவொட்டிற்றிலையே. முழுக்கப்பார்க்கில் எல்லாரோபாதியுமாமே: ப்ரணயியைப் பார்ப்பது கடைக்கண்ணாலேயிறே? எங்ஙனே பாராதேயிருந்து சிற்றிலிழைத்தார்கள்தான். (9)

பத்தாம்பாட்டு. "நின்முகவொளிதிகழமுறுவல்செய்துநின்றிலையே" என்று விழுக்காடறியாதே வாய்தப்பச் சொல்லிக்கொண்டு நின்றார்கள்; காலால் அழித்தது சிற்றிலையன்றே: இவர்கள்நெஞ்சில் மறத்தையேயிறே; அந்த மறம் போனவாறே மேல்நோக்கி பாதாதிகேஸாந்தமாகப் பார்த்தார்கள்; தங்களை ஜயிக்கையாலுண்டான ஹர்ஷம் வடிவிலேதோற்றும்படி நின்றான்; அவ்வடிவில் பிறந்தவேறுபாட்டைச் சொல்லுகிறார்கள்.

நின்றிலங்குமுடியினாய் இருபத்தோர்காலரசுகளைகட்ட *
வென்றிநீண்மழுவா வியன்ஞாலம் முன்படைத்தாய் *
இன்றிவ்வாயர்குலத்தை வீடுய்யத்தோன்றியகருமாணிக்கச்சுடர் *
நின்றன்னால்நலிவேபடுவோமென்றுமாய்ச்சியோமே. (10)

[நின்றிலங்குமுடியினாய்] - இவர்களை ஜயிப்பதற்குமுன்பு தலைச்சுமையாய்க் காணும் கிடந்தது; இப்போதாயிற்று நற்றரித்து ஒளிவிடத் தொடங்கிற்று. சில ராஜாக்கள் தந்தாமெதிரிகளை யழித்து வீராபிஷேகமும் விஜயாபிஷேகமும் பண்ணி நிற்குமாபோலே, முன்பே முடிசூடியிருக்கச்செய்தேயும் இவர்களைத் தோற்பிப்பதற்குமுன்பு அஸத்ஸமமாய்க் காணும் இருந்தது. ராவணாதிகளை ஜயித்ததுக்குச் சூடின முடிபோலல்லவிறே ப்ரணயிநிகளை ஜயித்ததுக்குச்சூடின முடியிருப்பது; இவர்கள் அபிஸந்தியைக் குலைத்துப் பொருந்தவிட்டுக்கொண்டபின்பு காணும் மேன்மையையுடையனாய் உஜ்ஜ்வலனுமாய் முடியும் நற்றரித்தது. [*அபிஷிச்யச லங்காயாம்ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் க்ருதக்ருத்யஃ *] - "ஸ்ரீபரதாழ்வானைப்

போலே 'நான் முடிசூடேன் நீர்முடிசூடும்' என்று முடிக்குஇறுய்க்கிற் செய்வதென்?" என்று உடம்பு வெளுத்துக்காணும் இவரிருந்தது; "ஒருபடி அத்தலைச்சுமையைக் கழித்துப்போந்தோம்; இதுவும் தலைச்சுமையாகிற் செய்வதென்?" என்று. இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யர்க்குப் பணியிறே முடிக்கு இறுய்க்கை. அடிக்கு இறுயாதிருக்கையும் முடிக்குஇறுய்க்கையுமிறே ஸ்வரூபம். "அது கிடக்க; உங்கள் அபிஸந்தியைக்குலைத்து உங்களைவென்றோமிறே" என்றான். [இருபத்தோர் காலித்யாதி] - மிடுக்கான ராஜாக்களை இருபத்தொருபடிகால்வென்ற உனக்கு அபலைகளான எங்களை வெல்லுகை பெரியபணியோ? "எனக்கு" என்றிறிப்பாரையும் உனக்காக்கிக்கொள்ள வல்ல உனக்கு உனக்கேயா யிருப்பாரை வெல்லுகை பெரியஏற்றமோ? ஆசுரப்ரக்ருதிகளாய் நாட்டைப் பட அடித்துத்திரிகிற க்ஷத்ரியகுலத்தைக் கிழங்கெடுத்த மிடுக்கனே! களைகட்டுகை யாவது - எடுத்துப் பொகடுகை. ராஜாக்களை வென்றவுனக்கு இடைச்சிகளை வென்றாயென்பது ஓரேற்றமோ? (ராஜாக்களை யுந்மூலமாம்படிபண்ணின வெற்றியையுடைத்தான பெரியமழுவை யுடையவனே!) [வியன்ஞாலமுன்படைத்தாய்] - ப்ரளயத்திலே உருமாய்ந்துகிடந்த பூமியை யுண்டாக்கினாற்போலேயிறே ப்ரணயரோஷத்தாலேயழிந்த எங்களையுண்டாக்கினபடி. வியன் - விஸ்மயம். ப்ரளயங்கொண்ட பூமியையெடுத்தாற்போலே, விரஹப்ரளயங்கொண்ட எங்களை யெடுத்தபடி. அங்கு விலக்குவார் இல்லாமையாலே செய்யலாம்; "கழகமேறேல்" என்று நிஷேதிக்கச்செய்தேயன்றோ உண்டாக்கிற்று? [இன்றித்யாதி] - (பஹுஸ்யாம்) என்ற பொதுவான ஸ்ருஷ்டி தேடிப்போகவேணுமோ? இவ்விடைக்குலத்தேவந்து பிறந்து, இன்று இவ்விடைச்சாதியை ஸபரிகரமாக வடிவைக்காட்டி ரக்ஷித்தவனன்றோ? ஆஶ்ரிதவிஷயத்திற் பண்ணின ஓரம் தன்பேறு என்னுமிடம் வடிவிலே தோன்றும்படிகாணும் இருக்கிறது. [வீடுய்ய] - [* ஸபுத்ரபௌத்ரஸ்ஸகண:] என்கிறபடியே ஸபரிகரமாகவுய்ய. [தோன்றிய்] - ஆவிர்ப்பவித்த. ப்ரணயரோஷத்தாலே "சேரோம்" என்றிருக்கிற தங்களைச் சேர்த்தபடியாலே 'கருமாணிக்கச்சுடர்' என்கிறார்கள். [நின்தன்னுலித்யாதி] - சத்ருக்களாய் முடிந்து போகப் பெறாதே, ஸம்ஸாரிகளாய் அந்யபரராய்ப்போகப் பெறாதே, நீ நலியவும் நாங்கள் நோவுபடவுமாம்படி சமைந்துவிட்டதிறே! 'இரண்டுதலையுங்கூடி மேல்விழுந்தணைத்துக்கொண்டு நின்று சொல்லுகிற வார்த்தையிறே. இவ்வளவும் தங்கள் வெற்றியேயிறே சொல்லிப் போந்தது; இப்போதிறே தங்கள்தோல்விக்கு இசைந்தது. (இவ்வநுபவம் ஸ்வப்நகல்பமாய் ஆற்றாமையிறே எங்களுக்கு நிலைநின்று போருவதென்று, தாங்கள் பட்டநோவை யறிவிக்கிறார்களென்னுதல்; அன்றிக்கே, (ஜிதந்தே) என்றும், "தோற்றோம்மடநெஞ்சம்" என்றும் தாங்கள் தோற்றபடியை அவன்றனக்குச் சொல்லுகிறார்களாகவுமாம்). [நலிவேபடுவோம்] - இது தான் எங்களுக்கு மெய்யாகப்புகாநின்றதோ? எங்களுடையதேயிறே எங்களுக்கு ஸித்தித்துவிடுவது. இவர்களுடையதாவது - "கூடிலும் நீங்கிலும் யாம்மெலிதும்" என்று மெலிவேயாயிருக்கை. [ஆய்ச்சியோமே] - இடக்கையும் வலக்கையும் அறியாத நாங்கள். (10)

நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழியை ஸாதரமாகச் சொல்ல வல்லார்க்கு பகவத்தாரித்ர்யமில்லை யென்கிறார்.

ஆய்ச்சியாகியவன்னையால் அன்றுவெண்ணெய்வார்த்தையுள் * சீற்றமுண்டழு
கூத்தவப்பன்தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன் *
ஏத்தியதமிழ்மாலை ஆயிரத்துள்இவையுமோர்பத்திசையோடும் *
நாத்தன்னால்நவிலவுரைப்பார்க்கு இல்லைநல்குரவே. (11)

[ஆய்ச்சியாகிய அன்னையால்] - க்ஷத்ரிய ஸ்திரீ யொருதாயும் இடைச்சி யொருதாயு மாகையாலே, பொதுவறுத்து இடைச்சியாகிய தாயாலேயென்கிறார். தேவகிப்பிராட்டியார் அடிக்கில் இத்தனை நோவாதுபோலேகாணும். "தாயெடுத்தசிறுகோலுக்குளைந்தோடி" என்கிற படியே "இவள் நம்மை யதட்டுவதே!" என்று உளைந்திறே கிடப்பது. தைவமறியத் தாயா னதே யிறே தேவகியார்பக்கலுள்ளது; முலைச்சுவடறிந்ததும் முகம்பழகிற்றும் வளர்ந்தது மெல்லாம் இங்கேயிறே. [அன்றுவெண்ணெய்வார்த்தையுள்] - ஊரிலே "வெண்ணெய்களவு போயிற்று" என்றார்கள்; அவ்வளவிலே "நாமிறே இதுக்குஇலக்கு" என்று அழப்புக்கான். "மடம் மெழுகுவாராா்" என்ன, "அஶ்ரோத்ரியன்" என்றார்கள்; "இப்பரப்பெல்லாம் என் னாலே மெழுகப்போமோ?" என்றான், அதுபோலே. ஆரேனுமேதேனும் செய்யிலும் இவனைச் சொல்லும்படியிறே இவன்தீம்புதான்; "பல்லாயிரவர் இவ்வூரில்பிள்ளைகள் தீமைகள் செய்வா ரெல்லாம் உன்மேலன்றிப்போகாது" என்னும்படியிறே யிருப்பது. [சீற்றமுண்டழு கூத்தவப்பன்தன்னை] - தாயார் பொடியப் பொடியுண்டழுகிற தசையில் "பையவேநிலை யும்" என்கிறபடியே நிற்கிற நிலை வல்லாராடினாற்போலே இருந்தபடி. அன்றிக்கே, அழுகை யாகிற கூத்தையுடைய மஹோபகாரகனை யென்றுமாம். இதுஒன்றுக்கு நிதர்ஶநமாகச் சொல்லுகிறது: "போகுநம்பீ" என்றும், "கழகமேறேல்நம்பீ" என்றும் இவர்கள் சொன்ன போது நிரபேக்ஷனவன் கால்வாங்கிப் போகமாட்டாதே நின்ற நிலைக்கு த்யோதகம். [அப்பன்தன்னை] - அந்நிலையைக் காட்டிச் சேர்த்துக்கொண்டு தம்மையுண்டாக்கினபடி. [குரு கூர்ச்சடகோபன் ஏத்திய தமிழ்மாலை] - ப்ரணய ரோஷத்தாலே "போகுநம்பீ" என்றும், "கழகமேறேல்நம்பீ" என்றும், "உன்புள்ளுவமறியாதவர்க்கு உரைநம்பீ" என்றும் சொன்னவையெல்லாம் அந்த ரோஷம்போனவாறே ஏத்தாய்விட்டது. [ஆயிரத்துள்இவையு மோர்பத்து] - ஆஶ்ரிதரோடுண்டான பாவபந்தத்தை வெளியிட்ட அத்விதீயமான பத்து. [இசையொடும்] - வாங் மாத்ரத்தாலே. [நவில்வுரைப்பார்க்கு] - ஸாதரமாகச்சொல்லுவார்க்கு. [இல்லைநல்குரவே] - தாரித்ர்யமில்லை. அதாவது - தூதுவிட்டு, அவன்வரக்கொண்டு "புகுர வொட்டோம்" என்று பட்ட க்லேஶம் படவேண்டா. சோறும் புடைவையும் கிடைக்கு மென்கிறதன்று; பகவத்தாரித்ர்யமில்லையென்கிறது; "உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையு மெல்லாங்கண்ணன்" என்றிருக்கிற இவருடைய நல்குரவிறே யாகையாலே. அதிகாராநுகூலமாயிறே அந்நபாநாதிகளுமிருப்பது. "உண்டியேயுடையேயுகந்தோடு மிம் மண்டலத்தொடுங்கூடுவதில்லையான்" என்கிறவர்கள் இத்தை ஐஶ்வர்யமாக நினையார்களே. "சென்றேன்றின்றதிரு" என்கிறபடியே, அவன் தானேவந்து மேல்விழ நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறுவர்கள். 'அழுகூத்தவப்பன்' என்கிறவிடத்திலே "முழுதும் வெண்ணெ யளைந்து தொட்டுண்ணும்" என்கிற பாட்டை யோஜித்துக்கொள்வது. (11)

நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

மின்னிடையார்சேர்கண்ணன்மெத்தனவந்தானென்று *
தன்னிலைபோய்ப்பெண்ணிலையாய்த் தான்தள்ளி * - உன்னுடனே
கூடேனென்றாடுங் குருகையர்கோன் தாள்தொழவே *
நாடோறும் நெஞ்சமே நல்கு.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து இரண்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூன்றாந் திருவாய்மொழி—நல்குரவும் - ப்ரவேசங்கள்.

"'இப்படி தாழநின்றவன் ஸர்வேஶ்வரனென்கிறார்' என்று பிள்ளான் பணிக்கும்" என்றருளிச்செய்வர். அதாகிறது - யாவையும் யாவரும் பிழையாமல் - பிணக்கி" என்று கீழே ப்ரஸ்துதமான ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் என்று. "இதிலே ஒருவாசிதோற்ற பட்டருளிச்செய்வர்" என்று சீயருளிச்செய்வர். அதாவது - "சேரோம்" என்ற அபிஸந்தியைக் குலைத்துத் தம்மைச் சேரவிட்டுக்கொண்ட ஆஶ்சர்யத்தைக்கண்டு விஸ்மிதராகிறாரென்று. சேரவிட்டுக்கொண்டபடிதான் அநேகமிறே; முதல்தன்னிலே தம்மையும் அறியாதே அவனையும் அறியாதேயிருக்க, தன்படிகளையறிவித்துக் கூடவிட்டுக்கொண்டான்; உள்ளே புகுரா நின்று ஸ்வநிகர்ஷத்தையும் அவனுடைய உத்கர்ஷத்தையும் அநுஸந்தித்து "நாம் அங்குத்தைக்கு அயோக்யர்" என்று அகல, தன்செல்லாமையைக்காட்டிப் பொருந்தவிட்டுக்கொண்டான்; (வளவேழுலகிலே.) இனி, அவைபோலன்றிறே இது; ஒன்றால் பரிஹரிக்கலாமதன்றே அகலில் குற்றம், அணுகில் குற்றமா யிருப்ப தொன்றிறே! ஜாதிசண்டாளனை நோக்கினால் ப்ராயஶ்சித்தமுண்டு; ப்ரணயாபராதசண்டாளர்க்கு அதுவுமில்லை. ஆக இப்படிகளாலே தன் செல்லாமையைக்காட்டி அவன் பொருந்தவிட்டுக்கொண்ட படியைக்கண்டு விஸ்மிதராகிற இவர்க்கு, "இவ்வளவல்லகாணும் நம்முடைய ஆஶ்சர்யங்களிருக்கும்படி; லோகத்தில் தன்னில் தான் சேராத விருத்தபதார்த்தங்களுமெல்லாம் நம்மோடே சேர்ந்திருக்கிறபடி பாரீர்; ஆனபின்பு, நம்மோடுசேராதாரில்லைகாணும்!" என்று தன்னுடைய விருத்தவிபூதிகத்வத்தைக் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு, "இது இருந்தபடி என்?" கொடுத்த சைதந்யத்தைக்கொண்டு அகலுகைக்கு உடலாயிருக்கிற இவற்றையெல்லாம் கூடவிட்டுக்கொடு நிற்கிற படிகளும்,—இனி நிமித்தமானது உபாதாநமாகமாட்டாது; உபாதாநமானது நிமித்தமாகமாட்டாது; இங்ஙனேயிருக்க—இவையெல்லாம் தானேயிருக்கிறபடியையும் இவற்றோடுகூடியிருக்கச்செய்தேயும் இவற்றில் தோஷங்கள் தனக்கு ஸ்பர்ஶியாமலிருக்கிறபடியையும், தோஷந்தட்டாமல் கடக்கவிருக்கையன்றிக்கே நியந்தாவாயிருக்கிறபடியையும்,—இனி நாட்டில் ப்ராப்யமானது ப்ராபகமாகமாட்டாது; ப்ராபகமானது ப்ராப்யமாகமாட்டாது; இங்ஙனேயிருக்க—ப்ராப்யப்ராபகங்கள் இரண்டும் தானேயாயிருக்கிறபடியையும், மற்றும் இவனுடைய ஸௌந்தர்யஶீலாதிகளையும் அநுஸந்தித்து. 'இப்படி உபகாரஶீலனான ஸர்வேஶ்வரன் திருவிண்ணகரிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானான். இவனல்லது நமக்கு பரமபந்துக்களில்லை' என்று அறுதியிட்டு, 'இவன் திருவடிகளல்லது பற்றில்லை' என்று பேசுகிறாரா யிருக்கிறது.

முதல்திருவாய்மொழியிலே பரத்வாநுபவம்பண்ணி, மூன்றாந்திருவாய்மொழியிலே ஸௌலப்யத்தை யநுஸந்தித்து "எத்திறம்" என்றுகிடந்தார்; இங்கு, "போகுநம்பீ" என்று தள்ளச்செய்தேயும் கால்வாங்கமாட்டாதே நின்ற நீர்மையை அநுஸந்தித்து, அதுக்குளதிர்த்தட்டான பரத்வத்தை அநுஸந்திக்கிறார்; மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவரிறே; மேன்மையை அநுஸந்திப்பது நீர்மையை அநுஸந்திப்பதாமத்தனையிறே.

முதற்பாட்டு. விருத்தவிபூதிகனான ஸர்வேஶ்வரனைத் திருவிண்ணகரிலே காணப் பெற்றேனென்கிறார்.

நல்குரவும்செல்வும் நரகும்சுவர்க்கமுமாய் *
வேல்பகையும்நட்பும் விடமுமமுதமுமாய் *
பல்வகையும்பரந்தபெருமான் என்னையாள்வானை *
செல்வம்மல்குகுடித் திருவிண்ணகர்க்கண்டேனே. (1)

[நல்குரவும் செல்வும்] - தாரித்ரியமும், அதுக்கு எதிர்த்தட்டான ஐஶ்வர்யமும். [நரகும்சுவர்க்கமும்] - துக்கைகதாநமான நரகமும், ஸுகைகதாநமான ஸ்வர்க்கமும். [வெல்பகையும்நட்பும்] - ஸமாதாநத்தாலே மீளுமதன்றியிலே வென்றே விடவேண்டும்பகையும், அதுக்கு எதிர்த்தட்டான உறவும். [விடமும் அமுதமுமாய்] - முடித்தே விடுவதான விஷமும், போன வுயிரை மீட்கவற்றான அம்ருதமுமாய். போனவுயிரைமீட்டுத் தான்போக்யமுமாயிறே அம்ருதமிருப்பது. அநிஷ்டமான தாரித்ர்யாதிகளோடு இஷ்டமான ஐஶ்வர்யாதிகளோடு வாசியற ததீயத்வாகாரத்தாலே இவர்க்கு உத்தேஶ்யமாயிருக்குமிறே. 'ஆய்' என்றது, ப்ரதிபதம் சேர்த்துக்கொள்வது. [பல்வகையும் பரந்தபெருமான்] - ஜ்ஞாநாதிகனை தானுங்கூட விபூதியைப்பேசப்புக்கு [*நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்ய மே*] என்று இளைத்துக் கைவாங்கினத்தை, இத்தனை ப்ரேமத்தில் கனமுடைய இவர்க்குச் சொல்லப்போகாதிறே. ஆனாலும் சிறிதுபேசினாராகவும் வேணுமிறே. வஸ்துதனக்கு விஶேஷணத்தையொழிய ப்ரதீதியில்லையிறே; [*நிர்விஶேஷம் வஸ்து*] என்று விஶேஷணரஹிதமாக மாயாவாதம் சொல்லுகிறானன்றே. அங்ஙனையாகில், மோக்ஷஶாஸ்த்ரந்தான் வேண்டாவே. வஸ்துஸத்பாவங் கொள்ளும்போது விஶேஷணம் வ்யாவர்த்தகமாயல்லதிராது. ஒன்றுக்கொன்று விஶேஷணமாம்போது அந்யயோகவ்யவச்சேதம் பண்ணிக்கொண்டல்லது விஶேஷணமாக்மாட்டாது; இங்கு இவனுக்கு ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களடங்கலும் விஶேஷணமாயிருக்கையாலே அந்யயோகவ்யவச்சேதம் பண்ணவொண்ணாது; ஆனால், விருத்தவிஶேஷணங்கள் ஏகவ்யக்தியிலே ஸங்கதமாகிறபடி எங்ஙனே? என்னில்,—அயோகவ்யவச்சேதம் பண்ணிக்கொண்டு ஸங்கதமாகிறது இவர் தாம் அவனை அநுபவிக்கவாகில் இழிகிறது, இவ்விருத்தவிஶேஷணங்களைச் சொல்லுகிற இவற்றால் ப்ரயோஜநமென்? என்னில்,—அவனையுள்ளபடி கண்டு அநுபவிக்கவேணுமே. ராஜபுத்ரனுக்கு ராஜாவினுடைய போகஸ்தாநமான ஓலக்கத்தோடு சிறைக்கூடத்தோடு வாசியற "எஷபிதாவினைஶ்வர்யம்" என்றிருக்குமிறே. இவர் தமக்கு இங்குண்டான அநுஸந்தாநம், முக்தனுக்கு லீலாவிபூத்யநுஸந்தாநம்போலேயிறே. [*நோபஜநம் ஸ்மரந்நிதம்ஶரீரம்*] என்னாநிற்கச்செய்தே, முக்தனுக்கு லீலாவிபூதி ததீயத்வாகாரத்தாலே உத்தேஶ்யமாகாநின்றதிறே; இவர்க்கும் அப்படி முக்தரோடொக்க ததீயத்வாகாரமொழிய ஆகாராந்தரஸ்ம்ருதி இல்லாதபடி, இங்கேயிருக்கச் செய்தே மயர்வறுத்துக் கொடுத்தான். ஸ்வஸம்பந்தத்தாலே பார்த்தபோது கால்வாங்கியல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி த்யாஜ்யமாய்த் தோற்றும்; ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களுக்குப் பொதுவான இவ்விருப்பைக்கழித்து, அதுக்குக் கலக்கமில்லாத தேசத்திலேபோகையிலே த்வரிக்கக்கடவனிறே. [பல்வகையும் பரந்தபெருமான்] - இப்படி விபூதிமுகத்தாலே பலபடியாக விஸ்த்ருதனானவன். [பரந்தபெருமா னென்னை யாள்வானை] - இந்த வ்யாப்தியெல்லாம் தம்மை யகப்படுத்தவென்றிருக்கிறார்: ஒருவனை அகப்படுத்தநினைத்தார் ஊரைவளையுமாபோலே. [செல்வம் மல்குகுடித் திருவிண்ணகர்க்கண்டேனே]-மருபூமியிலே பொய்கை கண்டாப்போலே. [செல்வம் மல்குகுடி] - மிக்கஸம்பத்தையுடைத்தான, குடிகளையுடைத்தான திருவிண்ணகர். [*லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:*] என்னுமாபோலே ஸம்பந்த மொத்திருக்கச்செய்தே கடக்கக்கிடந்த ஸ்ரீ பரதாழ்வானைப்போலன்றிக்கே கிட்டநின்று அடிமைசெய்யும் இளையபெருமாளைப்போலே. [திருவிண்ணகர்க்கண்டேனே] - "காணவேணும்" என்னுமாசையோடே யிருந்து தேஹாந்தர ப்ராப்திபண்ணி தேசாந்தரத்திலே போய்க்காண்கையன்றிக்கே, பசித்தவிடத்தே சோறுபெறுமாபோலே ஆசைப்பட்டவிடத்தே அநுபவிக்கப்பெறுகை. "நான்சென்று நாடி நறையூரிற் கண்டேன்" என்னுமாபோலே. (1)

இரண்டாம்பாட்டு. ஸ்வயத்நத்தாலே ஒருவர்க்கும் காணவொண்ணாத பெருமையையுடையவனாய்வைத்து என்னை அடிமைகொள்ளுகிறவன் ஊரான திருவிண்ணகர் ஸர்வவிலக்ஷணமென்கிறார்.

கண்டவின்பம்துன்பம் கலக்கங்களும்தேற்றமுமாய் *
தண்டமும்தண்மையும் தழலும்நிழலுமாய் *
கண்டுகோடற்கரிய பெருமான் என்னையாள்வானூர் *
தெண்டிரைப்புனல்சூழ் திருவிண்ணகர்நன்னகரே. (2)

[கண்ட இன்பம்] - "ஐங்கருவிகண்டவின்பம்" என்னுமாபோலே பரிச்சிந்நஸுகம். [துன்பம்] - நாமபேதமாத்ரமாய் அத்தோடொத்த துஃகம். [கலக்கங்களும்தேற்றமுமாய்] - இதரவிஷயங்களினுடைய அலாபத்தால் வரும் கலக்கமும் அவற்றினுடைய லாபத்தால் வரும் தேற்றமும். [தண்டமும் தண்மையும்] - கோபமும், ப்ரஸாதமும். [தழலும்நிழலுமாய்] - உஷ்ணத்தைப் பண்ணக்கடவதான அக்நியும், ஶைத்யத்தைப்பண்ணக்கடவதான நிழலுமாய். [கண்டுகோடற்கரிய பெருமான்] - இவையெல்லாவற்றாலும் அவனுடைய அபரிச்சேத்யத்தை சொல்லிற்றாயிற்று. இவருடைய ஜ்ஞாந வைஶத்யமிருந்தபடி என்தான்! இங்கே சில விஶேஷணங்களைச் சொல்லா, கண்டுகோடற்கரிய பெருமானென்று அவனைச் சொல்லாநின்றார்; கீழே சிலவற்றைச்சொல்லா, "பல்வகையும் பரந்தபெருமான்" என்றுநின்றார்; இதென்ன அநுஸந்தாந க்ரமந்தான்! இவனையொழிந்ததொருவஸ்துவுக்கு ஸத்பாவமின்றிக்கேயிருக்கிறபடியிறே. நல்லாரும் நம்பிஸ்ரீஸேநாபதிதாஸருங் கூடத் திருமலைக்குப் போகாநிற்க, ஸ்ரீஸேநாபதிதாஸர் தண்டையிட்டுத்தாற்றையடிக்க, நல்லார் "அர்த்தகாமநிமித்தமான த்வேஷம் இத்தோடின்றிக்கேயிருக்க, நிர்நிபந்தநமாக ஈஶ்வரவிபூதியை நலிவதே!" என்ற வார்த்தையை நினைப்பது. (ஸ்வயத்நத்தால் கண்டுகோடற்கரிய ஸர்வேஶ்வரன்) [என்னையாள்வானூர்]-என்னை இழக்கமாட்டாமல் மின்னிடைமடவாரில் மிறுக்கெல்லாம்பட்டு என்னை அடிமைகொண்டவனூர். [தெண்திரையித்யாதி] - தெளிந்த திரைகளையுடைத்தான புனல்களாலே சூழப்பட்ட திருவிண்ணகராகிற நன்னகர். [தென்திரைப்புனல்சூழ்] - திவ்யநதியான விரஜைக்குப் போலியான ஆறும்உண்டாகப்பெற்றது. அங்கிருக்கிறவன் இங்கேவந்துநின்றால் அங்குள்ளவையெல்லாம் இங்கே உண்டாகத்தட்டில்லையே. [திருவிண்ணகர்நன்னகரே] - இவ்வளவில் முகங்காட்டாத ஸ்ரீவைகுண்டமும் ஒருதேஶமாயிற்றதோ? அவன் விரும்பினவிடம் ப்ராப்யபூமியாமித்தனையிறே. (2)

மூன்றாம் பாட்டு. திருவிண்ணகரப்பனுடைய கல்யாண குணங்களை யொழிய வேறு ஒருவர்க்கும் உத்தாரகமில்லை யென்கிறார்.

நகரமும்நாடுகளும் ஞானமும்மூடமுமாய் *
நிகரில்சூழ்சுடராய்இருளாய் நிலனாய்விசும்பாய் *
சிகரமாடங்கள்சூழ் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான் *
புகர்கொள்கீர்த்தியல்லாலில்லை யாவர்க்கும்புண்ணியமே. (3)

[நகரமும் நாடுகளும்] - போகப்ரதாநராய் ஸுகித்திருக்கும் நகரத்திலுள்ளார், கர்ஷகராய்க்கொண்டு தேஹயாத்ரை போக்கியிருக்கும் நாட்டிலுள்ளார். அன்றிக்கே, பரிச்சிந்நமாயுள்ளவையும், அபரிச்சிந்நமா யுள்ளவையும் என்றுமாம். [ஞானமும் மூடமுமாய்] -

பதார்த்தஸ்வபாவத்தையுள்ளபடி க்ரஹிக்கக் கடவதான ஜ்ஞாநமும், அத்தை விருத்தமாக ப்ரதிபத்தி பண்ணக்கடவதான அஜ்ஞாநமும். [நிகரில்சூழ்சுடராயிருளாய்] - உபமாநரஹிதமாய்க் கொண்டு எங்கும் வ்யாபித்து நிற்கிற தேஜஸ்ஸாய், அதுக்கு, எதிர்த்தட்டான அந்தகாரமாய். [நிலனாய் விசும்பாய்] - ரூபவதியான பூமியும், அரூபியான ஆகாசமுமாய். கடிநையான பூமியும், அச்சமான ஆகாசமுமாய் என்றுமாம். [சிகாமித்யாதி] - பர்வத சிகரங்களைக் கொண்டுவந்து சூழ வைத்தாற்போலே யிருக்கிற மாடங்களாலே சூழப்பட்ட திருவிண்ணகரிலே பொருந்திநிற்கிற உபகாரகன். [புகர்கொள்கீர்த்தியல்லாவில்லை] - பரமபதத்தில் புகழ் மழுங்கியாகாதே கிடப்பது; அங்குள்ளாரில் தன்னிற்குறைந்தாரில்லையே; [*மம ஸாதர்ம்யமாகதா: *] [* பரமம் ஸாம்யமுபைதி *] "தம்மையேயொக்கவருள்செய்வர்" என்று தன்னோடு ஸாம்யாபந்நராயிறே அங்குள்ளாரிருப்பது. குறைவாளர்க்கு முகங்கொடுத்தாலிறே புகழ் நிறம்பெறுவது? [யாவர்க்கும் புண்ணியமே] - (மின்னிடைமடவாரிலிருய்த்த நமக்கேயன்றிக்கே) ஸர்வர்க்கும் உத்தாரகம்அதுவல்லதில்லை. தாந்தாம்தேடிக் கொள்ளுமவையெல்லாம் கழுத்துக்கட்டியா மத்தனை; மின்னிடைமடவாரில் - அவன்வர, "வேண்டா" என்று முடிந்துபோகப்புக்கதிறே; இவன்பார்க்குமுபாயம் இவனுக்கும் கழுத்துக்கட்டியாம்; அவன் காட்டுமுபாயம் அவனுக்கும் காற்கட்டாம்; இதிறே உபாயத்தில் அடிப்பாடு. (3)

நாலாம் பாட்டு. புண்யபாபாதியாய் எம்பெருமானுக்கு விசேஷணத்வேந தோற்றுகிற விபூதி யெல்லாம் அவன்க்ருபையாலே உண்டாயிற்று என்கிறார்.

புண்ணியம்பாவம் புணர்ச்சிபிரிவென்றிவையாய் *
எண்ணமாய்மறப்பாய் உண்மையாய்இன்மையாய்அல்லனாய் *
திண்ணமாடங்கள்சூழ் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான் *
கண்ணனின்னருளே கண்டுகோண்மின்கள்கைதவமே. (4)

[புண்ணியம்பாவம்] - ஸுகஸாதநமான புண்யம், து:கஸாதநமான பாபம். [புணர்ச்சிபிரிவு] - புண்யபலமான ஸம்ச்லேஷம், பாபபலமான விச்லேஷம். [எண்ணமாய் மறப்பாய்] - அபிமதவிஷயத்தில் ஸம்ருதி. அநபிமத விஷயத்தில் விஸ்ம்ருதி. [உண்மையாயின்மையாய்] - அஸ்திசப்த வாச்யமுமாய், நாஸ்திசப்தவாச்யமுமாய். ஸத்பாவாஸத்பாவமென்னுதல். சேதநாசேதநங்களென்னுதல். [அல்லனாய்]-புண்யபாபாதிகளுக்கு நியாமகனாய், அவற்றுக்கு வஶ்யனன்றிக்கே யிருக்குமென்கிறது. [திண்ண மித்யாதி] - [* வாஸுதேவ க்ருஹம்த்வேகம் நப்லாவயதி ஸாகர: *] என்கிறபடியே, ப்ரளய காலத்துக்கும் அழியாதபடி திண்ணிதான மாடங்களாலே சூழப்பட்ட திருவிண்ணகரிலே சேர்ந்து நிற்கிற உபகாரகனான க்ருஷ்ணன். [இன்னருளே]-புண்யபாபாதிகளாய்க் கொண்டு அவனுக்கு விபூதியாய்த்தோற்றுகிறவையெல்லாம் அவனுடைய க்ருபையாலே உண்டாயிற்று. பாபமும் அவன் க்ருபையாலேயோ என்னில்?—அதுவும் அப்படியே; சேதநனுடைய பூர்வ கர்மாநுகுணமாக ப்ரவர்த்திப்பிக்கையினாலே அதுவும் அவன் க்ருபையாலேயாமத்தனை. எல்லாம் செய்தாலும், தீமை அவன்க்ருபையாலே வரக்கூடுமோ என்னில்?—தீயத்தைக்காட்டி வெதுப்பி நல்வழி போக்குகையினாலே கூடுமிறே. [இன்னருள்] - நிர்ஹேதுக விஷயீகாரம். [கைதவமே] - நான்சொல்லுகிற இதில் அர்த்தவாதமில்லை. [கண்டு கொண்மின்கள்] - நீங்களும் எல்லாங் கண்டுகொள்ளுங்கோள்; அன்றிக்கே, [கைதவமே]-க்ருதகமென்றபடியாய், பண்ணப்பட்டவையடங்கலும் அவனுடைய நிர்ஹேதுக விஷயீகாரத்தாலே. (4)

அஞ்சாம் பாட்டு. சிறியார் பெரியாரென்னாதே ஸர்வர்க்கும் ரக்ஷகன் திருவிண்ணகர் சேர்ந்த பிரானென்கிறார்.

கைதவம்செம்மை கருமைவெளுமையுமாய் *
மெய்பொய்இளமைமுதுமை புதுமைபழமையுமாய் *
செய்ததிண்மதிள்சூழ் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான் *
பெய்தகாவுகண்டீர் பெருந்தேவுடைமூவுலகே. (5)

[கைதவம்செம்மை] - அநார்ஜவார்ஜவங்கள். [கருமைவெளுமை]-கறுப்புவெளுப்பு. [மெய்பொய்] - ஸத்யாஸத்யம். [இளமை முதுமை] - பால்யவார்த்தகம். [புதுமைபழமை]- அத்யதநமும், புராதனமும். [செய்தவித்யாதி] - காலம் செல்லச்செய்தேயும் இப்போது செய்தாற்போலே யிருக்கிற தொழிற் புதுமையைச் சொல்லுகிறது. (சிக்கெனவை உடைத்தான மதிளாலே சூழப்பட்ட திருவிண்ணகரிலே சேர்ந்த ஸர்வேச்வரன்) [பெய்தகாவுகண்டீர்]- வைத்தாக்கினசோலைகிடீர். (காவு-சோலை.) [பெருந்தேவுடை மூவுலகே]-ஈச்வராபிமாநிகளான தேவர்களையுடைத்தான த்ரைலோக்யம். (மூவுலகு - மேலும் கீழும் நடுவும்.) இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றென் என்னில்?—அச்சோலையானது தனக்கு வேண்டும் ரக்ஷையை யறிவிக்க மாட்டாதிறே; நின்றவிடத்தே நின்று வாடிக்காட்டுகையும், பின்பு வைத்தாக்கினவனே அதுக்கு வேண்டும் ரக்ஷபண்ண வேண்டுகையும் இத்யாதிகளை யுடைத்தாகை; அப்படியே ஈச்வரோஷிதவ்ய விபாகமற அவன் புத்த்யதீநமென்றபடி. (மின்னிடை மடவாரில் "பொருந்தோம்" என்றதுவும் ஸ்வாதீநமன்றென்கை.) (5)

ஆறும் பாட்டு. "நானல்லேன்" என்னச்செய்தே தன்குணசேஷ்டிதங்களைக்காட்டி மறக்கவொண்ணாதபடி கலந்து அத்தாலே உஜ்ஜ்வலனாயிருக்கிறவன் • திருவிண்ணகரிலே நின்றருளின ஸர்வேச்வரன்கிடீ ரென்கிறார்.

மூவுலகங்களுமாய்அல்லனாய் உகப்பாய்முனிவாய் *
பூவில்வாழ்மகளாய்த் தவ்வையாய்ப் புகழாய்ப்பழியாய் *
தேவர்மேவித்தொழும் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான் *
பாவியேன்மனத்தே உறைகின்றபரஞ்சுடரே. (6)

[மூவுலகங்களுமாய்] - த்ரைலோக்யத்துக்கும் நிர்வாஹகனாய். க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்றும். [அல்லனாய்] - அல்லாத உபரிதநலோகங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாய். இவற்றைச்சொல்லி, அல்லனாயென்கையாலே - இவ்வளவன்றிக்கே அஸாதாரணமான நித்ய விபூதியையுடையனாயென்றும். [உகப்பாய்முனிவாய்] - அநுக்ரஹ நிக்ரஹங்களாய் [பூவில் வாழ்மகளாய்த்தவ்வையாய்] - ஸ்ரீயும்அஸ்ரீயுமாய். தவ்வை - அஸ்ரீ. [புகழாய்ப்பழியாய்] - ஸ்ரீயினுடைய கடாக்ஷமுடையார்க்கு வரும்புகழ். தவ்வையினுடைய கடாக்ஷமுடையார்க்கு வரும் பழி. [தேவரித்யாதி] - இந்த்ராதிகள் இங்குள்ளாருடைய ஹவிஸ்ஸுகொள்ளும்போது மூன்றுயோஜநம் அவ்வருகேநின்று முகத்தைத் திரியவைத்துவாங்கி சர்த்திபண்ணியாயிற்றுப் போவது; அப்படியிருக்கிறவர்களுடைய கந்தமும் பொறுக்கமாட்டாத நித்யஸூரிகள், திருவிண்ணகர் பூமியிலேயாகையாலே இங்கே வந்து பொருந்திவர்த்தியாநிற்பர்கள். அப்படிப்பட்ட திருவிண்ணகரிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற உபகாரகன். [பாவியேன்மனத்தே] - மின்னிடை மடவாரில் அவன்மேல் விழத் தாம்இறாய்த்தபடியை நினைத்து, 'பாவியேன்' என்கிறார். நித்ய ஸூரிகள் தன்பக்கலிலே வந்து மேல்விழ, அத்தைத்தள்ளித்தான் என் பக்கலிலே வந்து மேல்

விழாநிற்கக்கிடீர் நான் "அல்லேன்" என்றது. [மனத்தேயுறைகின்ற] - இப்போது நித்ய ஸூரிகளும் அந்த இருப்புங் கிடக்கக் கிடீர் என்னெஞ்சிலே புகுந்து நித்யவாஸம்பண்ணி நின்றான். [பரஞ்சுடரே]-தனக்குப்புறம்புண்டான வாஸஸ்த்தாநங்கள் கிடக்க, என்னெஞ்சிலே புகுந்துநின்றது எனக்குக் கார்யஞ்செய்தானாயிருக்கையன்றிக்கே, "தன்பேறு" என்று தோற்றும்படி உஜ்ஜ்வலனானான். மின்னிடைமடவாரில் - "இவரையிழக்கிறோமோ?" என்று வந்த உறாவுதல்தீர, இவரைப் பெற்றபின்பு அத்தாலே "நின்றிலங்குமுடியினாய்!" என்கிறபடியே வடிவிலேபிறந்த வேறுபாடு இருக்கிறபடி. (6)

ஏழாம்பாட்டு. எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கும் வலியபுகல் அவனல்லதில்லை யென்கிறார்.

பரஞ்சுடருடம்பாய் அழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய் *
கரந்தும்தோன்றியும்நின்றும் கைதவங்கள் செய்தும் * விண்ணோர்
சிரங்களால்வணங்கும் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான் *
வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லை யாவர்க்கும்வன்சரணே. (7)

[பரஞ்சுடருடம்பாய்] - சுத்தஸத்த்வமயமான அஸாதாரண திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையனாய். [* தேஜஸாம் ராஶிமூர்ஜிதம்*]. [அழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய்]-குணத்ரயவஶ்யமான ஜகச்சரீரனாய். [கரந்தும்] - இவற்றுக்கு அந்தராத்மாவாய்ப் புக்கு நிற்கச் செய்தே, [* யமாத்மா நவேத *] என்று இவற்றுக்குத் தோன்றாதபடி நின்று, இவற்றின் ஸத்தையை நோக்கியும். [தோன்றியும்] - காணவாராயென்றென்று கண்ணும் வாயும் துவர்ந்திருப்பார்க்குக் காணலாம்படி ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணியும். [நின்றும்] - நாலுண்டு பதினோராயிரமாண்டு நின்றும். அவ்விடங்களிலே, [கைதவங்கள் செய்தும்] - க்ருத்ரிமங்களைப்பண்ணியும். அதாவது - அவதரித்துநிற்கச்செய்தே தன்படிகள் சிசுபாலாதிகளுக்குத் தோற்றாதபடி பண்ணியும், ஆஶ்ரிதர்க்குத் தோற்றும்படி பண்ணியும். [விண்ணோரித்யாதி]- ப்ரஹ்மாதிகள் 'தலைபடைத்த ப்ரயோஜநம் பெற்றோம்' என்று வணங்கும்படி திருவிண்ணகரிலே நிற்கிற உபகாரகன். [வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லை] - எத்தனையேனும் தண்ணியாரும் கிட்டலாம்படி ஶ்ரேஷ்டமான திருவடிகளல்லது. [யாவர்க்குமித்யாதி] - எத்தனையேனும் கிழாய்கிழாயர்க்கும் அதுவல்லது வலியபுகலில்லை. அவனை யொழிந்த ஶரண்யரடங்கலும் இவனைக்கொண்டு முழுகும்பேர்; இவனைக் கொண்டு கரையேறவல்ல வலியபுகல் அவன்திருவடிகளல்லதில்லை. அடியே பிடித்து ஜீவிக்கில் ஜீவிக்குமத்தனை. (7)

எட்டாம்பாட்டு. எனக்குப் புகலான மாத்ர மன்றிக்கே மற்றுமெல்லாம் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரா னென்கிறார். (எல்லார்க்கும் புகலென்றமாத்ரமன்றிக்கே, எனக்கு விசேஷித்துப்புகலென்கிறா ராகவுமாம்.)

வன்சரண்சுரர்க்காய் அசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாய் *
தன்சரண்நிழற்கீழ் உலகம்வைத்தும்வையாதும் *
தென்சரண்திசைக்குத் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான் *
என்சரணேன்கண்ணன் என்னையாளுடையேன்னப்பனே! (8)

[வன்சரண்சுரர்க்காய்] - தேவர்களுக்காகத் தன்னை அம்புக்கு இலக்காக்கி அவர்களை நோக்கும் வலியரக்ஷகனாய். [அசுரர்க்கு வெங்கூற்றமுமாய்] - ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு 'அந்தகன் தண்ணீர்" என்னும்படி வெவ்வியகூற்றமுமாய். [தன்சரணித்யாதி] - தன்னுடைய பாதச்

சாயையுள்ளே, அநுகூலரான அர்ஜுநாதிகளையிட்டுக்கொண்டும், ஸம்பந்தமொத்திருக்கச் செய்தே, ப்ரதிகூலரான துர்யோதநாதிகளைப் புறம்பிட்டும். [தென்சரண்திசைக்கு] [*தக்ஷிண் திக் க்ருதா யேந ஶரண்யா புண்யகர்மணா*] என்கிறபடியே, "தென்-திசைக்கு-சரண்"-தெற்குத்திக்குக்குப் புகலிடமான திருவிண்ணகரிலே கிட்டின உபகாரகன். [என்சரண்] - எனக்குப் புகலிடம். [என்கண்ணன்] - எனக்கு பவ்யனானவன். [என்னை யாளுடை] - என்னை யடிமை கொள்ள உரியவன். [என்னப்பன்] - எனக்கு உபகாரகன். உலகமென்பது - உயர்ந்தோர் மாட்டு. (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. எனக்கு ஶரணமான மாத்திரமல்ல, மற்றுமெல்லாம் அவனே யென்கிறார். எனக்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் உபகாரகனாய், தன் பாதச்சாயையை, "அல்லேன்" என்ன, வலிய எனக்குத் தந்தானென்கிறார்.

என்னப்பனெனக்காயிகுளாய் என்னைப்பெற்றவளாய் *
பொன்னப்பன்மணியப்பன் முத்தப்பனென்னப்பனுமாய் *
மின்னப்பொன்மதிள்சூழ் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தவப்பன் *
தன்னொப்பாரில்லப்பன் தந்தனன்தனதாள்நிழலே. (9)

[என்னப்பனெனக்காய்] - எனக்கு அஸாதாரணனாய் ஸத்தாஹேதுவாயுள்ள பிதாவாய். க்ஷாமகாலத்திலே ப்ரஜையை விற்றுண்ணும் தமப்பனைப்போலன்றியே, தன்னையழிய மாறியும் என்னைநோக்கக்கடவ பிதாவாய். [இகுளாய்] - இகுளையென்று தோழிக்குப்பேராய், அத்தைக்குறைத்து, இகுளென்றுகிடக்கிறது. இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்று-எனக்கு வ்ருத்தகீர்த்தநம்பண்ணுகைக்குத் தோழியுமாய். [என்னைப்பெற்றவளாய்] - வளர்த்துக்கொள்ளி யான தாயைப்போலன்றியே, பத்துமாஸம் வயிற்றிலேவைத்து நோக்கிப்பெற்ற தாயாய். [பொன்னப்பனித்யாதி] - வேறே போக்யமாய்க்கொண்டு உபகாரகமாவன சில வஸ்துக்களுள; எனக்குஅவ்வோ முகங்களெல்லாம்தானாய்நின்றுஉபகரித்தவன். (பொன்னும் மணியும் முத்தும்போலே எனக்குஉபகாரகன்.) [மின்னப்பொன்னித்யாதி]-மின்னாநின்றுள்ள பொன்மதிளாலே சூழப்பட்ட திருவிண்ணகரிலேநின்ற உபகாரகன். [தன்னொப்பாரில்லப்பன்] - சிலர்க்கு ஒன்றை உபகரிக்குமிடத்தில், தன்னோடொக்க உபகரிக்கவல்லார் இல்லாதபடியான மஹோபகாரகன். இதுக்குச் சீயரருளிச்செய்யும்படி;—"மின்னிடைமடவாரிலே அவன்வந்துமேல்விழ, 'நீ எனக்குவேண்டா' என்று நான் தள்ளத்தள்ள; நீ உனக்குஹிதமறிந்தாயோ? நான் உனக்கு வேணுங்காண் என்றுதன்னையெனக்குத்தந்தவன்" என்று. [தந்தனன் தனதாள்நிழலே]-"உன்னை யொழிந்தவெய்யிலே யெனக்கமையும்" என்று நான் அகலப்புக, "அழித்தாயுன்திருவடியால்" என்று தன்னுடைய திருவடிகளாலே என் மமதையைப்போக்கி, 'பாதச்சாயையை எனக்குத் தந்தான். அடிபட்டவாறே, "எனக்கு" என்று வைத்தவற்றையும் போகடுவர்களே. (9)

பத்தாம் பாட்டு. அவன்திருவடிகளல்லது மற்று ரக்ஷகமில்லை யென்னுமிடத்தை புத்திபண்ணுங்கோளென்கிறார்.

நிழல்வெய்யில்சிறுமைபெருமை குறுமைநெடுமையுமாய் *
சுழல்வனநிற்பன மற்றுமாயவையல்லனுமாய் *
மழலைவாய்வண்டுவாழ் திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான் *
கழல்களன்றிமற்றோர்களைகணிலம் காண்மின்களே. (10)

[நிழல் வெய்யில்] - சீதஹேதுவான நிழலும், உஷ்ணஹேதுவான வெய்யிலும். [சிறுமைபெருமை] - அணுத்வமஹத்த்வங்கள். [குறுமைநெடுமை] - மத்யமபரிமாணத்திலுண்டான ஹ்ரஸ்வதீர்க்கங்கள். [ஊர்வனநிற்பன] - ஜங்கமஸ்தாவரங்கள். [மற்றுமாய்] - அநுக்தஸமுச்சயம்; சொல்லப்படாததெல்லாமாய். [அவையல்லனுமாய்] - அவற்றுக்கு அந்தர்யாமியாய் நிற்கச்செய்தே அவற்றின் தோஷம் தட்டாதபடி நிற்குமென்று கீழே சொல்லிற்றிறே; இனியிங்கு என்? என்னில்,—அவற்றுக்குவரும் அவஸ்தைகளையு முடையனல்லனென்றபடி. அவையாவன - சேதநகதமாயுள்ள ஸுகித்வது:கித்வாதிகளும், அசேதநகதமான பரிணாமாதிகளும். [மழலைவாய்வண்டுவாழ்] - பருவத்தில் இளமையாலே இனியபேச்சுக்களையுடைத்தான வண்டுகள் வர்த்தியாநின்றுள்ள திருவிண்ணகரிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற உபகாரகன் திருவடிகளையொழிய வேறு ரக்ஷகரையுடையோமல்லோம். [கழல்களன்றிமற்றோர் களைகணிலம்] - [* மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ *] என்னுமவனன்றிக்கே திருவடிகள்தானே தஞ்சமென்கை. [காண்மின்களே]-இது அர்த்தவாதஞ் சொல்லுகிறேனன்று; நீங்களும் பாருங்கோள்.

நிகமத்தில்-இத்திருவாய்மொழிவல்லார் நித்யஸூரிகளுக்கு நாள்தோறும் கௌரவ்யராவரென்கிறார்.

காண்மின்களுலகீரென்று கண்முகப்பேநிமிர்ந்த *
தாளிணையன்தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
ஆணையாயிரத்துத் திருவிண்ணகர்ப்பத்தும்வல்லார் *
கோணையின்றிவிண்ணோர்க்கு என்றுமாவர்குரவர்களே. (11)

[காண்மின்களுலகீரென்று கண்முகப்பேநிமிர்ந்த தாளிணையன்தன்னை] - "உங்கள் தலையிலே நான் காலைவைக்கக்கொடுவாருங்கோள்" என்றால் இசையாரென்று பார்த்து, நான் காட்டப்புகுகிறதொரு விஸ்மயம் பாருங்கோள் என்பாரைப்போலே இவர்கள் கண்முகப்பே நிமிர்ந்த திருவடித்தாமரைகளையுடையவனை. [காண்மின்கள்] - இதொரு விஸ்மயம் என்ன வேண்டிற்றுக் காணும், "தலையிலேயடிபடப்புக்கவாறே இருப்பர்கள்" என்று. [குருகூர்ச் சடகோபன்சொன்ன] - இத்தஸௌலப்யத்தை யநுபவித்தவர்சொன்ன வார்த்தையாகையாலே ஆப்தமென்கை. [ஆணையாயிரத்து] - ஈஶ்வரனுடைய ஜகத்பாலநத்தைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழிவல்லார். விண்ணோருண்டு - நித்யஸூரிகள், அவர்களுக்கு காலதத்த்வமுள்ளதனையும், குருக்களாவர் - கௌரவ்யராவர். இதில், கோணையில்லை - ஒருமிறுக்கில்லை. ஆவதென்? அஸ்ப்ருஷ்டதோஷ கந்தரான நித்யஸூரிகளுக்கு, நித்யஸம்ஸாரியானவன் இத்தைக் கற்குங் காட்டில் கௌரவ்யனாம்படி யெங்ஙனே? என்னில்,—அங்கேயிருந்துவைத்தே தநீபத்வாகாரத்தாலே லீலாவிபூத்யநுஸந்தாநம்பண்ணி ஹ்ருஷ்டராம் நிலையுள்ளது முக்தர்க்காகையாலே, இங்கேயிருந்தே அவர்கள் அநுஸந்தாநத்தைப் பண்ணுகிற இவனை, "ஸம்ஸாரத்தே யிருந்துவைத்தே நம்படி யொருவனுக்கு உண்டாவதே!" என்று கொண்டாடியிருப்பர்கள். (11)

நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

நல்லவலத்தால்நம்மைச் சேர்த்தோன்முன் நண்ணாரை *
வெல்லும்விருத்தனிபூதியனென்று *—எல்லையறத்
தானிருந்துவாழ்த்தும்தமிழ்மாறன்சொல்வல்லார் *
வானவர்க்குவாய்த்தகுரவர்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து மூன்றும் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நான்காந் திருவாய்மொழி—குரவை - ப்ரவேசங்கள்.

இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் ஸ்ரீவால்மீகி பகவானோடொப்பர். அவனும் ராமாவதாரமல்லது போக்கியறியான்; அவனுடைய ப்ரபந்தமும் அப்படியே; இவரும் க்ருஷ்ணாவதாரமல்லதறியார்; இத்திருவாய்மொழி - க்ருஷ்ண வ்ருத்தாந்தமொழிய வேறொன்றைச் சொல்லாது. [* பாவோ நாந்யத்ர கச்சதி *] என்றுகொண்டு 'பரதனைப் புங்கூட வேண்டேன்' என்ற திருவடியைப் போலேயாயிற்று இவரும் க்ருஷ்ணாவதாரமொழிய வேறொன்று அறியாதபடி.

"சேணுயர் வானத்திருக்கும் தேவபிரான்" என்கிறபடியே-கிட்டிநின்று அநுபவிக்கப் பெற்றிலோமென்கிற இழவுதீர, பூமியிலேயாகப்பெற்றது; "தொல்லருணல்வினையால் சொலக்கூடுங்கொல்?" என்றிறே இவர் ஆசைப்பட்டது; அதாவது - நா தீர்வந்த திருநாமம் சொல்லுகையாகிறது ஸுக்ருதபலமிறே. *பிறந்தவாற்றில் இவர்க்கு உண்டான இழவெல்லாம் தீரும்படி ஸ்ரீப்ருந்தாவநவ்ருத்தாந்தத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கக் கண்டு, அது பூதகாலமாய்த் தோற்றுகையன்றிக்கே ஸமகாலம்போலே கிட்டிநின்றநுபவிக்கிறார். *மின்னிடைமடவாரிலே - "அல்லோம்" என்று அகன்று முடிந்து போகப்புக்க தம்மை "ஆவோம்" என்னப்பண்ணிச் சேர்விட்டுக்கொண்டபடியை யநுஸந்தித்து, இப்படி வல்லார் இவனல்லதில்லையென்று தலைக்கட்டுகிறாராயிருக்கிறது. *சன்மம்பல பலவினும் இப்படியிருப்பதொரு ஹர்ஷமுண்டே; அதில் இதுக்கு வாசியென்? என்னில் - அங்கு - இதர வ்யாவ்ருத்தி மாத்ரத்தால் உண்டான ஜ்ஞாநலாபத்தால் வந்த ஹர்ஷம்; இங்கு - அவன் தன் குணங்களை நேரே இவரை நெருங்கியநுபவிப்பிக்க, வ்வையாமல்லாதபடி அநுபவித்து ஹ்ருஷ்டராய் வாய்விடுகிறார்.

முதற்பாட்டு. அஹோராத்ரம் க்ருஷ்ணகுணங்களை ப்ரீதிபூர்வகமாக அநுபவிக்கப் பெற்ற எனக்கு இனி ஒருகுறையில்லை என்கிறார்.

குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததும் குன்றமொன்றேந்தியதும் *
உரவீர்ப்பொய்கைநாகம்காய்ந்ததும் உட்படமற்றும்பல *
அரவிற்பள்ளிப்பிரான்தன் மாயவினைகளையேயலற்றி *
இரவுநன்பகலும்தவிர்கிலம் என்னகுறைநமக்கே. (1)

[குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததும்] - பிறந்தவாறும் என்றாற்போலே தொடங்கி ஒரவதாரம்முன்னாக இழியாதே, இதிலே இழிவானென்? என்னில்,—* மின்னிடைமடவாரிலுண்டான தம்முடைய ப்ரணயரோஷத்தைப்போக்கித் தம்மைச் சேர்விட்டுக்கொண்டபடி, திருக்குரவையிற் பெண்களோடேகலந்து அவர்களை அநுபவிப்பித்தாற்போலே யிருக்கையாலே, அதுமுன்னாகப் பேசுகிறார். தாம் அநுஸந்திக்கிலிறே ஒரடைவாகஇழிவது! அவனநுபவிப்பித்தபடியே பேசுகிறாராகையாலே; திருக்குரவையிற் பெண்களோடுண்டான கலவியையாயிற்று இவர்க்குமுதலிலே காட்டிக்கொடுத்தது. பஞ்சலக்ஷங்குடியிற் பெண்களெல்லாரோடுங்கலந்த ப்ரீதியுண்டாயிற்று, இவரொருவரோடே கலந்த ப்ரீதி. தன்செல்லாமையாலே இடைப்பெண்களுடைய மாலையிலே தன்னை அப்ராதாநனாக்கிக்கொண்டு கோத்ததும். "குரவை பிணைந்தகுழகும்" என்று ஆசைப்பட்டபடியே அநுபவிக்கிறார். பெண்களுடைய மாலையிலே இடையீடாகத் தன்னைக்கோக்கிறபோது, "விஜாதீயனொருவன் கலந்தான்" என்று தோற்றாதபடி அவர்களோடே யொரு நீராகக் கலந்தபடி. பெண்களும் பெண்களுமிறே கைகோத்து விளையாடுவார். திருக்குரவையில் இவனையொழியப் பெண்களுக்குச் செல்லாதாப்போலே

காணும் மின்னிடைமடவாரில் ஆழ்வாரையொழிய இவனுக்குச் செல்லாமை விளைந்தபடி. கோக்கை - தொடுக்கை. கைகோத்துக்கொண்டாடும் கூத்திறே - குரவைக்கூத்தாகிறது. [குன்றமொன்றேந்தியதும்] - ஸ்வர்க்கம் என்று கொண்டு ஒரு போகபூமியாய், அங்கே அப்ஸரஸ்ஸுக்களோடே கலந்திருந்து புண்யபலாநுபவங்கள்பண்ணி ஸுகப்ரதாநனாயிருப்பான் இந்த்ரனென்றொருவன் உண்டிறே; அவ்வநுபவத்தைப் பூமியிலே ஒருபருவத்திற் பெண்களோடேகூட ஸ்வைரமாக அநுபவித்திருக்கிற இருப்பைக் கண்டு, அது பொறுக்க மாட்டாமை அஸூயைவர்த்தித்து, "நமக்கிட்ட சோற்றை யுண்டான்" என்று ஒரு வ்யாஜமாகக் கல்வர்ஷத்தை வர்ஷிப்பித்தான்; அப்போது கைக்கு எட்டிற்றொருமலையையெடுத்துத் தரித்துக் கொண்டு நின்றபடி. ஒருவன் இங்கே ஒருநாள் மூக்குப் புதைக்குங் காட்டில், "நம்முடைய போகம் பகுத்துபோகப்புகாநின்றது" என்றுஅஞ்சி அவரை உவரை வரவிட்டுக் கலக்கு மவனிறே. "இப்படி யநுபவிக்கிறான் ஸர்வேச்வரன்" என்று அறியானிறே; இவன் தன்னை மநுஷ்யஸஜாதீயனாக்கிவைத்துக் கொண்டிருக்கையாலே. அன்றைக் கல்வர்ஷத்தில் பசுக்களுக்கும் இடையர்க்கும் வந்த ஆபத்தைத் தீர்த்தாற்போலேயாகாதே, இவர்க்கும் மின்னிடைமடவாரில் வந்த ஆபத்தைத் தீர்த்தபடியும். [ஏந்தியதும்] - பார்த்தமாகையாலே கைக்கு ஓராபரணம்போலேயாயிற்று, அதுதான் வருத்தமற்றிருந்தபடி. பூ ஏந்தினாற்போலேயிருந்தது. ஏழுவயஸ்ஸிலே ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட தரித்துக்கொண்டிறே நின்றது! [குன்றமொன்றேந்தியதும்] - "இப்படி ஏழுவயஸ்ஸிலே ஏழுநாள் தரித்ததுக்கு என்செய்வோம் நாம்" என்று ஒருவர் நெஞ்சாறல்படாதபடி ஸகோத்ரியாய் நின்றிறே இவன் இவற்றை ரக்ஷித்தது. [உரவுநீர்] - தரைகாணவொண்ணாமையாலுண்டான ஆழத்தையுடைத்தான மிடுக்கையுடைய நீரென்னுதல்; அன்றியே, காளியன்விஷத்தாலே ஒருவர்க்கும் கிட்டவொண்ணாத வலியென்னுதல்; முதுநீராகையாலே வலியநீரென்னுதல்; (விஷத்தாலே பாதகமான வலியென்னுதல்). உரவு - விஷமென்னுதல். [நாகங்காய்ந்ததும்] - நாகத்தையோட்டியதும். பாம்படித்து மேலிட்டுக் காணும் பெண்களோடே ஜலக்ரீடை பண்ணிற்று. [உள்படமற்றும்பல] - இவை முதலான சேஷ்டிதங்களுக்கு ஓரெண்ணில்லை. பிறந்தவாற்றில் பலவற்றையாலே சொல்லமாட்டாதிலர்; இங்கு உகப்புத் தலைமண்டையிட்டுச் சொல்லமாட்டுகிறிலர். மற்றும்இப்படி பெண்களோட்டைக் கலவிக்கு விரோதிகளான தண்ணீர்த்துரும்பறுத்ததை அநேகங்கள். [அரவில்பள்ளிப்பிரான்] - நாட்டார்உறக்கம் தமோகுணாபிபூதமாய் ஸ்வார்த்தமாயிருக்கும்; இவன் உறக்கம் பிறருடைய ரக்ஷணார்த்தமாயிருக்கும். உறங்குவான்போல் யோகுசெய்த பெருமானிறே. உறங்கினானாகில் பரரக்ஷணத்துக்கு உடலாயிருக்கும்; உணர்ந்திருந்தானாகிலும் அப்படியே; இதென்ன உபகாரந்தான்! [அரவிற்பள்ளிப்பிரான்] - கீழ் ஒருபாம்போடுண்டான சேராமை சொல்லிற்று; இங்கு ஒருபாம்போடுண்டான சேர்த்தி சொல்லுகிறது. அங்கு-போகத்தைக் காற்கடைக்கொண்டமை சொல்லிற்று; இங்கு போகப்ராவண்யம் சொல்லுகிறது. ப்ரதிகூலனை காளியனைப் பறக்கவோட்டினான்; அநுகூலனானவனைப் படுக்கையாகக்கொண்டான். இவன்தான் அநந்தமுகமாக அநுகூலிக்கும்; அவனும் அநந்தமுகமாக அடிமை கொள்ளும். ஆயிரம் பைந்தலைய அனந்தனிறே. [அரவிற்பள்ளிப்பிரான்] - அவதாரங்களுக்கு அடி திருப்பாற்கடலாகையாலே அத்தைச்சொல்லுதல்; அன்றியே, "நாகணைமிசை நம்பிரான்சரணே சரண்" என்றத்தை ப்ரத்யபிஜ்ஞை பண்ணுகிறானாதல். [தன்மாயவினைகளையேயலற்றி] - அவனுடைய ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களையே வாய்விட்டு ஸ்தோத்ரம்பண்ணி. [இரவுநன்பகலும் தவிர்கிலம்] - பகவதநுபவத்துக்கு உறுப்பாகாதவன்றிறே * சுடர்கொள்

இராப்பகலை [illegible] அதாவது [illegible] இராவும் நல்ல பகலும் என்கிறார். [illegible] காட்டுகிறபோலே இருப்பது. [எண்மை கொண்டு [illegible]] - [* [illegible] *] என்று சொல்லுகிறபடியே இராவும் [illegible] அதாவது [illegible] பட்டைப்போலே [illegible] [illegible] [illegible] அதாவது அன்றுண்டான [* [illegible] *] என்கிறபடியே. அவ்வேளையிலே [illegible] அதாவது [illegible] பெற்றான் [illegible] [illegible] பதிக்குறைவுண்டாக இருக்கிறது. (1)

இரண்டாம் பாட்டில் "[illegible]" என்று [illegible] திருவாய்மொழியிலே [illegible] என்கிறார்.

கேயத் தீங்குழல் ஊதிற்றும் நிரைமேய்த்ததும் * கெண்டை ஒண்கண்
வாசப் பூங்குழல் பின்னை தோள்கள் மணந்ததும் மற்றும் பல *
மாயக் கோலப் பிரான் தன் செய்கை நினைந்து மனம் குழைந்து *
நேயத்தோடு கழிந்த போது எனக்கு எவ்வுலகம் நிகரே. (2)

[கேயத் தீங்குழல் ஊதிற்றும்] - கேயமென்று [illegible]; தீமையாவது இனிமை; இனிமையை உடைய பாட்டில் வரும்படி [illegible] பசுக்களைப் [illegible]. [நிரைமேய்த்ததும்] - [illegible] [illegible] [illegible] [கெண்டை ஒண்கண்] - [illegible] [* [illegible] *] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [கெண்டை ஒண்கண்] - கெண்டை போலே அதி [illegible] கண்ணை உடையவள். [வாசப் பூங்குழல்] - வாசனையையுடைய பூக்களைக் கொண்ட குழலை உடையவள். [பின்னை தோள்கள் மணந்ததும்] - அவளுடைய தோள்களோடே கலந்ததுவும். மணந்து - கலந்து. "தோள்" என்கிறபடியே [illegible]. [மற்றும் பல] - மற்றையவதாரங்களோடு [illegible]. [illegible] அப்படியும், [illegible] [illegible]. [மாயக்கோலப்பிரான்] - [illegible] [illegible]. [மாயக்கோலப்பிரான்] - [illegible] [illegible] "[illegible]" என்று [illegible] [illegible]. [தன் செய்கை நினைந்து மனம் குழைந்து நேயத்தோடு கழிந்த போது] - அவன் செயல்களை நினைத்து [illegible]. "நினைதொறும் நெஞ்சிடிந்துருகும்" என்கிறபடியே. [நேயத்தோடு கழிந்த போது] - [illegible] இனிதாய்க் கழிந்த போது. நேயம் - நேசம். [எனக்கு எவ்வுலகம் நிகரே] - [illegible] எனக்கு [illegible] அதாவது

வேலைபோலே ஸ்ம்ருதிவேலையிலும் இனிமையோடே செல்லக்கடவதானால் எனக்கு எங்கே எதிர்? ஆகாசவாயர் எனக்குஎதிரோ! வான்-இடம் பரமாகாசமென்கிற பரமபதமாகிற இடத்திலுள்ளார்தான் எனக்குஒப்பரோ!! உலகமென்பது உயர்ந்தோராகையாலே, ஸூரிகளென்றபடி. (2)

மூன்றாம்பாட்டு. க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களையே அநுபவித்துக்கொண்டு காலம் போக்கப்பெற்ற எனக்கு "இன்னது பெற்றிலேன்" என்று நோவவேண்டுவதில்லையென்கிறார்.

நிகரில்மல்லரைச்செற்றதும் நிரைமேய்த்ததும் நீள்நெடுங்கை *
சிகரமாகளிறட்டதும் இவைபோல்வனவும்பிறவும் *
புகர்கொள்சோதிப்பிரான் தன் செய்கைநினைந்துபுலம்பி * என்றும்
நுகரவைகல்வைகப்பெற்றேன் எனக்கேன்னினிநோவதுவே. (3)

[நிகரில் மல்லரைச் செற்றதும்] - மிடுக்குக்கு ஸத்ருசமின்றிக்கே யிருக்கும் மல்லரைச்செற்றதும். கம்ஸ ஸேவையாலே ம்ருதுஸ்வபாவராயிருப்பார் இரண்டுபிள்ளைகளிறே; அபக்ஷ்யபக்ஷணங்களாலும் சஸ்த்ராஸ்த்ர சிக்ஷைகளாலும் மலைபோலே திண்ணிதான தோளையுடைய மல்லரைப் பொடிபடுத்தினார்கள்; புழுக்குறித்தது எழுத்தானாற்போலே இங்ஙனே வாய்த்துக்கொண்டு நிற்கக்கண்டதித்தனை; இல்லையாகில் சிலமுக்தருடைய வ்யாபாரமாக மாட்டாதிறே. [* நஸமம் யுத்தமித்யாஹு:] என்று கொண்டு ஸர்வரும் அஞ்சும்படியிறே அற்றைச்செயல். "எவிற்றச்செய்வானென்றெதிர்ந்துவந்த மல்லரை"-ஸ்வதந்த்ரராய்வந்து மேல்விழுகிறே "முடியாதுஎன்றுகைவாங்கலாவது? கம்ஸனுக்குப் பரதந்த்ரராய் வருகையாலே இங்குத் தோற்றார்களாகில் அவன் அங்கே தோள்களைக் கழிக்குமாயிற்று; ஆனபின்பு, "கோழைகளாய்க்கொலையுண்பதில் புகழோடேமுடியவமையும்" என்று மேலிட்டார்கள். "ஜாவந்தகர்த்தசாந்தணிதோள்சதுரன்" கூனி சாத்திவிட்ட சாந்து குறியழியாமேகாணும் அவர்களோடு வ்யாபரித்தது. மல்லரோடே கூட ஸர்வாவயவங்களும் பொருந்தி வ்யாபரியாநிற்கச்செய்தே, சாத்தின சாந்து குறியழிந்ததில்லையாணும். கூனி சாத்திவிட்ட அநந்தரத்திலே பெண்கள் கண்ணாலே இலச்சினையிட்டுவிடுகையினாலே இவனழிக்கவும் போகாதிறே. இவர்கள் கண்ணாலே இலச்சினையிடுகையாவது-அவன்தோளிலே சேனும்கயலுமிடுகையிறே. இவன் மல்லரோடே அழித்தானாகிலும், "மற்றெங்கேனும் அழித்தான்" என்றிறே அவர்கள் இருப்பது. இது அழித்தப்போனானாகில், பின்பு பெண்கள் கோஷ்டிக்கு ஆளாகானே. என்று எதிர்த்துவருகையாவது - பொரக்கடவோமென்று நெஞ்சிலே துணிந்துவருகை. [நிரைமேய்த்ததும்] - முதற்பிறவிக்குஈடாகச்செய்த செயலும், இரண்டாம் பிறவிக்கு ஈடாகச்செய்த செயலும் க்ஷத்ரியஜந்மத்துக்கு ஈடாம்படி மல்லரோடே யுத்தம்பண்ணினான்; கோபஜந்மத்துக்கு ஸத்ருசமாம்படி பசுக்களை மேய்த்தான். பசுமேய்த்த போதை ஆயாஸமாகாதே, மல்லரோடு பொருதபோதுமுள்ளது. [நீள்நெடுங்கைச் சிகரமாகளிறட்டதும்] - மல்லர்க்குத் தப்பிலும் தப்பவொண்ணாதுகிடீர் இதுக்கு. [நீள்நெடுங்கை]-தூரப்போய்த்தப்பவொண்ணாதபடி கையாலே வளைத்துக்கொள்ளவற்றாயிருக்கை. 'நெடுங்கை' என்னாநிற்கச்செய்தே, 'நீள்நெடுங்கை' என்கிறதிறே-இதின் பெருமை யிருக்கிறபடி! [சிகரமாகளிறட்டதும்] - ஒருகை வேணுமோ? இதுதன்னைக் காணவமையாதோ? "ஆனைமாமலை" என்னக் கடவதிறே. பர்வதசிகரம்போலே யாயிற்றுப் பெருத்திருக்கிறபடி. [அட்டதும்] - முடித்ததும். [இவைபோல்வனவும்பிறவும்] - இவைதொடக்கமான கேசிநிரஸநாதிகளும். [புகர்கொள்சோதி]-குவலயாபீடநிரஸநத்துக்கு அநந்தரம்வடிவிற்பிறந்த ஒளிபெற்றதேஜஸ்ஸு-

[பிரான்] - உபகாரசீலன். [* ஸக்ய: பச்யத *] என்னும்படி யிருக்குமிறே. [* ஸ்வேதாம்பு கணிகாசிதம் *] - ஆனையோடே பொருதாலும் இங்ஙனேயோ வேர்ப்பது? முலையாகிற மலையோடே பொருதத்தோடு ஆனையாகிற மலையோடு பொருதத்தோடு வாசியில்லைகாணும் இவனுக்கு. [தன்செய்கை நினைந்து புலம்பி] - உபகாரசீலனானவனுடைய சேஷ்டிதங்களை அநுஸந்தித்து, அதுஉள்ளடங்காமை புலம்பி. [என்றும் நாளைவைகல்வைகப்பெற்றேன்] - நாளோடும் புஜித்துக்கொண்டு, வைகலானது வைகப்பெற்றேன்: காலமானது கழியப்பெற்றேன். வைகலென்பது - காலம். வைகுகையாவது - கழிகை. அன்றிக்கே, அநுபவிக்கைக்குப்போரும்படி காலமானது நெடுகப்பெற்றே னென்றுமாம். அப்போது, வைகுகையாவது - நெடுகுகை. [எனக்கென் இனி நோவதுவே] - "காலம் நெடுகுவது குறுகுவதாகாத இடக்கேடு யநுபவிக்கப்பெற்றிலேன்" என்கிற அத்ருப்தியுண்டோ எனக்கென்கிறார். [எனக்கென் இனி நோவதுவே] - அவனுக்கு வரும் நோவிறே, இவர்க்கு நோவாவது; அதுகழியப்பெற்றதிறே. இவர்நோவு போக்கும் அவனுக்கு வரும் நோவிறே, இவர்க்கு நோவாவது: அதுபோகவே இவர்க்கு நோவு போயிற்றதாமிறே. உயிருக்கு வரும் நோவு உடம்புக்கு நோவாமிறே. (3)

நான்காம்பாட்டு. ஆச்ரிதபவ்யனை இருப்பிலே ப்ரதிகூலரை மாய்த்த க்ருஷ்ணனை யநுபவிக்கப் பெற்ற எனக்கு அவாப்தவ்யமுண்டோ? என்கிறார்.

நோவவாய்ச்சியுரலோடார்க்க இரங்கிற்றும் வஞ்சப்பெண்ணை *
சாவப்பாலுண்டதும் ஊர்சகடமிறச்சாடியதும் *
தேவக்கோலப்பிரான்தன் செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து *
மேவக்காலங்கள்கூடினேன் எனக்கேன்னினிவேண்டுவதே. (4)

[நோவஆய்ச்சி உரலோடார்க்க இரங்கிற்று] - சீயர்இப்பாட்டை இயலருளிச்செய்யப் புக்கால் "நோவ" என்றருளிச்செய்யும் அழகுகாணும். நோவவென்கிறார்காணும் ஆழ்வார், தம்திருமேனியிலே கயிறு உறுத்தினாற்போலே. [ஆய்ச்சி உரலோடார்க்க இரங்கிற்றும்] - ஒரு த்வேஷமுண்டாய்க் கட்டுகிறாளல்லளிறே, ஸ்நேஹகார்யமான கோபமாகையாலே ஸ்நேஹமுள்ளளவும் இடைநிற்குமிறே கோபமும். * தாயெடுத்த சிறுகோலுக்குளைந்தோடியிறே, 'விளியாவார்க்கவாப்புண்டு விம்மியழுதான்': வாய்விட்டழமாட்டாததிறே இவரை வருத்துகிறது. (விளியாவார்க்க-கோபித்துக்கட்ட.) [ஆய்ச்சியுரலோடார்க்க] - "தறியார்ந்தகருங்களிறேபோல நின்று தடங்கண்கள்பனிமல்குந் தன்மையானை"- ஒரு மத்த கஜத்தைத் தறியோடே சேர்த்தாற்போலேகாணும் இவன் கட்டுண்டு நின்ற நிலை! ஓர்அபலை கட்டின கட்டு அவிழ்த்துக்கொண்டு போகமாட்டாதே, நின்றழுகையே ஸ்வபாவமா யிருந்தபடி. [*யதிமக்ஷோஷி*] என்றுளிறே. [உரலோடார்க்க இரங்கிற்றும்] - உரலோடேகட்ட இரங்கிற்றும்: துர்யோதநாதிகளுடைய பந்தமாகிலிறே அறுக்க விரகு சிந்திப்பது. [இரங்கிற்றும்] - மாகலபீடையை அநுஸந்தித்த படி. இரக்கம் - ஈடுபாடு. [வஞ்சப்பெண்ணைச் சாவப்பாலுண்டதும்] - கெட்டேன்! பேய்த் தாய்பக்கலிலும் அங்ஙனிருந்தானாகில் என்படக்கடவதுதான்? [சாவப்பாலுண்டதும்] - சூர்ப்பநகியைப்போலே அங்கஹாநியைப் பண்ணிவிட்டுப் பூசலைவிளைப்பியாதே முடித்துவிடப் பெற்றபடி. [பாலுண்டதும்] - யசோதைப்பிராட்டிமுலை யுண்ணும்போதும் தான்உயிர்பெற உண்ணுமா போலேகாணும் இவள்முலை யுண்கிறபோதும் தான்உயிர்பெற முலையுண்டபடி. *பெருமுலையூடுயிரைவற்ற வாங்கியுண்டவாயானிறே. இவன் பிள்ளையாயே முலையுண்டானத்தனை; வஸ்துஸ்வபாவத்தால் ப்ரதிகூலர் முடிந்ததித்தனையிறே. [ஊர்சகடமிறச்சாடியதும்] - ப்ரேரகர்

வேண்டாதபடி தானே வந்து நலிந்தபடி. ஒருமநுஷ்யவடிவுகொண்டு வந்து நலியிலிறே பரிஹரிக்கலாவது. இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்று - ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாக பாதகத்வத்தில் உறைப்புச் சொன்னபடி. [இறச்சாடியதும்] - தளர்ந்தும் முறிந்தும் சகடவசுரர் உடல் வேறாப் பிளக்க" என்று சொல்லக்கடவதிறே. [சாடியதும்] - அநாயாஸேந திருவடிகளை நிமிர்க்கச் செய்தேயும், ஒருமுக்தனுடைய வ்யாபாரமாகையாலே போரப் பொலியச் சொல்லுகிறார். "பேர்ந்தோர் சாடிறச் செய்யபாதமொன்றால் செய்த நின்கிறச்சேவகமும்" என்னக்கடவதிறே. [தேவக்கோலப்பிரான்] - ப்ராக்ருத ஸஜாதியனுப்நின்று செய்யவும் பெற்றதில்லையோ. அதி பால்யத்திலே செய்த செயலாகையாலே அப்ராக்ருதமா யிருப்பதோர் ஒப்பனைபோலேயிருக்கிற படி. (அப்ராக்ருதமான அழகை எனக்கு உபகரித்தவன். கோலம் - ஒப்பித்த விக்ரஹம்.) [தன்செய்கைநினைந்து மனங்குழைந்து மேவக்காலங்கள் கூடினேன்] - அவனுடைய சேஷ்டி தங்களை யநுஸந்தித்து அகவாயுடை குலைப்பட்டு அநந்ய ப்ரயோஜநனாய்க் கொண்டு காலம் போக்கப்பெற்றேன். நெஞ்சு நெகிழ்ந்து சேஷ்டிதங்களோடே பொருந்தும்படி காலங்களைக் கூடப்பெற்றேன். [எனக்கென்னினிவேண்டுவதே] - இனி அவாப்தவ்ய மொன்றில்லை யென்கிறார். (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. அவதரித்து கம்ஸனையறியாதபடி வளர்ந்து கம்ஸனை மாய்த்தபடியை இன்றிருந்தநுபவிக்கப்பெற்ற எனக்கு ஒரு குறையில்லை யென்கிறார்.

வேண்டித்தேவரிரக்கவந்துபிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய்
பூண்டு * அன்றன்னைபுலம்பப்போய் அங்கோராய்க்குலம்புக்கதும் *
காண்டலின்றிவளர்ந்து கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சம்செய்ததும் *
ஈண்டுநானலற்றப்பெற்றேன் எனக்கேன்னஇகலுளதே. (5)

[வேண்டித்தேவரிரக்கவந்துபிறந்ததும்] - தேவரிரக்க வேண்டி வந்துபிறந்ததும். "எங்களளவறியாதே ஒருவனுக்கு வரங்கொடுத்து அவனையபாரப்பார்த்தோம்: எங்களுக்குக் குடியிருப்பு அரிதாயிற்று" என்று தேவஜாதி கப்படங்கட்டிக்கொண்டு செல்ல [*பிதாம்ரோசயாமாஸ*] என்கிறபடியே தான் அர்த்திபாய்வந்துபிறந்ததுவும் [*ஆத்மமாயயா*] என்னும்படியிறே; ஆத்மேச்சயா என்றபடி; [*மாயா வயுநம் ஜ்ஞாநம்*]. இரக்கிறவர்களளவுபார்த்தல், தன்னளவு பார்த்தல் செய்கையன்றிக்கே வந்து பிறந்தபடிகாணும், இவரை வருத்துகிறது. தான் இரப்பாளனாய்க் காரியஞ்செய்யுமவன், பிறர்இரந்தால் பொறுக்கமாட்டானிறே. [பிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய்] - [*மத்யராத்ரேகிலாதாரேஜாயமாநேஜநார்த்தநே*] என்னும்படியிறே. "இவனும் விழுக்காடறியாதே யகப்பட்டுக்கொடுநின்றான், கம்ஸபயமும் ப்ராப்தமாயிராநின்றது: இருளா லேயிறே நாம் பிழைத்தது! இனி இவ்விருளைச் சரணம்புகுமித்தனையிறே" என்று பிள்ளையுறங் காவில்லிதாஸர் பணிப்பராம். *ஊரெல்லாந்துஞ்சியில் கூற்றமான இருள் இவர்க்கு இப்போது ஆதரத்துக்கு விஷயமாயிற்றிறே. வீங்கிருள்வாய் பூண்டன்றன்னை புலம்பப்போய் என்றுமாம்; "மக்களறுவரைக் கல்லிடைமோத விழந்தவள்" என்கிறபடியே பெற்றுப்பெற்று இழந்தவளாகை யாலே, இவனையும் இழக்கிறோமோ!" என்று விரஹாஸஹதாகையாலே காலைப்பூண்டுகிடந்து கூப்பிடப்போய். பிள்ளைபக்கல் வாத்ஸல்யத்தாலே இவள் கூப்பிட, இவன் முலைச்சுவடறி யாமையாலே போனபடி. வீங்கிருள் - வளர்கிற இருள். [அங்கோராய்க்குலம்புக்கதும்]-அவ் வவஸ்தையிலே இடையிலே வளருகைக்கு ஓர் அஞ்சினன்புகலிட முண்டாவதே! [ஆய்க்குலம்]- "கம்ஸன்பாதகன்" என்று பயப்படவறியாதவர்கள். "குடிவாய் உடன்படவிருந்தானுநில்

இருக்கிறான், இல்லையாகில் உழக்கோலாலே தகர்க்கிறோம்" என்றிருப்பர்கள். [காண்டலின்றி வளர்ந்து] - கம்ஸனும் அவன் வரக்காட்டின பாதகவர்க்கமும் காணாதபடி வளரப்பெறுவதே! [கஞ்சனைத்துஞ்ச வஞ்சம் செய்ததும்] - ஸ்ரீநாரதபகவான் அறிவித்த பின்பு ஒருபோது தாழாதே வந்து, அவன் தான் நினைத்த வஞ்சனையை அவன் தன்னோடே போக்கினதும். கம்ஸன் முடியும்படியாக வஞ்சனைசெய்தது, ராமாவதாரம்போலே "செவ்வைப்பூசலல்லதறியேன்" என்றிராமையிறே. [ஈண்டுகானலற்றப்பெற்றேன்] - தேவகியாரைப்போலே ஸமகாலத்திலேயிருந்து பயப்படாதே, இப்போது பயங்கெட்டிருந்து அநுபவிக்கப்பெற்றேன். ஈண்டு - இப்போது. [எனக்கென்ன இகலுளதே] - கம்ஸன்பட்டபின்பு எனக்கு சத்ருக்களுண்டோ? இகல் - சத்ரு. (எல்லாரும் மோக்ஷபூதராகையாலே தமக்கு சத்ருவில்லை. அவனும் நாராயணனாகையாலே அவனுக்கு சத்ருவில்லை. இனி யிவர்சத்ருக்கள் பாகவத்விமுகரிறே.) கம்ஸனைமுடித்தபடியை இன்றிருந்து அநுபவிக்கப்பெற்ற எனக்குஇனி ஒரு மிடியில்லை என்கிறாராகவுமாம். (5)

ஆறாம்பாட்டு. க்ருஷ்ணனுடைய ப்ராதிகூல்ய நிரஸந பரம்பரையை அநுபவிக்கப் பெற்ற எனக்கு ஒரு மநோதுக்கமில்லையென்கிறார்.

இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததும் இமிலேறுகள்செற்றதுவும் *
உயர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்ததும் உட்படமற்றும்பல *
அகல்கொள்வையமளந்தமாயன் என்னப்பன்தன்மாயங்களே *
பகலிராப்பரவப்பெற்றேன் எனக்கென்னமனப்பரிப்பே. (6)

[இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததும்] - (இகல் - யுத்தம்.) கேவலம் புள்மாத்ரமாய்வந்து தோற்றுகை யன்றிக்கே, யுத்தோந்முகமாய்க்கொண்டு எதிரிட்ட புள்ளை நிரஸித்ததும். அஸுராவேசத்தோடே வரச்செய்தேயும் 'பாதிக்கவருகிறது' என்று பிறரஞ்சாத வடிவுகொண்டு வந்தபடி. பள்ளத்தில் மேயும் பறவையுருக்கொண்டுவந்தது. [இமிலேறுகள்செற்றதுவும்] - கருத்தையுடைத்தான வ்ருஷபங்களைச் செற்றதுவும். [உயர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்ததும்] - ஔந்நத்யத்தை யுடைத்தாய்ச் சோலைசெய்துநின்ற குருந்தை முறித்ததும். "முக்தராயிருப்பார்க்கு ஆகர்ஷகமாயிருக்கும்" என்று நினைத்துநின்றது; "இனியித்தைமுறித்துக் கார்யங்கொள்வோம்" என்று பொடிபடுத்தினான். [உட்படமற்றும்பல] - இப்படியிலே மற்றுமுண்டான ப்ராதிகூல்ய நிரஸநங்கள் அநேகமிறே. [அகல்கொள்வையமளந்தமாயன்] - பரப்பையுடைத்தான பூமியடங்கலும் அநாயாஸேந வளர்ந்த ஆஸ்சர்யபூதனான உபகாரகனுடைய ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களையே. [பகலிராப்பரவப்பெற்றேன்] - நாட்டார் அபிமத விஷயங்களை புஜிக்கைக்கு 'பகல் இரா' என்று கூறிட்ட காலம் இரண்டும் இவ்விஷயத்திலே அநுபவிக்கப்பெற்ற எனக்கு, இரவுபகல் புறம்பே விஷயங்களை யநுபவிப்பாருடைய மநோதுக்கமுண்டோ? பரிவென்று - துக்கம். அதிலே ஒரு ஒற்றெழுத்தேறினாலும் அவ்வர்த்தத்தையே காட்டக்கடவது. (6)

ஏழாம்பாட்டு. ப்ரதிகூலர் ஆஸ்ரிதரை நலியுமது பொறுக்கமாட்டாமை அவதரித்து அவர்களை யழியச்செய்யும் சேஷ்டிதங்களை நினைக்கும் நெஞ்சுடைய எனக்கு பூமியில் நிகரில்லையென்கிறார்.

மனப்பரிப்போடு அழுக்குமானிடசாதியில்தான்பிறந்து *
தனக்குவேண்டுருக்கொண்டு தான்தனசீற்றத்தினைமுடிக்கும் *
புனத்துழாய்முடிமாலைமார்பன் என்னப்பன்தன்மாயங்களே *
நினைக்கும்நெஞ்சுடையேன் எனக்கினியார்நிகர்நீணிலத்தே. (7)

[மனப்பரிப்போடு அழுக்கு மானிடசாதியில்தான் பிறந்து] - நாட்டாரை அழுக்குடம்பு கழிக்கும் தான்கிடீர் அழுக்கு மானிடசாதியிலே வந்து பிறந்தான். ப்ரஜை கிணற்றிலே விழுந்தால் எடுக்க வருந்தாய் நெஞ்சுநொந்துவந்து எடுக்குமாபோலே, "இவற்றுக்கு உதவப்பெற்றிலோம்" என்னும் திருவுள்ளத்தில் தளர்த்தியோடே வந்து பிறக்கை. [தான் பிறந்து]-ஹேயப்ரத்யநீகனை தான் அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்தாநத்தோடே கர்ப்பவாஸம் பண்ணிக்கொண்டு அவதரித்து: பிறக்கைக்குக் கர்மம்பண்ணிவைத்தவருங்கூட அருவருக்கும் ஜந்மத்திலே கிடீர் அகர்மவஶ்யனை தான் பிறந்தது; இதுக்கடி காருண்யமிறே. [தனக்கு வேண்டுருக்கொண்டு]-அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்தானத்தை யுடையனாய்க்கொண்டு. அப்படி பிறந்தால் ஒருபடிப்பட்டிருக்கப் பெற்றோமோ!. [* த்விபுஜோவா சதுர்ப்புஜோவா*] என்னும் படியிறே பட்டபடி. ஈப்வரத்வத்தைக் கைகழியவிட்டபின்பிறே இவனுக்கு இங்கு இடங்கொடுத்தது. இவைதான் ஆஸ்ரிதார்த்தமாகையாலே தனக்கு அபிமதமாயிருக்கும். ஐச்சமென்றுமாம். [தான் தனசிற்றத்தினை முடிக்கும்] - ஆஸ்ரிதவிரோதி போக்கினனாயிருக்கையன்றிக்கே தன்சினம் தீர்ந்தானாயிருக்கை; மாதாவானவள், ப்ரஜையை நலிந்தவர்களைத் தான் நலிந்து தன்சினந்தீருமாபோலே. [* கோபஸ்ய வஶமேயிவாந் *]. [புனத்துழாய்முடிமாலை மார்பன்] - ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைப் போக்கித் திருமஞ்சனம்பண்ணியொப்பித்து, திருமேனியின் ஸ்பர்ஶத்தாலே தன்நிலத்திலே நின்றாற்போலே செவ்விபெற்றிருக்கிற திருத்துழாய்மாலையைத் திருமுடியிலும் திருமார்பிலுமுடையனை, அவ்வொப்பனையாலே என்னை யெழுதிக்கொண்டான். [தன்மாயங்களே நினைக்கும்நெஞ்சுடையேன்]-[* காரணம் பந்தமோக்ஷயோஃ *] என்று பொதுவாகையன்றிக்கே, அவனுடைய ஆஶ்சர்ய சேஷ்டிதங்களையே அநுஸந்திக்கும் நெஞ்சையுடையேன். [எனக்கு இனி யார் நிகர் நீள்நிலத்தே] - பூமி பரப்புடைத்தென்னு, எனக்கு ஒப்பாருண்டோ? பரமபதத்தையொன்றாக நினைக்கிறிலர்; தம்மைப்போலே கவிபாடி அடிமை செய்வாரில்லாமையாலே ஸம்ஸாரத்தேயிருந்து கவிபாடி அடிமை செய்யப்பெற்ற எனக்கு, பூமியில் ஓர் எதிருண்டோ? என்கிறார். (7)

எட்டாம்பாட்டு. பாணவிஜயப்ரமுகமான க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களையே அநுஸந்திக்கும் நெஞ்சையுடைய எனக்கு ஒரு கலக்கமில்லை என்கிறார்.

நீணிலத்தோடுவான்வியப்ப நிறைபெரும்போர்கள்செய்து *
வாணனாயிரந்தோள்துணித்ததும் உட்படமற்றும்பல *
மாணியாய்நிலம்கோண்டமாயன் என்னப்பன்தன்மாயங்களே *
காணும்நேஞ்சுடையேன் எனக்கினிஎன்னகலக்கமுண்டே. (8)

[நீள்நிலத்தொடுவான்வியப்ப] - பூமியிலுள்ளாரோடு ஸ்வர்க்கத்திலுள்ளாரோடு வாசியற விஸ்மயப்பட. கண்டதுக்கெல்லாம் ஆஶ்சர்யப்படும் மநுஷ்யரோடொக்க, ஒன்றுக்கும் விக்ருதராகாதே தந்தாமைப்போரப்பொலிய நினைத்திருக்கும் தேவர்களும் விஸ்மயப்படும்படி. கும்பிடுவாரோடு கும்பிடுகொள்ளுவாரோடு வாசியறும்படியாக "வியப்ப" என்று மேலேகிடக்கையாலே, மஞ்சாக்ரோஶந்திபோலே யிருக்கிறது. [நிறைபெரும்போர்கள் செய்து] - குறைவற்ற மஹாயுத்தத்தைப்பண்ணி. அதாவது—ஈஶ்வராபிமாநிகளான ருத்ராதிகளும் கெட்டோடும்படியான போரைச்செய்து. (பஹூபரிகரபூர்ணமான மஹாயுத்தங்களைப்பண்ணி). [வாணனாயிரந்தோள் துணித்ததும்] - வகாதவிஷயங்களை அநுவர்த்தித்த தோள்களைக்கழித்தபடி. "இவன் காபாலத்தை ஆற்றமாட்டாமல் கண்டார் காலிலெல்லாங் குனிந்துதிரியாநின்றான்" என்று அக்காரத்தைக்கழித்துவிட்டான். [வாணனித்யாதி]-"கைகழியப்

போய் ருத்ரனை யாச்ரயித்தான். இவன் ரக்ஷகனாகையாற்றுமை" என்று அத்தைப் படைக்கு அடைத்துவிட்டான். [வாணனிரப்பாகி] - வாணன் "தேவதாந்தரபஜநம் பண்ணுகையிறே அவனுக்கு இங்ஙன்கையிழைப்பாடுவந்தது" என்று நாட்டார் கைவந்தபடி செய்கைக்காகச் செய்தான். "ஸர்வஜ்ஞ" என்றிறே தேஹஸம்பத்தியைக் கொடுத்தது. ஸர்வேச்வரன் கைவந்த படி செய்யாதவர்களைக் கைமேலே தண்டிக்கை ப்ராப்தமிறே. ஸர்வேச்வரன் தன்னை ஆச்ரயிக்கைக்காக இவனோடே கைசெய்கிறே அடியிலேவிட்டது. "அத்தை மதிக்கிலன், இவன் அறக்கைவிஞ்சினன்" என்று தண்டித்துவிட்டான். தேவதாந்தரத்தை ஆச்ரயித்துக் கையிலே பலம்பெற்றுவிட்டான். பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணுகைக்குக் கைம்முதலில்லாமை விட்டானன்றே. (ருத்ரனையாச்ரயித்தகேள்வன்றுமேயிறே அவனைக் கைதப்பிற்று.) [உட்பட மற்றும்பல] - அவனுக்குப் பெருநிலைநின்றாரையும் முதுகுகாட்டும்படி பண்ணுவித்தபடி: [* க்ருஷ்ணக்ருஷ்ணமஹாபாஹோ *] - என்று பின்பிறே அவன் இவனையுள்ளபடியறிந்தது. [மாணியாய்நிலங்கொண்ட மாயன்] - பெறில் ஜீவிப்பானும் பெறாவிடில் முடிவானும்படியாய், இரப்பிலே தழும்பேறின வடிவைக்கொண்டு. இவர் அவ்வவதாரத்தில் கால்வாங்குகிறாரல்லர்; கண்ணழிவற்ற அழகாலும், வரையாதே யெல்லாரையும் தீண்டுகையாலும், ஆச்ரிதவிஷயத்தில் வோரத்தாலும், செய்யும் ஆனைத்தொழில்களாலும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடு ஒத்திருக்கையாலே ஸ்ரீவாமனாவதாரத்தை அநுபவிக்கிறார். [நிலங்கொண்டமாயனென்னப்பன்]-"திருவுலகளக்க" என்று ஒருவ்யாஜத்தையிட்டு அளந்துகொண்டது தம்மையென்றிருக்கிறார். [அப்பன் தன் மாயங்களே காணும் நெஞ்சுடையேன்] - "'முடியானேயிற்க்ரணங்களையுடைய ஆழ்வாராகை யாலே, நெஞ்சுதானே கண்களாகவும்வற்றாய்க் காணவும் வற்றாயிருக்கும்' என்று பிள்ளான் பணிக்கும்" என்றருளிச்செய்வர். அதவா, "கட்கண்" என்றும், "உட்கண்" என்றும் சொல்லு கிறபடியே நெஞ்சுதன்னையும் கண்ணாகச்சொல்லக்கடவதிறே; அதாகவுமாம். [எனக்கினி யென்னகலக்கமுண்டே] - "இவ்விஷயத்தைக் காணப்பெற்றிலோம்" என்கிற கலக்கம் எனக் குண்டோ? அதவா, தேவதாந்தரங்களை "ரக்ஷகர்" என்றிருக்கிற கலக்கமும், ஸர்வேச்வரனுடைய ரக்ஷணத்திலே அதிசங்கைபண்ணும் கலக்கமும், "தானே தனக்குக்கடவன்" என்னும் கலக்க மும் இல்லை. (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. வைதிகபுத்ராநயநம் முதலான அபதாநங்களையுடைய ஸர்வேச் வரனை மலக்கும் நாவீறுடைய என்னோடு ஒப்பாருண்டோ? என்கிறார்.

கலக்கவேழ்கடலேழ்மலை உலகேழும்கழியக்கடாய் *
உலக்கததேர்கோடுசேன்றமாயமும் உட்படமற்றும்பல *
வலக்கையாழிஇடக்கைச்சங்கம் இவையுடைமால்வண்ணனை *
மலக்குநாவுடையேற்கு மாறுளதோஇம்மண்ணின்மிசையே. (9)

[கலக்கவேழ்கடலேழ்மலையுலகேழும்கழியக்கடாய்] - ஏழ்கடலேழ்மலையுலகேழும் கலக்க கழியக்கடாய். கலக்க - ஒக்க; அதாவது - தேரைநடத்துகிறபோது நீரோடு மலையோடு தரையோடு வாசியற ஒக்கநடத்தினபடி. அன்றிக்கே, கலக்க - ஏழ்கடல் என்று கடலுக்கு விசேஷணமானபோது, க்ஷோபத்தை யுடைத்தான கடல்-என்றபடி. அங்ஙனுமன்றிக்கே, ஏழ் கடலேழ்மலையுலகேழும் கழியநடத்துகிறபோது அதிர நடத்தியென்றுமாம். [உலக்கத் தேர்கொடுசென்றமாயமும்] - கார்யமான தேரைக் காரணமான மூலப்ரக்ருதியிலே நடத்துகிற விட்த்தில் அழியாதபடி நடத்தின ஆச்சர்யமும். உலக்க - முடிய. [உட்படமற்றும்பல] - வைதிகபுத்ரர்களை இத்தேசத்தினின்றும் கொண்டுபோருகையும், போனசெவ்வியிலே கொடு

வந்து கொடுக்கையும், ப்ராதஸ்ஸவநத்துக்குப் பின்பு மாத்யந்திநஸவநத்துக்கு முன்பே இது அடங்கச்செய்கையும். [வலக்கை யித்யாதி] - இவ்விடத்தை பட்டாருளிச்செய்யாநிற்கச் செய்தே கஞ்சனூரில் வண்டுவரைப்பெருமாளிருந்தவர், "'மால்வண்ணனை மலக்கு நாவுடையேன்' என்னவமையாதோ, 'வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்கமிவையுடை' என்கிற இதுக்குத் தாத்பர்யமென்?" என்ன:—"சோளேந்த்ரஸிம்ஹனை புளுக்காக்கப்பண்ணுகிறேன் என்கிறார்காண்!" என்றருளிச்செய்தார். ஸர்வாதிக வஸ்துவுக்கு லக்ஷணமிறே சங்க சக்ரங்கள். [* அவாக்ய நாதர: *] என்கிற ஸர்வாதிகவஸ்துவை விக்ருதமாக்கும் நாவிறுடையேனென்கிறார். [மால்வண்ணனை] - கறுத்த நிறத்தையுடைய ஸர்வேஶ்வரனை. [மலக்குநாவுடையேற்கு] - இவருக்கிரியில் கலங்குமாகாதே யவன்றான். இவர் கலங்கிச்சொல்லச் சமைந்தாற்போலே யாகாதே அவனும் கலங்கிக் கேட்கச் சமைந்தபடி. [மாறுளதோ இம்மண்ணின்மிசையே]-பரமபதத்தில் அதுப்பவம் வாய்ப்புருகிராகையாலே அத்தைத் யொன்றாக நினைத்திருக்கிறிலர். (இனியுண்டாகில் பூமியிலே; அதிலுமில்லையென்கிறார்.) [இம்மண்ணின்மிசை - மாறுளதோ] - "ஒப்புண்டு, இல்லை" என்று அதிசங்கை பண்ணுகைக்குத்தான் விஷயமுள்ளது நித்யவிபூதியிலேயன்றோ? (9)

பத்தாம்பாட்டு. அபாயபஹுளமான ஸம்ஸாரத்திலே வந்தவதரித்து, நிரபாயமாகப் பரமபதத்திலேபோய்ப் புக்கபடியை யநுபவிக்கப்பெற்ற எனக்கு வேறே சிலர் நிர்வாஹகர் வேண்டும்படி குறையுடையவனோ நான் என்கிறார்.

மண்மிசைப்பெரும்பாரம்நீங்க ஓர்பாரதமாபெரும்போர்
பண்ணி * மாயங்கள்செய்து சேனையைப்பாழ்படநூற்றிட்டுப்போய் *
விண்மிசைத்தனதாமமேபுக மேவியசோதிதன்தாள் *
நண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றேன் எனக்கார்பிறர்நாயகரே. (10)

[மண்மிசைப்பெரும்பாரம்நீங்க]-'விபுலம்பரை' என்றும், 'க்ஷமை, பொறை' என்றும் பேரையுடைத்தாய்ப் பரிக்கக்கடவதான பூமியாலும் பொறுக்கவொண்ணாதபடியிறே துர்வர்க்கம் திரண்டபடி. த்ரிபாத்விபூதியில் [* யத்ரபூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா: *] என்கிறபடியே—கனத்தாருண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், பாரமில்லையிறே அஹங்காரஸ்பர்ஶமுடையாரில்லாமையாலே. தங்கள்பாரத்தை அவன்தலையிலே வைத்திருக்குமவர்களிறே அவர்கள். [ஓர் பாரதமாபெரும் போர்பண்ணி] - அத்விதீயமான மஹாபாரதமாகிற மஹாயுத்தத்தைப்பண்ணி. [மாயங்கள்செய்து] - பகலையிரவாக்குவது, "ஆயுதமெடேன்" என்று ஆயுதமெடுப்பது, எதிரியுடைய மர்மத்தைக் காட்டிக்கொடுப்பதானவை தொடக்கமானவற்றைச் செய்து. [சேனையைப்பாழ்படநூற்றிட்டு]-சேனை வெறுந்தரையாம்படி மந்த்ரித்து. [*யஸ்யமந்த்ரீசகோப்தாச*] என்னக்கடவதிறே. "ஆயுதமெடுக்கவொட்டோம்" என்கையாலே, சூழ்ச்சியாலே யழித்தான். [போய்விண்மிசைத்தனதாமமேபுகமேவியசோதிதன்தாள்] - ப்ரதிகூலரை நிரஸித்ததுக்கு மேலேயன்றோ இவர்களிருந்த நிலத்திலிராதே பரமபதத்திலேபோய்ப்புகப்பெற்றபடி! என்று உகக்கிறார். பொய்யாலே நமிடுவார், பரிபவிப்பாரான இந்நிலத்தைவிட்டுப்பரிவரேயான பரமபதத்தேறப் போகப்பெறுவதே! (வந்தகார்யம் சமைந்தவாறே யெழுந்தருளி, பரமாகாசத்திலே தனக்கு அஸாதாரணமான வாஸஸ்தாநத்திலே சென்று ப்ரவேசித்த ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபனான க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை.) [*க்ருத்வா பாராவதரணம்*] இத்யாதி. ப்ருதிவ்யா: - பாராவதரணம் - க்ருத்வா - ப்ருதுலோசந: - மோஹயித்வா ஜகத்ஸர்வம் - ப்ரதிகூலரை படங்களும் முடக்கோலாலேவிழவிட்டு, அநுகூலரையடங்கலுங் கண்ணாலேவிழவிட்டுப்போனான். [*கதஸ் ஸ்வம்ஸ்தாநமுத்தமம்*]-விண்மிசைத்தனதாமமேபுக. [*உத்தமம்*]-கம்ஸாதிகள் துர்யோத

நாதிகளால்வரும் அச்சமின்றியே, தனக்குப்பரிவரானவர்களிருக்கிற நிலத்திலேபோய்ப்புகப் பெற்றபடி. ஒருதீர்த்தத்தினன்று காயிறுபோது ஆண்டானும் எம்பாரும் தங்களிலேசந்தித்து, "அஹங்காரமமகாரதூஷிதராயிருப்பார் பத்துக்கோடி பேர்கடுவே, அகிலகுமாரமான திருமேனியைக்கொண்டு பத்துநாளெழுந்தருளி, நிரபாயமாகப்புக்கருளப்பெற்றபடி கண்டதே!" என்று ஒருவரையொருவர் தண்டனிட்டுத் தழுவிக்கொள்ளாநிற்க, சீயர் கண்டேன் என்றருளிச்செய்வர். [கண்ணிநான் வணங்கப்பெற்றேன்]-நாலயவகன்ஜராஸந்தன் தொடக்கமானரைப் போலே எதிரிட்டுக்கிட்டுகையன்றிக்கே, முறையாலே கிட்டப்பெற்றேன். [எனக்கார்பிறர் நாயகரே] - அவனுடைய அவதாரந் தொடக்கமாக, நடுவுள்ள அபாயங்களைத்தப்பி ஆபரிதரை வாழ்வித்துத் தனக்கமர்ந்த நிலத்தேபோய்ப் புக்கபடியளவும் அநுபவிக்கப்பெற்ற எனக்கு ஆர்தான் நியாமகர்? என்கிறார். "பயிலுந்திருவுடையார் யவரேலும்" என்கிறத்தை மறந்தார் போலேயிருக்கது; அவர்களைப் பிறராக நினையாரிறே. (10)

நிகமத்தில் - கிருஷ்ண சேஷ்டிதங்களைப் பேசினஇப்பத்துங் கற்றார், தம்மைப் போலே கிருஷ்ணபக்தராவரென்கிறார்.

நாயகன்முழுவேழுலகுக்குமாய் முழுவேழுலகும் * தன்
வாயகம்புகவைத்துமிழ்ந்தவையாய் அவையல்லனுமாம் *
கேசவனடியிணைமிசைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
தூயவாயிரத்திப்பத்தால் பத்தராவர்துவளின்றியே. (11)

[நாயகனித்யாதி] - ஸகல சேதநாசேதநங்களுக்கும் நியந்தாவாய், ப்ரளயாபத்தில் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உள்ளிருந்து நெருக்குப்படாதே வெளிநாடுகாணப் புறப்படவிட்டு, ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸகலபதார்த்தங்களும் "தான்" என்கிற சொல்லிலே அடங்கும்படி அவற்றை ப்ரகாரதயா பரிரமாகவுடையனுப், இப்படியிருக்கச்செய்தே தத்கதோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுன. [கேசவனடியிணைமிசை] - கேசிஹந்தாவான ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளிலே. "கீழிற்றிருவாய்மொழியிற் சொன்ன ஸர்வேச்வரத்வத்தையும், இத்திருவாய்மொழியிலே - கேசிஹந்தாவான க்ருஷ்ணனுடைய அவதாரத்தையும் அநுபாஷிதத்துத் தலைக்கட்டுகிறது" என்று சொல்லுவர். [* க்ருஷ்ணஏவஹிலோகாநாம் *] என்கிறபடியே, க்ருஷ்ண விஷயமே சொல்லுகிறதென்னுதல். [தூயவாயிரத்திப்பத்தால் பத்தராவர் துவளின்றியே] - இப்பத்தையும் அப்யஸித்தவர்கள் ஆழ்வாரைப்போலேயாவர். இப்பத்தையுடைத்தாகையாலே தூய்மை யுடைத்தான ஆயிரமென்னுதல்; அன்றிக்கே, ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, க்ருஷ்ண வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுகையாலே, தூய்மையையுடைத்தான இப்பத்தென்னுதல். [துவளின்றியே-பக்தராவர்]-துவளாவது குற்றம். அதாவது-அவதாராந்தரங்களிற்போகாதே க்ருஷ்ண வ்ருத்தாந்தத்திலே கால்தாழ்வர். (11)

நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

குரவைமுதலாம்கண்ணன் கோலச்செயல்கள் *
இரவுபகலென்னுமல் என்றும் * - பரவுமனம்
பெற்றேனென்றேகளித்துப் பேசும்பராங்குசன்தன்
சொல்தேனில் நெஞ்சே! துவள்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து நான்காந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாந் திருவாய்மொழி—துவளில்: ப்ரவேசங்கள்

இத்திருவாய்மொழிக்குக் கீழும் மேலும் எல்லாம் எம்பெருமானைக் கவிபாடினார்; இத்திருவாய்மொழியில் தம்படி சொல்லுகிறார். ஸிம்ஹாவலோகந ந்யாயத்தாலே பொய்நின்ற ஞானம் தொடங்கி இவ்வளவும்வர தமக்கு பகவத்விஷயத்திலுண்டான ப்ராவண்யாதிசயத்தை அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார். "இத்திருவாய்மொழி - ஆழ்வார் ப்ரக்ருதி சொல்லுகிறது" என்று நம்முதலிகளெல்லாரும் போர விரும்பியிருப்பர்கள். பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே லப்தஜ்ஞாநராய் [* யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே *] என்கிற விஷயத்தை மறுபாடுருவப் பேசின தாமே வேணுமாகாதே தம்படி பேசும்போதும்.

ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் பிறந்த ஸமயத்திலே ஜ்யோதிர்வித்துக்களையழைத்து, "இவள் ஜீவிக்கும்படிகளென்?" என்று கேட்க: 'இவள் ஜீவிக்கும்படிகளில் ஒருகுறையில்லை; ஸார்வபௌமனாயிருப்பானொருவனைக் கைப்பிடிக்கவுங்கடவள்; இங்ஙனே இருக்கச்செய்தேயும் வநவாஸரஸம் அநுபவிக்கக்கடவள்" என்றார்கள்; அப்படியே இப்பெண்பிள்ளை பிறந்தபோது இவள் திருத்தாயார் உள்ளிட்டார் நிதாநஜ்ஞராயிருப்பாரை அழைத்து "இவள் ஜீவிக்கும்படிகளெங்ஙனே?" என்று கேட்க, "எல்லாம் நன்றாய்த் தலைக்கட்டக்கடவது; ஆனாலும் இவளுக்கு ஓர் அபம்ருத்யுவுண்டு; அது தப்பினாகில் ஸுகமேஜீவிக்கும். அதாவது திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திற் கொடுபோகாதே ஒழியப்பெறில் இவளைக்கிடைக்கும்" என்றார்கள். இவள் ஜீவியாதொழியிலும் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தில் கொடுபோகாதொழியவல்ல குடியன்றே! "இவளங்கேபுக்கு முடியவமையும்" என்றிருப்பார் சிலரிறே. பிராட்டி வநவாஸரஸம் அநுபவியாதவன்றிறே இவள் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தில் புகாதொழியவல்லளாவது? ஸ்ரீநளர் வார்த்தையைநினைப்பது (ஸ்ரீவாநரவீரர்கள், "மலையைக்கொண்டு கடலையணைசெய்கை ஸம்பாவிதமோ" என்ன:—) ஸ்ரீநளர், "பெருமாள் காடேற எழுந்தருளுகையும், பிராட்டியை ராக்ஷஸ அபஹரிக்கையும், பெருமாள் சோகிக்கையும் ஸம்பாவிதமோ? ஏதாகிலும் வருமவை தப்பாதிறே" என்றார். இது ஸ்ரீராமாயணத்திலுண்டானவிடத்தே கண்டுகொள்வது.). தேஹாத்மாபிமாநிகளாயிருப்பார்க்கு எத்தனையேனும் அறிவு பிறந்தாலும் [*ஸ்தூலோஹம்க்ருசோஹம்*] என்கிற நிலை மாறப்பேசாதாற்போலே, இவரையும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் உகந்தருளின நிலங்களிலேநின்றும் த்ருஷ்டத்தில் குறைசொல்லி மீட்கப்போகாது. க்ஷுத்ரவிஷயப்ரவணராயிருப்பார் "அதர்மம்" என்றும், "பழி" என்றும், "மேல்நரகம்" என்றும் சொன்னால் மீளார்களிறே. இங்கு குணாதிகவிஷயமாகையாலே ஒருகுறை சொல்லி மீட்கப்போகாதே. "குறை சொல்லுவோம்" என்று நினைக்கிலும் குணாதிக்யத்தைச்சொல்லுமத்தனையிறே. அதுபின்னை ப்ராவண்யத்துக்கு உடலாமத்தனையிறே. பழியுமுண்டாயிடுக, மதிப்புக்கேடும்வருக; ஆனாலும் அதுகண்டு மீளமாட்டாத அத்யவஸாயமிறே இவளது. அங்ஙனேயாகிலும், இவர்கள் இவ்விஷயத்தில்நின்றும் இவளை மீட்கப் பார்க்கிறது என்? என்னில்,—"பருவம் நிரம்பாதிருக்கச்செய்தேயும் நம்மளவல்லாத அதிமாத்ரப்ராவண்யம் இவளுக்கு விளையாநின்றது; அது இவளை விழுக்கவரிற்செய்வதென்?" என்னும் அச்சமாயிற்று இவர்களுக்கு ஓடுகிறது. இனித்தான் அதிமாத்ரப்ராவண்யம் ஸாதகர்கையிலே கிடக்கக்காண்கையாலே "இவள் ஸாதநபுத்த்யாப்ரவர்த்திக்கிற்செய்வதென்?" என்னும்பயத்தாலே மீட்கவும்பார்ப்பர்: "இப்ப்ராவண்யம் ஸ்வரூபாதிரேகியாகிலிறே ஸாதநத்தில் அந்வயிப்பது" என்றிறேயிருப்பதிவள். "ஸ்வரூபபேதத்துக்கு இசைந்தால் ஸ்வரூபாநுரூபமான கார்யங்களுக்கு இசையவேண்டாவோ?" என்றுகாணும் இவள் கருத்து. சேஷிக்கு உபாயபாவம் ஸ்வரூபாநுபந்தியானபின்பு, சேஷபூதனுக்கும் ப்ராவண்யம்

ஸ்வரூபாநுபந்தியாகக்கடவதிறே. இனித்தான் கீழில்திருவாய்மொழியோடு இத்திருவாய்மொழி ஸங்கதமானபடியென்? என்னில்:—க்ருஷ்ணகுணாநுபவத்தைப் பண்ணுகிற்கச்செய்தே, குடிக்கிற தண்ணீர் விக்கி அதுதானே பாரவச்யத்தை விளைப்பிக்குமாபோலே, அவ்வநுபவந்தானே ரஸாந்தரத்தேமுட்டத் தமக்குப்பிறந்த அவஸாதத்தை யந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார். அதாவது - பொய்ந்நின்ற ஞானந்தொடங்கி இவ்வளவும்வர, பகவத்விஷயத்தில் பூர்ணாநுபவமின்றிக்கே யிருக்கையாலே, தமக்குப்பிறந்த ப்ராவண்யாதிஶயத்தை அருளிச்செய்கிறார். அன்றிக்கே, கீழநுபவித்த அநுபவந்தான் மாநஸாநுபவமாத்ரமாய், பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து, அது பெறாமையால்வந்த கலக்கத்தை அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார் என்னுமாம். இப்பெண்பிள்ளை ப்ரக்ருதியறியச்செய்தேயும் தாய்மார்விழுக்காடறியாமையாலே திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலேகொடுபுக, அவள் "அரவிந்தலோசந" என்பது, "தேவபிரான்" என்பது, நீர்மையைச்சொல்லுவது, மேன்மையைச்சொல்லுவது, ஒப்பனைவாசியறிந்தமை தோற்றச்சொல்லுவதாய் வாய்வெருவ, இவள் நிலைஇருந்தபடியால் "இவளைக்கிடைக்கமாட்டாதாகாதே" என்று தாய்மார் வெறுத்துத்தோழிபாடேவந்து "இவள்படி யுனக்குத்தெரியாமையில்லை: இவளை மீட்கலாம் விரகு சொல்லவேணும்" என்ன; தோழி, "நீங்களே இவளுக்கு ப்ராவண்யத்தையுண்டாக்கி இப்போதாக இவளைமீட்க ஆசைப்படுகிற இத்தால் ப்ரயோஜநமென்? ஏற்கவே பரிஹரிக்கப்பெற்றதில்லை; இனி இவள்பக்கல் நசையறுங்கோள்; இவளை நிஷேதிக்கப்பாராதே நீங்களும் ஸஹகரித்து இவள் உஜ்ஜீவிக்கும்படி பண்ணப்பாருங்கோள்!" என்கிறாள். தாய்மார்கேட்கத் தோழியிதேசொல்லுகிறாள்: பகவத்விஷயத்துக்கு "பழையார், புதியார்" என்றில்லை; தேசிகர்சொல்ல ஆதரமுடையார் கேட்குமித்தனை. [* ஆசசக்ஷே தஸத்பாவம்லக்ஷ்மணஸ்யமஹாத்மந: *] என்று இளையபெருமாள்படியை ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு ஸ்ரீகுஹப்பெருமாளிறேசொல்லுகிறார். [* ஆசசக்ஷே *] - வாகிந்த்ரியத்துக்கு நிலமல்லாததும் சொல்லலாமாகாதே. [* அத *] - ஸ்ரீபரதாழ்வான் ஸ்வபாவம் அறிந்தபின்பு. [* ஸத்பாவம் *] - [* பால்யாத்ப்ரப்ருதிஸுஸ்நிக்த: *] என்றும் [* பரவாநஸ்மி *] என்றும், ஸத்தையோடு வ்யாப்தமான ஸ்வபாவத்தைச்சொன்னான். [* லக்ஷ்மணஸ்ய மஹாத்மந: *] - கடலைக் கையாலேயிறைக்கத்தொடங்கினான். [* பரதாயாப்ரமேயாய *] "இன்னாரின்னார்க்கு உபதேசிக்க" என்றில்லையாகாதே. [* குஹோ கஹநகோசர: *] - காட்டில் மரங்களில் வாசியறியுமவர் இவர்கள்நிலையறியும்படி நிலவரானார். அன்றிக்கே, ராமவிரஹத்தாலே ஒருதாற்றடியிலே கிடந்தவன், தேசிகரைப்பெற்றவாறே தலையெடுத்துப்புறப்பட்டானென்னுமாம். ("ப்ராப்யத்வரையினுடைய முறுகுதலுக்கடியான அதிமாத்ரப்ராவண்யம், ஆஶ்ரயமழியும்படிவருதல் உபாயத்திலே முதலிடுதல் செய்யுமாகில் அவத்யகரமாய்முடியும்" என்று பார்த்து, "இத்தை உபாயாத்யவஸாயாநுகுணமாக அமைத்து நடத்தவேணும்" என்று கருதி ஸம்பந்தஜ்ஞானத்தோடேசேர்ந்த உபாயாத்யவஸாயம் பார்த்தவிடத்து முதலிலே ப்ராப்யத்வராஸஹிதமாக குணவிஷயத்திலே யவகாஹித்து அத்த்வரைதன்னை இவ்வவஸ்தாபந்நையாக்கினபின்பு, உபாயாத்யவஸாயத்தின்கீழ் இத்தையமைக்கப்போகாது; இனித்தான் ப்ராப்தவிஷயப்ராவண்யம் ஸ்வரூபமாகையாலே அவத்யகரமன்று: ஶ்லாக்யமாமித்தனை" என்று தாம் அநுஸந்தித்தருளினார்.)

முதற்பாட்டு. இவள் ப்ரக்ருதியறியாதே திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைக் காட்டின பின்பு உங்கள் ஹிதவசநத்துக்கு இவள் மீளுமோ? என்கிறாள்.

துவளில்மாமணிமாடமோங்கு தொலைவில்லிமங்கலம்தொழு
மிவளை * நீரினியன்னைமீர்!உமக்காசையில்லைவிடுமினோ *

தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும் தாமரைத்தடங்கணென்றும் *
குவளையொணமலர்க்கண்கள்நீர்மல்க நின்று நின்று கு(மி)முறுமே. (1)

[துவள் இத்யாதி] - "உனக்குஇப்போது உகவாதபடி தூஷித்தம்!" என்னுதல், "பூத காலத்தில் அவதாரங்கள்" என்னுதல் உகந்தருளின நிலங்களிலே உள்ளுநிற்கிறவனளவிலே ப்ரவணையாதல் செய்தாளாய் மீட்க நினைக்கிறீர்களோ? அசலிட்டுத் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தை விரும்புகிற இவளை யெங்ஙனே மீட்கும்படி? சாமாவஸ்தையிலே நிற்கிற இவளை ப்ரதமாவஸ்தையிலே நிற்பார் மீட்கவோ? துவளென்பது - குற்றம்: அதின்றிக்கே யிருக்கை. அவ்வூர்ச்சரக்கிலே குற்றமுண்டாகிலன்றோ இவளை மீட்கலாவது: குற்றமுண்டாய்க் கழிந்ததல்ல. ஜீவபரர்களிருவர்க்கும் அபஹதபாப்மத்வாதிகளுண்டாயிருக்கச்செய்தே ஜீவாத்மாவுக்கு ஸம்ஸாரமுண்டாய் பகவத்நுக்ரஹத்தாலே கழியும்: பரமாத்மா ஹேயஸம்பர்க்கானர்ஹனாயேயிருக்கும்; அப்படியேயாயிற்று, அவ்வூரில் மாடங்களில் ரத்நங்களும். [மாமணி] - ஒளியேயல்ல, பெருவிலையனுமாயிருக்கும். [ஓங்கு] - அவ்வூரில் மாடங்களின் நிழலீடு திருநகரியளவும் வந்துகாணுமிருப்பது. "இடமணித்து" என்றுபோலேகாணும் நாயகன் பிரிந்தது. மாளிகையின் நிழற்கீழேயிட்டு வைத்துக்காணும் பிரிந்தது. அவன் பிரிந்தபோது தொடங்கி அவ்வூரையும் அவ்வூரில் மாடங்களையும் அவற்றில் மாணிக்கங்களையும் பார்த்து, வைத்தகண் வாங்கமாட்டாதேயிருந்தாள்போலே காணும். [தொலைவில்லிமங்கலம்] - திருப்புக்கூடாக அவ்வூரையன்றோ இவள் உகந்தது. [தொழுமிவளை] "கறுத்திருக்கும், வெளுத்திருக்கும்" என்னுமாபோலே, தொழுகை நிரூபகமாயிருக்கை. [* ப்ராஞ்ஜலிம்ப்ரஹ்வமாஸீநம் *] என்னுமாபோலே; "கணபுரங்கைதொழும்பிள்ளை" என்னுமாபோலே. [இவளை] - இவளை மீட்கப்பார்ப்பதே, இவள்படியை புத்திபண்ணியன்றோ மீட்பது! [தொழுமிவளை] - இவள்படி கைமேலே காணநிற்கச் செய்தே நீங்கள் மீட்கத் தேடுகிறபடி யெங்ஙனே? [இவளை நீர்] - பழிசொல்லப் பணைக்கிறவள் இவள், பழி பரிஹரிக்கப்பார்க்கிறீர்கோள் நீங்கள். [இனி] - தொழுகை தேஹயாத்ரையாதற்கு முன்னேயன்றோ மீட்கப்பார்ப்பது. [அன்னைமீர்] - பகவத்விஷயத்திலே யவகாஹிக்க என்றுன்றில்லையோ? நியந்த்ரு ஸௌபாக்ய பாவமேயோ வேண்டுவது; பெற்றவர்களென்று, அபாக்யங்களிலே யிழியக்கடவதோ? [உமக்காசையில்லை] - ப்ராப்தமொழிகைகளாலுள்ளுங்கள் பெற்றவர்களுக்கு ப்ராப்தியுண்டோ? புக்கவிடத்தே ப்ரவணையாகாநிற்க. பெற்ற ப்ராப்திகொண்டு மீட்கவோ? [விடுமினோ] - இவ்வளவில் நீங்கள் கைவாங்கவமையும். பெற்றதாய்மார் "விடுமின்" என்னுங்காட்டில்விடார்களிறே; பின்னையும் நிர்ப்பந்திக்க, வேண்டா, இவளுக்கு ஓடுகிற ரஸத்தைக் கண்டுகொடுநிற்கப் பாருங்கோள்; இவளுடைய அநுபவத்துக்குத் தண்ணீர்த்துரும்பாகாதே இத்தைக்கண்டுகொடுநிற்க வமையுமென்கிறாள். எங்களை "ஆசைப்படவேண்டா, விடுங்கோள்" என்றதென்? என்னில்:—இவள் பேச்சிலும் நினைவிலும் நீங்களாதல் காணுதலுண்டோ? (உங்களையாதல் என்னையாதல், சொல்லுதல் நினைத்தல் செய்கிறாளோ;) [* த்யக்த்வாபுத்ராம்ஸ்ச தாராம்ஸ்ச *] என்னும் நிலையன்றோ இவளது! [தவளவொண்சங்கு] - ஸ்யாமமான திருமேனிக்குப் பரபாகமான வெண்மையையுடைத்தாய், "உண்பது சொல்லில் உலகளந்தான் வாயமுதம்" என்கிற அழகையுடைத்தான சங்கு. [சக்கரம்] - அங்ஙனம் ஒரு விசேஷணமிட்டுச் சொல்லவொண்ணாத அழகையுடைய சக்கரம். [என்றும்] - "இவற்றைக்காணவேணும்" என்னுதல் "இவற்றோடேவரவேணும்" என்னுதல் சொல்லமாட்டுகிறிலள், பலஹாநியாலே [தாமரைத்தடங்கணென்றும்] - அந்த ஆழ்வார்களளவும் வந்து அலையெறிகிற திருக்கண்கள். தாமரையையொருவகைக்கு ஒப்பாகச்சொல்லலாய், போக்தாக்களளவன்றிக்கே யிருக்கிற திருக்கண்கள்.

[என்றும் என்றும்] - ஒருமலையெடுத்தாற்போல, சொல்லுக்குச்சொல்லு தளர்ந்து நடுநடுவே விச்சேதித்தாயிற்றுச் சொல்லுவது. திவ்யாயுதங்களையும் கண்ணழகையுங் காட்டியாகாதே இவளைத்தோற்பித்தது. [குவளையித்யாதி] - இக்கண்களைக்கண்டால் தாமரைத்தடங்கண்ணன்றோ நீர்மல்கவடுப்பது? கண்ணும்கண்ணநீருமாய் இவளிருக்கிற இருக்கை கண்டுகொண்டிருக்கவன்றோ உங்களுக்கு அடுப்பது? [*ஆஹ்லாதஶீதநேத்ராம்புः*] இத்யாதி. ஸதாசர்பகத்துக்கு ஒருதேசந் தேடிப்போக வேண்டாகாணும். குவளைப்பூப்போலே அழகியகண்கள் நீர்மல்க. அவள் தன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தைக் காற்கடைக்கொள்ள, நீங்கள் எங்ஙனே மீட்கப்பார்க்கும்படி? கண்ண நீர்ப்பாய்கையாவது-ஸ்த்ரீத்வமழிகையிறே. [நின்றுநின்றுகுமிறுமே] - பேச்சுப்போய்க் கண்ணநீராய், கண்ணநீர்போய்த் தடுமாறுகிற அவஸ்த்தையிலே மீட்கப்போமோ? ராஜகோஷ்டியிலே "உகும், இறும்" என்று சிலர் பொருள் சொல்ல, விக்ரமசிங்கனென்பானொருவன், "அங்ஙனல்ல, கன்றைக்கடக்கக் கட்டிவைத்தால் முலைக்கண் கடுத்துப் பசு அலமந்து படுமாபோலே, உள்ளோடுகிற க்லேஶம் வாய்விடமாட்டாதே நோவுபடுகிற இவளுக்கு இதுவார்த்தையோ?" என்றான். பெருவெள்ளத்தில் சுழிக்குமாபோலே, அகவாயிலுள்ளது வெளியிடமாட்டாள். உள்ளே நின்று சுழிக்கிறபடி. தொலைவில்லிமங்கலந் தொழுமென்கையாலே - காயிகவ்யாபாரஞ் சொல்லிற்று; தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும் தாமரைத்தடங்கணென்றும் என்று சொல்லுகையாலே - வாசிகவ்யாபாரம் சொல்லிற்று; குமிறுமென்கையாலே - மாநஸவ்யாபாரம் சொல்லிற்று. (1)

இரண்டாம்பாட்டு. அவ்வூரில் கொடுபுகவேண்டினால், திருநாளிலே கொடுபுகுவாருண்டோ? என்கிறாள்.

குமிறுமோசைவிழவொலித் தொலைவில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு *
அமுதமென்மொழியாளை நீருமக்காசையின்றியகற்றினீர் *
திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்கும் மற்றிவள்தேவதேவபிரானென்றே *
நிமியும்வாயொடுகண்கள்நீர்மல்க நெக்கொசிந்துகரையுமே. (2)

[குமிறுமோசைவிழவொலி] - [* தேஷாம்புண்யாஹகோஷோத கம்பீரமதுரஸ்வந:- அயோத்யாம்பூரயாமாஸதூர்யநாதாநுநாதித: *] என்று, ஒத்துச்சொல்லுவார், ஸங்கீர்த்தநம்பண்ணுவார், பாடுவார், இயல்விண்ணப்பஞ்செய்வாராய், எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் தெரியாதபடி விரவிக்கொண்டெழுகிற த்வநியையுடைய திருநாளில் ஆரவாரம். பாவியேன்! இத்த்வநி செவிப்பட்டால் கொண்டுமீளவன்றோ அடுப்பது! "இவ்விடம் பிள்ளைகொல்லி" என்று கூப்பிடுமாபோலேகாணும் த்வநியிருக்கிறது. அவ்வூரும் திருநாளும் அங்குள்ளார் படுகிறதுங் கண்டு வைத்து இவளைக்கொண்டு புகுவாருண்டோ? [கொண்டுபுக்கு] - இவளறியாதிருக்க நீங்களே கொண்டுபுக்கு. [அமுதமென்மொழியாளை]-இவள்மொழி, கேட்டார்க்கு நித்யத்வத்தைக்கொடுக்குமே. இவ்வினிய பேச்சைக் கேளாதபடி பாக்யஹீநைகளாவதே நீங்கள். அதாவது - அவ்வூரிலே புக்கபின்பு இவர்களுடன் வார்த்தைசொல்லத்தவிர்ந்தாளாயிற்று. [*மதுராமதுராலாபா*] என்னும்படிகாணுமிருப்பது. இதுகேட்க ஆசைப்பட்டிருக்குமவன் பெற்றுப்போனான். [மென்மொழி] - அம்ருதத்தில் வ்யாவ்ருத்தி. ஶ்ரவணயோக்யமாயிராதே அம்ருதம்: வேணுமாகில் ரஸ்யதைக்கு ஒருசொல்லுக்கு நிற்கிறது, மார்தவம் இதுக்கேயுண்டு இத்தனை. [நீருமக்காசையின்றி யகற்றினீர்] - இவள் பேச்சுக்கேட்டுப்போருகிற நீங்களே உங்களுக்குஇவள் வழிப்படாதபடி பண்ணினீகோள். [திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்கும்] - [* ஸ்தப்தோஸி *] என்னுமாபோலே, அநுபாவ்யவிஷயத்தை யநுபவிக்கவும்மாட்டாதே ஸ்திமிதையாய் நில்லாநின்றாள்.

[*ஸ்தப்தோஸ்யுத*] என்கிறபடியே, பரிபூர்ணஜ்ஞாநரைப்போலே யிராநின்ருளென்றுமாம். [மற்றிவள்] - இவள் இதுக்குமேலேவார்த்தைசொல்லில். [தேவதேவபிரானென்றே] - இங்கேகண்டாலும் * அயர்வறுமமரர்களதிபதி யிங்கேவந்து ஸுலபனானனென்ருயிற்று இவள்புத்திபண்ணுவது. நாயகனுடைய மேன்மைக்குத்தோற்றுவார்த்தைசொல்லுகிற இவளை மீட்கப்போமோ? [என்றேநிமியும்] - "அப்பெரியவள் இப்படி ஸுலபனுய் சீலவானுவதே!" என்று, அந்த சீலவத்தையைச்சொல்லப்புக்குத் தலைக்கட்டமாட்டாதே உதடுநெளிக்கும், உதடுநெளிக்கிற வாயோடே கண்கள் நீர்மல்க. [நெக்கு] - சிதிலையுமாய். [ஒசிந்து] - பரவசையாய். [கரையும்] நீராகாநின்ருள். [நெக்கொசிந்துகரையுமே] - பெருவெள்ளத்தில் கரையானது நெகிழ்ந்து ஒட்டுவிட்டொசிந்து பொசிந்து அவயவியாகாதபடி கரைந்துபோமாபோலே, ஓரவயவியாக்கிக்காணவொண்ணுதபடி கரைந்துபோகாநின்ருள். (2)

மூன்ரும்பாட்டு. திருநாளிலே தான் கொண்டுபோகவேண்டினுல், திருச்சோலையுள்ளிட்டுக் கொடுபுகுவாருண்டோ? என்கிருள்.

கரைகொள்பைம்பொழில்தண்பணைத் தொலைவில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு *
உரைகொளின்மொழியாளை நீருமக்காசையின்றியகற்றினீர் *
திரைகொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததும் திசைஞாலம்தாவியளந்ததும் *
நிரைகள்மேய்த்ததுமேபிதற்றி நெடுங்கண்ணீர்மல்கநிற்குமே. (3)

[கரைகொள்பைம்பொழில்] - திருப்பொருநற்கரையைப் பொழில் விழுங்கியிருக்கை. கரையைப் பொழில்கொண்டாற்போலே, இவளைக் குணங்கொண்டபடி. அத்திருச்சோலையையுங்களுடைய ஹிதவசநத்தாலே பேர்த்துக்கொடுபோமன்றன்ரே இவள் நிலையையுங்களால் பேர்க்கலாவது! பரந்த பொழிலையும் குளிர்ந்த நீர்நிலங்களையுமுடைய திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொடுபுக்கு. [உரைகொள் இன் மொழியாளை] - [* பாட்யே கேயே ச மதுரம் *] என்னும் ஸ்ரீராமாயணம் குத்துண்ணும்படியான பேச்சென்னுதல்; அர்த்தத்திலிழியவேண்டாதே, "உரையேயமையும்" என்னும்படியான பேச்சென்னுதல். (பரவ்யூஹ விபவங்களையும் இங்கேயநுபவிக்கும்படியிறே இவள் அவகாஹித்தது.) "இதோருரையே! - பேச்சே!" என்று நாட்டார் கொண்டாடும்படியான பேச்சென்னுதல். அப்பேச்சில் வாசியறிந்து அநுபவிக்கமாட்டாதே, நீங்களே யாசையின்றி அகற்றினிகோள். [உரைகொள் இன்மொழி] - மாற்றும் உரையுமற்ற பேச்சென்னுதல்; உரை - அடைவுசொல். [உமக்காசையின்றி யகற்றினீர்] - அவ்வூரிலே கொடுபுகுகையும், இவள்பக்கல் நசையறுகையென்றும் பர்யாயம். ஆயிட்டு "இவளைவேண்டா" என்றன்ரே கொடுபுக்கதென்கிருள். [திரைகொளித்யாதி] - ஸ்வஸங்கிதாநத்தாலே கிளராநின்றுள்ள திரைகளை யுடைத்தான திருப்பாற்கடலிலே ப்ரஹ்மாதிகள் கூக்குரல் கேட்கும்படியாகக் கண்வளர்ந்தருளினதுவும், இவர்களார்த்திகேட்ட பின்பு இந்த்ராதிகளுக்குக் குடியிருப்புப் பண்ணிக்கொடுக்க அடியிட்டபடியும். [திசைஞாலம்தாவியளந்ததும்] - திக்குக்களோடே கூடின பூமியை இரப்பாளனுயிரந்து அநாயாஸேந வளர்ந்துஅளந்தபடியும். [திசைஞாலம்தாவியளந்ததும்] - "இந்த்ராதிகளை ரக்ஷிக்கவேணும்" என்றஆசையோடேகாணும் பூமியைஅளந்தது. ஆசை - திக்கு. "இவன் திருவடிகளாலே நம்மை ஸ்பர்சிக்கவேணும்" என்ருசைப்பட்டுக் காணும் கிடக்கிறது பூமி. படுகை - உடைத்தாகை. பூமியினுடைய ஆசையாவது - இக்குப்பட்டிறேயிருப்பது. அவ்வளவன்றிக்கே, அறிவுகேட்டுக்குத் தலையான பசுக்களோடே சேர்ந்து வர்த்தித்தபடியுமேசொல்லி யடைவுகெடக்கூப்பிட்டு. [நெடுங்கண்ணீர்மல்க] - இக்கண்ணில் பரப்படங்கலும் பரப்புமாற ஜலதத்வமுண்டாவதே! [நிற்குமே] - பிதற்றவும்

ஆதமையன்றிக்கே, கண்ணநீர்மல்குகை "ஸ்வஸ்த்ததசை" என்னும்படி ஸ்தப்தையாய் நில்லா நின்றாள். (3)

நாலாம்பாட்டு. அவ்வூரையும் அங்குள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களையும் யாதொருநாள் கண்டாள், அன்றுதொடங்கித் தடைநிற்கை தவிர்ந்தா ளென்கிறாள்.

நிற்கும்நான்மறைவாணர்வாழ் தொலைவில்லிமங்கலம்கண்டபின் *
அற்கமொன்றுமறவுறள் மலிந்தாள்கண்டீரிவளன்னைமீர்! *
கற்குங்கல்வியெல்லாம் கருங்கடல்வண்ணன்கண்ணபிரானென்றே *
ஒற்கமொன்றுமிலள் உகந்துகந்துள்மகிழ்ந்துகுழையுமே. (4)

[நிற்கும்நான்மறை] - நித்யமான நாலுவேதங்கள். நித்யத்வமாவது - பூர்வபூர்வோச்சாரண க்ரமத்தைப்பற்ற உத்தரோத்தரோச்சார்யமாணத்வம். ஆகையாலே நித்யமான வேதம். அபௌருஷேயமாகையாலே நிர்த்தோஷமாயிருக்குமிறே. [வாணர்] - வ்யாஸபதஞ் செலுத்தவல்லராயிருப்பர்கள். [வாழ்] - வேதார்த்தபூதனைக் கண்ணாலே கண்டு வாழா நிற்பர்கள். [வாழ்தொலைவில்லிமங்கலம்] - வேததாத்பர்யபூதனைக்கண்டு நித்யாநுபவம்பண்ணு கிறவூர். [* ஸ்வாத்யாயாத் யோகமாஸீத *] என்னுமளவன்றியே, [*யோகாத் ஸ்வாத்யாயமாமநேத்*] என்று ஆரூடயோகராயிருக்குமவர்கள். [கண்டபின்] - அவ்வூரில் வைஷ்ணவர்களும் அவனுமான சேர்த்தியைக் காட்டிக்கொடுத்துக் கெடுத்திகோள். [அற்கமொன்றும் அறவுறள்] - அற்கம் - அல்குதல். அதாவது - அடக்கம். நம் சொல்வழி வந்திருக்கும் இருப்புத் தவிர்ந்தாள். (தாயார்சொல்வழிவருமத்தை யொன்றையுமறவிட்டாள்.) [மலிந்தாள்] - நம்மால் ஹிதஞ்சொல்லி மீட்கவொண்ணாதபடி மிக்காள். மீட்கைக்கு யோக்யதையுமில்லாதபடி யானாள். [மலிந்தாள்கண்டீர் இவள்] - இவளுடைய பகவத்ப்ராவண்யம் எனக்குத் தெரியாத படி விஞ்சினாள்கிடிகோள். [அன்னைமீர்] - மீட்கத்தேடுகிறவுங்களோடு, இவள்கருத்தறிந்தே னைச் சொல்லுகிற என்னோடு வாசியில்லை தெரியாமைக்கு. நித்யஸூரிகள் யாத்ரை ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தெரியிலன்றோ நமக்கு இவள்அளவு தெரிவது! [கற்குமித்யாதி] - சொல்லும் சொல்லெல்லாம் திருநாமமேயாய், அதுதன்னிலும் வடிவழகுக்கும் ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்துக்கும் வாசகமான திருநாமங்களையே சொல்லாநின்றாள். "க்ருஷ்ணனில் ஆஸ்ரிதபவ்யன்" என்று ப்ரஸித்தமிறே. [பிரான்] - அவ்வடிவழகைத்தாழநின்று என்னை அநுபவிப்பித்த உபகாரகன். [என்றேயொற்கமொன்றுமிலள்] - திருநாமங்களை இடைவிடாதே சொல்லாநின்றால் இளைப் பொன்றுமின்றிக்கே யிராநின்றாள். "விரஹதௌர்ப்பல்யத்தாலே திருநாமத்தை முட்டச் சொல்லமாட்டாள்" என்றிராநிற்கச்செய்தே, வருத்தமறச் சொல்லாநின்றாள். திருநாமந்தான் தரிப்பைக்கொடுத்துச் சொல்லுவிக்கும்போலேகாணும்; பாடியிளைப்பிலமிறே. ஒற்கம் - மிடி: இளைப்பின்றிக்கே யென்னுதல்; அன்றிக்கே, ஒற்கமாகிறது - ஒடுக்கமாய், தாய்மார்முன்பே 'இப்படிசொல்லாநின்றோமே' என்னும் லஜ்ஜையின்றிக்கே யென்னுதல். [உகந்துகந்து] - திருநாமத்வாரா அவன் ஸௌந்தர்ய சீலாதிகளை யநுஸந்தித்து மேன்மேலென ப்ரீதையாகா நின்றாள். [உள்மகிழ்ந்துகுழையுமே]-அந்தஃகரணப்ரீத்யதிசயத்தாலே ஆஸ்ரயம் அழியாநிற்கும்.

அஞ்சாம்பாட்டு. இவள் ஸ்வபாவத்தை யறிந்துவைத்து, தேவபிரானுடைய அழகைக் காட்டிக் கெடுத்திகோ ளென்கிறாள். அன்றியே, அவ்வூரில் வர்த்திப்பார் படியைக் காட்டினால், அவர்கள் ஜீவநத்தையும் இவளுக்குக் காட்டிக்கொடுக்கவேணுமோ? என்கிறாளென்றுமாம்.

குழையும்வாண்முகத்தேழையைத் தொலைவில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு *
இழைகொள்சோதிச்செந்தாமரைக்கண்பிரான் இருந்தமைகாட்டினீர் *
மழைபெய்தாலொக்கும்கண்ணநீரினொடு அன்றுதொட்டும்மையாந்து * இவள்
நுழையும்சிந்தையள் அன்னைமீர்! தொழுமத்திசையுற்றுநோக்கியே. (5)

[குழையுமித்யாதி] - ஒரு ஸம்ஶ்லேஷம் வேண்டாதே ஸ்வபாவஸித்தமான மார்த்தவத்தாலே நையும் ஸ்வபாவையாய், "உகந்துகந்து உள்மகிழ்ந்து குழையும்" என்கிற பகவதநுபவத்தாலே ஒளியையுடைத்தான முகத்தை யுடையவளாய், "கிடையாது" என்றாலும் மீளமாட்டாத சாபலத்தை யுடையவளை. [தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்கு] - பகவத் பரிக்ரஹமான தேசத்திலே கொடுபுகத் தவிராதபின்பு, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே மேன்மையைக் காட்டவன்றே அடுப்பது! நீர்மைக்கெல்லைநிலமானவிடத்தே கொடுபுகுவாருண்டோ? வாள் - ஒளி. [இழைகொள்சோதி] - ஆபரணங்களினுடைய ஒளியை யுடைத்தா யிருக்குமென்னுதல், வேறொராபரணம் வேண்டாதே தானே யாபரணமான தேஜஸ்ஸு என்னுதல்; ஆபரணவொளி தன்னுள்ளேயடங்கும்படியான ஸ்வாபாவிகமான புகரென்னுதல். [செந்தாமரைக்கண்பிரான்]- விகாஸாதிகளுக்குத் தாமரையை ஒப்பாகச் சொல்லலாயிருக்கிற திருக்கண்கள். அகவாயில் தண்ணளிக்கு ப்ரகாசகமான திருக்கண்கள். [பிரான்] - [* பக்தாநாம் *] என்கிற வடிவு. [இருந்தமைகாட்டினீர்] - நீங்கள் கெடுத்திகோள். இவளறியாத விஷயங்களும் நீங்களே காட்டிக்கொடுத்துக் கெடுத்திகோள். [இருந்தமை] - இருப்பில் வீறு அங்கே பர்யவஸிதம் போலே. நின்றானாகில், "நிலையாரநின்றான்" என்பர்கள்; இருந்தானாகில் "இருந்தமைகாட்டினீர்" என்பர்கள்; கிடந்தானாகில் "கிடந்ததோர்கிடக்கை" என்பர்கள்; அவன்ஸ்வபாவத்தைக் காட்டினிகோள் என்றுமாம். [காட்டினீர்] - நோக்கிருந்தபடி கண்டாயே, முறுவலிருந்தபடி கண்டாயேயென்று. இப்போது அதுக்கு வந்ததென்? என்னில்: [மழைபெய்தாலொக்கும் கண்ணநீரினொடு] - கண்டவனந்தரம் வர்ஷதாரைபோலே கண்ணநீர் வெள்ளமிடுகிறபடி பாரீகோள்! ஆளவந்தார் மணக்கால்நம்பி பக்கலிலே எம்பெருமானைக் கேட்டவனந்தரம், "உபாயம் இதுக்குமேலில்லை: இவ்விஷயத்தை இப்போதே ஸாக்ஷாத்கரிக்க விரகில்லையோ?" என்றாராம். அப்படி கண்டவனந்தரம் கண்ணநீர் வெள்ளமிடப்புக்கதத்தனை. "ஏழை" என்ற இடத்தை முதலிக்கிறாள்:— [அன்றுதொட்டும்] - நீங்கள் காட்டின அன்று தொடங்கி. [மையாந்து]- மயங்கி. "குழையும்" என்கிறவிடத்தை முதலிக்கிறாள்:—[இவள் நுழையும் சிந்தையள்] - அவன் குணங்களிலே உட்புகாநின்ற நெஞ்சையுடையவள். ஸ்வருபத்தையும் ஆத்மகுணத்தையும் ஒழிய வடிவழகிலே இடங்கொள்ளா நின்றாள். அங்கே சுழித்து நின்று, "இதொரு வடிவழகே! இதோரொப்பனையே! இதொரு கண்ணழகே!" என்று இடங்கொள்ளா நின்றாள். [அன்னைமீர்] - இவளை மீட்கப் பார்க்கிறவளவிறே யுங்களது. [தொழும்] - [* ஏகஸ்த்த ஹ்ருதயா நூநம் ராமமேவாநுபஶ்யதி *] என்கிறபடியே, அத்திக்கை மறுபாடுருவப்பார்த்துத் தொழாநிற்கும். இவள்தொழிலும் ஒரு திக்குப் பட்டல்லதிராது காணும். (5)

ஆறாம்பாட்டு. தௌர்ப்பல்யத்தாலே முதலிலே பார்க்கமாட்டாள், பார்த்தாளாகில் மற்றோரிடமும் பாரா ளென்கிறாள்.

நோக்கும்பக்கமெல்லாம் கரும்பொடுசெந்நெலோங்குசெந்தாமரை *
வாய்க்கும்தண்பொருநல் வடகரைவண்தொலைவில்லிமங்கலம் *
நோக்குமேலத்திசையல்லால் மறுநோக்கிலள்வைகல்நாடோறும் *
வாய்க்கொள்வாசகமும் மணிவண்ணன்நாமமேயிவளன்னைமீர். (6)

[நோக்கும் பக்கமெல்லாம்] - பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம். "திருப்பொருநல் நோக்கும்பக்கமெல்லாம்" என்று பாடுவாருமுண்டு. [கரும்பு இத்யாதி] - கரும்பும், அத்தோடேகூட இசலிவளருகிற செந்நெலும், இரண்டுக்கும் நிழல்செய்கிற செந்தாமரையும். [வாய்க்கும்] - ஸம்ருத்தமாமென்னுதல், இட்டதெல்லாம் சததசாகமாகப்பணைக்குமென்னுதல். (அதாவது-பஹுவாகவுண்டென்னுதல், ஒன்று நூறுமென்னுதல்.) [தண்பொருநல்இத்யாதி] - ப்ரமஹரமான திருப்பொருநல் வடகரையிலேயான ஐஶ்வர்யத்தையுடைய தொலைவில்லிமங்கலம். [நோக்குமேல்] - முதலிலேநோக்க சக்தையல்லள்; வருந்திப் பார்த்தாளாகில் அத்திக்கையொழிய முகமெடுத்துப் பார்க்கிறிலள். [வைகல்நாடொறும்] - கழிகிறநாள்தோறும். [வாய்கொள்வாசகமும்] - வாயாலே சொல்லுகிற சொலவும். [மணிவண்ணன்நாமமே] - வடிவழகுக்கு வாசகமானவற்றையே சொல்லாநின்றாள். குணவிஷயமாதல் விபூதிவிஷயமாதலன்றிக்கே, வடிவழகுக்குத் தோற்றமை தோற்றச் சொல்லாநின்றாள். இவள்நிலையெது? நம் நிலையெது? உங்களது ஸ்வரூபஜ்ஞாநம், இவளது ரூபஜ்ஞாநம். (6)

ஏழாம்பாட்டு. அவன் சின்னமும் திருநாமமும் இவள்சொல்லப்புக்கவாறே நிறம்பெற்றன என்கிறாள்.

அன்னைமீர்! அணிமாமயில் சிறுமானிவள்நம்மைக்கைவலிந்து *
என்னவார்த்தையும்கேட்குறாள் தொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால் *
முன்னம்நோற்றவிதிகொலோ முகில்வண்ணன்மாயங்கொலோ? அவன் *
சின்னமும்திருநாமமும் இவள்வாயனகள்திருந்தவே. (7)

[அன்னைமீர்] - இவள் பருவம் இது; நமக்கவ்வருகேபோன ஆஶ்சர்யத்தைப் பாரீர்கோள். [*மைத்ரேய*] என்னுமாபோலே. (அன்னைமீரென்கிறாள், ஸந்தோஷத்தாலே.) [அணிமாமயில்சிறுமான்] - அழகிய நிறத்தையுடைய பெண்பிள்ளை. அழகியதாய் ஶ்லாக்யமான மயில்போலே யிருக்கிறபெண்பிள்ளை என்னுதல். [சிறுமானிவள் நம்மைக்கைவலிந்து] - நாம்கற்பித்த திருநாமங்களையும் சொப்பனச்சொல்லமாட்டாதவள் நமக்குளட்டாதபடியானாள். [கைவலிந்து] - கைகடந்து. [என்னவார்த்தையும் கேட்குறாள்] - தன் நினைவை நான் சொல்லிலும் மீட்கநினைத்துச் சொல்லுகிறேனென்று. என்வார்த்தையும் கேட்கத்தவிர்ந்தாள்; திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்னில் நான்சொன்ன வார்த்தையுங்கேட்கும். என்வார்த்தை - என்னுடைய வார்த்தை. [முன்னம்நோற்ற விதிகொலோ] - ஒக்கப் பிறந்து வளர்ந்தோம், பின்பு இது ஸாதிக்கக்கண்டிலோம். முன்பே பண்ணிவைத்த ஸுக்ருதபலமோ இது! [*விதிர் விதாநம்*] என்னக்கடவதிறே. இவளாலே யநுஷ்டிதமான தர்மத்துக்கு இத்தனைபலம் கனக்க வுண்டாகமாட்டாது; இது ஸித்த தர்மபல மாகவேணும்; ஆகையால், [முகில்வண்ணன் மாயங்கொலோ] - பிடாத்தை விழவிட்டு வடிவைக் காட்டினானோ அதில் ஸம்ஶயம் - இத்தலையாலே ஸாதித்ததோர் அசோதநக்ரியைக்கு இத்தனை கனத்த பலமுண்டாகமாட்டாதென்று. இதில் ஸம்ஶயம் - இப்படி இதுக்குமுன்பு ஒருவ்யக்தியில் பலிக்கக் காணாமையாலே. [அவன் சின்னமித்யாதி] - "தவளவொண்சங்குசக்கரம்" என்பதான சிஹ்நங்களும், "அரவிந்தலோசநன்" "தேவபிரான்" என்பதான திருநாமங்களும். [இவள்வாயனகள்திருந்தவே] -பண்டே திருந்தியிருக்கிறவை இவள் சொல்லப்புக்கவாறே உயிர்பெற்றிராநின்றன, ('திருந்தவே - இவள் வாயனகள்' - நிறம்பெறும்படி இவள்வாயனவாயின.) பட்டர் "அழகியமணவாளப்பெருமாள்" என்றால் திருநாமம் நிறம்பெறுமாபோலேயும், சோமாசியாண்டான் "எம்பெருமானார்" என்றால்

திருநாமம் நிறம்பெறுமாபோலேயும், அநந்தாழ்வான் "திருவேங்கடமுடையான்" என்றால் திருநாமம் நிறம்பெறுமாபோலேயும்: [* யே த்வயா கீர்த்திதா குணா: *] என்னுமாபோலே. (7)

எட்டாம்பாட்டு. அவ்வூரைத் தொழுத அன்றுதொடங்கி இன்றளவும் உண்டான இவளுடைய சைதில்யத்தைச் சொல்லுகிறாள்.

திருந்துவேதமும்வேள்வியும் திருமாமகளிருந்தாம் * மலிந்
திருந்துவாழ்பொருநல் வடகரைவண்தொலைவில்லிமங்கலம் *
கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுத அந்நாள்தொடங்கியிந்நாள்தொறும் *
இருந்திருந்தரவிந்தலோசன! என்றென்றேநைந்திரங்குமே. (8)

[திருந்துவேதமும்] - வேதம் கட்டளைப்பட்டது அவ்வூரிலுள்ளார் பரிக்ரஹித்தபின்பாயிற்று. ஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநமாத்ரமென்கிற ஶ்ருதிகள், ஜ்ஞாத்ருத்வஶ்ருதிகள், பேதாபேத ஶ்ருதிகள், ஸகுணஶ்ருதிகள், நிர்க்குணஶ்ருதிகள் இவையடங்க விஷய விபாகத்தாலே ஒருங்கவிட்டிருக்குமவர்கள். [வேள்வியும்] - வைதிக ஸமாராதநமும். கற்றகல்வி அநுஷ்டாந சேஷமாயிருக்கிறபடி. [திருமாமகளிருந்தாம்] - ஆராதகருடைய பௌஷ்கல்யம் இருக்கிறபடி. [திருமாமகளிரும்] - ஸம்பத்தும். ('தாம்' - வேதமும், வைதிகக்ரியையும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பதபிவர்த்தகையான லக்ஷ்மியுமாகிற தாங்கள் பகவத்ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே அபிவ்ருத்தியுடையராய் ப்ரதிஷ்டிதராயிருந்து வாழுகிற.) அன்றிக்கே, ஆராத்யரான பிராட்டியும் அவனுமாகவுமாம். தாம் - தான். ப்ரமாண ப்ரமேய ப்ரமாதாக்கள் குறைவற்றுவர்த்திக்கிற தேசம். (ப்ரமாதாக்கள் - அர்த்தாத் ஸித்தம்.) [மலிந்திருந்து]-பரமபதத்தில் உள்வெதுப் போடேபோலேயாகாதே இருப்பது. [பொருநல்வடகரை] - விரஜைக்குஅக்கரை என்னுமாபோலே. [கருந்தடங்கண்ணி] - கண்ணழகுக்கு அஸிதேக்ஷணேயோடொக்கும். [தடங்கண்ணி] - அவளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி. அவனையநுபவிக்கையால் வந்ததிறே யவளுக்கு; அவளிற்காட்டில் ஏற்றமுண்டிறே, அம்மிதுநத்தை யநுபவிக்கையாலே இவள் கண்ணுக்கு; தொழும்போதும் வடிவழகியாயிருப்பார் தொழவேணுமாகாதே. [கைதொழுத அந்நாள் தொடங்கி] - திருவடிதொழுத அன்றுதொடங்கி இன்றளவும்வர என்னுதல்: தன் ஸத்தையுண்டான அன்று தொடங்கி இன்றளவும்வர என்னுதல். [அஸந்நேவ], "அன்றுநான்பிறந்திலேன்," இதிறே முன்புத்தை நிலை. அவன்கையிலு மன்றிக்கே, பிறர்கையிலு மன்றிக்கே தன் கையதாயிருந்தபடி என் தான் தன்ஸத்தை! தொழுதெழுவிறே. [இருந்திருந்து அரவிந்தலோசந என்றென்றே] - ஒருகால் "அரவிந்தலோசந" என்னும்போது, நடுவே பதின்கால் பட்டைப்பொதிசோறு அவிழ்க்கவேணும். [என்றென்றே] - "தௌர்ப்பல்யத்தாலே சொல்ல மாட்டாளோ?" என்றிருக்கச் செய்தே, சொல்லித் தலைக்கட்டாநின்றாள். அவன் அரவிந்தலோசநன்: இவள் கருந்தடங்கண்ணி. இருவரும் ஒருமுகத்திலே காணும் அகப்பட்டது. [நைந்திரங்குமே] - ஶிதிலையாய் அழியாநின்றாள். சரீரத்தளவுமன்றிக்கே, நெஞ்சும் ஶிதிலமாகாநின்றது. இரக்கம்-ஈடுபாடு. (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. இவள் மநோவாக்காயங்கள் முதலிலே தொடங்கி அவன் பக்கலிலே ப்ரவணமாயிற்றின என்கிறாள்.

இரங்கிநரடோறும்வாய்வேரீஇ இவள்கண்ணநீர்களலமர *
மரங்களுமிரங்கும்வகை மணிவண்ணவோவென்றுகூவுமால் *
துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை தொலைவில்லிமங்கலமென்று * தன்
கரங்கள்கூப்பித்தொழும் அவ்வூர்திருநாமம்கற்றதற்பின்னையே. (9)

[இரங்கி] - நெஞ்சழிந்து. [வாய்வெரீஇ] - அடியற்ற பேச்சாயிரா நின்றது - [*விசிந்த்யவாசா ப்ருவதீதமேவ*] என்னுமாபோலே மநஸ்ஸஹகாரமின்றிக்கேயிருக்கை. [நாள் தொறும்] - மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவன்றே அறிவுகேடும் குடிபுகுந்ததுகாணும். பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநமிறேபெற்றது. [இவள் கண்ணநீர்களலமர] - கண்கள் வாய்வெருவுகிறபடி. நாடொறும் வாய்வெரீஇ யென்றது, *பொய்ந்நின்ற ஞானந்தொடங்கி இவ்வளவும்வரக் கூப்பிட்ட கூப்பீட்டையிறே. [மரங்களுமிரங்கும்வகை] - சேதநாசேதநவிபாகமற அழியும்படி காணும், இவள் வாய்விட்டுக் கூப்பிடும்படி. எம்பாரை "மரங்களுமிரங்கக் கூடுமோ?" என்று கேட்க, "இதுஅருளிச்செய்த அன்று தொடங்கி எத்தனை பாவஶுத்தி யில்லாதார் வாயிலே புக்கதென்று தெரியாது; இங்ஙனே யிருக்கச் செய்தே, யமநியமாதி க்ரமத்தாலே பதஞ்செய்யப் பார்த்தாலும் சுக்கான் பருக்கைபோலே நெகிழாதேயிருக்கிற நெஞ்சுகளும் இன்றுஅழிகிறபடிகண்டால் ஸமகாலத்தில் மரங்கள் இரங்கச்சொல்லவேணுமோ?" என்றருளிச்செய்தார். "மரங்களின்று மதுதாரைகள் பாயும் மலர்கள் வீழும் வளர்கொம்புகள் தாழும்" என்று அவதாரத்தில் திருக்குழலோசையிற்பட்டதெல்லாம் இவ்வார்த்தநாதத்திலே படுமாயிற்று; [* அபிவ்ருக்ஷா:பரிம்லாநா: *] என்று, ராமவிஶ்லேஷத்தில் பட்டதெல்லாம் இவள் பேச்சில் படாநின்றன. பகவத்குணங்களிலும் குணநிஷ்டர்பாசுர மழிக்கும்போலே. [மணிவண்ணவோவென்று கூவுமால்] - இவளையோதான் நீங்கள் மீட்கப்பார்க்கிறது! வடிவழகைச் சொல்லியன்றோ கூப்பிடுகிறது. [துரங்கமித்யாதி] - பண்டு உபகரித்தவன் இப்போது உபகரிக்கைக்கு வந்திருக்கிற தேசம். கேசிவாயை அநாயாஸேந கிழித்தவன் வர்த்திக்கிறஇடம். [தொலைவில்லிமங்கலமென்று தன்கரங்கள் கூப்பித்தொழும்] - (அத்தலையித்தலையாவதே! என்கிறாள்.) தன்னூரின்பேரைச்சொல்ல எல்லாரும் கையெடுக்கும்படி பிறந்தவள் கிடீர் தான்அவனூரைச்சொல்லித் தொழுகிறாள்: இக்கைகண்டார் தொழுமத்தனையென்றுபோலே காணும் இவளிருப்பது. தான் தொழுவது ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போராதிறே. இதுதான் என்று தொடங்கி? என்னில், [அவ்வூர்த் திருநாமம் கற்றதற்பின்னையே] - இவள் சொற்கற்றபின்பு திருநகரியிலுள்ளார் சொற்கற்பது "திருத்தொலைவில்லிமங்கலம்" என்றுபோலே காணும். இவள் பேச்சுக்கற்கையென்றும், திருநாமஞ் சொல்லுகையென்றும் இரண்டில்லை. கோயிலிலுள்ளார் "கோயில்" என்றும், "பெருமாள்" என்றும் கற்குமாபோலே. தோழி, தன் வாயாலே "திருத்தொலைவில்லிமங்கலம்" என்றால் இவள் சொன்ன இனிமை பிறவாமையாலே, அவ்வூரென்கிறாள் காணும். என்தான்! முன்பு சொன்னாளேயென்னில்; அது அப்படியிராமலிறே அவ்வூரென்கிறது. (9)

பத்தாம்பாட்டு. அவனல்லது செல்லாத இவளுடைய ப்ராவண்யாதிஶயத்தைக் கண்டு, பிராட்டிமாரிலே யொருத்தியோ? என்று சங்கிக்கிறாள்.

பின்னைகொல்நிலமாமகள்கொல் திருமகள்கொல்பிறந்திட்டாள் *
என்னமாயங்கொலோ இவள்நெடுமாலென்றேநின்றுகூவுமால் *
முன்னிவந்தவன்நின்றிருந்துறையும் தொலைவில்லிமங்கலம்
சென்னியால்வணங்கும் * அவ்வூர்த்திருநாமம் கேட்பதுசிந்தையே. (10)

[பின்னைகொல்] - பின்னை பிறந்திட்டாளோ? அங்ஙனன்றியே, ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி பிறந்திட்டாளோ? அன்றிக்கே, எல்லார்க்கும் இவ்வேற்றங்களைக் கொடுக்கும் பிராட்டி தானே பிறந்திட்டாளோ? ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸம்பத்தாயிருக்குமவள் பிறந்திட்டாளோ

அஸம்பத்துவிளையும் பூமியாயிருக்குமவள் பிறந்தாளோ? அவ்விளைபூமியினுடைய பலரூபமாயிருக்குமவள் பிறந்தாளோ? அங்ஙனன்றிக்கே, [பிறந்திட்டாளோ] - அவர்களுக்கு இவள்படியில்லாமையாலே அவர்களொப்பன்று; லோகமெல்லாம் வாழுகைக்கு இவளொருத்தி பிறந்தாளோ! என்றுமாம். [*விஷ்ணுநாஸத்ருசோ வீர்யே*] என்றாற்போலே, நாய்ச்சிமார் பக்கலிலேயும் ஒரோவகைக்கு ஒப்புச் சொல்லலாயிருக்கையாலே கதிர்பொறுக்குகிறாள். [*உபமாநமசேஷாணாம்ஸாதூநாம்யஸ்ஸதாபவத்*] என்கிறபடியே இவரை எல்லார்க்கும் ஒப்பாகச்சொல்லலாய் இவர்க்கு ஒப்பாவார் ஒருவருமில்லைகாணும். [என்னமாயங்கொலோ] - பகவத்விபூதியில் கூடாததில்லையாகாதே! இதென்ன ஆச்சர்யந்தான்! [இவள்நெடுமாலென்றேநின்றுகூவும்] - தன்பிச்சைக் காற்கடைக்கொண்டு, அவன்பிச்சைச்சொல்லிக் கூப்பிடாநின்றாள். [ஆல்] - ஆச்சர்யத்திலே, அசை. [முன்னி இத்யாதி] - தன்னுடைய வ்யாமோஹத்துக்கு அவன் க்ருஷிபண்ணினபடி. முற்பாடனாய்வந்து அவன் நிற்பதிருப்பதாய்க்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவூர். பசியன், சோறுதாழ்த்தால் படுமாபோலே. [சென்னியால்வணங்கும்] - தன் கரங்கள் கூப்பித்தொழுகையும் ப்ரார்த்யமானபடி. இருந்தவிடத்தேயிருந்து தலைசாய்க்கும்படியானாள். [அவ்வூர் இத்யாதி] - அவ்வூர்த் திருநாமங்கேட்கச் செவிதாழ்க்கையிலே இவளுக்கு மநோரதம். இவள், அவ்வூரென்கிறது - பெண்பிள்ளை சொன்னாற்போலே யிராமை. ஆனால் ஒருகால் சொன்னாளோ? என்னில், "அது வறைமுறுகலாகையிறே பின்பு தவிர்ந்தது" என்றருளிச்செய்வர். (10)

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியிற்கருத்தை வ்யக்தமாக்காநின்றுகொண்டு, இத்தைக் கற்றவர்கள் இதுக்குஅநுரூபமான கைங்கர்யத்தைப்பண்ணப்பெறுவர் என்கிறார்.

சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலும்தேவபிரானையே*
தந்தைதாயென்றடைந்த வண்குருகூரவர்சடகோபன்*
முந்தையாயிரத்துள்ளிவை தொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன*
செந்தமிழ்பத்தும்வல்லார் அடிமைசெய்வார்திருமாலுக்கே. (11)

[சிந்தையாலும் இத்யாதி] - மநோவாக்காயங்கள் மூன்றும் ஒருபடிப்பட்டு அவன் பக்கலிலே ப்ரவணமாயிருக்கிறபடி. "இரங்கி" என்றும், "மணிவண்ணவோ" என்றும், "தன்கரங்கள் கூப்பித்தொழும்" என்றும் மூன்றாலும் - இவர்க்கு உண்டான ப்ராவண்யாதிசயமிறே இத்திருவாய்மொழியிற் சொல்லிற்று. [தேவபிரானித்யாதி] - அயர்வறுமமரர்களுக்கு அதிபதியாயிருந்துவைத்துத் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே ஸுலபனாயிருந்தவனே ஸர்வவிதபந்துவுமென்று அறிதியிட்டபடியே பற்றுவதும் செய்தவர். [வண்குருகூரவர் சடகோபன்] - அவனே யிவர்க்கு ஸர்வவிதபந்துவுமானாற்போலே, அவ்வூரிலுள்ளார் ஆழ்வாரையே எல்லாவுறவுமுறையாகப் பற்றியாயிற்றிருப்பது. "அன்னையாயத்தனாயென்னையாண்டிடும் தன்மையான்" என்றும், [*மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்ஸர்வம்*] என்றும் சொல்லுகிறபடியே இருப்பர்கள். [முந்தையாயிரம்] - பழையதான வேதார்த்தத்தை யருளிச்செய்கையாலே. ஸர்வேச்வரன் இதர ஸஜாதீயனாய் அவதரித்தாற்போலே வேதமும் தமிழாய்

வந்து இவர்பக்கலிலே அவதரித்தபடி. [செந்தமிழ்] - செவ்விய தமிழ், பசுந்தமிழ். அர்த்தத்தை விசதமாகக்காட்டுவது. இத்தை அப்யஸிக்கவல்லார் ஸ்ரிய:பதிக்கு அடிமை செய்யப் பெறுவர். பெருமாளும் பிராட்டியும் சேரவிருக்க இளையபெருமாள் அடிமைசெய்தாற்போலே, விஸிஷ்டவேஷத்திலே அடிமைசெய்யப்பெறுவர். (11)

நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

துவளறுசீர் மால்திறத்துத் தொன்னலத்தால்* நாளும்
துவளறுதன் சீலமெல்லாம் சொன்னான்*—துவளறவே
முன்னமனுபவத்தில் மூழ்கினின்ற மாறன், அதில்
மன்னுமுவப்பால் வந்தமால்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்து ஐந்தாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி—மாலுக்கு: ப்ரவேசங்கள்.

கீழ் இவளுக்குப்பிறந்த தசைமுற்றி வ்யஸநம் அதிஸயிக்கையாலே மோஹங்கதையாய்க்கிடக்க, அதுகண்டு ஆற்றாளாய் இவளுடைய தோழியும் மோஹிக்க, இத்தசையிலும் இவளை ஜீவிப்பிக்க விரகுகளை மநோரதிக்கையாலே தரித்திருக்கிற திருத்தாயார் இவளுடைய வலயாதிகள் காணக்காண சிதிலமாகிறபடியைக்கண்டு, அவற்றைத் தனித்தனியே சொல்லிக் கூப்பிடுகிறாள். ஓரோ நகர பத்தநாதிகள் வேவப்புக்கால், "ஒருமாடம் முறிந்தது, மாளிகை முறிந்தது" என்பாரைப்போலே (விரஹாக்நியாலே தன் மகள் இழந்தவற்றைச் சொல்லுகிறாள்). கீழிற்றிருவாய்மொழியில் அலாபதசையாய், "கிடையாது" என்றாலும் விடமாட்டாதபடி தம்முடைய மநோவாக்காயங்கள் அவ்விஷயத்திலே அதிப்ராவணமானபடி சொல்லிற்று; இதில், அந்த அலாபத்தால் வந்த பாரவஸ்யத்தைச் சொல்லுகிறது. "நெடுமாலென்றே நின்று கூவுமால்" என்று தன் வ்யாமோஹத்தைக் காட்டியாயிற்று இவளையிப்படி விளைத்தது; பெரியவன் தாழநின்றால் பொறுக்கலாயிராதிறே. [*ராகவேணுபயே தத்தே ஸங்கத:*]என்று இவன் தறைப்படும்படியிறே அவன் வ்யாமோஹம் இருப்பது.

(த்வராநுகுணமான அநுபவஅலாபத்தாலே ஆற்றாமைமுறுகி, கீழ்ச்சொன்ன தசை கலங்கி, ஸம்பந்தஜ்ஞாநமும் தரிப்புக்கு உறுப்பாகையன்றிக்கே, தளர்த்திக்கு உறுப்பாய்விட, உபாயாத்யவஸாய மித்தனையும் கலங்காமலிருந்து, ப்ராப்யஅலாபநிபந்தநமான பாரவஸ்யத்தாலே, ஏறாளுமிறையோனில் - தாம் "வேண்டா" என்று உபேக்ஷித்த ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம், தன்னடையே அழிந்து செல்லுகிறபடியை அநுஸந்திக்கிறார்.)

முதற்பாட்டு. இவள் ஸ்ரீவாமநப்ராதுர்பாவத்தில் குணசேஷ்டிதங்களிலே அகப்பட்டு வளையிழந்தாளென்கிறாள்.

மாலுக்கு வையமளந்தமணாளற்கு * நீலக்கருநிற மேகநியாயற்கு *
கோலச்சேந்தாமரைக் கண்ணற்கு * என்கோங்கல ரேலக்குழலி இழந்ததுசங்கே. (1)

[மாலுக்கு]- மின்னிடைமடவாரிலே, நீ எனக்கு வேண்டாவென்ன, நீ எனக்கு வேணுமென்று தடுமாறி நின்றநிலையைக் காட்டியாயிற்று இவளை இப்பாடு படுத்திற்று-

ஸர்வேச்வரனை உத்கர்ஷந்தோற்ற நின்றானாகில் இப்பாடுபடாள்கிடீர்! (வ்யாமோஹத்தை யுடையவனுக்கு). [வையமளந்தமணாளற்கு] - உதவாதாரையுங்கூட விடமாட்டாத வ்யாமோஹம். "அழித்தாயுன் திருவடியால்" என்று இவளையும் தன்காற்கீழேயிட்டுக்கொண்டானிறே. அச்செயலுக்கு எழுதிக்கொடுத்தாள். இவளொருத்தியுமேயிறே; "மூவடி மண் கொண்டளந்த மன்னன்சரிதைக்கே மாலாகிப் பொன்பயந்தேன்" என்கிறாள்: அவனிரந்து மண்பெற்றான், இவளுகந்து பொன்பெற்றாள். உகப்பாலே பெறுமது உரைபெற்றிருக்குமே. [மணாளன்] - போக்தா. [நீலக்கருநிறமேகநியாயற்கு] - செய்த்துக்கறுத்தநிறத்தை யுடைய மேகஸ்வபாவற்கு. நியாயம் - ஸமம், ஒப்பு. ப்ரயோஜந நிரபேக்ஷமாகக் கொடுக்கையும், கொடுக்கப்பெறாதபோது உடம்பு வெளுக்கையும். வ்யாமோஹமின்றியே யொழிந்தாலும் விடவொண்ணாத வடிவும் ஔதார்யமுமிருக்கிறபடி. [நீலக்கருநிறமேகநியாயற்கு] - மஹாபலியை வடிவைக்காட்டி அபஹரித்தாற்போலேகாணும் இவளையும் வடிவைக்காட்டி அபஹரித்தபடி. இவள் பிச்சேறுகைக்கிட்ட மையிருக்கிறபடி. மைப்படிமேனியிறே. [கோலச்செந்தாமரைக் கண்ணற்கு] - தர்சநீயமாய், வாத்ஸல்யத்தாலே சிவந்து, விகாஸாதிகளையுடைத்தான திருக் கண்களையுடையவனுக்கு. "தாமரைத்தடங்கண்விழிகளின் அகவலைப்படுப்பான்" என்று கண்ணாலேயாயிற்று அகப்படுத்திக்கொண்டது. விசேஷணந்தோறும் அவனுக்கு என்று தனித் தனியே யகப்பட்ட துறைகளைச் சொல்லுகிறாள். [மால்இத்யாதி] - தன்மகள்மேல்பட்ட அம்புகளையெண்ணுகிறாள்; இதொரு குத்து, இதொரு வெட்டு, இதோரம்பு என்று. [என்கொங்கலரேலக் குழலி] - மதுஸ்யந்தியாநின்றுள்ள பூவையுடைத்தாய், நறுநாற்றத்தையுடைத்தான குழலையுடைய என் பெண்பிள்ளை. கொங்கென்பது - தேன். அலரென்பது - பூ. ஏலம் - நறுநாற்றம். இவள் மயிர்முடியொன்றுக்குந் தோற்றுக் குமிழிநீருண்ணுமவன்கிடீர் இவளையழித்தான்! பங்களப்படைகொண்டு, தனிவீரம் செய்வாரை யழிக்குமாபோலே. [இழந்ததுசங்கே] - இவள் மயிர்முடிகண்டு அவனிழக்கக்கடவத்தை இவளிழந்தாள். சங்கு - வளை. (1)

இரண்டாம்பாட்டு. திருவுலகளந்தருளினபோதை திவ்யாயுதாதிகளில் அழகிலே யகப்பட்டுத் தன்னுடைய அழகிய நிறத்தை யிழந்தாளென்கிறாள்.

சங்குவில்வாள்தண்டு சக்கரக்கையற்கு * செங்கனிவாய்ச் செய்யதாமரைக்கண்ணற்கு *
கொங்கலர்தண்ணந்துழாய் முடியானுக்கு * என்மங்கையிழந்தது மாமைநிறமே. (2)

[சங்குஇத்யாதி] - ஸ்ரீ பஞ்சாயுதங்களின் சேர்த்தியழகிலேயாயிற்று இவள் ஈடுபட்டது. இவளுடைய ஓராபரணம் வாங்குகைக்கு எத்தனையாபரணம் பூண்டு காட்டினான்? கைக்குமேல் ஐந்துங்காட்டிக்காணும் இவளுடையஆபரணம் வாங்கிற்று. ஆபரணகோடியிலும் ஆயுதகோடியிலும்இருபடைமெய்க்காட்டிறே இவைதாம்! [செங்கனிவாய்ச்செய்யதாமரைக்கண்ணற்கு] - கையிலே யொன்றை தரித்துக்காட்டி ஆகர்ஷிக்கவேண்டியிருந்ததோ? ஸ்மிதமும் நோக்குமமையாதோ நலிகைக்கு? [கொங்கலரித்யாதி] - மதுஸ்யந்தியான திருத்துழாய்மாலையை, ஆதிராஜ்யஸூசகமான திருவபிஷேகத்திலே யுடையவனுக்கு. வைத்த வளையத்தைக் காட்டிக்காணும் இவள்நிறத்தை யபஹரித்தது. ஆபரணசோபை அவயவசோபை ஒப்பனையழகு, எத்தனை செய்யவேணும் இவள்நிறங்கொள்ளுகைக்கு. [என்மங்கை] - தன் பருவத்தாலே இவற்றையடையத் தோற்பிக்குமவள்கிடீர் நிறமிழந்தாள்! மாமைநிறம் - அழகியநிறம். மாமை - அழகு. அழகிய நிறத்தையிழந்தாள். (2)

மூன்றாம்பாட்டு. வடதளசாயிபடிகளிலே அகப்பட்டு இவள் தன்பெருமையை யிழந்தாளென்கிறாள்.

நிறங்கரியானுக்கு நீடுலகுண்ட * திறங்கிளர்வாய்ச் சிறுக்கள்ளனவற்கு *
கறங்கியசக்கரக் கையவனுக்கு * என்பிறங்கிருங்கூந்தல் இழந்ததுபீடே. (3)

[நிறங்கரியானுக்கு] - "இழந்தது மாமைநிறம்" என்றாள்; அந்நிறமும் அவன் பக்கலிலே கிடக்கையாலே இராட்டித்துக் காட்டிற்று வடிவு. தன்னிறத்துக்குமேலே ஒருநிறம் உண்டாயிற்று. "நீலக்கருநிறமேகநியாயற்கு" என்னவேண்டாவாயிற்று; நிறத்துக்கு ஒப்பாக மாட்டாமையாலே. நெய்த்துக்குளிர்ந்து ச்ரமஹரமான வடிவு தன்னையே சொல்லுகிறாள். [நீடுலகுஇத்யாதி] - பரப்பையுடைத்தான பூமியைத் திருவயிற்றிலே வைக்க ப்ரகாரத்தைக் கோட்சொல்லாநின்ற திருவதரத்தையுடைய. கிளருகை - சொல்லுகை: "வையமேழுங்கண்டாள் பிள்ளைவாயுளே" என்னக்கடவதிறே. ரக்ஷகத்வப்ரகாசகமான திருவதரம். [சிறுக்கள்வாவர்க்கு] - சிறுவயிற்றிலே பெரியலோகங்களை வைத்து, பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத சேஷ்டிதத்தையுடையவனுக்கு. [நீடுலகுண்டதிறங்கிளர்வாய்] - வேறிருவர்வாயால் கேட்கவேண்டாதே, இவன் வாயாலே சொல்லக் கேட்கலானபடி. [சிறுக்கள்வரவர்க்கு] - வடிவில் சிறுமையும், ரக்ஷகத்வத்தில் பாரிப்புமிருக்கிறபடி. தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தையும் அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தையுங் காட்டியாயிற்று, இவளையகப்படுத்திற்று. [கறங்கியசக்கரக்கையவனுக்கு] - கறங்குகை - சுழலுகை: விரோதிநிரஸநத்வரையாலே எப்போதும் சுழலாநின்றுள்ள திருவாழியைத் திருக்கையிலேயுடையவனுக்கு: தான் ரக்ஷகனானவளவன்றியே, பரிகரமும் ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தமாயிருக்கிறபடி. அவன் கைப்பிடித்தார் எல்லாரும் ரக்ஷணத்வரையுடையாரயிறே யிருப்பது. ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யாழ்வானும், "ஒருவினையுண்டாகவற்றே, நாம் வாய்க்கரையிலேயிருந்து ஓசையைவிளைத்துவினைதீர்க்க!" என்று ப்ரார்த்தியாநிற்கும். [என்பிறங்கிருங்கூந்தல்] - சுற்றுடைத்தாய்ஒழுகுநீண்ட மயிர்முடியையுடையவள். மிகவும் பெரிய குழலையுடையவளென்றுமாம். இருமை - பெருமை. இங்குப் பெருமையாவது - நீட்சி. பிறங்குதல் - மிகுதி. கூந்தலென்கிறது - மயிர். "ஐம்பால் கூந்தல் குழல்" என்றிவை பர்யாயம். எதிர்த்தலையைத் தோற்பிக்கும் குழலையுடையவளிவள் தன்பெருமையிழந்தாள். பீடு - பெருமை [* யஸ்யஸா ஜநகாத்மஜா - அப்ரமேயம்ஹி தத்தேஜ: *] என்று அவனுக்கும் பெருமையைக் கொடுக்கும் பெருமையைக்கிவள் இழந்தது. (3)

நாலாம்பாட்டு. சதுர்முக ஸ்ரஷ்டாவான மேன்மையைப் பாராதே ஆஸ்ரிதார்த்தமான மஹாகுணத்தையுடையவனுக்கு இவள் நீர்மையை யிழந்தாளென்கிறாள்.

பீடுடைநான்முகனைப் படைத்தானுக்கு * மாடுடைவையம் அளந்தமணாளற்கு *
நாடுடைமன்னர்க்குத் தூதுசெல்நம்பிக்கு * என்பாடுடையல்குல் இழந்ததுபண்பே. (4)

[பீடுடையித்யாதி] - சதுர்த்தச புவநத்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கவல்ல பெருமையையுடைய சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்தவனுக்கு. பீடு - பெருமை [மாடுஇத்யாதி] - மாடு - தநம். வஸுமதியான பூமியென்னுதல்; மாடென்று - இடமுடைமையாய், பரப்பையுடைய பூமியென்னுதல். திருவுலகளந்தருளின க்ருத்ரிமசேஷ்டிதத்தாலே தன்னை யநந்யார்ஹமாக்கினவற்கு. [நாடுஇத்யாதி] - நாடுடைய ராஜாக்களான பாண்டவர்களுக்குத் தூதுபோய் அத்தாலே பூர்ணனானவனுக்கு. பகவதபிப்ராயத்தாலே, அவர்களை நாடுடைமன்னரென்கிறார்காணும். "இருக்கைக்கு ஒரு குறிச்சியுங்கொடோம்" என்று ராஜ்யம் பண்ணுகிறார்கள் துர்யோதநாதிகளாயிருக்க [* அபிஷிச்யச லங்காயாம் *] இத்யாதிவத். [நம்பிக்கு]-இன்னார்தூதன் என நின்ற செயலாலே இட்டசட்டை பேறும்படியிருக்கை. அடியிலே ஜகத்தையுண்டாக்கி, அபஹரித்தாருண்டாகில் எல்லைநடந்து மீட்டுக்கொண்டு, அத்தை ஆஸ்ரிதர்க்குஆக்குகைக்கு இழிதொழில்செய்த

இந்நீர்மையையுங்காட்டி இவள் நீர்மையை யபஹரித்தான். [என்பாடுடையல்குல்]-இடமுடைத்தான நிதம்பப்ரதேசத்தையுடையவள். பாடு-இடம். [*பும்பாவம் மநஸா யயு:*]-ஸஜாதீயரை யழிக்கும் வடிவழகு. அவன் பும்ஸாம்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியானாற்போலே. பண்பு-நீர்மை. (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. வேதப்ரதாநம் முதலான உபகாரங்களைப் பண்ணினவனுக்கு என் மகள் கற்பிழந்தாளென்கிறாள்.

பண்புடைவேதம் பயந்தபரனுக்கு * மண்புரைவையம் இடந்தவராகற்கு *
தெண்புனற்பள்ளி எம்தேவபிரானுக்கு * என்கண்புனைகோதை இழந்தது கற்பே. (5)

[பண்புடைவேதம்] - ஈச்வரனை உள்ளபடியே காட்டித்தரும் நீர்மையை யுடைய வேதம். [பயந்த] - ஸுப்தப்ரபுத்தந்யாயத்தாலே ப்ரஹ்மாவை யோதுவிக்கை. [பரனுக்கு]- [* யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோவை வேதாம்ச்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை *] என்கிற படியே - ப்ரஹ்மாவுக்கு வேதசக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுக்கையாலும், வேதைகஸமதிகம்யனாகை யாலும் ஸர்வஸ்மாத்பரனானவனுக்கு. அறிவிழந்தார்க்கு அறிவு கொடுக்குமவன்கிடீர் இவ ளறிவை அழித்தான். [மண்புரைவையம்] - மண்மிக்கபூமி. [இடந்தவராகற்கு]-மண்ணோடு விண்ணோடு வாசியற, தன்முகேந ரக்ஷித்தபடி. பிறருடைய ஸ்வரூபஸித்த்யர்த்தமாகத் தன்னையழிய மாறுமவன். அழிவுகிட்ட வடிவுக்கு ஆலத்திலவழிக்க வேண்டும்படியிறே இருப்பது. "மானமிலாப்பன்றியாந்தேசு" என்னக்கடவதிறே. மண்மிகுதிசொல்லிற்று - எடுக்கையில் அருமை தோற்றுகைக்காக. [வராகற்கு] - அல்லாத ரக்ஷணம்போலன்றியே முக்யமான ரக்ஷணம் இதிறே எல்லார்க்கும் என்று; "எயிற்றிடை மண்கொண்ட எந்தை யிராப் பகலோதுவித்தென்னைப் பயிற்றிப்பணிசெய்யக் கொண்டான்" என்று இவளோட்டையார்க்கு ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணினவன் இவளை அறிவழித்தான். [தெண்புனற்பள்ளி] - தெளிந்தபுனலை யுடைய ஏகார்ணவத்தைப் படுக்கையாக வுடையவன். அழிந்த ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்து, ஸ்ருஷ்டரான சேதநர்க்கு அறிவுகொடுக்கக் கிடக்கிறவனுக்கு. ஸத்தையே பிடித்து உண்டாக்கி அறிவுகொடுக்கக் கடவ அவன்கிடீர் உண்டான அறிவை வாங்கிக்கொள்ளுகிறான்! [எம்தேவ பிரானுக்கு] - ப்ரஹ்மேசாநாதிகளுக்கும் உபகாரகனானவனுக்கு. "ஸர்வரோஹம்" என்றிருக் கானாகில் அறிவிழக்கவேண்டாகிடீர்! [என்கண்புனைகோதை] - கண்டார்கண்கள் பிணிப்புண்கை யாலே, அவற்றை ஆபரணமாகவுடைய மயிர்முடியை யுடையவள். அதாவது - வைத்த கண் வாங்கவொண்ணாதிருக்கை. கண்களுக்கு விஷயம் தலையாய்விட்டது. [இழந்தது கற்பே] - ஸர்வர்க்கும் ஜ்ஞாநப்ரதனான தனக்குங்கூட அறிவுகொடுக்கும் இவள் அறிவைக்கிடீர் இழந்தது, [*அபிஜ்ஞா ராஜதர்மாணாம்*]. கற்பு-கல்வி, அதாவது-ஜ்ஞாநம். (5)

ஆறாம்பாட்டு. ஏகார்ணவசாயியானவனுடைய அவயவஸௌந்தர்யத்திலே அகப் பட்டு இவள் தன்னுடைய மெய் இழந்தாளென்கிறாள்.

கற்பகக்காவன நற்பலதோளற்கு * பொற்சுடர்க்குன்றன்ன பூந்தண்முடியற்கு *
நற்பலதாமரை நாண்மலர்க்கையற்கு * என்விற்புருவக்கொடி தோற்றதுமெய்யே. (6)

[கற்பகக்காவித்யாதி]-தன் அவயவங்களைக் காட்டி இவள் அவயவியைக்கொண்டான். கற்பகச்சோலைபோலேயாய், அவ்வளவன்றியே விலக்ஷணமான பல திருத்தோள்களையுடைய வனுக்கு. [பொற்சுடரித்யாதி] - ஒளியையுடைய பொன்மலைபோலேயாய் தர்சநீயமாய்த் திரு முடிக்கு அநுரூபமான திருவபிஷேகத்தை யுடையவனுக்கு. பூவென்று மாலைகளாலே அலங்க்ருத மென்றுமாம். இது - ஸர்வாபரணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். [நற்பலவித்யாதி] - நன்றாய்ப்

பலவாய்ச் செவ்வித்தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கிற திருக்கைகளையுடையவனுக்கு. [என்விற்புருவக்கொடி] - வில்போலேயிருக்கிற புருவத்தையுடைய என்பெண். (கொடிபோலே யிருக்கிறவள்) ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டு பட்டுக்கிடப்பாரைப்போலே, விஜயஹேதுவான பரிகரத்தைக்கொண்டு கிடீர் தோற்றது! [தோற்றதுமெய்யே]-[*ஊர்த்வம்மாஸாந்நஜீவிஷ்யே*] என்னப்பண்ணும் வடிவைக் காட்டி, [*நஜீவேயம்க்ஷணமபி*] என்னப்பண்ணும் வடிவைக் கிடீர் கொண்டது. அவிதேயபரீரையானுள் என்று கருத்து. (6)

ஏழாம்பாட்டு. க்ஷீரார்ணவஸாயியுடைய ஆபரணசோபாதிகளிலே அகப்பட்டு இவள் லாவண்யத்தை யிழந்தாளென்கிறாள்.

மெய்யமர்பல்கலன நன்கணிந்தானுக்கு * பையரவினணைப் பள்ளியினானுக்கு *
கையோடுகால்செய்ய கண்ணபிரானுக்கு * என்தையலிழந்தது தன்னுடைச்சாயே. (7)

[மெய்யமர்பல்கலன்] - திருமேனியிலே பூத்தாற்போலே பொருந்தியிருந்துள்ள கிரீடாதிநூபுராந்தமான ஆபரணங்கள். [நன்கணிந்தானுக்கு] - பூணவல்லபடியாலே வந்த அழகு. [பையரவித்யாதி] - ஸ்வஸ்பர்ஶத்தாலே விகஸிதமான பணங்களையுடையவனாய், நாற்றம் மென்மை குளிர்த்தி இவற்றை ப்ரக்ருதியாகவுடையவனைப் படுக்கையாக உடையவனாய், அதிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுக்கு: இதுவும்ஓர் ஆபரணவிசேஷம் போலேகாணும்: அநந்தமுகமான ஆபரணமிறே. கீழ்ச்சொன்ன ஒப்பனை நிறம்பெறும் படுக்கையிறே. [கையித்யாதி]- திருமேனிக்குப் பரபாகமான சிவப்பையுடைய திருக்கைகளையும், திருவடிகளையுமுடையவனாய் உபகாரஶீலனான க்ருஷ்ணனுக்கு. திருவநந்தாழ்வானோட்டைச் சேர்த்தியாலேயாயிற்று அவயவங்கள் தொடக்கமானவை பூர்ணமாயிற்று. [என்தையலித்யாதி]-என்பெண்பிள்ளையிழந்தது, மாணிக்கத்தின் ஒளிபோலே தனக்கு நிறங்கொடுக்கும் லாவண்யத்தை; கழற்றிப் பூணும் ஆபரணத்தைக்காட்டி, கழற்றவொண்ணாத ஆபரணத்தைக் கைக்கொண்டான். தையலென்பது-பெண்பேர். சாய்-லாவண்யம். (7)

எட்டாம் பாட்டு. க்ருஷ்ணனுடைய விரோதி நிரஸநத்துக்குத்தோற்று இவள் தன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை இழந்தாள் என்கிறாள்.

சாயக்குருந்தம் ஒசித்ததமியற்கு * மாயச்சகடம் உதைத்தமணாளற்கு *
பேயைப்பிணம்படப் பாலுண்பிரானுக்கு * என் வாசக்குழலி இழந்ததுமாண்பே. (8)

[சாயக்குருந்தமொசித்ததமியற்கு] - அஸுராவேசத்தாலே தழைத்துப்பூத்து நின்ற குருந்தத்தை வேரோடே சாய்ந்துவிழும்படி முறித்த தனியற்கு. நம்பி மூத்தபிரானை ஒழியவே, தனிவீரஞ்செய்தவற்கு. தான் அத்தனிமையிலே சென்று உதவக்காணும் இவளுக்கு நினைவு. [மாயச்சகடமுதைத்தமணாளற்கு] - க்ருத்ரிமசகடமென்னுதல்; "தளர்ந்தும் முறிந்தும் சகடஅஸுரருடல் வேறாப்பிளந்துவீய" என்கிறபடியே சகடம் உருமாயும்படி என்னுதல். [மணாளற்கு] - ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுக்கு தநுர்ப்பங்கம்போலே, இவ்வபதாநத்தைக் காட்டியாயிற்று இவளை அநந்யார்ஹையாக்கிற்று. [பேயைப்பிணம்படப்பாலுண்பிரானுக்கு] - சூர்ப்பணகாவைப்போலே ஓர் அநர்த்தத்தை விளைக்க உயிரோடேவிடாதே, பூதனையைப் பிணமாய் விழும்படி முலையுண்ணவல்ல மஹோபகாரகனுக்கு. [என்வாசக்குழலி] - நைஸர்க்கிக பரிமளமான குழலையுடைய என்பெண்பிள்ளை. அவனை [* ஸர்வகந்தஃ *] என்று சொல்லுகைக்கு அடி இத்தலையிட்டு. வாசஞ்செய்பூங்குழலாளிறே. [இழந்ததுமாண்பே] - தன் பும்ஸ்த்வ

ப்ரயுக்தமான செயல்களையெல்லாங்காட்டி, இவளுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தைக்கொண்டான். மாண்பு-மாட்சிமை. ஸ்த்ரீத்வம், அழகு என்றுஞ் சொல்லும் மாண்மை. (8)

ஒன்பதாம் பாட்டு. ஸ்ரீவாமநாத்யநேக அவதாரங்களிலே யகப்பட்டு இவள் தன் னழகை இழந்தா ளென்கிறாள்.

மாண்பமைகோலத்து எம்மாயக்குறளற்கு * சேண்சுடர்க்குன்றன்ன செஞ்சுடர்மூர்த்திக்கு *
காண்பெருந்தோற்றத்து எம்காகுத்தநம்பிக்கு* என்பூண்புனைமென்முலை தோற்றதுபொற்பே.

[மாண்பு இத்யாதி] - அழகுசமைந்த ஒப்பனையையுடையனாய், ஆஶ்சர்யமான வேஷத்தையுடைய ஸ்ரீவாமநனுக்கு. மாண்பு - அழகு. மாயமென்று-வஞ்சனையாகவுமாம். [சேண் சுடர் இத்யாதி] - அடியிலே நீர்வார்த்துக்கொடுத்தவாறே வளர்ந்தபடி. ஓங்கிப்புகரையுடைய மலைபோலே அழகிய ஒளியையுடைய வடிவையுடையவனுக்கு. [காண்பெருந்தோற்றத்து] - தோற்றம் - அழகு. கண்ணுக்கினியதாய் அபரிச்சேத்யபோக்யமான ஸந்நிவேசத்தையுடையனென்னுதல். [* ஜந்ம ராமஸ்ய ஸுமஹத்] என்கிற அவதாரமஹத்வமாதல். [எம் காகுத்த நம்பிக்கு] - குணபூர்ணனான சக்ரவர்த்தித்திருமகனுக்கு. "தயரதற்கு மகன் தன்னையன்றி மற்றிலேன்" என்னுமவறிறே. [* குணாநாமாகரோ மஹாந் *] - [என்பூண்புனைமென்முலை] - ஆபரணத்தாலே அலங்க்ருதமாய், விரஹஸஹமன்றிக்கேயிருந்துள்ள முலையையுடையவள். [தோற்றதுபொற்பே] - பொற்பென்று அழகு. "பூண்புனைமென்முலை" என்கையாலே, ஒப்பனையால்வந்த அழகையிழந்தாள். "மலராள்தனத்துள்ளான்" என்கிறபடியே அவனைத் தன் முலையழகாலே புறம்பொன்று அறியாதபடிபண்ணி புஜிக்குமவள்கிடீர் தோற்றாளென்கை. (9)

பத்தாம்பாட்டு. பரத்வமென்ன, அவதாரமென்ன ஜகதாகாரதையென்ன!! இவற்றையடங்கக்காட்டி இவளுடையது எல்லாவற்றையும் கொண்டான் என்கிறாள்.

பொற்பமைநீண்முடிப் பூந்தண்டுழாயற்கு * மற்பொருதோளுடை மாயப்பிரானுக்கு *
நிற்பனபல்லுருவாய் நிற்குமாயற்கு * என் கற்புடையாட்டி இழந்ததுகட்டே. (10)

[பொற்பமைஇத்யாதி] - அழகுசமைந்திருப்பதாய் ஆதிராஜ்யப்ரகாஶகமான திருவபிஷேகத்தின்மேலே, ஐஶ்வர்யஸூசகமான திருத்துழாய்மாலையை யுடையவனுக்கு. [பூந்தண்துழாய்] - ஸ்வஸ்பர்ஶத்தாலே பூத்து ஶ்ரமஹரமாயிருக்கை. [மற்பொருஇத்யாதி] - வந்தவதரித்து மற்பொருதோளையுடையனாயிருக்கை. [மாயப்பிரானுக்கு] - சாத்தின சாந்தழியாதபடி மல்பொருத ஆஶ்சர்யம். [பிரானுக்கு]-- ஸ்ரீமதுரையிற்பெண்களுக்கு அழகை உபகரிக்கை. சாவத்தகர்த்த சாந்தணிதோள்சதுரனிறே. மற்றும் ஆஶ்சர்யமான உபகாரங்களைப்பண்ணினவனுக்கு என்றுமாம். [நிற்பனஇத்யாதி] - ஸ்தாவரஜங்கமாத்மகமான ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய் நிற்கச்செய்தே, தத்கத தோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாய் நிற்கிற ஆஶ்சர்யபூதனுக்கு. [என்கற்புடையாட்டி] - துக்கவறிவையுடைய என்மகள் [* தத்தஸ்யஸத்ருஶம் பவேத்] என்றிருக்கும் அறிவிறே. [இழந்ததுகட்டே]-தனக்குள்ளவற்றை நேராகக்காட்டி இவள்பக்கல் உள்ளவற்றை நேராகக்கொண்டான். கட்டு - கட்டடங்க. கட்டென்று மர்யாதையாய்; லோக மர்யாதையை இழந்தாளென்றுமாம். (10)

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிவல்லவர்கள் நித்யஸூரிகள் போகத்தை புஜிக்கப் பெறுவரென்கிறார்.

கட்டெழில்சோலை நல்வேங்கடவாணனை * கட்டெழில்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் *
கட்டெழிலாயிரத்து இப்பத்தும்வல்லவர் * கட்டெழில்வானவர் போகமுண்பாரே. (11)

[கட்டெழில் இத்யாதி] - கடியென்கிறஇத்தை கட்டென்றுவலித்ததாய், பரிமளத்தையுடைத்தான நல்ல சோலை. [நல்வேங்கடம்] - சேஷசேஷிகள் இருவர்க்கும் உத்தேஸ்யமான திருமலை. [வாணனை] - நிர்வாஹகனை. திருவேங்கடமுடையானையாயிற்றுக் கவிபாடிற்று. "திருவேங்கடத்தென்னானை என்னப்பனெம்பெருமானுளனாக-என்னாவிலின் கவியானொருவர்க்கும் கொடுக்கிலேன்" என்றிருக்கும் அவரிறே. [கட்டெழில்தென்குருகூர்] - கட்டென்று அரண்; அரணையுடைய திருநகரி. [கட்டெழிலாயிரம்] - கட்டென்று தொடை; அழகியதொடையையுடைத்தாகை. [கட்டெழில்வான்வர்] - (பெரியராய்) கட்டடங்க நல்லரான நித்யஸூரிகள். போகவிஸேஷணமாகவுமாம். ஸம்ஸாரத்தில் போகங்கள் கர்மநிப்நதனமாகையாலே அல்பமாய் அஸ்த்திரமாயிருக்குமிறே, ஸ்வரூபாநுரூபமாகையாலே ஸம்ருத்தமாய் நித்யமாயிருக்கை. நாலடியிலும், கட்டென்கிற ஶப்தம் ஸாகல்யபரமாகவுமாம். நீர்மைக்கு எல்லையான திருமலை ஆஶ்ரயணீயஸ்த்தலம்; மேன்மைக்கெல்லையான பரமபதம் அநுபவஸ்த்தாநம்; ஒன்றியாக்கைபுகாமையுய்யக்கொள்வான் நின்றவேங்கடம் இறே. (11)

நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	மாலுடனே தான்கலந்து வாழப்பெறாமையால் சாலநைந்து தன்னுடைமை தானடையக்—கோலியே * தானிகழ வேண்டாமல் தன்னைவிடல் சொல்மாறன் ஊனமறுசீர் நெஞ்சே யுண்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து ஆறுந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஏழாந் திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு: ப்ரவேசங்கள்.

கீழில் திருவாய்மொழியிலே, "மோஹித்துக் கிடக்கிற தன் மகளுடைய அவஸாதத்தைக்கண்ட திருத்தாயாரானவள், அதுபோயிற்றது, இதுபோயிற்றது," என்று அவன் திருநாமத்தைச் சொல்லிக்கூப்பிட்டு இவள் தானும் மோஹித்தாள்; திருநாம ப்ரஸங்கத்தாலே பெண்பிள்ளை உணர்ந்தெழுந்திருந்து புறப்பட்டுத் திருக்கோளூரேறப் போனாள்; திருத்தாயாரும் வாசனையாலேயுணர்ந்து படுக்கையைப்பார்த்தாள்; வெறும்படுக்கையாய்க் கிடந்தது; இனி, இவள் என் வயிற்றிற்பிறப்பாலும், தன் ப்ரக்ருதியாலும், இங்கிருந்த நாள் தேஹயாத்ரை யிருந்தபடியாலும் இவள் திருக்கோளூரேறப் புறப்பட்டுப்போனாள் என்று அறுதியிடுகிறாள். வலயாதிகளெல்லாம் இழந்தாளாகில் இவள் தன்னை நமக்கிழக்கவேண்டாவிறே என்றிருந்தாள், கீழிற்றிருவாய்மொழியில். இத் திருவாய்மொழியில் இவள் தன்னையும் இழந்தோமென்று கூப்பிடுகிறாள். ஆளவந்தார்கோஷ்டியிலே "உண்ணுஞ்சோற்றிற் பிராட்டிக்கோ கள்வன் கொல்லிற் பிராட்டிக்கோ அஞ்சவேண்டுவது?" என்றுகேட்க, "இருவராய்ப் போனவர்களுக்கு வயிறெறியவேணுமோ? தனிவழியே போனவளுக்கன்றோ வயிறெறியவேண்டுவது!" என்றிருந்த முதலிகள் சொல்ல, "அங்ஙனன்று காணுங்கோள்! இருவராய்ப் போனவர்களாகையாலே, இருவர்க்கும் அஞ்சவேணும்; தனியே போனவளுக்கொரு பயமுண்டோ? என்றருளிச்செய்தார். அதுக்கடி - இருவரும் இருவர்க்கும் ஊமத்தங்காயாய், குடித்ததும் ஊர்ந்ததும் அறியார்கள்:

இவள் அங்கே புக்கல்லது தரியாள் என்று கருத்து. "அள்ளலம்பூங்கழனி யணியாலி புகுவர் கொலோ! அன்றியே, லங்காத்வாரத்திலே புகுவர்கொலோ!" என்றிறே அங்கு வயிறுபிடி. ஆனாலும், எங்கேனும்போகிலும் இருவராயல்லது இராது அங்கு; "தனியேபோன இவளென் படுகிறாளோ?" என்று மிகவும் நொந்து கூப்பிடுகிறாள் இவளுடைய திருத்தாயார்.

"அற்பசாரங்களவை சுவைத்தகன்றொழிந்தேன்" என்கிறபடியே "பகவத்கோஷ்டிக்கு இனி ஆளாகமாட்டாராகாதே!" என்னும்படி ஸப்தாதிகளிலே கைகழிந்த இவர் "ஸம்ஸாரிகளுக்கு இனி ஆளாகமாட்டார்" என்னும்படி நாட்டாரோடு இயல் வொழிந்து கொள்ள மாளாவின்ப வெள்ளத்தைப் புஜிக்க கைகழிந்தபடி சொல்லுகிறது. நரகாவஹமான விஷயத்தைப்பற்றிப் பிறர் அறியாமே போகக்கடவ இவர், ஸ்வரூபாநுரூபமான விஷயத்தைப்பற்றிப் பிறர் அறியாமே போம்படியாய் விழுந்தது. க்ஷுத்ரவிஷயத்தைப்பற்றிப் பழிக்கஞ்சாதே போர்கக் கடவவிவர், குணாதிக விஷயத்தைப்பற்றிப் பழிக்கஞ்சாதபடியானார். "என்னுடைமை புக்க விடத்திலே நானும்போய்ப் புக்கல்லது நில்லேன்" என்கிறாள்; [*லக்ஷ்மணோ கதாம்கதிம்*] என்கிறபடியே. [*ஸர்வாந் போகாந் பரித்யஜ்ய*]-தான் பண்டு விரும்பியிருக்குமவற்றோடு பெற்றவர்களோடு வாசியறப் பொகட்டுப்போனாள். [* பரித்யஜ்ய*] - "மீண்டும் இவற்றிலே நசைபண்ணும்" என்று தோற்றாதபடிவிட்டாள். [* பர்த்ருஸ்நேஹபலாத்க்ருதா *] - ஒரு விஷயத்தில் ஸ்நேஹமானது எல்லாவற்றையும் விடப்பண்ணுமாகாதே; ஸ்வவசத்தாலே போனாளன்றுகிடீர். [*அசிந்தயித்வா து:காநி*]-விட்டவற்றை நினையாவிட்டால், போய்ப்புகுகிறவிடத்தில் மிறுக்கைத்தான் நினையாநின்றாளோ? இவள் பெருமாளையொழியத் தன்னைக்காணிலிறே துகாநுஸந்தானம் பண்ணவல்லளாவது. [* ப்ரவிஷ்டா நிர்ஜநம் வநம் *] - "போகத்துக்கு ஏகாந்த ஸ்தலம்" என்னுமதுவேகிடீர் இவள் நெஞ்சிற்பட்டது. [* புத்ரத்வயவிஹீநம் தத் *]- சக்ரவர்த்தி, பிள்ளைகளிருவரையும் தேடிப் போர நொந்தான். [*ஸ்நுஷயாச விவர்ஜிதம் *]- "மீண்டும் இவ்விடத்தை விரும்புவர்கள்" என்று நினையாதபடி குழை சரக்கறுத்துக்கொண்டு போனபடி. [* அபஸ்யத் பவநம்ராஜா நஷ்டசந்த்ரமிவாம்பரம் *]-நிலவோடும் நக்ஷத்திர தாரா கணங்களோடுங்கூட சந்த்ரன் குடிவாங்கின ஆகாசம்போலே கிடந்தது. அப்படியேயாயிற்று இத்திருமாளிகை கிடக்கிறது. "நல்லதோர் தாமரைப்பொய்கை" இத்யாதிப்படியேயாயிற்று இவள் திருமாளிகை கிடக்கிறது. திருத்தாயாரும் இம்மாளிகையைக்கண்டு வெறுத்து, 'போகக்கடவதாகத் துணிந்தால் என்னையுங்கூட்டிக்கொண்டு போனாலாகாதோ? தனிவழியே போவதே! நான் கூடப்போகாவிட்டா லவனுடனே கூடப்போகவும் பெறுதொழிவதே! இவள் தான் எங்ஙனே போகிறாளோ! நாடடங்க வாழ்வித்துக்கொண்டு போகிறாளோ! அங்கே புக்காலென்படுகிறாளோ! வழியிலுள்ளார் என் சொல்லுகிறார்களோ! அங்கே புக்கால் அவ்வூரிற் சோலைகளையும் அங்குள்ள நீர்நிலைகளையும் அவன்குணங்களையுங் கண்டு உகக்கிறாளோ! கண்டு சிதிலையாகிறாளோ! இதெல்லாம் தான் அங்கே சென்று புக்காலிறே! என்றாற்போலே மநோரதித்துக் கொண்டு, தன்னைப் பார்த்தல் எங்களைப்பார்த்தல் செய்யாதே, இத்தையெல்லாம் கடலிலே கவிழ்த்துப்போவதே!' என்று திருத்தாயார் இன்னாதாகிறாள்.

முதற்பாட்டு. தன்வயிற்றிற்பிறப்பாலும், இவள் தன் ஸ்வபாவத்தாலும் இவள் இங்குநின்றும் போய்ப்புகும் ஊர் திருக்கோளூர் என்று அத்யவஸிக்கிறாள்.

உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம்
கண்ணன் * எம்பெருமானென்றென்றே கண்கள்நீர்கள்மல்கி *

மண்ணினுளவன்சீர் வளம்மிக்கவனூர்வினவி *
திண்ணமென்னிளமான்புகுமூர் திருக்கோளூரே. (1)

[உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையு மெல்லாங்கண்ணன்] - இவள் அவ்வருகே ஒருவாய்ப்புகுநீர் தேடிப்போனளோ. இங்கிருந்த நாள் அந்நபாநாதிகளாலே தரித்து, அங்கேபுக்கு அவனாலே தரிக்கப்போனளோ. [* அஹமந்நம்-அஹமந்நாத: *] என்றிருப்பார்க்கும் அவ்வருகு போகவேணுமோ? "சோறு, தண்ணீர், வெற்றிலை" என்னவமையாதோ? "உண்ணுஞ்சோறு" என்றாப்போலேயிருக்கிற விசேஷணங்களுக்குக் கருத்தென்? என்னில்;— "வேட்டப்பொழுதிலவையவைபோலுமே - தோட்டார்கதுப்பினாடோள்" என்று அவனும் சொன்னனிறே; (அதாவது-அபேக்ஷயுடையபோதில் அந்தவந்த சோறு தண்ணீர் வெற்றிலை போலாகுமிறே தோடுபொருந்தின கதுப்பையுடையவள் தோளின் ஸம்ஶ்லேஷம்;) அப்படியே, இவைதானே அநபிமதமுமாயிருக்கும் ஓரோஅவஸ்த்தைகளிலே. அதுக்காக அபிமதஸமயத்தில் இவைதான் யாதொரு படியிருக்கும் அப்படியேயாயிற்று இவர்க்குளப்போதும் பகவத்விஷயமென்கைக்காக, தாரகபோஷக போக்யங்களெல்லாம். [எல்லாம்கண்ணன்.] - [* வாஸுதேவஸ்ஸர்வம் *] என்றுகொண்டு எல்லாம் க்ருஷ்ணன் என்றிருக்குமத்தனை. உண்ணுஞ்சோறென்கையாலே - அல்லாதது உண்டுசமைபும் சோறென்கையும், இதுமாறாதே புஜிக்கும் சோறென்னுமதுவும் தோற்றுகிறது. "கணைநாணிலோவாத் தொழில்சார்ங்கன் தொல்சீரை நன்னெஞ்சே, யோவாதவுணுகவுண்" என்னக்கடவதிறே. மாறாதேபுஜிக்கலாவதும், மாளாதும் இதிறே; "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்றும், "கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளம்" என்றுமிறேயிருப்பது. [எம்பெருமான்]-இவற்றிலாகாததொன்றில்லைகிடீர், இவையெல்லாம் வகுத்த அவனேயாயிருக்கை. இவள்ஸந்நிதியே யமையுங்கிடீர் எங்களுக்கு. [என்றென்றே] - இதொழிய வேறொன்றை "தாரகம்" என்றிருக்கிலிறே மற்றொன்றைச்சொல்லுவது. இதுதன்னையே மாறாதே சொல்லி, ஒருகால் இத்தைச்சொல்லிப் பின்பு ஊணுறக்கத்தாலே போதுபோக்கலாம் விஷயமன்றே. [கண்கள்நீர்கள்மல்கி] - இவர்களுடைய உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையும் எல்லாமிருக்கிறபடி. இவள்முகத்தாலேகாணும் இவர்களுக்கு ஜீவநம். தன்ஜீவநத்துக்குப் போகிறவள் எங்கள்ஜீவநத்தைக்கொண்டு போகவேணுமோ? ஒருவன் பகவத்குணவித்தனய்க் கண்ணுங் கண்ணநீருமாயிருக்க, அவனைக் கண்டுகொண்டிருக்கவாகாதேயடுப்பது. "அழுநீர்துளும்ப வலமருகின்றன வாழியரோ" என்று சேதநராகில் மங்களாஶாஸநம்பண்ணக்கடவது. நஞ்சீயர், "பிள்ளை திருநறையூரரையரோடே மூன்று திருவாய்மொழிகேட்டேன், அதில் எனக்கொரு வார்த்தைகளும் போகாது; ஒரு திருவாய்மொழியை ப்ரஸ்தாவியா அவர்ஶிதிலராய்க் கண்ணுங்கண்ணநீருமாய் இருக்குமிருப்பை நினைத்திருப்பன்" என்று அருளிச்செய்வர். [* ஆஹ்லாதஶீதநேத்ராம்பு: *] - விரஹத்தாலே கொதித்துப்புறப்படும் ஶோகாஶ்ருபோலன்றிக்கே, பகவதநுபவஜநிதமான ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே குளிர்ந்த கண்ணீரை யுடையனாவது. [*புலகீக்ருதகாத்ரவாந்*] உடம்படைய மயிரெறிந்திருப்பது. [* பரகுணாவிஷ்ட: *] - பகவத்குணாவிஷ்டனாவது, தைவாவிஷ்டரைப்போலே. அவன், [* ஸர்வதேஹிபி: - த்ரஷ்டவ்ய: *] - அவன் தேஹபரிக்ரஹம் பண்ணினார் எல்லார்க்கும் த்ரஷ்டவ்யன். தேஹபரிக்ரஹம் பண்ணினதுக்கு ப்ரயோஜநம் இவனைக்காண்கையாயிற்று. [* ஸதா - த்ரஷ்டவ்ய: *] ஸதா தர்ஶநம் பண்ணுகைக்கு ஒரு தேசவிசேஷம் தேடிப்போகவேணுமோ? அநந்தாழ்வான் சோழகுலாந்தகனிலே க்ருஷிபண்ணியிருக்கிறதொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவனைக்கண்டு, "உம்முடைய ஊர் எது?" என்று கேட்க, "என்னூர் திருக்கோளூர்" என்ன,

"அங்குநின்றும் போந்ததென்?" என்ன, "தேஹயாத்ரை நடவாமேபோந்தேன்" என்ன, "அவ்வூரில் கழுதையை மேய்த்து ஜீவிக்கமாட்டிற்றிலையோ? நிலைநின்ற ஜீவனத்தைவிட்டுப் போந்தாயாகாதே!" என்றானும். [கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றே கண்கள் நீர்கள்மல்கி] - இந்த பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே பெற்றாற்போலேயிருந்து ஆநந்தாஶ்ரு புறப்படுகிறபடியாகவுமாம்; இவ்வநுஸந்தாநத்தாலே கண்ணீர்மல்கி என்னவுமாம். [மண்ணினுள் இத்யாதி]-மண்ணினுள் புகுமூர் திருக்கோளூரே. விண்ணில் ஓரூர் விசேஷிக்கவேண்டும்படியாயிராதிறே. [அவன் சீர்வளம் மிக்கவனூர்] - அவனுடைய கல்யாணகுணங்களையும் நிரவதிகஸம்பத்தையுடையவனுடைய வூரையும். [* ஸோஶ்நுதேஸர்வாங்காமாங்ஸஹப்ரஹ்மணா *] என்று அவனோடு அவன் குணங்களோடு வாசியற ப்ராப்யமாகிறவோபாதி அவன் விரும்பினதேசமும் ப்ராப்யாந்தர்க்கதமாகக் கடவதிறே. [அவன் சீர்] - அவன் கல்யாணகுணங்கள். அவையாகிறன, அவன் தன்திறத்தில் தாழநிற்கும் நிலைகள். [வளம்மிக்கவனூர்] - பரமபதம் கலவிருக்கையோபாதி உகந்த விஷயத்தைப் பெறும்இடமிறே ஊராகிறது! * கிம்கார்யம் ஸீதயாமமவிறே*. பரமபதத்திற்காட்டிலும் ஆஶ்ரிதர் இருந்தஇடமிறே ஊராகிறதும், அவன் திருவுள்ளத்துக்குப் பொருந்தியிருப்பதும். [வளம்மிக்கவன்] - ப்ரணயதாரையில் விதக்தன் என்றுமாம். இப்போது வைதக்த்யமாவது தானிருந்தவிடத்தே இவள் வரும்படி இத்தலையை யழித்தபடி. [வினவி] - "திருக்கோளூரெத்தனை யிடம்போரும்" என்று எதிரே வந்தாரைக்கேட்டு, அவர்கள் "இன்னதனை யிடம்போரும்" என்ன அதுதானே வழிக்கு பாதேயமாகப் போகை. [*பாதேயம்புண்டரீகாக்ஷ *] இத்யாதி. பூவலரும்போதைச் செவ்விபோலே "திருக்கோளூரெத்தனையிடம்போரும்" என்றுகேட்கும்போதைத் திருப்பவளத்தில் செவ்வி காணப்பெற்றிலேன் என்று காணும் திருத்தாயார் தான்நோவுபடுகிறது. [என் இளமான் புகுமூர் திருக்கோளூரே] - என் வயிற்றிற் பிறப்பாலும், இவள் ப்ரக்ருதியாலும் அவ்வூரிலல்லது புகாள் என்கிறாளாயிற்று. தாய் வழிகொண்டே ஸ்வபாவங்கள் அறியிடலாமாகாதே. பெருமாளைக்கண்டல்லது தரிக்கமாட்டாதானாய் வருகிற ஸ்ரீபரதாழ்வானைக் கண்டுவைத்தேயும், த்ரிகாலஜ்ஞனான ருஷியுங்கூட [* கச்சிந்நதுஷ்டோவ்ரஜஸி *] என்று தாயாரையிட்டு வழக்குப்பேசுவித்துக் கொண்டு அவரைக் காடேறப் போகவிட்டாயாகில், இன்னம் "பெருமாள் இருக்கில் கீழ்வயிற்றில் கழலையாகிறது" என்று அங்குப்போய்நலியத் தேடுகிறாயல்லையிறே என்றானிறே; அவன்படிகள் காணநிற்கச்செய்தேயும் மாத்ருஸம்பந்தங்கொண்டு சங்கித்தானிறே; பதார்த்த ஸ்வபாவங்களைக் கொண்டு பத்தும்பத்தாக நிமித்தங்களை யறியக்கடவாயிருப்பர்களாயிற்று வேடர்; இங்ஙனே யிருக்கச்செய்தேயும், தம் எல்லையிலே இவன்வந்து புகுந்ததுக்கு ஹ்ருஷ்டராய் "அடிச்சேரியிலே வந்துபுகுவதே!" என்பது; "ஆனாலும், ராஜாக்களாயிருப்பார் வன்னியர்பற்றிலே புகுரும்போது கேள்விகொண்டன்றோ புகுருவது" என்றாற்போலே யிருக்க வெளிறும்காழ்ப்புமாகச் சொல்லி, தாய்வழியை நினைத்து அசிர்த்தாறிறே ஸ்ரீகுகப்பெருமாளும். அப்படியே இவளும் தன்வயிற்றிற்பிறந்த சுத்தியே ஹேதுவாக "திருக்கோளூரிலேபுகும்" என்றறுதியிடுகிறாள். இராமாஸ்த்ரம் இலக்குத்தப்புமோ! என்மகள் புகுமூர் அதுவேயென்கிறாள். [இளமான்] - இப்பருவத்தில்இவளைத் தலக்கறுக்கும்போது அவ்வூரில் அவனேயாகவேண்டாவோ? [என்னிளமான்] - க்ரமப்ராப்தி பற்றாதவள். தன் மார்த்தவம் பாராதே பதறிக்கொண்டு போனாள். [புகுமூர்] - காட்டுத்தீயிலே யகப்பட்டவன் பொய்கையும் பொழிலுந் தேடிப் புகுமாபோலே, ஸம்ஸாரமாகிற பாலைநிலத்தில் காட்டுத்தீயிலே யகப்பட்டவனுக்கு உகந்தருளின நிலங்களானவை பொய்கையும் பொழிலும்போலேயிறே. புகுமூரென்கையாலே புக்கார்போகும் ஊர் அன்றென்கை.

எம்பெருமானார் தெற்கேயெழுந்தருளாநிற்க, எதிரே வருகிறாள் ஒருபெண்பிள்ளையைக் கண்டு “எங்குநின்றும்?” என்ன, “திருக்கோளூரில்நின்றும்” என்ன, “அவ்வூரில்புக்கபெண்களும் போகக்கடவாராயிருப்பர்களோ!” என்றருளிச்செய்தார். ‘என்னிளமான் - மண்ணினுள் - புகுமூர் திருக்கோளூரே - இது திண்ணம்’ இவள் போய்ப்புகுமூர் திருக்கோளூரே, இது நிஸ்சயம். இவ்வூரில் பிள்ளைகளைக் காணவிட்டால், கோயிலுச்குள்ளே தேடும் அத்தனையிறே. (1)

இரண்டாம்பாட்டு. திருக்கோளூர்க்கே போய்ப்புக்க என் பெண்பிள்ளை மீளவருமோ? சொல்லிகோள்! என்று பூவைகளைத் திருத்தாயார் கேட்கிறாள்.

ஊரும்நாடுமுலகமும் தன்னைப்போல் * அவனுடைய
பேரும்தார்களுமேபிதற்றக் கற்புவானிடறி *
சேரும்நல்வளஞ்சேர் பழனத்திருக்கோளூர்க்கே *
போருங்கோலுரையீர் கோடியேன்கோடி பூவைகளே. * (2)

[ஊரும்நாடும் இத்யாதி] - இவ்விருப்பில் என்னகுறையுண்டு? இங்கே ஒரு குறையுண்டாய், அங்கே அதுதீரப்போனாளோ? இங்கே, போதயந்தஃபரஸ்பரம்பண்ணுகைக்கு ஆளில்லாமை [* யத்ரபூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவாஃ *] என்னொரு தேச விசேஷந்தேடிப்போனாளோ? [* நிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி *] என்று அவன் அங்குள்ளாரைத் தன்னோடு ஸாம்யாபந்நராம்படி பண்ணிருற்போலேயாகாதே, இங்குள்ளாரை இவள் தன்னோடொக்கப் பண்ணினபடி. [ஊரும்நாடும் உலகமுந்தன்னைப்போல்] - தானிருந்தவூரும், அத்தோடு தோள்தீண்டியான நாடும், அத்தோடுசேர்ந்த லோகமும். ராமாவதாரத்திலும் ஒரூரேயிறே திருந்திற்று; இங்கு ஸம்ஸாரமாகத் திருந்திற்றுக்கிடீர்! என்கை. இன்று நம்மளவும் வரவேறிப்பாயும்படியிறே இவள் ஸம்பந்தம் வெள்ளமிட்டபடி. [* லோகேவதீர்ணபரமார்த்தஸமக்ரபக்தியோகாய *] என்னும்படியே எல்லாமேடுகளிலும் எறிற்றென்கை. [ஊரும்நாடுமித்யாதி] - ‘காலை யெழுந்திருந்து கரிய குருவிக்கணங்கள் மாலின்வரவுசொல்லி’ ப்ராஹ்ம முஹூர்த்தத்திலே திர்யக்குக்களுங்கூட எழுந்திருந்து, அவன் இவள்பக்கல் பிச்சேறிவரும்படியைச் சொல்லாநின்றன. தானிருந்தவிடத்தேசெல்ல வேண்டுமவன் இவளிருந்த இடத்தேற வரும்படியைச் சொல்லி. [தன்னைப்போல் அவனுடைய பேருந்தார்களுமேபிதற்ற] - அவன் மயர்வற மதிநலமருளவந்த பிதற்றிறேயிவளது! இவள்தான் அடியாகவந்த பிதற்றிறே யிவர்களது! [பிதற்ற] - நினைத்துச் சொல்லுகையன்றியே, பகவத்குணங்களிலே யவகாஹித்து உணர்த்தியற்றுச் சொல்லும்படியாகப்பண்ணி. [அவனுடைய பேருந்தார்களும்] - “சங்கென்னும் சக்கரமென்னும் துழாயென்னும்” என்பது, “தேவதேவபிரான்” என்பது, “விரைமட்டலர் தண்டுழாய்” என்பதாகை. [பிதற்ற] - [* ப்ருதோயமர்த்தோ ராமஸ்ய:ஜாமதக்ந்யஸ்ய ஜல்பதஃ *] என்கிறபடியே. [கற்புவானிடறி] - வானன கற்பைஇடறி. ஒருவரால் கடக்கவொண்ணாத மர்யாதையைக்கடந்து மலைபோலேயிருக்கிற மர்யாதையை, காற்கீழே அகப்பட்டதொரு க்ஷுத்ர பாஷாணத்தை இடறுமாபோலே இடறி. பெரு வெள்ளமானது சிறுக்கரைகளோடு பெரிய கரைகளோடு வாசியற ஏறுமாபோலே, நாண், மடம், அச்சம் தொடக்கமானவற்றை மதியாதே போகை. [கற்புவானிடறி] - “வலிய அறிவை யென்னுதல்; பெரிய ஜ்ஞானத்தை யென்னுதல்” என்றும் சொல்லுவர்கள். அப்போது, கற்பென்று - கல்வியாய், அத்தாலே அறிவைச்சொல்லி, வானென்று - வலியைச்சொல்லிற்றாகிறது. அன்றிக்கே, கற்பென்று - கல்வியாய், அத்தாலே ஜ்ஞாநமாய், வானென்று - பெருமையாய், பெரிய ஜ்ஞாநத்தை யென்றுமாம். அபிநிவேசத்

துக்கு ஓரளவு உண்டாகிலிறே ஓரளவிலே தகை நிற்பது. "காவலுங்கடந்து" என்னக்கடவதிறே. [* யயௌச கர்சித்ப்ரேமாந்தா *] ஒருத்தி புறப்பட்டுப்போனாள். இவளைக் கொண்டுபோனார் ஆர்? என்னில்:ப்ரேமத்தாலே வந்த இருட்சி வழிகாட்டப் போனாள். [* தூரவஃகீங்கரிஷ்யந்திதக்தாநாம்விரஹாக்நிநா *] - "குருக்கள் கிடாய்" என்ன, வெந்துவிழுகிறதுக்கொரு குடநீர் சொரியவல்லர்களோ? [சேருமித்யாதி] - இங்கே அசல்காக்க இருக்கிறவள் அங்கே தன் வயிறுவளர்க்கப் போவதே! இங்கே பிறர் திருந்தும்படியிருக்கிற இவள் அங்கே திருந்தினவிடந் தேடிப் போவதே! தன்னைக்கண்டு பிறர் வாழவிருக்கிற இவள், தான் அவனைக்கண்டு வாழப்போவதே! [சேருநல்வளமித்யாதி] - ஸத்ருஶமான நல்ல ஸம்பத்துச் சேர்ந்திருப்பதாய், நீர்நிலங்களையு முடைத்தாயிருக்கிற திருக்கோளூர்க்கே. [திருக்கோளூர்க்கே போருங்கொல்] - போருங்கொல்என்றது புகுங்கொல் என்றபடி. அன்றியே, இவளுக்கு முன்னே தன் நெஞ்சு முற்பட்டபடியாய், அங்கேயிருந்து அவள் வழியில் ஒருகுறைகளின்றியிலே வருமோ? என்கிறுளாகவுமாம். அன்றியே, 'நல்வளஞ்சேர் பழனத்திருக்கோளூர்க்கே - சேரும் - கொடி, பூவைகாள்!-போருங்கொல்உரையீர்!' என்னுதல். அதாவது மீண்டு புறப்பட்டு வரவல்லளோ? சொல்லிகோள்! [கொடியேன்] - இவளைப் பெறுகைக்கு பாக்யம் பண்ணிவைத்து, இவளளவு உங்களைக்கேட்கவேண்டும்படியான பாபத்தைப்பண்ணினேன். [கொடி] - உபக்நத்தையொழியில் தறைப்படும். கோல்தேடியோடுங் கொழுந்ததே போன்றதே மால்தேடியோடும் மனமிறே. [கொடியேன்கொடி] - பெற்ற என்னையும்விட்டு வேறேயுமோர் அபாஶ்ரயமுண்டாம்படியான பாபத்தைப்பண்ணினேன். பெற்ற தாயாரை விட்டகலுகை குடிஸ்வபாவம்போலே காணும். கள்வன்கொல்லிலும், நல்லதோர்தாமரைப் பொய்கையிலுமுண்டிறே. [பூவைகாள் - போருங்கொல்-உரையீர்] - பெற்றதாயாரைவிடலாம்; அத்தனையல்லது, பிறந்தாரைக் கைவிடப் போகாதென்றிருக்கிறுள்காணும் தன்னையிட்டு. போக்குவரத்து எனக்கன்றோ சொல்லலாகாது, உங்களுக்கு ஒதுக்காதே சொல்லுமே. வயிற்றிற் பிறந்தாரை ஒளிப்பாரில்லையே: [உரையீர்] - அவள் சொல்லிப்போகச்செய்தே இவை சொல்லாதிருக்கிறன என்றிருக்கிறுள். [போருங்கொல்] - என்கிற ஸம்ஶயத்துக்கடி, பாவியான நான் இருக்கையாலே மீளாதொழியவுங்கூடுமே, நீங்களிருக்கையாலே மீளவுங்கூடுமிறே; என் பாபமே ப்ரபலமாய் வாராதொழியுமோ? உங்களைப்பார்த்து வருமோ? சொல்லிகோள்! அறிவித்துப் போனாளாகில் ராமாவதாரத்திற்போலே லோகமாகப் பின் தொடருமிறே; சுற்றமெல்லாம் பின்றொடர இறே போயிற்று! (2)

மூன்றும்பாட்டு. திருக்கோளூர் ப்ரத்யாஸந்நமானால் எங்ஙனே உடை குலைப்படக்கடவள் என்கிறுள்.

பூவைபைங்கிளிகள் பந்துதூதைபூம்புட்டில்கள் *
யாவையும்திருமால் திருநாமங்கயளேகூவியேழும் * என்
பாவைபோயினித் தண்பழனத்திருக்கோளூர்க்கே *
கோவைவாய்துடிப்ப மழைக்கண்ணொடென்செய்யுங்கோலோ. (3)

[பூவையித்யாதி] - வேறொன்றைக்கொண்டு போதுபோக்கவேண்டும் பருவத்திலும் திருநாமத்தையே கொண்டு ஜீவித்திருக்குமவள்கிடீர் போனாள்! இங்கிருந்த நாள் மற்றொன்று தாரகமாய், அங்கேபோய் அவனாலே தரிக்கப்போனாளோ. பூவைதொடக்கமான லீலோபகரணங்களால் பிறக்கும் ஹர்ஷமெல்லாம் த்வயத்திற்படியே ஶ்ரியஃபதியென்கிற திருநாமத்தைச் சொல்லி அத்தாலேயுண்டாகாநின்றது. " 'ஊரும்நாடு முலகமுந்தன்னைப்போல்' என்கிற

படியே, இவைதாம் திருநாமத்தைச் சொல்லிற்றனாலாகாதோ" என்று பெற்றி நம்பிள்ளையைக் கேட்க, " அதுக்கு வ்யபிசாரமுண்டு, 'பந்துதுதை' என்கிறவிடத்தே தட்டுப்பிறக்கும்" என்ன, "அங்ஙனேயிறே" என்று இசைந்துபோனார். அவன் திருநாமங்களை இவற்றுக்கிட்டு அழைத் தத்தானாலோ? என்னில்; "(உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையும்) எல்லாங்கண்ணன்" என்றிருக்கிற அதிமாத்ர ப்ராவண்யத்துக்கு இதுசேராது. [பூவையித்யாதி] - திருநாமச்சுவடறிந்தபின்பு லீலோபகரண தர்ஶநம் இவளுக்கு அஸஹ்யமாயிருக்கும்: ஸ்ரீ பரதாழ்வானுடைய ராஜ்யதர்ஶநம் அவனுக்கு அஸஹ்யமானாப்போலே. சக்ரவர்த்திக்கு ஶாஸ்த்ரார்த்தங்கள் பண்ணின அன்று நாயிறுபாடு, "கைகேயிபண்ணின கஶ்மலத்துக்கு நாமும் கிழோலையிட்டோமென்று நாட்டார் நினைத்திருப்பதொன்றுண்டு; அத்தோஷம் நமக்கில்லை என்றறிவிக்க வேணும்" என்றுபுக்கான். ராஜலோகமடங்கலுந்திரண்டு "கர்த்தாவானவனை இழந்தோம்; அநந்தரம் ப்ராப்தரானவர் காடேறப்போய்க்கொடுநின்றார், இனி ராஜபுத்ரர்களில் நின்றானைக் கொண்டு நிர்வஹிக்குமத்தனையிறே" என்றுபார்த்து. மங்களாவஹமான தூர்யகோஷங்களையும் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். இத்த்வநி செவிப்பட்டபோது கருமாணிக்கமலையில் பிராட்டி ஸ்வயம்வரத்துக்கு மணமுரசு அறைந்தபோது தோழி பட்டதெல்லாம் பட்டான். [* விலலாப ஸபாமத்யே *] தனியிடத்திலன்றே பறிகொடுப்பது. தனக்கு சேஷத்வமிறே ஸ்வரூபம், ஸ்வரூபத்தையிறே அபஹரிக்கநினைக்கிறது! [* ஜகர்ஹேச *] ஸந்த்யாவந்தநத்துக்குப் பிற்பட்டாரை சிஷ்டகர்ஹை பண்ணுமாபோலே. [* புரோஹிதம் *] இக்குடிக்கு நாங்கள் கைவாங்கியிருக்க, நீ முன்னோடிக் காரியங்கள் நடத்தக் கடவதாகச் சமைந்தபடி சாலவழகிதாயிருந்தது. [* ஸபாமத்யேஜகர்ஹே *] [* நியமாதிக்ரமம்ரஹஸிபோதயேத் *] என்கிற நிலையைக்குலைத்தான்; (புரோஹிதத்வமாகிற) ஹேது கழிகையினாலே. [* ராஜ்யஞ்சாஹஞ்ச ராமஸ்ய *] சேஷவஸ்துக்களிலே ஒன்றையொன்று ஆளுமோ? அங்ஙனேயாமன்று; ராஜ்யந்தானெனக்கக் கடவதானாலோ? [* தர்மம்வக்துமிஹார்ஹஸி *] - லோகத்திலே தமப்பன்மாரையும் தமையன்மாரையும் அழியச்செய்து தாந்தாம் ராஜ்யத்தைக் கைக்கொண்டு போருவதொன்றுண்டு; "அதுஇந்த வ்யக்தியிலுஞ்செய்யும்" என்றிராதேகொள்ளாய்; என் ப்ரக்ருதியறிந்து அதுக்கீடாக வார்த்தை சொல்லப்பாராய். [* கதம்தஶரதாஜ்ஜாதோ பவேத்ராஜ்யாபஹாரக: *] - அவர் பிரிந்த அநந்தரம் முடிபவல்லவன்வயிற்றிலே பிறந்தேனும்படி எங்ஙனே? அவர்போகட்டுப்போன ராஜ்யத்தை நான் அபஹரித்தால். [*நமஸ்யாமி க்ருதாஞ்ஜலி: *] - அப்ராப்தம் அவன்சொல்லச்செவி தாழ்த்ததுக்கு அபவாதப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணுகிறான். [என்பாவைபோயினி] - என் புத்த்யதீநமான வ்யாபாரத்தையுடையவள் கிடீர் என்னையொழியப் புறப்பட்டுப்போனாள். நிருபாதிகமான ஸ்த்ரீத்வத்தையுடையவளென்றுமாம். [இனி] - போய் - லீலோபகரணங்களாற் கொள்ளும் கார்யமும் அவனேயாம்படியான இந்த ப்ராவண்யத்துக்குமேலே அங்குப்போய்ப் பெறுவது என்னாகப்போனாளோ? [தண்பழனத்திருக்கோளூர்க்கே] - ஶ்ரமஹரமான நீர் நிலங்களையுடைய திருக்கோளூர்க்கே. [கோவைவாய்துடிப்ப] - கோவைப்பழம்போன்ற சிவப்பையுடைத்தான அதரமானது ஸ்ப்புரிக்க. "'பிரியேன்' என்றுபிரிந்தாய்; 'வருகிறேன்', என்று வந்திலை; என்னைத்தனியேயிட்டுவைத்தாய்; நான்வருமளவும்இருந்தாய்" என்றாற்போலேயிருக்கச் சில சொல்லநினைக்குமே; அதுதோற்றும்படி உதடுநெளிக்கிறபடி. [கோவைவாய்துடிப்ப மழைக்கண்ணொடு] - நினைத்ததுசொல்லித் தலைக்கட்ட வொட்டாநின்றதோ கண்ணநீர்! உடைகுலைப்பட்டுக் கண்ணநீராலே தலைக்கட்டாநின்றாள். [* உத்வார்யேதிஸக்ருத்தீநம் புநர்நோவாசகிஞ்சந *] என்னும்படியே. [என்செய்யுங்கொலோ] - சொல்லமாட்டாள். தவிரமாட்டாள்,

அழாதொழியமாட்டாள் ; எங்ஙனே படுகிறளோ ? நம்மையும் பிறரையும்விட்டு அவன் திருநாமங்களை அநுபவிக்கிறபோதை அழகுகாணப்பெற்றோம்! அவன் தன்னையே கண்டநுபவிக்கிறபோதை அழகுகாணப்பெற்றிலோமே. அநுஸந்தாநவேளையிற்போலன்றிறே கண்டால்பிறக்கும் விகாரங்கள் ; "காமனுடல்கொண்ட தவத்தாற்குமையுணர்த்த வண்டலம்பும் தாரலங்கல் நீண்முடியான் தன்பெயரே கேட்டிருந்தங்காரலங்கலானமையால் - கண்டுவணங்கினார்க்கென்னுங்கொல்' என்றிறேயிருப்பது. அலாபத்தோடேயிருக்கும் இருப்புக்கண்டேன், லாபத்தோடேயிருக்கும் இருப்புக்காணப்பெற்றிலேன் என்கிறாள். (3).

நாலாம்பாட்டு. இவளைக்கண்ட நாட்டார், குணஹீநையென்பர்களோ? குணாதிகையென்று கொண்டாடுவர்களோ? என்கிறாள்.

கொல்லையென்பர்கொலோ குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோ *
சில்லைவாய்ப்பெண்டுகள் அயற்சேரியுள்ளாருமெல்லே *
செல்வம்மல்கி யவன்கிடந்த திருக்கோளூர்க்கே *
மெல்லிடைநுடங்க இளமான்செல்லமேவினளே. (4)

[கொல்லையென்பர்கொலோ] - இவள் வாசல்கடந்து புறப்படக்கடவதல்லாத மர்யாதையைக் குலைத்தாள்; இவள் நிஷித்தாநுஷ்டாநம் பண்ணினாள்: இவள் வரம்பழிந்த செயல்களைச் செய்தாளென்பர்களோ? கொல்லையென்று - வரம்பில்லாததத்துக்குப்பேர். [குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோ] - குணாதிகவிஷயத்துக்குப் போரும்படி செய்தாளென்பர்களோ? [கொல்லையென்பர்கொலோ குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோ] - இவள் வித்யதிக்ரமம்பண்ணினாள் என்பர்களோ: அன்றிக்கே ஸித்தாந்தந்தன்னையே சொல்லுவர்களோ? ஓரளவிலேநின்று நிஷேதித்தவற்றைக்கொண்டு, இது அப்ராப்தம் என்பர்களோ; ருசிஸ்வபாவத்தாலும் விஷயஸ்வபாவத்தாலும் இது ப்ராப்தமென்பர்களோ? ஸாதநவிதியளவிலே நின்று தடுமாறுவர்களோ: ஸ்வஸ்வரூபத்தைப்பார்த்துத் தெளிவர்களோ? உபாயாம்சத்தைப் பற்றிநின்று, இது கடவதல்ல என்பர்களோ? ப்ராப்தாவின் ஸ்வரூபத்தையும் ப்ராப்யஸ்வரூபத்தையும்பார்த்து, இது கடவதென்பர்களோ? அந்யநிஷேதபூர்வகமான ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தால், புறப்பட ப்ராப்தியில்லை; ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யாநுஸந்தாநம் பண்ணினால், போய்ப்புக்கல்லது நிற்கவொண்ணாது. விதியைப் பார்த்து கர்ஹிப்பர்களோ: காமவசநத்தைப்பார்த்து நன்றென்பர்களோ? [* நகாமதந்த்ரேதவ' புத்திரஸ்தி *] - 'விரக்தரானநீர்காமபரவசரான எங்களை-என்படுத்துகிறீர்?' என்றாளிறே தாரை, இளைய பெருமாளை. [சில்லைவாய்ப்பெண்டுகள்] - சிலுகுசிலுகு என்னும் ஸ்த்ரீகள். விஷயாதீநமாய்வருமத்தையும் வசநசித்தம் என்றிருக்குமவர்கள். உபாயபுத்த்யா வருமவற்றிலிறே விதிக்கு விஷயமுள்ளது; குணப்ரேரிதராய்ப்போமிடத்தில் விதி கோசரியாதே. [அயற்சேரியுள்ளாரும்] - (சிலுகுவாய்ச்சிகளான நம்சேரியிலுள்ளாரும் அயற்சேரியாரான அந்யஸ்த்ரீகளும்.) இவளிருந்தது ஓரூர்வாசியுங்கூட இல்லாதவர்கள். [எல்லே] - கீழில் அவர்களை ஸம்போதித்ததாதல், இதோராஸ்சர்யமிருந்தபடி யென்! என்றதாதல். [செல்வமித்யாதி] - அவன்வரவை அஸத்ஸமமாக்கினாள். முற்பாடனாய்வந்தவனை, தான் கால்நடையிட்டுப் பிற்பாடனும்படி பண்ணினாள். அவன்ஸ்வரூபத்தை யழித்தாள். பரவ்யூஹாதிகளைவிட்டு இங்குவந்துகிடக்கிறது இவளுக்கு முற்பாடனாப் உதவுகைக்கிறே. [செல்வம்மல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே] - நிரவதிக ஸம்பத்தானது கரைபுரளும்படியாக அவன் வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற திருக்கோளூர்க்கே. ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணத்திலே அந்வயித்தாலிறே நியந்தாவினுடைய

ஐஶ்வர்யம் ப்ரகாசிப்பது! [அவன்கிடந்த] - அவன் வரவுபார்த்து இவளிருக்கையன்றிக்கே, இவள் வரவுபார்த்து அவன் அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க் கிடக்கிறபடி. [மெல்லிடை நுடங்க] - அவன் ஸ்வரூபஜ்ஞாநமில்லாவிட்டால், தன்ஸ்வரூப ஜ்ஞாநமோதான் இவளுக்கு உண்டாயிருக்கிறது. இவளுக்கு விழுக்காடறியாமை எங்குமொத்ததுகிடீர்! தன்னிடையை யறிந்தாளாகில் தான் புறப்படுப்போமோ? நடுவே அறியாமல் புகுந்தபிழையிறே. [மெல்லிடை நுடங்க] - ம்ருதுவான இடையானது துவளும்படியாக. இவ்விடையைக்கொண்டு இவள் நடக்கப்புக்கால் எதிரே புறப்பட்டு வரவேண்டாவோ? [இளமான்] - போகிறவழியில் மிறுக்கும், தன்ப்ரக்ருதியும் அறிந்து மீளவல்ல பருவமல்ல கிடீர்! [செல்லமேவினளே] - போகவொருப்பட்டாள். இவள் கையிலும் இவர்கள்கையிலுமன்றிறே ப்ராப்தி கிடப்பது; அது அவன்கையதிறே; இத்தலையில் துணிவேயிறேயுள்ளது. கீழே - "போனாள்" என்னாநின்றாள், இங்கே - "போக்கிலேயொருப்பட்டாள்" என்னாநின்றாள்; இதுசேரும்படியென்? என்னில்:- இவள் போகையிலே ஒருப்பட்ட போதே போய்ப்புக்காளன்றோ? என்கிறாள். [இளமான் செல்லமேவினள் - கொல்லையென்பர் கொலோ, குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோ] - அவள்கைகழிந்துகொடுநின்றாள்: இனியிருந்த நாம் என்கேட்கிறோமோ? இங்கிருந்தநாள் நம்முடைய ஹிதவசநங்கேட்கிலன்றோ வழியிலுள்ளார் பழிகேட்பது அவள். இவள் வழிப்பட்டால் நல்வழியிலுள்ளார் வார்த்தை கேட்குமதொழியப் பெருவழியானார் வார்த்தைகேளாள். (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. திருக்கோளூரில் சோலைகளையும் அங்குள்ள பொய்கைகளையும் அவன்கோயிலையுங் கண்டால் எங்ஙனே யுகக்குமோ? என்கிறாள்.

மேவிநைந்துநைந்துவிளையாடலுறாள் என்சிறுத்
தேவிபோய் * இனித்தன் திருமால் திருக்கோளூரில் *
பூவியல்பொழிலும் தடமுமவன்கோயிலும்கண்டு *
ஆவியுள்குளிர எங்ஙனேயுகக்குங்கொலின்றே. (5)

[மேவி] - பகவத்குணங்களிலே நெஞ்சைவைத்து. [நைந்துநைந்து] - ஆஶ்ரயங்களை யழிக்கும் பதார்த்தம்போலே குணங்கள் தானழிக்குமே: "நினைதொறும்சொல்லுந்தொறும்" இத்யாதி. இவள்மேவிற்று நிர்க்குணமாயிருப்பதொரு விஷயத்தோடன்றே; [* உயர்வறவுயர் நலமுடையவனோடே யன்றோ. *] [மேவி] - இங்கிருந்தநாளும் எங்களோடு பொருத்தமில்லை கிடீர். [நைந்துநைந்து] - நைந்துமீளமாட்டாள்; தரித்திருக்கமாட்டாள். [விளையாடலுறாள்]- பருவத்துக்கு அநுரூபமான வ்யாபாரத்தைவிட்டாள். விளையாடுகையைத்தவிர்ந்துமேவி நைந்தாளன்று கிடீர்; இவ்விஷயத்திலே அவகாஹித்து, புறம்புள்ளவற்றை விட்டாளத்தனை. "மாற்பான்மனஞ்சுழிப்பமங்கையர்தோள்கைவிட்டு" - பகவத்குணங்கள் கொண்டு முழுக, புறம்புள்ளது கைவிட்டாள். நல்லதும்தீயதுமானால், தீயதுபோலன்றிறே நல்லது பண்ணிக்கொள்ளும்படி. [* பரமாத்மநியோரக்தோ விரக்தோऽபரமாத்மநி *] "மனைப்பால்பிறந்தார் பிறந்தெய்தும் பேரின்பமெல்லாம் துறந்தார் தொழுதாரத்தோள்" என்னுமாபோலே. [மேவிநைந்துநைந்து விளையாடலுறாள்] - மௌக்த்யம் மாறி விதக்தையானாளல்லள். "ஶப்தாதிகள்ஹேயம்" என்று ஶாஸ்த்ரத்தாலேயறிந்து அவற்றைவிட்டு, "பகவத்விஷயம்நன்று" என்று கைவைத்தாளன்று. [என்சிறுத்தேவி] - தன்திருமால் என்றமேலே, பெரியதேவியைச் சொல்லுகையாலே, 'சிறுத்தேவி' என்று விசேஷிக்கிறாள். [என்சிறுத்தேவி] - பருவம் நிரம்பாதிருக்கச்செய்தேயும் பட்டங்கட்டின ப்ரதாநமஹிஷிகளோடொக்கச் சொல்லலாயிருக்கை. "என்பெண்பிள்ளை" என்கிற

ப்ரதிபத்தியில்லைகாணும் இவள்தனக்கு. "பிள்ளையைப்பிள்ளை யென்றெண்ணப்பெறுவரே" இவளுக்கு ஹிதஞ்சொன்ன நாக்கைக் கழுவவேணுமென்கிறாள். [இனி - போய்] - வேறே சிலகொண்டு போதுபோக்கவேண்டும் பருவத்திலே, அவற்றை விடும்படியான பாகம்பிறந்த இதுக்குமேலே ஓர்ஏற்றலைகமுண்ணப்போனாளோ? [இனி] - இங்கேயிருக்கச்செய்தே *கோபஜந்ம்ஸம்ஸ்ருதம் பிறந்ததாகில், இனி அங்குப்போய் அநுபவிப்பதுண்டோ? [தன்திருமால் திருக்கோளூரில்] - அவள்பக்கல் இருக்குமாபோலேயாகாதே இவள்பக்கலும் அவன்இருக்கும்படி. லோகத்தில் மேஷமேஷிபாவம் போலன்றிறே ப்ரணயினிபக்கல் பரிமாற்றம். [* பதிம்விச்வஸ்ய *] என்கிறபடியே ப்ரமாணத்தைப்பார்த்துப் பரிமாறவொண்ணுதிறே; அபிமதவிஷயத்தில். தனக்கு ஸர்வஸ்வமான ச்ரிய:பதி கண்வளர்ந்தருளுகிற வூரிலே. [பூவியல் பொழிலும்]-தழையும்தண்டும் கொம்பும்கொடியுமாய்த் துராலாயிராதே, வெறும் பூவேயாயிருக்கை. நித்யவஸந்தமான சோலை. .(பூவையியல்வான) [தடமும்] - அப்பொழிலை வளர்ப்பதாய்ப் பரப்புமாறப் பூத்த தடாகமும். [அவன்கோயிலுங்கண்டு] - "மாமணிக்கோயிலேவணங்கி" என்கிறபடியே, அவனிலும் அவன் விரும்பி வர்த்திக்கிற கோயிலையும் கண்களாரக்கண்டு. திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரகாசகமான திவ்யமங்களவிக்ரஹம்போலே, அவையிரண்டுக்கும் ப்ரகாசகமான கோயில். கோயிலைக் கண்டபோதே உள்ளுண்டான வஸ்துவையும் அறுதியிடலாயிருக்கை, உள்ளில் பொன்னுக்குத்தக்க செப்பாயிருக்குமிறே. [கண்டு] - இங்கேயிருந்து மாநஸாநுபவமாத்ரமாய் க்லேசப்பட்டவள் கண்ணாரக்கண்டு. "பிள்ளை திருநறையூரரையரும் பட்டருமாக உள்ளே ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணுநிற்க, இட்ட அடி மாறியிடமாட்டாதே கண்களாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்து வாழ்ந்துகொண்டு போகிறபடியைப் பின்னேநின்று கண்டநுபவித்தேன்" என்று நஞ்சீயர் அருளிச்செய்வர். ஆச்சானும் ஆண்டானுமாகக் கிழக்கே நடக்கிறபோது, திருப்பேருக்குக்கிழக்குப் போகவும்மாட்டதே, ஏறித்திருவடி தொழவும் மாட்டாதே, திருப்பேர்நகரான்கோயிலைப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தார்களாம். [ஆவியுள்குளிர] - இவ்விடத்தைப் பட்டர் அருளிச் செய்யாநிற்கச் செய்தே மேலெழ அருளிச்செய்தாராய், சீராமப்பிள்ளையிருந்தவர் "சீயா! எம்பார் அருளிச் செய்யும்போது 'ஆவியுள்குளிர' என்று முகந்துகொண்டருளிச்செய்யும்படி கேட்டறிகை யில்லையோ?" என்றருளிச் செய்தார். கமர்பிளந்த பரப்படங்கலும் மறுநனையும்படியாயிருக்கை. [எங்ஙனேயுகக்குங்கொல்] - இவள்பருவம் நிரம்பாதிருக்கச்செய்தே புறம்புள்ளவற்றைவிட்டு அவனை அநுஸந்தித்து சிதிலையாகிறபோது அவ்வழகுகண்டு அநுபவிக்கப்பெற்றேன்; அவனைக்கண்டநுபவிக்கிறபோதை அழகு நான் கண்டு வாழப்பெற்றிலேன் என்கிறாள். [இன்றே] - எனக்கு சோகத்தாலே சூந்யமாய்க்கிடக்கிற இன்று அவளுக்கநுபவத்தாலே அடிக்கழஞ்சு பெற்றுச் செல்லுகிறதே! ஒருநாளிலே இப்படியாவதே! நாள்வாசி யற்றிருந்ததிறே விஷயாதீநமாய் வருகையாலே. (5)

ஆறும்பாட்டு. அவனுடைய ஸ்நேஹபஹுமாநவீக்ஷிதாதிகளைக் கண்டு ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே சிதிலையாகக்கடவளாகாதே யென்கிறாள். இவள்தான்உகப்பது அங்கேபுக்குத் தரித்துநிற்கவல்லளானலிறே. "எங்ஙனேயுகக்குங்கொல்" என்றாள் கீழிற் பாட்டில்; இங்ஙனேயுகக்குமென்கிறாள் - இப்பாட்டில்; மகள் காணப்புகுகிறவிஷயத்தை யநுஸந்திப்பது, தன்மகள்படியை யநுஸந்திப்பதாய்த் திருத்தாயார் படுகிறபாடு என்தான்!

இன்றெனக்குதவாதகன்ற இளமானினிப்போய் *
தென்திசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கே

சென்று * தன்திருமால்திருக்கண்ணும் செவ்வாயும்கண்டு *
நின்றுநின்றுநையும் நெடுங்கண்கள்பனிமல்கவே. (6)

[இன்று எனக்கு உதவாதகன்ற] - பிள்ளைபெற்று வளர்க்கிறது ஆபத்துக்கு உதவு கைக்கன்றோ? தன்னைப்பிரிந்த இத்தனிமைக்கும் இத்தசைக்கும் மேற்பட எனக்கோர் ஆபத்துண்டோ? இன்றெனக்கு உதவாதொழிவதே! [* அதோநுகிம்துஃகதரம்ஸோஹமிக்ஷ்வாகுநந்தநம், இமாமவஸ்த்தாமாபந்நோநேஹபஸ்யாமிராகவம். *] - நான் நெடுங்காலங்கூடி வருந்தித் தம்மைப்பெற்றது, தம்மைப்பிரிந்து நான் இவ்வவஸ்த்தையைப் ப்ராபித்த இற்றைக்கன்றோ? இன்று தம்மை நான் காணாதொழிவதே என்றாளிறே! [எனக்குதவாது] - சக்ரவர்த்தியில் தனக்குண்டானவாசி: "நின்று தூங்குகின்றேன்" என்னுமாபோலே; அல்லாத தாய்மாரைப் போலேயோ நான் தனக்கிருப்பது? தன் உகப்பே எனக்கு உகப்பாக இருக்குமவளன்றோ நான். இவளுடைய அபிமதவிஷயத்துக்கு கடைகையும் தானேயிறே. "பிரானிருந்தமை காட்டினீர்" என்று, "அன்னையும் அத்தனுமென்று அடியோமுக்கு இறங்கிற்றிலள்" - பிள்ளைகாள்! பொகட நினைப்பார் பழியிட்டுப் போகவேணுமோ? அடியாரை நியாமகரென்னவேணுமோ? வழிக்குத்துணையாவாரை நிவாரகர் என்று பொகடுவதே! [அகன்ற] - இப்படி கைகழியப் போவதே! ஒருதேசத்தே நின்றுதான் உதவாதொழியப்பெற்றேனோ? [இளமான்] - "பொகட்டது தாயையிறே" என்றறிந்து மீளமாட்டாத பருவங்கிடீர்! இவளைநான் வெறுக்கிறதென்? பருவம் அதுவானால் செய்யலாவதுஉண்டோ? [இனிப்போய்] - உறவுமுறையாரில் தாய்க்கு மேற்பட்டார் இல்லையிறே! இப்படி தாயுங்கூடப் புறம்பாம்படி அவன்பக்கலிலேபிறந்த பாவபந்தத்துக்குமேலே "அவ்வருகேயொன்றுண்டு" என்று போனாளோ? வந்தேறியைக் கைவிட்டால், ஸ்வதஸ்ஸித்தமானதுக்குச் செய்யவேண்டுவதொன்றுண்டோ? [தென்திசை இத்யாதி] - "தெற்குத்திக்கு" என்றுகொண்டு, ஆர்யர்களிகழ்ந்த ம்லேச்சபூமியிறே: இங்ஙனே யிருக்கச்செய்தே, ஓர் ஆபரணந்தானே எல்லா ஆபரணங்களுக்கும் நிறங்கொடுக்கவற்றுமாபோலே, திருக்கோளூருண்டாகையாலே திக்காக ப்ரலாக்யமானபடி. [* தக்ஷிண்திக்க்ருதாயேந ஶரண்யா புண்யகர்மணா *] என்னுமாபோலே. [திருக்கோளூர்க்கேசென்று] - திருத்தாயார்க்கு அரிதாய்த் தோற்றுகிறபடி. அவளுக்கு வழிப்போக்கோடு, ஊரில்புகுதியோடு, அவன் தன்னைக் காணுமத்தோடு வாசியற எல்லாம் உத்தேஶ்யமாயிருக்குமிறே. அர்ச்சிராதிகதியோடு, பரமபதத்தோடு, அங்குப்புக்கால் ஸதா தர்ஶநம்பண்ணுமவனோடு வாசியற ப்ராப்யாந்தர்க்கதமாகக் கடவதிறே. [தன்திருமால்]-[* ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதாமாதாச மாதவஃ *] - இங்கு விட்ட உறவெல்லாம் அங்கே உண்டாயிருக்கிறபடி. அவனுடைய ப்ராப்யவேஷந்தான் லக்ஷ்மீபதியாயாகாதேயிருப்பது. விஶிஷ்டவேஷத்திலல்லது ப்ரதிபத்திபண்ணவறியாள். [திருக்கண்ணும்செவ்வாயுங்கண்டு] - "இவள் முற்படும்படி நாம் பிற்பாடராவதே!" என்று பொறைகொள்ளுகைக்குக் குளிர நோக்குகிறநோக்கும், சிலசொல்லப்புக்குத் தடுமாறுகிற திருப்பவளமும் இருக்கிறபடி. அவனுடைய கோவைவாய்துடிப்ப மழைக்கண்கள் இருக்கிறபடி. [நின்று நின்று நையும்]-நாட்செல்ல நாட்செல்ல இற்றிற்றுவிழும். கண்டால் முன்புத்தைப்பிரிவை நினைக்கஅறியாள்: எதிர்த்தலை படுகிறது கண்டு ஈடுபடுகிறபடி. "காணுங்காற்காணேன் தவறாய காணக்கால், காணேன்தவறல்லவை" என்றிறே இருப்பது. (அதாவது - நாயகனை வுன்னைக் காணும்போது தப்பானது கண்டறியேன். காணாதபோது தப்பல்லாததுகண்டறியேன்.) [நெடுங்கண்கள்பனிமல்கவே] - இக்கண்ணில் பரப்படங்கலும் பரப்புமாறும்படி ஜலதத்வம் உண்டாவதே! [நின்றுநின்றுநையும்] - மாறுதே சிதிலையாகா நின்றாள். கிண்ணகத்தில்

இளகின கரைபோலே உடைகுலைப்படுகிறபடி. [நெடுங்கண்கள் பனிமல்கவே]-நெஞ்சுக்கு சைதில்யம்போலேகாணும் கண்ணுக்குக் கண்ணநீர். காணப்புகக்கொண்டு கண்ணநீர் பகைகொண்டாடாநின்றது. ஆநந்தாஸ்ருவோடு சோகாஸ்ருவோடு வாசியில்லையிறே: விலக்குமதெல்லாம் பாதகமாகக்கடவது; [* த்ரஷ்டவ்யః *] என்னும் விஷயத்தை நான் அநுபவிக்கப்பெற்றிலேன். (6)

ஏழாம்பாட்டு. இவள் ப்ரக்ருதிமார்த்தவத்தையும் பிரிவில்வந்த சைதில்யத்தையும் அநுஸந்தித்து, இவையெல்லாம் அவ்வளவும் செல்லப்போகவல்லளாவளிறேயென்கிறாள். நாம் இலையகலப்படுக்கிறோமத்தனையொழிய, இவள் போய்முடியப் புகாநின்றாளோ?

மல்குநீர்க்கண்ணொடு மையலுற்றமனத்தனளாய் *
அல்லுநன்பகலும் நெடுமாலென்றழைத்தினிப்போய் *
செல்வம்மல்கியவன்கிடந்த திருக்கோளூர்க்கே *
ஒல்கியோல்கிநடந்து எங்ஙனேபுகுங்கொலோசிந்தே. (7)

[மல்குநீர்க்கண்ணொடு மையலுற்றமனத்தனளாய்] - "என்றேனும் கட்கண்ணாற் காணாத அவ்வுருவை நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாற்காணும்" என்னும் இரண்டுமொழிய இவளெங்ஙனேபோனபடி? கண்-மல்குநீர்க்கண்ணாயிற்று; மனம்மையலுற்றமனமாயிற்று. அகவாயும் இருண்டு புறவாயும் இருண்டிருக்க, இவள் எங்ஙனேபோனபடி? கண்ணநீராலே கண்தோற்றாது; ப்ரேமாந்தையாகையாலே நெஞ்சு இருண்டுதோற்றாது. [மல்குநீர்க்கண்ணொடுமையலுற்றமனத்தனளாய்] - இரண்டுக்கும் இரண்டும் நிரூபகமாயிருக்கிறபடி. [மையலுற்றமனத்தனளாய் நெடுமால் என்றழைத்து] - நெஞ்சொழியவோதான் கூப்பிட்டது. [அல்லும்நன்பகலும்] - பகவத்விஷயத்திலே அவகாஹித்துக் கூப்பிடுகிற காலமாகையாலே, நல்லிரவும்நன்பகலும் என்கிறாள். நாட்டார் க்ஷுத்ரவிஷயங்களை ஆசைப்பட்டுக் கூப்பிடாநிற்க, "எல்லாங்கண்ணன்" என்று கூப்பிடுகிறநாளிறே. [நெடுமால்என்றழைத்து] - அவன் தன்பக்கல் பிச்சேறியிருக்கும்படியைச் சொல்லிக்கூப்பிட்டு. [இனிப்போய்] - அவன் தன்பக்கல் பண்ணும் வ்யாமோஹத்தைச் சொல்லிக் கூப்பிடுமிதுக்குமேலே தன் வ்யாமோஹங்காட்டப்போனாளே. கண்ணுந் தோற்றாதே நெஞ்சும் பறியுண்டிருக்குமிதுக்கு மேலே, இனிப்போய், வேறேயொன்றுண்டோ அநுபவிப்பது? [செல்வம்மல்கி அவன் கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே]-எதிரே பாதிவழி வந்து முகத்திலேவிழித்து உடம்பிலே அணைத்துக்கொண்டு போகாதேயொழிந்தது ஐஸ்வர்யச்செருக்கிறே! ஐஸ்வர்யத்தால்வந்த செருக்கு அன்றாகில் இவ்வரவு அவனன்றோ வருவான்? வழியேபிடித்து வாழ்ந்துகொண்டுபோகலாயிருக்க, செருக்காலே இழந்தானென்கிறாள். [செல்வம்மல்கியவன்கிடந்த] - [* ஸமயா போதிதஸ்ஸ்ரீமாந் *] என்கிறபடியே, அழகுமிக்குக்கிடந்த என்னவுமாம். [அவன்கிடந்த] - [* ஸுகஸுப்தః] என்ற கிடையழகுகாணவாயிற்று இவள் ஆசைப்படடுப்போயிற்று: "கிடந்ததோர்கிடக்கை" என்னக்கடவதிறே. [அவன்கிடந்த] - அவன்வரவு பார்த்து இவள் இருக்கையன்றிக்கே, இவள்வரவு பார்த்து அவன்கிடக்கும்படியாவதே! [ஒல்கியொல்கிநடந்து] - ஓரடியிலே பத்தடியிட வேண்டும்படியாயிருக்கை. [ஒசிந்து]-துவண்டு. [ஒல்கியொல்கிநடந்து - ஒசிந்து - எங்ஙனேபுகுங்கொல்] - ஒடுங்கியொடுங்கிநடந்து, அதுபொறாமல் துவண்டு, எங்ஙனே புகக்கடவளோ? [நடந்தெங்ஙனேபுகுங்கொல்] - நடந்திலளாகில், போய்ப்புகலாமென்றிருக்கிறாள்காணும். அன்னமென்னடைப்பூங்குழலியாகையாலே இவ்வன்னநடைகொண்டு புகமாட்டாள் என்றிருக்கிறாள். (7)

எட்டாம்பாட்டு. திருக்கோளூரில் ஸங்கத்தாலே என்னைப்பொகட்டுப்போன என் பெண்பிள்ளை, அஸ்ஸங்கமே துணையாகப்போய்ப் புகவல்லளேயோ? என்கிருள்.

ஒசிந்தநுண்ணிடைமேல் கையைவைத்துநொந்துநொந்து *
கசிந்த நெஞ்சினளாய்க் கண்ணீர்துளும்பச்செல்லுங்கொல் *
ஒசிந்தவொண்மலராள்கொழுநன் திருக்கோளூர்க்கே *
கசிந்தநெஞ்சினளாய் எம்மைநீத்தவெம்காரிகையே. (8)

[ஒசிந்தவித்யாதி] - இவள் நடவாதேயிருந்தாலும், நினைத்தால் வயிறெரியவேண்டும் படி கிடீர் இடையிருப்பது! [நுண்ணிடைமேல் கையை வைத்து] - நடுவொன்றில்லையென்று அறிகிறிலள். தன் கையை வைக்கவும் பொறுதிறே தன்னிடைதான்; "மின்னையும் வஞ்சியையும் வென்றிலங்குமிடையாள்" என்று, அவன் கூடப்போகச்செய்தேயும் அஞ்சவேண்டும்படியான இடையிறே. ஒசிந்து - துவண்டு, நுண்ணிதாய் நேரிதான இடை. பலசொல்லியென்? நடு வொன்றில்லை என்கை. அதாவது - "இற்றது, முறிந்ததுஇப்போது, பின்னை" என்று பயப் படவேண்டும்படியாயிருக்கை. [ஒசிந்தநுண்ணிடைமேல் கையைவைத்து] - இப்படி விழுக் காட்டியாதார்உண்டோ! நாயகன் கைவைக்கப்பொறுக்குமத்தனை போக்கித் தன்கைவைக்கப் பொறுக்குமோ? கொடுங்காலொசியும் இடையிறே. அடியே பிடித்துக் கரோபத்ரவம் கனத் திறேயிருப்பது. [கையைவைத்து] மலைவைத்தென்னுமாபோலே. [நொந்துநொந்து]-கைவாங் கமாட்டாள்; நோவாதிருக்கமாட்டாள். ஸஹஜஶத்ருக்களோடே கூடி ஜீவித்துக்கிடக்கலாம்; வந்தேறிகள்கீழ்பிழைக்கவொண்ணாதிறே! [நொந்துநொந்து] - மிகவும்நொந்து: முதலிலே அபாவத்திலே நிலையான இடையிலே ஸ்தநபாரங்கொண்டு ஆற்றவொண்ணாதிருக்க, வந்தேறி யான கைகொண்டு பொறுக்கவொண்ணுமோ? [கசிந்த நெஞ்சினளாய்]-இடையினுடைய நொய்ம் மைசொல்ல, நெஞ்சோதான் சாலப்பருத்திருக்கிறது? நெஞ்சில் ஈரமிருக்கிறபடி. [கண்ணீர் துளும்ப] - இது தனக்கும் ஊற்றிறே அது. [செல்லுங்கொல்] - இனி ஸர்வதா மீளாளிறே. வழியில் மிறுக்குகள் கழித்துப்புகவல்லளோ? [ஒசிந்த இத்யாதி] - பிரிந்தார்துவட்சிசொல்லு கைக்குக் கலந்தாரோ தான் துவளாதேயிருக்கிறார்? வண்டாலே ஆத்தஸாரமாயிருக்கிற பூப் போலேகாணும் நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தாலே துவண்டிருக்கும்படி. ஒண்மலராள் கொழுநன்உண்டு, அவளுடைய வல்லபன்; அவனுடைய திருக்கோளூர்க்கே. [கசிந்தநெஞ்சினளாய்]-ஸ்நேஹமான மநஸ்ஸையுடையளாய். பற்றுகைக்கு அவ்வூரேயாகவமையும், விடுகைக்குத்தாயாகவமையும். [ஒண்மலராள்கொழுநன் திருக்கோளூர்க்கே கசிந்தநெஞ்சினளாய்]-அவனுடைய ப்ரணயித்வத் திலே அகப்பட்டவள் இனி மீளப்புகுகிறளோ? ஒண்மலராள்கொழுநன்என்று அவனுக்கு ஏற்றம் இருக்கிறபடி. திருமகளார் தனிக்கேள்வனென்னும் பெருமையுடையபிரானர். [எம்மை நீத்தவெங்காரிகையே] - அவளுக்கு இங்குள்ள மமகாரங் கழியக்கழிய, அதுதானே ஹேது வாகாநின்றது திருத்தாயாருக்குப் பற்றுகைக்கு. பகவத்விஷயத்திலே அவகாஹிக்கையும், வ்யதிரிக்தங்களை விடுகைக்கெல்லை இவ்வளவாகையும், இப்படிவிட்டால் பின்பு அவர்கள் தாங் களே உத்தேஶ்யரென்னுமிடமுஞ் சொல்லுகிறது. புறம்புள்ளவற்றை விடப்பண்ணுவித் துக்கொண்ட விஷயத்தில் ஜ்ஞாநலாபமிறே இவளுக்குவேண்டுவது! இவள்ஸம்பந்தமேயிறே திருத்தாயாருக்கு வேண்டுவது! [கசிந்தநெஞ்சினளாய் எம்மைநீத்தவெங்காரிகை - ஒசிந்த ஒண் மலராள் கொழுநன் திருக்கோளூர்க்கே - கசிந்தநெஞ்சினளாய்க் கண்ணீர்துளும்பச் செல்லுங் கொல்] - இவள் என்னைவிடும்படி பண்ணிக்கொண்ட விஷயத்தில் ப்ராவண்யமானது அவ்வூரில் ப்ரவேசத்தையும் பண்ணிக்கொடுக்கவற்றோ? 'எம்மைநீத்த' என்று நிஶ்சயித்தாள்; 'செல்லுங்

கொல்' என்று ஸம்பாவியா நின்றாள்; ப்ரேமம்இரண்டையும் பண்ணிக்கொடுக்குமிறே: பாரவஶ்ய த்தை விளைத்து இடையிலே பொகடினும்பொகடும்; அன்றிக்கே, கொண்டுபோய்ப் பொகடினும் பொகடுமிறே. (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. அவன்பக்கலிலே அத்யந்தப்ரவணையாயிருக்கிற இவள், சேரியிலுள்ளார்சொல்லும்பழியே பாதேயமாகத் திருக்கோளூர்க்கே போனாளென்கிறாள்.

காரியம்நல்லனகளவைகாணில் என்கண்ணனுக்கென்று *
ஈரியாயிருப்பாள் இதெல்லாம்கிடக்க இனிப்போய் *
சேரிபல்பழிதூஉயிரைப்பத் திருக்கோளூர்க்கே *
நேரிழைநடந்தாள் எம்மையொன்றும்நினைத்திலளே. (9)

[காரியம்நல்லனகள் அவைகாணில்] - முதலிலே காண்பதில்லை; பதார்த்தங்களில் நல்லதுகாணில், தன்னை எனக்காக ஒக்கிவைத்த க்ருஷ்ணனுக்குஎன்னப்புக்கு அந்த ப்ரஸ்தாவத்திலே நெஞ்சு நெகிழா, பின்பு அதுதானும் மாட்டாதேயிருக்கும். [* த்ருஷ்ட்வா பலம்வா புஷ்பம்வா *] என்று அவன் சொல்லுமவையெல்லாம் இவள்சொல்லுகிறபடி. நல்லதுகண்டால், "அவனுக்கு" என்று இருக்குமதுக்குமேலே அவ்வருகேயொன்று தேடிப்போனாளே! இவளுக்காகத் திருக்கோளூரிலேவந்து, தன்னை இவளுக்கோக்கிவைத்தபடி. [இதெல்லாங்கிடக்க] - [* ஸர்வாந் போகாந் பரித்யஜ்ய *] என்னுமாபோலே. "உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாங்கண்ணன்" என்றும். ஊரும்நாடும்உலகமுந்தன்னைப்போல்அவனுடைய பேருந்தார்களுமே பிதற்றக் கற்புவானிடறியும், பூவைபைங்கிளிகள் பந்துதூதை பூம்புட்டில்கள் யாவையும் திருமால் திருநாமங்களே கூவியெழுந்தும், காரியம்நல்லனகள் அவை காணில் என்கண்ணனுக்கு என்று ஈரியாயிருக்கும் இதெல்லாங்கிடக்க - இந்தநிரவதிக ஸம்பத்துக்கிடக்க. [இனிப்போய்] - "தனக்கு" என்கிற ப்ரதிபத்திமாத்திரத்திலே உண்டறுக்க மாட்டாதவனுக்கு ஒன்றுகொடுத்துக் குறைதீரப்போனாளே. [* தே-பூயிஷ்ட்டாம் *] என்றிறே அவனிருப்பது. அவன்படியை நினைத்தால், இவளுக்கு இங்கேயிருக்க அமையாதோ? [சேரிபல்பழிதூஉயிரைப்ப] - பொகடும்வழித்துணைபெற்றவாறே போனாளத்தனை. ஒருவர் இருவரன்றே! இனியொருவர் சொல்லிற்றொருவர் சொல்லார்களிறே. [பல்பழிதூஉயிரைப்ப] - தன்னை அவனுக்குஆக்கிவைத்தாள்; பின்னையதுதானும் மாட்டிற்றிலள்; புறப்பட்டுப்போனாள்; தாயைப்பார்த்திலள்; ஊராார்பழிபார்த்திலள்; இத்தனையும் செய்தால் அவன்தான் எதிரேவரப்பெற்றதில்லை என்று இப்புடைகளிலே ஒருகோடியிறே சொல்லுவது. "அலரெழிலாருயிர் நிற்கும்" என்று வழிக்கு தாரகமாமிறே. [நேரிழை நடந்தாள்] - கடைப்பணிக்கூட்டங்கண்டு கொண்டு பின்னேபோகவாகாதேதான் இவள்ஆசைப்படுகிறது. [நடந்தாள்] - தன் பெண்பிள்ளையேயாகிலும், "திருக்கோளூரிலேபோக" என்றுநாலடி புறப்பட்ட இவளை இங்ஙனல்லது சொல்லவொண்ணாதிறே. தன்மகளையெங்ஙனே சுனக்க நினைத்திருக்கிறாள்தான்! வயிற்றிற் பிறக்கவுமாம், ஶிஷ்யர்களாகவுமாம்: பகவத்விஷயத்தில் ப்ரத்யாஸந்நர் உத்தேஶ்யராமத்தனை. ஒருநாள் நம்பிள்ளையை, சீயர், கோஷ்டியிலே வைத்துப் போரக்கொண்டாடியருளி, "'தன் சிஷ்யனைத்தான் கொண்டாடாநின்றான்' என்றிராதேகிடிகோள்! 'கணபுரங்கைதொழும்பிள்ளையைப் பிள்ளையென்றெண்ணப்பெறுவரே' என்று பண்டுசொன்னாரும்உண்டுகிடிகோள்" என்றருளிச்செய்தார். அம்முணியாழ்வான், தன் சிஷ்யனைத்தான் தண்டநிடாநிற்குமாம்; "இதுவென்?" என்றுகேட்க, "அல்லாத வைஷ்ணவர்களை வ்ருத்தத்தாலே அறியவேணும்; இவர்கள் நானறிய

வைஷ்ணவர்கள் என்று ஆதரிப்பன்" என்ருன். [எம்மையொன்றும் நினைத்திலளே] - வழிக் குத்துணையாகத்தான் கொடுபோகாவிட்டால், ஸ்மரிக்கத்தானுகாதோ? [ஒன்றும் நினைத்திலளே] எதிர்கொள்வாரிலே சிலராகவாதல், வழித்துணையாவாரிலே சிலராகவாதல், ஏதேனு ஓராகாரத் தாலேதான் நினைக்கலாகாதோ? "அத்தலையில் நினைவே கார்யகரமாவது" என்றிருக்கிருள். பகவ தாஸத்தியுடையாருடைய அபிமாநமே உத்தேச்யம். (9)

பத்தாம்பாட்டு. இக்குடிக்குவரும் பெரும்பழியை நினையாதே, திருக்கோளூரிலே புக்கு அவனையொருகாலும் விடுகிறிலளென்கிருள்.

நினைக்கிலேன்தெய்வங்காள் நெடுங்கணிளமானினிப்போய் *
அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசனனை *
தினைத்தனையும்விடாள் அவன்சேர்திருக்கோளூர்க்கே *
மனைக்குவான்பழியும்நினையாள் செல்லவைத்தனளே. (10)

[நினைக்கிலேன்] - கடலைக்கரைகாண வொண்ணுதிறே. தன்னைப்பொகட்டுப் போன படி, வழியில் மிறுக்குக்கள், அங்குப்புக்கால் இவள்படும்பாடுகள் அநேகங்களிறே. [தெய்வங் காள்] - இத்தை, "கொல்லை" என்பார் முகம்பார்த்துச் சொல்லவொண்ணுதே. பழிசொல்லா மையையும், சிறையுறவுபோலே தன்னோடொக்க உறங்காமையையும்பார்த்துச் சொல்லுகிருள். [தெய்வங்காள்-நினைக்கிலேன்]-செயலற்றுக் கைவாங்கிச்சொல்லுகிற வார்த்தையிறே. [நெடுங் கணிளமான் இனிப்போய்] - விழுக்காடறியாமையாலே புறப்பட்டுப் போனுள் அத்தனைகிடீர்! இக்கண்ணுக்கு இலக்கானவர்கள், ஸர்ப்பயாகத்தில் ஸர்ப்பங்கள் சுருண்டுவந்து விழுமாபோலே தந்தாம் முதன்மையோடேவந்து விழவேணுங்கிடீர்! [இனிப்போய்] - ஆர் செய்யக்கடவத்தை யார்தான்செய்கிறர்? கண்படைப்பாளும்தானுய்ப் புறப்பட்டுப்போவாளுந் தானுவதே! இத்தலை ப்ரவர்த்திபாமைக்கு ஸ்வரூபமேயமையுமாகாதே. [அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசநனை]- இவ்வளவே கிடீர் அவன்கண்ணுக்குத் தோற்றிருப்பது. ஒருபய விபூதிமாத்ரங்கிடீர் அவன் கண்ணுக்கு ஈடுபட்டிருப்பது; அவன்தன்னையும் தோற்பிக்கும்கண்ணிறே இவளது. அவன் அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசநன்; இவள் நெடுங்கண் இளமான். அவன், தானும் தன் விபூதியும் இவள்கண்ணிலே ஒருமூலையிலே அடங்கும்படியாயிருக்கை. கண்ணில்அல்லாத பரப்பும் இவள்பருவமும் குமர்கிடந்து போமத்தனை. [தினைத்தனையும்விடாள்] - நெகிழ்த் தனைக்கவும்பொருள். இங்கிருந்துபட்ட க்லேசத்தாலே "நின்னைப்பிரியேன்" என்றுசொல்ல வும் நெஞ்சுகொடாள். காரியப்பாட்டாலே பிரியிலும் நெஞ்சொழிந்து கேட்கவேணுமே. [மனைக்குவான்பழியும் நினையாள்] - மனைக்கு வலியபழியும்நினைக்கிறிலள். அபிமதலாதந மல்லாதவளவேயன்று, விரோதி என்றிருக்கிருள். "இத்தலையாலே செல்லுமதுபழி" என்றே யிருந்தபடியாரீர்! [*அத பாதகபீதஸத்வம் ஸர்வபாவேந பாரத*] - அடுத்தடுத்து ராஜஸூயமே பண்ணிப்போந்தவனுக்கு ஒருதடவற்பொய்க்காக நரக தர்சநம் பண்ணுமளவாய் நின்றவனை யிறே இப்படியுபதேசிக்கிறது. ஸத்கர்மத்தோடு அஸத்கர்மத்தோடு வாசியற விரோதியாய், க்ருஷ்ணனை அபாச்ரயம் என்னுமிடத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. [*விமுக்தாந்யஸமாரம்ப:*] அசேதநக்கிரியைகளைப்பற்றிக் கொண்டு நாலாதேகொள். [*நாராயணபரோ பவ*] உனக்கு வகுத்தவன்தன்னையே பற்றப் பார். [செல்லவைத்தனளே]-போகையிலே நெஞ்சைவைத்தா ளென்னுதல், நமக்குமெல்லாங்காண அங்கேயானுளென்னுதல். அதாவது-தான் அங்கே

செல்லவொருப்பட்டாளென்னுதல்; தான்மீளாதபடி புகுகையாலே நாம் அங்கே செல்லும்படி வைத்தாளென்னுதல். (10)

நிகமத்தில் இப்பத்தும்கற்றார் இட்டவழக்கு திருநாடு என்கிறார்.

வைத்தமாநிதியாம் மதுசூதனையேயலற்றி *
கொத்தலர்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
பத்துநூற்றுளிப்பத்து அவன்சேர்திருக்கோளூர்க்கே *
சித்தம்வைத்துரைப்பார் திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே. (11)

[வைத்தமாநிதியாம்] - இவள் தனிவழிபோகைக்கும் தாயாரை விடுகைக்கும் ஹேது இருக்கிறபடி. தநம் சஞ்சிதமாயிருக்க, எடுத்தழித்துக்கெடுத்து ஜீவியாதே ஆறியிருப்பாரில்லையே. [வைத்தமாநிதி] - "எய்ப்பினில் வைப்பினைக் காசினைமணியை" என்கிறபடியே தளர்ந்தார் தாவளமாய், எய்ப்பினில்வைப்பாய், "உண்டு" என்ன உயிர் நிற்கும்படியாய் உடையவன்காலிலே எல்லாரும் விழும்படியாய், உடையவனுக்கு அறவிட்டு ஜீவிக்கலாய், "அறவிட்டு ஜீவித்தான்" என்று ஏசாதபடியுமாய், அவன்தனக்குப் பெருமதிப்பைக்கொடுப்பதுமாய், உடையவனுக்கு ஒன்றுக்கும் கரையவேண்டாதபடியாய், எல்லாம் தன்னைக்கொண்டே கொள்ளலாய், எல்லா ரஸங்களும் போகங்களும் தன்னைக்கொண்டே கொள்ளலாய், ஏவமாதிகுணங்களையுடைத்தாயிருக்கையைப்பற்ற நிதியென்கிறது. மாநிதியென்றது - மஹார்க்கமான நிதியென்றபடியாய், அத்தால், தன்னைக்கொண்டே எல்லாங் கொள்ளாநின்றால் தனக்கொரு குறையற்றிருக்கை. அல்லாதநிதி மாண்டுநிற்குமே, [மதுசூதனையேயலற்றி] - இந்நிதியைக்காத்தூட்டுவதும் தானேயென்கிறது. உத்தேஶ்யமானதுதானே விரோதியையும்போக்கி யநுபவிப்பிக்கவற்றாயிருக்கை. [கொத்தலர்பொழில்] - [* ஸர்வஞ்ச குஶலம் க்ருஹே *] என்னுமாபோலே. ஸ்ரீபாதாழ்வான் பெருமாள்பக்கலிலே நெஞ்சை வைக்கவைக்க, அத்தைக்கண்டு "அவர்வரவணித்து" என்று திருவயோத்யை தளிரும் முறியுமானாற்போலே, விரஹத்தை யநுஸந்திக்க க்ஷமரல்லாதபடி அவன்பக்கலிலே ஏகாக்ரசித்தராகையாலே பிறந்த தேற்றத்தாலே திருநகரியும் தளிரும் முறியுமானபடி. இத்தலையிலே யித்தனை த்வரையுண்டானால் அத்தலையில் பலத்துக்குக்கண்ணழிவுண்டோ? [* அபிவ்ருக்ஷாः *] என்கைதவிர்ந்து, [* அகாலபலிநோ வ்ருக்ஷாः *] என்னும்படியாயிற்று. [பத்துநூற்றுள் இப்பத்து] - கடலில் அம்ருதம்போலே, ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இப்பத்து. [அவன்சேர்இத்யாதி] - அவன் பொருந்திவர்த்திக்கிற திருக்கோளூர்க்கே நெஞ்சைவைத்து, [உரைப்பார்] - சொல்லுவார். [திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே] - ஒருத்திகூப்பிட, ஒருத்தி தனியேபோகையன்றிக்கே, நித்யாநுபவம்பண்ணலாம் நிலத்திலே புகப்பெறுவர். தனிவழிபோகாதே, அர்ச்சிராதிகணம் சேவிக்க விலக்ஷணமான தேசத்தே போய்ப்புகப்பெறுவர்.

நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

உண்ணும்சோறுதி ஒருமூன்றுமெம்பெருமான் *
கண்ணனென்றே நீர்மல்கிக் கண்ணிணைகள்—மண்ணுலகில்
மன்னுதிருக்கோளூரில் மாயன்பால்போம்மாறன் *
பொன்னடியே நந்தமக்குப்பொன்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து ஏழாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எட்டாந் திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு: ப்ரவேசங்கள்.

கீழில் திருவாய்மொழி இரண்டும் மோஹமும் உணர்த்தியுமாய், இதில், தூதப்ரேஷணமாயிறே யிருக்கிறது; மயர்வறமதிநலம் அருளப்பெற்ற இவர்க்கு [* மரணயார்த்த ஸம்பத்திः *]. என்னும் மோஹமில்லையே; இனி இவர்க்கு மோஹமாவது - பாஹ்யபதார்த்தாநுஸந்தாநக்ஷம ரன்றிக்கே விஷயங்களில்நின்றும் அந்தःகரணம் நிவ்ருத்தமாய், மநஸ்ஸுக்கு அவனே விஷயமாய், அவன்குணங்களையே அநுபவிக்கை: அதாவது - ஶரீரியானவனே ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாய்த் தன்னை மறக்கை. கீழ் - [* அஹம் மநுரபவம் *] என்றும், [* ஸர்வகத்வாதநந்தஸ்ய *] என்றும் சொல்லுகிறநிலைபோலே. உணர்த்தியாவது-[* ப்ரஹ்லாதோஸ்மீதி ஸஸ்மார *] என்கிற ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதனைப்போலே தம்மையும் உணர க்ஷமராய் ஜகத்வ்ருத்தாந்தத்தையும் அநுஸந்திக்க க்ஷமராகை. நிர்க்குணமான விஷயத்திலேயன்றே இவர் அவகாஹித்தது; ஸகுணிகவிஷயத்திலேயிறே. ஶேஷிபக்கலிலே அநுஸந்தாநமானால் ஶேஷபூதனான தன்னையும் காணுமிறே. கீழ், நெடும்போது அவன் குணங்களை அநுஸந்திக்கையாலே தரித்து பலஹாநிநீங்கி பாஹ்யபதார்த்தாநுஸந்தாந க்ஷமரானார்; அவ்வளவிலே, இவர் தரித்தவாறே பழைய அலாபமே தலையெடுத்து ஒரு பிராட்டி தஶையைப் ப்ராப்தராய் அந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறார்.

கீழில் திருவாய்மொழியில், திருத்தாயார் "எங்ஙனே புகுங்கொல்?" என்று நொந்ததுவே பலித்து, தன் சாபலத்தாலே புறப்பட்டாள். முடியப்போய்ப்புகமாட்டாமை தன்னுடைய நகரோபவநத்திலே விழுந்து கிடந்து, அவ்வளவிலும் அவன் வரக்காணாமையாலே, கண்ட பக்ஷிகளைத் தூதுவிடுகிறாள். ("'செல்ல வைத்தனளே' என்றது - செல்லுகையிலேயொருப்பட்டாளென்றதாய், முட்டப்போகாமல் கிடந்து ஐகாஸ்யம் பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறாள்" என்று பட்டர்.) தனிவழியே புறப்பட்டுப் போம்படியாய் விழுந்த இவளுக்குத் தூதுபோவாரில்லையே; உண்டானாலும் இவள்தனக்கு முன்னே ஈடுபட்டுக் கிடப்பர்களே; இனித் தன்பரிஸரத்தில்வர்த்திக்கிற பக்ஷிகளுக்கு மேற்படக் கால்நடை தந்துபோக வல்லாரில்லையே; இவ்வளவில் நீங்கள் என் தசையை அறிவிக்கவேணுமென்று அவற்றின் காலிலே விழுகிறாள். அஞ்சிறைய மடநாரையில்—என்னை நினைத்தானத்தனை, தன்னை மறந்தானென்றாள்; இத்தலையில் அபராதம் பாராதே, அத்தலையில் அபராத ஸஹத்வம் பற்றாசாக, அபராத ஸஹத்வத்தைப் பார்த்து வருவதென்று ஆள்விட்டாள். வைகல் பூங்கழிவாயில் - இருவரையும் அவ்வூரில் போக்யதை மறக்கப்பண்ணிற்று என்றாள்; விஶேஷஜ்ஞனாகையாலே ஆர்த்தியை அறிவிக்கவருமென்று ஆர்த்தரக்ஷணம் பற்றாசாகத் தூதுவிட்டாள். இத்திருவாய்மொழியில்—வாராமைக்குஅடி பரப்பனாகையென்று பார்த்தாள்; "தன்மன்னு நீள்கழல்மேல் தண்டுழாய் நமக்கன்றி நல்கான்" என்கிறபடியே அஸாதாரணமான தன்றிறே வடிவு; ஆஶ்ரிதரோடு ஏகரஸனாகையிறே என்று பார்த்து ஐகாஸ்யம் பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறாள். பலபாட்டுக்களிலும் "இதுவோ தக்கவாறு-என்கையாலே, ஆந்ருஶம்ஸ்யம் பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறாள்" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி. '[* புஞ்ஜாநாமாநுஷாந்போகாந் ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ, ஸமாத்வாதஶ தத்ராஹம் *] என்கிறபடியே பன்னிரண்டாண்டு தண்ணீர்த்துரும்பறக் கலந்து பிரிந்த பிராட்டியைப்போலே, அங்கேபுக்கு நெடுங்காலம் அவனை யநுபவித்துப் பிரிந்து தூதுவிடுகிறாள்' என்று பிள்ளான். "புறப்பட்டவள் முடியப்போகமாட்டாதே நகரோபவநத்திலே கிடந்து தூதுவிடுகிறாள்" என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி. [* ஜீவந்தீம் மாம் யதா ராமஸ் ஸம்பாவயதி கீர்த்திமாந் *] - பரிபவம் பொறாத குடிப்பிறப்புடையவரிறே. அதிலே தமக்கு வந்த

அவத்யம் பரிஹரிக்கச்சொல்லவேண்டாவே. கடலையணைசெய்து ராவணாதிகளை நிரஸித்துத் தாம் வரக்கொள்ள, இத்தலை வெறுந்தரையாய்க் கிடவாமே செய்ய நினைத்தாராகில் ஏற்கவே பரிஹரித்துத் தம்புகழைநோக்கிக்கொள்ளச் சொல்லென்று சொன்னாளிறே; அப்படியே இவளும் தன்தசையை அறிவித்து விடுகிறாளாயிருக்கிறது.

முதற்பாட்டு. சில புள்ளினங்களைக் குறித்து, எம்பெருமானுக்கு என் தசையை அறிவித்து விபூதித்வயத்தையும் நான்தர நீங்கள் ஆளவேணுமென்று இரக்கிறாள்.

பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ *
நன்னலப்புள்ளினங்காள் வினையாட்டியேன்நானிரந்தேன் *
முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்த முகில்வண்ணன்கண்ணன் *
என்னலம்கொண்டபிரான்தனக்கு என்னிலைமையுரைத்தே. (1)

[பொன்னுலகாளீரோ] - ஈச்வரவிபூதியானது விச்லேஷ தசையில் அவனையும் தன்னையும் சேர்த்தார்க்குப் பரிசிலாகக் கண்டதென்றிருக்கிறாள். உபய விபூதியும் ஒரு மிதுநத்துக்கு சேஷமிறே. அவ்வவஸ்தை பிறந்தால் சொல்லலாமிறே. ஸர்வேச்வரனிருக்க இவ்விடம் அராஜகமாய்க் கிடக்கிறதென்றிருக்கிறாள். ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமற்று ஒரு தேச விசேஷத்திலே போய் அநுபவிக்குமதை இங்கேயிருந்தே கொடுக்கிறாள். ப்ரக்ருதியோடே கொடுப்பாரும் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை அறுத்துக் கொடுப்பாருமாய் இருக்கிறபடி. ஒருவரை யொருவர் பிரிந்து தழுவுகிற ஸமயத்திலே கொடுக்கை இருவர்க்கும் ஒக்கும். சேர்க்கைக்காக உடம்பிழப்பாரும் உடம்போடே கூடிநின்று சேரவிடுவாருமாயாகாதே இவர்களிருப்பது. [பொன்னுலகாளீரோ, புவனிமுழுதாளீரோ] - உங்கள் விபூதியும் நான் பட்டதுபடவேணுமோ? அபிமதனைப் பிரிந்து கடகரைத்தேடித் திரிகிற இவள், கடிப்பிப்பார்க்கு உபய விபூதியையும் கொடுக்கிறாளிறே, அவனை நினைத்திருந்த கனம். கலந்தபோது தன்னையும் தன்னுடைமையையும் இவளுக்காக்காப் பிரிந்தபோது மாறுவானொருபுல்லியனோடென்றே இவள் கலந்தது. தன் அஸந்நிதியிலும் இவள்தான் இப்படி உபய விபூதியையும் இஷ்டவிநியோகார்ஹமாக்கும் படியிறே, அவன்தன்னையும் தன்னுடைமையையும் இவளுக்கு ஆக்கிவைத்தபடி. அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானார் கோவிலே, பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸரைக்கொண்டு ஆழ்வான்புக, "ஆழ்வான் பண்ணின நெஞ்சாறல் ஆறுவது ஆளவந்தார் ஸ்ரீ பாதத்தேறப் போனல்லேறே" என்ற வார்த்தையை நினைப்பது. (அதாவது ஆழ்வான், பெருமாள் திருவடிகளிலே ஒரு வார்த்தை விண்ணப்பஞ் செய்தாராகில் அபிமத ஸித்தியாம் என்கை.) [பொன்னுலகாளீரோ, புவனிமுழுதாளீரோ] - ஒருவில்லெருதுகளோபாதி உபய விபூதியும் தன்னைச்சேர்ப்பார்க்கென்றிருக்கிறாள். (அதாவது, வில்லெருதுகளை நிரஸிக்கை அவர்களுடைய ஸம்ச்லேஷத்துக்கு ஹேதுவானாற்போலே, இவை உபயவிபூதியும் ஆளுகை அவனுடன் ஸம்ச்லேஷத்துக்கே ஹேதுவென்றாள் என்றபடி.) [ஆளீரோ] - ஸ்வத்வம் ஒருவர் பண்ணிக்கொடுக்கவேண்டாதிருக்கிறபடி. [* தத்தம ஸ்யாபயம் மயா *] என்றாரிறே பெருமாள்; அப்படியே அவற்றுக்கும் "தூதுபோக" என்று முகங்காட்டினபோதே கொடுத்தற்றது. அவன் கார்யஞ் செய்கிற இவற்றுக்கு அவனையறிவித்துக் கொடுக்கவேண்டாவிறே. இவள்தானும் அவன் கார்யமிறே செய்கிறது. இவை தூதுபோகவே தான் உளளாம்; தான் உளளாகவே ஸவிபூதிகனான எம்பெருமானுளனாம். இனி, இவள் தன் படுக்கைப்பற்றிறே கொடுக்கிறதும். [ஆளீரோ] - உங்கள்கார்யமே செய்யவொண்ணாது: என் கார்யமுஞ்செய்யவேணும். இவள்கார்யஞ் செய்கை

யாவது, இவற்றை யாளுகையிறே. "இவள் தான் உபயவிபூதியையும் கொடாநின்றாளாகில், அவன் வந்தால் தானும் அவனும் எங்கேயிருப்பது?" என்ன, "இக்குருவி காட்டினவிடத்தே" என்று அநந்தாழ்வான் வார்த்தை. [பொன்னுல காளீரோ - புவனிமுழுதாளீரோ] - கைப்பட்டத்தைக் கொடுத்திறே மற்றொன்று தேடிக்கொடுப்பது. தனக்காக்கின அடைவே கொடுக்கிறாள் நித்ய விபூதியைக் கொடுத்திறே லீலாவிபூதியைக் கொடுத்தது; 'அயர்வறுமமரர்களதிபதி' என்ற பின்பிறே, 'இலனதுடையனிது' என்று, லீலாவிபூதியோகஞ் சொல்லிற்று. இங்கே யிருந்தாலும் ஜ்ஞானம் பிறந்தால் அணித்தாய்த் தோற்றுவது அவ்விடமிறே: "அக்கரையென்னு மனத்தக்கடலுளழுந்தி யுன்பேரருளாலிக்கரையேறி யிளைத்து" என்று, அது இக்கரையாகவும், இது அக்கரையாகவும் சொல்லா நின்றார்களிறே. "மாகவைகுந்தங் காண்பதற் கென்மனமேகமெண்ணும்" என்றிறேயிருப்பது. ப்ராப்தி தசையிலும் முற்பட்டிருப்பது அவ்விடமேயிறே; ததீயத்வாகாரத்தாலே யொருகால் உத்தேஶ்யமாமதிறே இவ்விடம். [*நோபஜநம் ஸ்மரந்நிதம் சரீரம்*] என்ன நிற்கச் செய்தேயும், அவனுடைய ஐஶ்வர்யத்திற் குறையநுபவிக்க வொண்ணாதென்று ததீயத்வாகாரேண ஒருகால் உபாதேயப்ரதிபத்தி உண்டித்தனையிறே. இல்லையாகில், 'புவனிமுழுதாளீரோ!' என்று, ஆகாராந்தரப்ரதிபத்தியுண்டாகில் கட்டடங்க உத்தேஶ்யமாய்த் தோற்றுகிறே. [பொன்னுலகாளீரோ-புவனிமுழுதாளீரோ] - அடிமைக்கு அடைத்தேற்றலாயிறே இவ்விடந்தானிருப்பது; அவ்விடம் அடிமையாலல்லது செல்லாதவிடமாயிறே இருப்பது. தூதுபோனாரது பரமபதம், அதுடையாரது லீலாவிபூதி. [புவனிமுழுதாளீரோ] - உத்தேஶ்யமான நித்யவிபூதியைக் கொடுத்தவள், த்யாஜ்யமான லீலாவிபூதியைக் கொடுப்பானேன்? என்னில்: இவை பண்ணுகிற உபகாரத்தை நினைத்து, 'இன்னது கொடுப்போம்' என்றறியாமல் கலங்கி. பண்டு கலங்கினாரும் இப்படியே செய்தார்கள்:- [* அபராவர்த்திநாம் யாச யாச பூமிப்ராதாயிநாம் *] என்று சொன்னார்கள். ப்ரீதி அளவுபட்டிருக்கிலிறே தெளிந்திருப்பது. [*ஹிரண்யம் வா ஸுவர்ணம் வா ரத்நாநி விவிதாநி வா, ராஜ்யம் வா த்ரிஷு லோகேஷு நைததர்ஹதி பாஷிதம்*] என்று கலங்கினாளிறே. இருவரும் கொடுக்கலாம்படி ஒரு மிதுனத்துக்கு ஶேஷமாயிறே உபயவிபூதியுமிருப்பது.

[நன்னலப்புள்ளினங்காள்]-அவனிலும் உங்களுக்குண்டான நீர்மையில் ஏற்றமிருந்தபடியென்? இவ்வளவில் ஆளிட்டழைக்கும்படி கடக்கவிராதே, நீங்கள் முன்னம் கிட்டநின்று முகங்காட்டப் பெறுவதே! உங்கள்படி யிருந்தபடி கண்டேனுக்கு, ஸர்வஸ்வத்தையும் எனக்குத் தந்து தூதுபோம்படியா யிருந்ததி! "அவனுக்குக்குணங்களிலேற்றம் ஆஶ்ரயத்தாலே" என்றிருந்தோம்; அது உங்கள் பக்கலிலேயாகாதே என்கிறாள். உங்கள் நீர்மை யறியாதே, என் செல்லாமையாலே "அத்தைக்கொள், இத்தைக்கொள்" என்றுநலிந்தேனிறே! [* குணஸ்துவ்யயேவஶோபநா: *] என்னுமவனும் புறம்பானான், உங்களைப் பார்க்க. "உங்கள் தரத்துக்கு இதுவொரு சுரும் தாளிப்பூவுமிறே" என்பராம் பிள்ளையமுதனார். உங்களுக்கு நான் சில செய்தேனோ! வெறும் உங்கள் நீர்மையாலே செய்ததத்தனையிறே. பாண்டவர்களுக்குத் தூதுபோன க்ருஷ்ணனையும், ஆளவந்தார்க்குப் பச்சையிட்ட மணக்கால்நம்பியையும்போலே இருந்தீயுங்கள்படி! [நன்னலப்புள்ளினங்காள்] - அழகிய நீர்மையையுடைய புள்ளினங்காள் என்னுதல், மிக்க ஸ்நேஹத்தையுடைய புள்ளினங்காள் என்னுதல். "இருவருமான சேர்த்தியொழிய வேறுமொன்றைத்தரவோ?" என்று சிரித்திருந்தன; [*அர்த்ததஶ்சமயா ப்ராப்தா தேவராஜ்யாதயோ குணா:, ஹதஶத்ரும் விஜயிநம் ராமம் பஶ்யாமி ஸுஸ்த்திதம் *] (பெருமாள் விஜயி

களாய்க்கொண்டிருக்கப் பார்த்தவர்களுக்கு தேவராஜ்யாதிநன்மைகள் தன்னடையே வந்ததிறே.) [நன்னலம்] - [* அஹஞ்ச ரகுவம்ஶஸ்ச *] இத்யாதி-[* நஜீவேயம்க்ஷணமபி *] என்றிருக்கிற நானும் என்னையொழிய ஜீவியாதபடியிருக்கிற பிள்ளை பாதனும், இருவர்க்கும் உஜ்ஜீவந ஹேது வான பிள்ளையும். [* வைதேஹ்யாஃ *] - இவையெல்லாம் தருமென்கைக்காக. [* தர்மதஃபரிரக்ஷிதாஃ *] - நீ செய்ததுக்கொரு ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணலாமோ? வெறும் அறவனுகையாலே செய்தாய் அத்தனை. "உனக்கென்செய்கேன்" என்று காலதத்வமுள்ளதனையும் உழைக்கும் படியிறே நீ செய்தது. [புள்] - இந்நீர்மையில் ஏற்றமுடைய உங்களுக்கே கமநஸாதநமான பக்ஷபாதமுண்டாகப் பெறுவதே! "பிரிந்தாரைச் சேர்க்கை திர்யக்குக்களின் கார்யம்" என்றிருக்கிறாள், ராமாவதாரத்தில் வாஸனையாலே. [இனங்காள்] - [* நகஸ்சிந்நாபராத்யதி *] என்பாருங் கூடவுண்டாயிருக்கிறபடி. [இனங்காள்] - உடலுமுயிருங்கூடக்கிடக்கப் பெறுவதே! [*அக்ரதஸ்தே கமிஷ்யாமி*] என்று முன் நடப்பாருங்கூட இருக்கப்பெற்றபடி. [இனங்காள்] - [* திக்ஷுஸர்வாஸு மார்கந்தே *] என்று, எல்லாத்திக்கிலும் போகவிடலாம்படி திரளவிருக்கிறபடியென்றும். [வினையாட்டியேன்] - கைப்புகுந்தவனைக் கைகழியவிட்டு உங்கள் காலிலே விழும்படியான பாபத்தைப் பண்ணினேன். உங்களுக்குக்குணங்கள் ஸ்வரூபமானாற்போலேயிறே எனக்கு பாக்யஹாநி ஸ்வரூபமானபடி. [நான்] - [* தர்மதஃபரிரக்ஷிதாஃ *] என்றிருப்பான்அவன்கிடீர்! ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளான வேண்டற்பாட்டோடே யாகாதே தான் தூது விடுகிறது இவள்! [நானிரங்தேன்] - அத்தலையித்தலையானபடி. [இரங்தேன்] - கீழே, அவன் திருவடிகளிலே நாலுப்ரயோகம் ஶரணம்புக்கார்; இப்போது ததியர்பக்கலிலே ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்: அது தப்பிலும் இது தப்பாதிறே. இதுக்கு வேறு விலக்கடியில்லையே. * ப்ரார்தநாமதியிறே ஶரணாகதியாகிறது. அவ்யபிசாரியான உபாயத்தைப் பற்றுகிறாள். [இனங்காள் - இரங்தேன்] - மிதுனமாயிருப்பார்க்கு இரந்தார் வாசி தெரியுமிறே. ஶரணாகதர்க்குத் தன்னுயிரைக் கொடுக்குமவையே. நன்னலப்புள்ளினங்களன்றியே படுகொலைக்காரர்க்கும் இரங்கவேண்டும்படியிறே என்னுடைய தஶை. [நன்னலப்புள்ளினங்காள் - இரங்தேன்] - ஶரண்யதை குறைவற்றிருந்தபடி யென்கரன்! [நானிரங்தேன்] - அவனிறே [* ஸுக்ரீவம் ஶரணம்கதஃ *] என்று திர்யக்கின்காலிலே முற்பட விழுந்தான்; பின்பிறே இவள், [* ததா தருதயாம்மயி*] என்றது. [வினையாட்டியேன் நானிரங்தேன்] - எல்லாங்கொடுத்தாலும் அவற்றுக்கு ஒன்றும் செய்ததாகத்தோற்றாதே பல்காட்டுகிறாள். அவர்கள் பண்ணுகிற உபகாரம் அளவுபட்டிருக்கிலிறே ஸத்ருஶமாக ஒன்று தேடிக்கொடுக்கலாவது. எல்லாங் கொடுத்தாலும், [*க்ருத்ஸ்நாம்வா ப்ருதிவீம்தத்யாந்நதத்துல்யம்கதஞ்சந*] என்று "செய்தது போராது" என்னும் இதுவேயிறே நெஞ்சில் பட்டுக்கிடப்பது. [* தஸ்மை நத்ருஹ்யேத் *] என்னுமளவில நிற்கும தன்றே; [* க்ருதமஸ்ய ஜாநந் *] அங்குநின்றும் மீண்டாலிறேயது தான்வேண்டுவது; (அவன் செய்த உபகாரத்தினின்றும் மீண்டாலிறே த்ரோஹநிஷேதம் சொல்லவேண்டுவது). இதெல்லாம் சொல்லவேணுமோ? அவன்தான் வரும் ஸ்வபாவனுகிலன்றோ நாங்களறிவிப்பதென்னில்; என் பாக்யஹாநியாலே இழந்தேனத்தனைபோக்கி, அவன்படியைப் பார்த்தால் இழக்கவேணுமோ என்கிறாள். [முன்னுலகம் இத்யாதி] - அழிந்தவற்றைஅடியே பிடித்துண்டாக்குமவன் கிடீர்! இத்தலையுமழிந்திறே கிடக்கிறது. ஆர் பிரிவுக்குச் சளைத்துத் தளர்ந்து தூதுவிட, இவற்றையுண்டாக்கிற்று? வெறும் தன்க்ருபையாலே செய்தானித்தனையிறே! பண்டு இவனுக்கு ஆர்த்தரக்ஷணம் பண்ணுகைக்குத் தூதுவிடவேண்டாகிடீர்! [முன்னுலகங்களெல்லாம் படைத்த முகில்வண்ணன்] - ஜலஸ்தல விபாகம்பாராதே [* பஹுஸ்யாம் *] என்கிற ஸங்கல்பஜ்ஞாநத்

தாலே ஏற்கவே யிவற்றையுண்டாக்கினவன். [முகில்வண்ணன்] - தரமிட்டாலும் விடவொண்ணாத வடிவு; தன்பேறாகக் கொடுக்குமவன் என்றுமாம். [முகில்வண்ணன்கண்ணன்] - ஜகத்காரணத்வத்துக்கும் அவதாரத்துக்கும் அடியான ஔதார்யாதி குணங்களைச் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, அப்ராக்ருததிவ்ய ஸம்ஸ்தாநத்தோடே வந்து அவதரித்தபடியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். [என்னலங்கொண்ட பிரான்] - இதொரு பழங்கிணறு கண்வாங்குகிறதென்? என்னை ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணின உபகாரகன்; உங்கள் காலிலேவிழும்படி பண்ணினவன். இப்போது அகலவிருந்ததொழியப்பண்டுசெய்தவையெல்லாம் சாலநன்றுகிடீர்! எங்களோடு கலப்பதுக்கு முன்பு போர நீர்மையுடையான்; இப்போது வடிவழகே கிடீர் உள்ளது. [முகில்வண்ணன் என்னலங்கொண்ட] - அம்மேகம் வர்ஷிக்கும் இடமாகாதே, முகக்கும் இடமானேன். [தனக்கு என்னிலைமை] - அவன் வருவானானாலும், நாங்கள் சொல்லுவதேதென்னில், 'என்னிலைமை' என்று - தன்வடிவைக் காட்டுகிறாள்; [* ஏஹிபஶ்ய ஶரீராணி *] என்னுமாபோலே. என்னைக்கண்ட நீங்களே பாசுரமிட்டுச்சொல்லுமத்தனை. ஜகத்காரணத்வம், அவதாரம், தன் பக்கல்பண்ணின விசேஷகடாக்ஷம் இவையெல்லாம் கண்ணழிவறச்சொன்னாள்; அவன்குணங்களிலே யவகாஹித்த தன்படி தன்னாலும் பேசப்போகிறதில்லை; தனக்குந் தன்தன்மை யறிவரியானைப்போலே. [உரைத்து] - தனக்குங்கூட நிலமல்லாத தன்படியை இவை பாசுரமிட்டுச் சொல்லவற்றாகக்கொண்டிருக்கிறாள். கரைமேலே நிற்கையாலே அவற்றுக்குச்சொல்லலாமிறே. "உரைத்து, கொண்டுவாருங்கோள்" என்னாதொழிவானென்? என்னில்; - "ஈஶ்வரக்ருத்யம் நமக்கு பாரமோ" என்றிருக்கையாலே; இவனுக்குப்பணி குறையை யறிவிக்கையிறே: மேலுள்ளதெல்லாம் அவன்பணியிறே. [என்னிலைமையுரைத்து - பொன்னுலகாளீரோ] - ஆர்த்தநாதம் கேளாதபடிபண்ணி ஜீவிக்கப்பாருங்கோள்! சக்ரவர்த்தி பெருமாளை முடிசூட்டப் பாரித்தபோது, ருஷிகள் ராக்ஷஸராலே நோவுபடுகையாலே ராஜ்யம்திருவுள்ளத்தில் பொருந்தாமை புறப்பட்டுப்போனாரிறே; அப்படியே ஸ்த்ரீவதமும் ஆர்த்தத்வநியும் கேட்டால் இவை உபயவிபூதியையும் ஆளமாட்டாதென்றிருக்கிறாள். (1)

இரண்டாம்பாட்டு. சிலகிளிகளைக்குறித்து, என் ஆற்றாமையை அவனுக்கு அறிவித்துவந்து, நானும் என்தோழிமாருங் கொண்டாட அத்தை அங்கீகரிக்கவேணும் என்கிறாள். [மையமர் இத்யாதி] - முதற்பாட்டில், அவன்பதங்கொடுத்தாள்; அதுக்குமேலே ஒருபதந் தேடிக்கொடுக்கிறாள் இப்பாட்டில். அவன்பதமாகிறது - உபயவிபூதியையுங் கொடுக்கையிறே; அதுக்குமேலான பதமாகிறது - அவனாலே விரும்பப்படும் தன்னைக்கொடுக்கை. தன்னைக் கொடுக்குமிடத்திலும், "பின்னை முன்னே" என்னாதே, எல்லாருங்காணக் கைமேலேயிறே கொடுக்கப்புகுகிறது.

மையமர்வாள்நெடுங்கண் மங்கைமார்முன்பென்கையிருந்து *
நெய்யமரின்னடிசில் நிச்சல்பாலோடுமேவீரோ *
கையமர்சக்கரத்து என்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு *
மெய்யமர்காதல்சொல்லிக் கிளிகாள்விரைந்தோடிவந்தே. (2)

[மையமர்வாணெடுங்கண் மங்கைமார்முன்பென் கையிருந்து] - அவன்பாடு தரம் பெற்றாரைக் கொண்டாடுவாரைப் போலேயோ, என்பாடு தரம்பெற்றாரைக் கொண்டாடுவாரிருப்பது! அந்தঃபுரத்தில் வர்த்திப்பாரெல்லாரும் ஒருபடிப்பட்டிருக்கிறபடி: ஒரு கண் பார்வையாயிருக்கிறபடி. "தம்மையே நாளும் வணங்கித்தொழுவார்க்குத் தம்மையே ஒக்க அருள்

செய்வர்" என்கிறபடியே, இவளும் தன்னோடு ஸர்வதா ஸாம்யங் கொடுத்து வைத்தபடி. [மையமர்] - [* அஸிதேக்ஷணா *], "கருந்தடங்கண்ணி" என்று சொல்லுகிற ஏற்றமெல்லாம் இவர்களுக்குமுண்டிறே. தன்னைப்போலே ஸ்வாபாவிகமான கண்ணில் கறுப்பைச்சொல்லிற்றுதல்; அன்றிக்கே, மங்களார்த்தமாக இடும்மையைச் சொல்லிற்றுதல். இவள் அலாபத்தில் இவர்கள் மையெழுதியிருக்கக்கூடாதிறே; நீங்கள்வந்தால் இவர்கள்கண்களி லிருக்கும்படி பாரிகோள்! வாள் - ஒளி. அதுவும் அழிந்திறேகிடக்கிறது. இவள்வடிவு புகரழிந்துகிடக்க, இவர்கள் கண்களில் ஒளியுண்டாகக்கூடாதே. [நெடுங்கண்] - கண்ணில் பரப்படங்கலும் ஸப்ரயோஜநமாவது அப்போதாகாதே. இல்லையாகில், தலைச்சுமையோபாதியாமிறே, "காணுதார் கண்ணென்றும் கண்ணல்ல" என்கிறபடியே. [மையமர்வாணெடுங்கண்] - உங்கள்வரவால் வந்த ப்ரீதியாலே "அவன்வரவு தப்பாது" என்றுநான் அலங்கரிக்க, அத்தாலேயலங்கரித்து ஒளியையுடைத்தாய்ப் பெருத்திருந்துள்ள கண்களையுடையவர்கள் என்னுதல். [மங்கைமார்] - அவனுக்குத் * தன்னேராயிரம்பிள்ளைகளைப்போலே இவளுக்குத் தன்பருவத்தில் தோழிமார் உண்டாயிருக்கிறபடி. [மங்கைமார்] - முக்தர் பஞ்சவிம்ஶதிவார்ஷிகரா யிருக்குமாபோலே. [மங்கைமார் முன்பு] - பின்பு இருக்கவொட்டார்களே! [மங்கைமார்] - ஒருவர் இருவரன்றே. எல்லாரும் தனித்தனியே "என்முன்பே, என்முன்பே" என்பர்களே! [*ஹநூமந்தம் மஹாத்மாநம் பரிவார்யோபதஸத்திரே *] என்று ஓலக்கமாக இருந்து திருவடியைக்கொண்டாடினாற்போலே. [* மஹாத்மாநம் *] - நாலுபேர்சூழவிருந்துகொண்டாடினார் என்கிற இதுதான் தரமோ இவனுக்கு? [* உபாயநார்யுபாதாய மூலாநிச பலாநிச *] என்று பலமூலாதிகளைக்கொடுத்து ஸம்ப்ரமித்தார்களிறே முதலிகள்; அப்படியே நெய்யமர் இன்னடிசிலென்று இங்கும் எல்லாமுண்டாயிருக்கிறபடி. [* பேஜிரே விபுலாநநா: *] உண்டிறேஅங்குஇங்குமையமர்வாணெடுங்கண் எல்லார்க்குமுண்டாயிருக்கிறபடி. [என்கையிருந்து] - [* ஏகம்து:கம் ஸுகஞ்சநௌ *] என்று, ஸமாநஸுகது:கைகளாய் இருந்தார்களேயாகிலும், பசித்தாரேயுண்ணவேணுமிறே! அப்படியே, அவர்கள் ஓலக்கமிருக்குமத்தனை; இருப்பிடம்என்கையாகவேணும். அவன் திருமுடிக்கு ஆபரணமான என்னுடைய கையை உங்களுக்குப் பாதபீடமாக்குகிறேன். [* தஹேள பாஹுலதாம்ஸ்கந்தே *] என்னுமாபோலே - அவனுக்கு ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணும் கை. பர்யங்கவித்யையிற்சொல்லும் படுக்கையில் இருப்புப்போலுமன்றுகாதே, இவள்கையில் இருப்பு. இவள் "அணிமிகுதாமரைக் கை" என்னுமது அவனுக்கும் உண்டிறே. மெய்யமர்காதல்சொல்லி, கிளிகாள்! விரைந்தோடிவந்து, என் கையிருந்து நெய்யமர் இன்னடிசில் நிச்சல் பாலொடு மேவீரோ! என்கிறாள். அதுவென்? போகிறபோதே லாலநம்பண்ணி விட்டாலோ? என்னில்; அதுக்குக் கைமுதலுண்டாகவேணுமே? [* காத்ரைஶ்ஶோகாபிகர்ஶிதை: *] என்றும், இட்டகாலிட்டகையளாயுமிறே இவள்கிடக்கிறது; இனித்தான் கொண்டாடுகைக்கு ஓலக்கமிருப்பாரும் வேணுமே! "எம்மின்முன்னவனுக்குமாய்வராலோ" என்றிறே அவர்களுங்கிடக்கிறது. [நெய்யமர் இத்யாதி] - [* ஏஷ ஸர்வஸ்வபூதஸ்து *] என்று கொடுக்கைக்கு உடலில்லையே இவளுக்கு. நெய்யோடேகூடின இனிய அடிசிலை நாள்தோறும் பாலோடேகூட நான்தர, அத்தை ஸ்வீகரித்து நீங்கள் என்னை உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேணும். "உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங்கண்ணன்" என்றிருக்கக்கடவ இவள், இவை உகப்பதுதேடி இடுகிறுளிறே. இத்தால் சொல்லிற்றுயிற்று என்? என்னில்; பகவத்விஷயத்தில் உபகாரகராயிருப்பார்க்கு, "உண்பதிலொருகை பகுந்திட்டோமாகில் செய்யலாவதுண்டோ?" என்று கைவாங்குமதல்ல; அவர்கள் விரும்பினவையே தேடியிட

வேணும் என்னுமிடம் சொல்லிற்று. [* யதந்ந: புருஷோபவதி *] என்னலாவது அவன்பக்கல். [நிச்சல்] - சேர்ப்பதொருநாளே, இவர்களுக்குப்பின்பு அநுபவம் நித்யமாயிருக்கிறபடி. [* அத்ர பாத்ரசாபி நித்யம்யதீயசரணௌ ஶரணம்மதீயம் *] என்னுமாபோலே. [கையமர்சக்கரத்தஎன் கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு] - உண்டாரை உண்ணப்பண்ணுவிக்கத்தேடுகிறாளிறே. இத்தால் சொல்லிற்று, இவர்க்குமுன்னே இவருடைய அபிமதம் இவரைப் பற்றினார்க்கு முற்பட்டிருக்கிறபடி; "வேறாகவேத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச்சாத்தியிருப்பார் தவம்." [கையமர்சக்கரம்] - எப்போதும் கைகழலா நேமியானாயிருக்கை. [என்கனிவாய்] - கையுந்திருவாழியுமான அழகைக் காட்டுவது, முறுவலைக்காட்டுவதாய், என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவன். பிரிந்துபோகிறபோது, "இவள் ஸத்தைகிடக்கவேணும்" என்று பண்ணின ஸ்மிதத்துக்காயிற்று தோற்றது. [என்கனிவாய்]-திருவாழிக்கு முற்றூட்டாயிற்றுத் திருக்கை: தமக்கு முற்றூட்டு திருப்பவளம். அவன்ஜீவநத்தை நித்யமாக்கினான், என்ஜீவநத்தைக் காதாசித்கமாக்கினான். அவனுக்கே கையுடைப்பாயிற்றே. கைமேலேயிடுமே. [கண்டு] - எனக்குப்போலே ஸ்ம்ருதி விஷயமாமளவன்றிறே உங்களுக்கு. இவற்றின்கண்ணாலேகாணுதல், இவற்றைக்காணுதலிறே இவளுக்கு; தாம்ஸ்ப்ருஷ்ட்வாவாதல், சந்த்ரேத்ருஷ்டிஸமாகம: ஆதல்; தொட்டாரைத்தொடுதல் கண்டாரைக் காணுதலிறே இவளுக்கு. [மெய்யமர்காதல்சொல்லி] - திருமேனியிலே அணைய வேண்டும்படியான காதல் என்னுதல்; என்னுடம்போடு அணையவேண்டும்படியான காதல் என்னவுமாம். [* காத்ரைஸ்ஶோகாபிகர்ஶிதை: ஸம்ஸ்ப்ருஶேயம் *] என்னக்கடவதிறே, "நம் ஸத்தை "கிடக்கக்கிடக்குமிறே" என்றாதல், குணஜ்ஞாநத்தாலே தரித்திருக்கிறாள்" என்றாதல் நினைத்திருக்குமதல்லவென்று சொல்லுங்கோள். அங்ஙனேயும் தரித்திருந்தார் உண்டிறே; மாயாஶிரஸ்ஸைக்காட்டினவன்றும், பிராட்டி லௌகிகரோடொக்கக் கண்ணநீர் விழவிட்டு, "அதுவேபானாலும் அவருளராகிலல்லது நம் ஸத்தை கிடவாது" என்று தன்னைக்கொண்டு அறுதியிட்டு தரித்திருந்தாளிறே. [*அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபயதா*] இறே; ஆதித்யன் உண்டாகிலல்லது ப்ரபைபுமில்லையிறே. இங்ஙனேயிருக்கச்செய்தே ஒரு ஹேதுக்களாலே வரும் ஸங்கோசவிகாஸங்களேயிறே யுள்ளது. த்ரவ்யமாயிருக்கச்செய்தேயும் ப்ரகாரமாம் ஆகாரமுண்டே. அப்படியேயன்றிறே இங்கு; உடம்பிலே யணைந்து பிரிந்தார்க்கு உடம்பை அணைத்தல்லது நிற்கவொண்ணாதிறே. [மெய்யமர்காதல்] - "தம்மைப்போலே பொய்யுமாய் நிலைநில்லாதகாதலன்று எங்களது என்று சொல்லுங்கோள்" என்று பிள்ளான் பணிக்கும். அன்றிக்கே, [மெய்யமர்காதல்] - ஆத்மாநுபந்தியான காதல். மெய்யென்று ஆத்மாவாய், ஆத்மாவோடே பொருந்தினகாதல் என்றுமாம். "மெய்ம்மையே மிகவுணர்ந்து" என்கிறவிடத்தில், மெய்யென்கிறது ஆத்மாவையிறே. ஸத்யமான காதல் என்றபடி. [சொல்லி] தந்தாமுக்கு இல்லாதவை பிறர்வாயிலே கேட்டறியுமித்தனையிறே. தமக்கு உண்டாகில் இப்படி தூதுவிடப் பார்த்திராரே. காட்சிக்குமேலே ஓரேற்றம்போலேகாணும் தன்தஶையை அவனுக்கு அறிவிக்கை. [கிளிகாள்! விரைந்தோடிவந்தே] - பிராட்டியைக் கண்டு மீண்டஅநந்தரம் முதலிகள்வந்து பெருமாளை யுகப்பித்தாற்போலவும், பெருமாள் மீண்டெழுந்தருளுகிறபோது திருவடி முன்னேவந்து ஸ்ரீபரதாழ்வானையுகப்பித்தாற்போலவும், நீங்கள் முன்னே வரவேணும். [கிளிகாள்! விரைந்தோடிவந்தே] - அறிவித்துக் கூட வரவிராதே கிடிகோள். திருவடி பிராட்டியைத் தேடிப்போகிறபோது பண்ணின அபிஸந்திகளெல்லாம் இக்கரையிலே கழித்துப் பின்பு லங்கையிலே போய்ப்புக்கு எங்குந்தேடி, அவளைக்கண்டு, அநந்தரம் "இக் காட்சியால் ப்ரோஜநமுள்ளது அவ்வாஶ்ரயமுள்ளபோதே சென்றறிவிக்கிலிறே" என்று ஒரு

காளே வந்தானிறே; அதுக்கடி, போகிறபோது இவராற்றாமையைக்காண்கையாலே, நாம்வருமளவும் இவரைக் கிடக்கையரிது" என்றிருந்தான்; பெருமாள் தாமும், "பிள்ளாய்! நீயிருக்கிற போதைத் தரிப்புக்கொண்டு நீபோனாலும் இப்படியிருப்பன் என்றிராதேகிடாய்; என்னளவறிந்து கார்யஞ்செய்" என்றாரிறே. [விரைந்தோடிவந்தே] - நீங்கள் முற்படவந்த ப்ரீதி ஸாத்மித்தால், பின்பு அவன் வரவாகவேணும். அவனுடனே கூடவரில் வாய்புகுநீராய் உங்களைக் கொண்டாடவொண்ணாது; ஆனபின்பு, நான் முறைகெடாமல் அநுபவிக்கும்படி வாருங்கோள்! உபகாரகரான உங்கள் காலிலே முற்பட விழுந்தபின்பு அவன் காலிலேவிழும்படி பண்ணுங்கோள். ஆகையிறே, நம் முதலிகள் குருபரம்பரைமுன்னாக த்வயாநுஸந்தாநம்பண்ணுகிறது. இனித்தான் ஶிஷ்யனுக்கு ஆசார்யாநுவர்த்தநம்பண்ணலாவது அவன் தேஹபரிக்ரஹம்பண்ணியிருக்கிற நாளிலேயிறே; பின்புள்ளதெல்லாம் பகவதநுபவத்திலே அந்வயிக்குமிறே இருவர்க்கும். அவன் "எனக்கு" என்னும் நாளிலேயிறே, இவன் "உனக்கு" என்று கொடுக்கலாவது? (2)

மூன்றாம்பாட்டு. சிலவண்டுகளைக்குறித்து, அவனுக்கு என்தசையை அறிவித்து வந்து என்தலைமேலே வர்த்தியுங்கோள் என்கிறாள்.

ஓடிவந்தென்குழல்மேல் ஒளிமாமலரூதீரோ *
கூடியவண்டினங்காள் குருநாடுடையவர்கட்காய் *
ஆடியமாநெடுந்தேர்ப்படை நீறெழச்செற்றபிரான் *
சூடியதண்துளவமுண்ட தூமதுவாய்கள்கொண்டே. (3)

[ஓடிவந்து] - கடுக வரவேணும். என்னளவுகண்டுபோகிற உங்களுக்கு, நானுள்ளபோதே வந்துஉதவவேணும். அன்றிக்கே, அவற்றையநுபவிக்கையில் உண்டான த்வரையாலேயாதல், சடக்கெனவரவேணுமென்கிறாள். [என்குழல்மேல்] - பேரளவுடையார்படும் ஈடுபாட்டைக் கண்டு, தன்குழல்வீறு தானறிந்திருக்குமே. "சூடியதண்டுளபமுண்ட தூமதுவாய்கள்கொண்டு ஓடிவந்தென்குழல்மேல் ஒளிமாமலரூதீரோ" என்பானென், கார்யஞ்செய்து சமைந்தால் கைக்கூலி கொடுப்பாரைப்போலே? என்னில்; இவற்றுக்கு இவள்குழலில் விஷயமுண்டாகவேணுமே. இப்போது, மதுமாறிச்சருகாயிறே கிடக்கிறது; இவைமீண்டாலிறே இத்தலையில்செவ்வி பிறப்பது. [என்குழல்மேல்]-அவனுக்குத் தூதுபோய்வந்தாரிற்காட்டில் இவளுக்குத் தூதுபோனார்க்கு உண்டான தன்னேற்றம் இருக்கிறபடி. அங்கு மஹாராஜருடைய மதுவநமிறேயழிந்தது; இங்கு அவன் காவற்காட்டை உங்களுக்குத் தருகிறேனென்கிறாள். அளகாடவியிறே. தலையான பரிசிலிறே இதுதான். ததிமுகப்ரப்ருதிகளுடைய விலக்குகையும் இல்லையிறே யிங்கு சாந்தனை திருவடியிறே [* அஹமாவாரயிஷ்யாமி யுஷ்மாகம் பரிபந்திநः *] என்றான். பிராட்டியைக்கண்டு உவந்தமையறியாதேயிருக்கச்செய்தேயும் மதுவநம் அழிந்தமையைக்கண்டு, மஹாராஜருடைய வால் ருஶ்யமூக பர்வதத்திலே யறைந்ததிறே. "நம்மோடு பண்ணிப்போன ஸமயம் அதிக்ரமித்திருக்கச்செய்தேயும் மதுவநமழிக்கும்போது பிராட்டியைக் கண்டார்களாகவேணுமிறே." "பிராட்டியைக்கண்டஹர்ஷம், நடுவில் மதுவநமன்றாகில் ராஜபுத்திரர்கள் முதுகோடேபோம்" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். [என்குழல்மேலொளிமாமலரூதீரோ] - என்றும் இவள்குழலில் மதுபாநம் பண்ணப்பெறுவது வண்டுகளேயாகாதே. தூவியம்புள்ளுடைத்தெய்வ வண்டாதல் இவையாதல். அவனேயோ ஸாம்யாபத்திதரவல்லான், நானும் உங்களுக்கு அவனோட்டை ஸாம்யாபத்தியைத்தருகிறேனென்கிறாள். "ஸோஶ்நுதே" என்கிறபடியே, உங்களையும் அவனையும் ஒரு கலத்திலே யூட்டுகிறேனென்

னென்கிறாள். தலையானவூணிறே. [என்குழல்மேலொளிமாமலரூதீரோ] - உங்கள் வரவாலே தளிர்த்திருக்கிற என்னுடைய குழலில், ஒளியையுடைத்தாய் ச்லாக்யமான மலரில் மதுவைப் பாநம்பண்ணீரோ? [ஊதீரோ]-மதுவின் ஸம்ருத்தியாலே, கிண்ணகத்தில் இழிவாரைப்போலே தனித்து இழியமாட்டாதே நின்றுபறக்கிறபடி. உங்கள் கார்யமுமாய் பாரக்ஷணமுமானால் ஆறியிருக்கிறதென்? என்கை. [கூடியவண்டினங்காள்]-மஹாராஜரைப்போலே படைதிரட்டா வேண்டாவிறே யுங்களுக்கு. என்னுடைய ரக்ஷணத்திலே யொருப்பட்டு முன்பே திரண்டிருக்கப்பெற்றதிறே. இளையபெருமாள் கிஷ்கிந்தா த்வாரத்திலே சென்று குணகீர்த்தனம் பண்ணின பின்பிறே படைதிரட்டிற்று! [குருநாடுடை ஐவர்கட்காய்] - பிறர்மஹிஷிகள் குழல் பேணுமையைக்கண்டு வருந்துமவன்கிடீர்; "மைத்துனன்மார் காதலியை மயிர்முடிப்பித்தவர்களையே மன்னராக்கி" என்கிறபடியே. ராஜ்யமுடையார் பாண்டவர்களே; நாம் அவர்களுக்கு ஏவல்தேவை செய்துநிற்கிறோமென்றாயிற்று அவன்நினைத்திருப்பது. [குருநாடுடைஐவர்] - துர்யோதநாதிகள் கிடந்தானை கண்டேறினவோபாதியிறே. "நாடுடைமன்னர்" என்கிறபடியே ராஜ்யம் அவர்களதே. "துர்யோதநாதிகள் ராஜ்யம்பண்ணுகை வல்லடி" என்றிருக்கும் பகவதபிப்ராயத்தாலே சொல்லுகிறார்; அவன்நினைவேயிறே இவர்க்குநினைவு. [ஆடியமாநெடுந்தேர்] - மநோஹரமாம்படி ஸஞ்சரியாநின்ற குதிரைபூண்ட பெருந்தேரை உபகரணமாகக்கொண்டு. [* மஹதிஸ்யந்தநே ஸ்த்திதௌ *] என்னும்படியிருக்கிற தேரைக்கொண்டு. [படைநீறெழச்செற்றபிரான்] - ஆயுதமெடாமைக்கு அறமதிபண்ணுகையாலே, தேர்க்காலாலே ஸேனையைத் துகளாக்கினான். [செற்றபிரான்] - தன்னையழிய மாறியும் பரோபகாரம் பண்ணுகையே ஸ்வபாவமாகவுடையவன். தாழ்த்தது ஔபாதிகமென்றிருக்கிறாள். [செற்றபிரான்] - அர்ஜுநாதிகளும் பஸ்த்ரங்களோபாதியிறே; [* மயைவைதே நிஹதா:பூர்வமேவ*] என்று தானே யருளிச்செய்தானிறே. [சூடியதண்டுளபமுண்ட] - ஸாரத்யம்பண்ணுகிறபோது வைத்த வளையத்திலே மதுபாநம்பண்ணுகிற வண்டுகள். அவதாரங்களில் வதேனுமொன்றாலே வளையம்வைக்கிலும், அவ்வவஸ்த்தையை ப்ராபித்தநுகூலிக்கிறது திருத்துழாயாகக்கடவது. [தூமதுவாய்கள்கொண்டே] - அவ்வளையத்தில் மதுவைப்பாநம்பண்ணி சுத்தமாய் இனிதான வாய்களைக்கொண்டு; இனிதானபேச்சை யுடைத்தாயிருக்கை யென்றுமாம். [தூமதுவாய்கள்கொண்டு - ஓடிவந்தென் குழல்மேலொளிமாமலரூதீரோ] - [* வாஹி வாத *]- சாக்ஷுஷமல்லாமையாலே நீ பெற்றபேறு என்? [* த்வயிமே காத்ரஸம்ஸ்பர்ஶ:] - நம்முடைய கரணங்களுக்குஸ்பர்ஶம்உன்பக்கலிலேயாயிற்றே. நமக்குத் தொட்டாரைத் தொட்டாயிற்றே. [* சந்த்ரே த்ருஷ்டிஸமாகம: *] தர்ஶநத்தோடொத்ததிறே எனக்கு ஸ்பர்ஶமும். அற்றது பொருந்தும்படி வார்த்தைசொல்ல வல்ல வாயைக்கொண்டு [* த்ருஷ்டா ஸீதா *] என்றாற்போலே, எனனையும் மதுபாநம்பண்ணுவித்து நீங்களும் மதுபாநம்பண்ணுங்கோள். (3)

நாலாம்பாட்டு. என்னைநோவுபடுத்திப்போய் எட்டாநிலத்திலே ஓலக்கமிருக்கை தக்கோர்மையோ? என்று திருநாட்டிலேசென்று சொல்லுங்கோள்! என்று சில தும்பிகளைக் குறித்துச்சொல்லுகிறாள்.

தூமதுவாய்கள்கொண்டுவந்து என்முல்லைகள்மேல்தும்பிகாள் *
பூமதுவுண்ணச்செல்லில் வினையேனைப்போய்செய்தகன்ற *
மாமதுவார்தண்துழாய்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு *
யாமிதுவோதக்கவாறு என்னவேண்டுங்கண்டீர்நுங்கட்கே. (4)

[தூமதுவாய்கள்கொண்டுவந்து] - பரிசுத்தமாய் இனிதானபேச்சை யுடைய வாயைக் கொண்டு சென்று. வந்தென்றது - [சென்றென்றபடி. ஆர்த்தார்க்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாய் இனிதுமான பேச்சைக்கொண்டு. [என்முல்லைகள்மேல் தும்பிகாள்] - உடன்கேடாயொக்கப் பட்டினிவிட்டுக்கிடப்பாரைப் போலேயிறே நீங்கள் கிடக்கிறது. இவள்குழலில் பூவோடொக்க, உத்யாநத்திலுள்ள பூக்களும் சருகாயிறேகிடப்பது; [* அபிவ்ருக்ஷாः பரிம்லாநாः *] என்னுமாபோலே. [பூமதுவுண்ணச்செல்லில்] - மதுவ்ரதங்களாகையாலே பூவுள்ளவிடந்தேடி மதுபாநம்பண்ணப் போகக்கடவிகோளிறே. இவள்பரிஸரத்திலுள்ளவையிறே உறுவிக் கிடப்பன; அங்குள்ளவையெல்லாம் செவ்வி பெற்றிருக்குமிறே; மாமதுவார் தண்டுழாய்முடி வானவர்கோனிறே. அவர்களில் இவனுக்கு வாசி, கவித்தமுடியும்இட்டமாலையுமே யிறே. இங்குள்ள வண்டுகள்போலே பட்டினிகிடக்க வேண்டாவிறே அங்குள்ளார்க்கு. [மாமதுவார் தண்டுழாய்] - விரஹத்திலும் ஊற்றுமாறுதவிடங்காணும் அவ்விடம். [பூமதுவுண்ணச் செல்லில்] - இவள், தன்குழலிற் பூவும்வாடி மதுவும்வற்றினபின்பு இனி இவ்விபூதியிலுண்டாக மாட்டாதென்றிருக்கிறாள்; இனி விபூதிமான்பக்கலிலே யுண்டாகில் உண்டாமத்தனை யென்றிருக்கிறாள். [வினையேனை] - அவன் என்பக்கற் பேசின பேச்சுக்களையும் வ்யாமோஹத்தையும் "மெய்" என்றிருக்கும்படியான பாபத்தைப் பண்ணின என்னை. [வினையேனைப்பொய்செய்து]- "கடுகப்பிரியில் இடிவிழுந்தாற்போலே இவள்முடியும்" என்றுபார்த்து, "நின்னைப்பிரியேன், பிரியிலுமாற்றேன்" என்றாற்போலேயிருக்க, அவன் பிரிவைபுணர்த்தினான்; நான் அதுக்குத் தாத்பர்யம் அறியாமைகெட்டேன். அறிந்தேனாகில், போகாதபடி காற்கட்டலாயிற்றுக்கிடீர்! [பொய்செய்து] - ஸம்ஶ்லேஷத்தில் அபர்யாப்தியிருக்கிறபடி. சிரகாலம் ஜீவிக்கச் செய்தேயும் "ஒருஸ்வப்நமாய்ப்போயிற்று" என்னக்கடவர்களாயிற்று, விஶ்லேஷத்தோடே வ்யாப்தமாகையாலே. கனவென்றும், இந்திரஜாலமென்றும், பொய்யென்றும் - அபர்யாப்தமான போகத்தைச் சொல்லக்கடவது. [பொய்செய்தகன்ற] - அகலுகைக்கு இட்டவழி யிருக்கிறபடி. "கலக்க" என்று பேரையிட்டு, பர்யாப்தமாகக்கலவாதே வஞ்சித்து அகன்ற. [மாமதுவார் தண்டுழாய்முடி] - இங்குள்ளதும் அங்கேயாகையாலே மது இரட்டித்திருக்குமிறே. தலையான மதுவுமே அதுதான். ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களில் ஒருபடிப்பட்டிருக்கும் அவனைக்கண்டு. [வானவர்கோனைக்கண்டு] - தந்தாமைப்பேணுவார்க்கு உடம்புகொடுத்திருக்கும் அவனைக்கண்டு. [* த்வயி கிஞ்சித்ஸமாபந்நே கிம் கார்யம் ஸீதயாமம *] என்றத்தைத்தவிர்ந்து, பழைய உறவு கொண்டாடி யிருக்கிறவனைக் கண்டு. [யாம்] - ஸாபராதனையாலே தன்குற்றத்தை யநுஸந்தித்து, ஓலக்கமிருக்கிறானைப் ப்ராக்கடித்து அநபிபவநீயனாயிருக்கும்; முதன்மைகண்டு கூசாதே நின்று நம்மைக்காணு மென்பது. இப்படி ஸம்போதித்தவாறே முகம்பார்க்கவேண்டி வரும்; அவன் பார்த்த முகம் மாறுவதற்குமுன்னே, இதுவோ தக்கவாறு என்பது. [* ஆந்ருஶம்ஸ்யம் பரோதர்மः *] என்று சிலர்க்குச்சொல்லி வைத்தீரே. [* நைவதம்ஶாந் நமஶகாந் *]-[* நமாம்ஸம்ராகவோபுங்க்தே நசாபிமதுஸேவதே *] என்றவையெல்லாம் வடிவிலே கண்டோமிறே. [இதுவோதக்கவாறு] - ஸ்த்ரீவதம்பண்ணி வளையம்வைத்து ஓலக்கங்கொடுத்திருக்கையோ தக்கோர்மையாவது? [என்னவேண்டுங்கண்டீர்] - இவ்வோலக்கத்தையும் இவன் மேன்மையையுங்கண்டு "இத்தையெங்ஙனே யழிக்கும்படி?" என்று நீங்கள் ஆந்ருஶம்ஸ்யங் கொண்டாடவொண்ணாது; அவ்வளவில் என்னைப்பார்த்துச்சொல்லுங்கோள். [நுங்கட்கே] - அவனல்லாத உங்களுக்கு இத்தனையும் செய்யவேணும். இல்லையாகில், இவ்வளவிலேமுகங் காட்டின உங்களுக்கும் அவனுக்கும் வாசியில்லை. [நுங்கட்கே] - என்முல்லைகள்மேல் தும்பிக

என்றே! உங்கள்ஜீவநம் நீங்களே நோக்கிக் கொள்ளவேணும்: அவன் ஸ்த்ரீவதம்பண்ணி ஸ்வரூபஹாநிபாராதேயோலக்கங் கொடுத்திருந்தான்; நான்பாடோடிக்கிடந்தேன்; இனி உங்கள் ஸ்வரூபஹாநி நீங்களே பரிஹரித்துக்கொள்ளுங்கோள். (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. தன்னுடைய கிளிகளைக்குறித்து எங்கேனும் போயாகிலும் அவனைக்கண்டு, இதுவோ உம்முடைய தக்கோர்மையிருக்கும்படி! என்னுங்கோளென்கிறாள்.

நுங்கட்குயானுரைக்கேன்வம்மின் யான்வளர்த்தகிளிகாள் *
வெங்கண்புள்ளூர்ந்துவந்து வினையேனைநெஞ்சங்கவர்ந்த *
செங்கண்கருமுகிலைச் செய்யவாய்ச்செழுங்கற்பகத்தை *
எங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டு இதுவோதக்கவாறென்மினே. (5)

[நுங்கட்குயானுரைக்கேன்] - தனக்குமுன்னே ஆற்றாமையோடேயிறே அவை யிருக்கிறது; ஆருக்குச் சொல்லும் வார்த்தையை யாருக்குச் சொல்லுகிறது? ஆற்றாமை சொல்லுவியாதது இல்லையிறே. [நுங்கட்குயானுரைக்கேன்] - உங்களுக்குச் சொல்லுமதல்ல; நான் சொல்லுமதல்ல, வ்யஸநத்துக்கு அபிமாநிகளிருக்க, வேறே சிலர் வார்த்தை சொல்லுமா போலே. [வம்மின்] - "இவளை ஜீவிப்பித்தோமாம் விரகேதோ?" என்று சிந்திக்கிற உங்க ளுக்குஒருவிரகுசொல்ல வாருங்கோள். [யான்வளர்த்தகிளிகாள்] - என்வயிற்றிலே பிறந்த உங்களுக்கு அவன் பரிகரம் போலே செருக்கடித்திருக்கக் காலமுண்டோ? செருக்கடித்திருக்கப் பிறந்திகோளோ! [நுங்கட்கு] - [* ஏகம்துःகம் ஸுகஞ்சநௌ *] என்றிருக்கிற உங்களுக்கு. [யான்] - உங்கள்மேலே என் ஸர்வபாரங்களையும் வைத்திருக்கிற நான். [உரைக்கேன்] - நீங்க ளறியாததுண்டாயச் சொல்லுகிறேனல்லேன்; ஆற்றாமையாலே சொல்லுகிறேன். [வம்மின்] - முன் கை முக்காதமாய் இருக்கிறபடி. [யான்வளர்த்த] - நெய்யமரின்னடிசில் நிச்சல்பாலொடும் ஊட்டிவளர்த்த. [கிளிகாள்] - "வளர்த்ததனால்பயன்பெற்றேன்" என்கிறபடியே, அவன்திரு நாமங்களை நீங்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கவும் அமையுமிறே; அதுதானே "கண்ணன்நாமமே குழறிக்கொன்றீர்" என்கிறபடியே, ஆற்றாமைக்கு உடலாகையிறே யுங்களை அவன்பக்கல் போகவிடத் தேடுகிறது. [வெங்கட்புள் இத்யாதி] - வெவ்வியதான கண்ணையுடைத்தான புள்ளை நடத்திக்கொண்டுவந்து. வருகிறபோதே வழியில் ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்குகை யிலே சினத்த கண்ணையுடையவன் என்னுதல்: அன்றியே, பிரித்துக்கொண்டு போகிறபோது கண்பாராதே பிரித்துக்கொண்டுபோன கொடுமையைச் சொல்லுதல். [*அக்ரூரः க்ரூரஹ்ருதயः*] என்னுமாபோலே. [வெங்கட்புள்ளூர்ந்துவந்து] - பட்டங்கட்டின ஆனையிலேயேறி அபிமத விஷயத்தைக் கிட்டும் ராஜபுத்ரனைப்போலே. "அருளாழிப்புட்கடவீ ரவர்வீதியொருநாள்" என்றிறே அடியில் தூதுவிட்டது, அப்படியே வந்தபடி. [வினையேனை] - அவனைப்போலே இரண்டுநெஞ்சு படைக்கப்பெறாத பாபத்தைப்பண்ணினேன்; ஸம்ச்லேஷத்தில் அழிகைக்கும், விச்லேஷத்தில் தரிக்கைக்கும் இரண்டு நெஞ்சுண்டாகப் பெற்றிலேன் [நெஞ்சங்கவர்ந்த] - நாட்டார்க்கு மநோவிகாஸ ஹேதுவான விஷயம் என்னெஞ்சை யழிக்கும்படியாவதே! ஸாரக்ராஹியாய்க் கோதையிட்டு வைத்துப்போனான்; பூக்கொண்டு புட்டில் பொகடுவாரைப் போலே. அறமணத்திறே இவர் நெஞ்சிருப்பது; "பூசும்சாந்தென்னெஞ்சம்" என்னும்படி. [செங்கட்கருமுகிலை] - கண்ணாலே குளிரநோக்கி, வடிவைமுற்றாட்டாக்கி நின்றநிலை. அங்ஙன் அன்றிக்கே, இத்தலையோடேவந்து கலந்தபின்பு, அத்தலைக்குவந்த பௌஷ்கல்யத்தைச் சொல்லவுமாம். அன்றிக்கே, பிரிவை ப்ரஸங்கித்துக் கண்ணாலே குளிரநோக்கி, அவன் விளை

நீரடைத்துக்கொண்டு நின்றபடியாகவுமாம். [செய்யவாய்] - சாடுசதங்கள் சொல்லப்புக்கு ஸ்மிதம் பண்ணுகிற வாய். [செழுங்கற்பகத்தை] - விலக்ஷணமான கல்பகத்தை: வைலக்ஷண்யமாவது தானே யபேக்ஷித்துத் தன்னைக்கொடுக்கை. கல்பகம் தன்னைக் கொடுக்கமாட்டாதே அபேக்ஷிக்கவும்மாட்டாதே; இவன் தன்னைக்கொடுக்க வல்லவனிறே. தான் கடக்கவிருந்தாலும் தன் விபூதித்வயத்தையும் நான் நினைத்தார்க்குக்கொடுக்கும்படி எனக்குத் தந்தவனை. [எங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டு] - ("வானவர்கோனை" என்றதிறே.) "ஆள் வாராநின்றது" என்று கேட்டு ஓலக்கத்தைக் கிளப்பாக் கடக்கம்போய்த் திரைவளைத்துக் கொண்டிருப்பர். அன்றிக்கே, புகைபுக்கவிடமெங்கும் புகுங்கோள்; பரவ்யூஹவிபவார்ச்சாவதாரங்கள்; [* யமாத்மா நவேத*] என்றருளித்திருக்கும் இடமெங்கும்புக்கு. [* அநேநைவஹி வேகேந கமிஷ்யாமிஸுராலயம் *] என்கிறபடியே. "பரமபதத்தில் கண்டிலோம்" என்று மீளவொண்ணாதே. [இதுவோதக்கவாறென்மினே] - ஸ்தானபேதம் உண்டானாலும் பாசுரமிதுவே. பிறர்நெஞ்சையும் அபஹரித்துத் தன் னெஞ்சையுங் கொண்டு கடக்கவிருக்கையோ தக்கோர்மையாவது? அவனுக்கு ஆந்ருஶம்ஸ்யமில்லை யென்கையாவது - தர்மியை யில்லையென்கை யிறே. தர்ம்யநுப்ரவிஷ்டையான க்ருபையும் எங்கள்பக்கல் காணாமையாலே தமக்கு அதுவுமில்லையென்று சொல்லுங்கோள். நீர்மை கொண்டாடியிருப்பார்க்கு இதல்லது மர்மமில்லை; இத்தையே சொல்லுங்கோள். (5)

ஆறும்பாட்டு. ஆஶ்ரிதரோடு ஏகரஸனாகையால் நம் அபேக்ஷிதங்கள் செய்யுமவன் பாடேசென்று, இதுவோ தக்கவாறென்னுங்கோளென்று சில பூவைகளைக் குறித்துச்சொல்லுகிறாள்.

என்மின்னுநூல்மார்வன் என்கரும்பெருமானேன்கண்ணன் *
தன்மன்னுநீள்கழல்மேல்தண்துழாய் நமக்சன்றிநல்கான் *
கன்மின்களென்றும்மையான் கற்பியாவைத்தமாற்றம்சொல்லி *
சென்மின்கள்தீவினையேன் வளர்த்தசிறுபூவைகளே. (6)

[என்மின்னுநூல்மார்வனித்யாதி] - தன் திருமேனியிலே சாத்தச்செய்தே என்னெஞ்சிலே இட்டாற்போலே ப்ரகாசிக்கிற திருயஜ்ஞோபவீதத்தைக்காட்டி என்னை யநந்யார்ஹையாக்கினவன். என் சரக்கானவன் கடக்கவிருக்குங்காட்டில் என்சரக்கைப் பிறர்க்காக்குமோ? [என்மின்னுநூல்மார்வன்] - திருயஜ்ஞோபவீதத்திலழகை ஸ்மரிப்பித்து என்னெஞ்சில் இருளையறுத்தவன். தன்திருமார்வில் சாத்தின நூலைக்காட்டி என்னை நூலிலே வரப்பண்ணினன். [என்கரும்பெருமான்] - மேகத்திலேமின்னினாற்போலே அந்தத் திருயஜ்ஞோபவீதத்துக்குப் பரபாகமானவடிவை எனக்காக்கி என்னையடிமைகொண்டவன். [என்கண்ணன்] - இப்படிகளாலே என்னைச்சேர்த்துத் தன்னை எனக்காக்கினவன். என், என், என் என்று பதங்கள் தோறும் சொல்லுகையாலே - ஒப்பனையழகிலும், வடிவழகிலும், ஸௌலப்யத்திலும் தனித்தனியே ஈடுபட்டபடி. [தன்மன்னுநீள்கழல்மேல் தண்டுழாய் நமக்கன்றி நல்கான்] - எல்லாஞ்செய்தாலும் [* பக்தாநாம் *] என்றிருக்கிறத்தைப்பிறர்க்கு ஆக்கான். இத்திருவாய்மொழிக்கு நிதாநமான பாட்டிறேஇது. ஆஶ்ரித பரதந்த்ரனாகையாலே, "ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸ்வம்மான பின்பு அறிவிக்கவரும்" என்று ஐகாஸ்யம்பற்றாசாகத்தூதுவிடுகிறதிறே. [தன்-நீள்கழல்மேல்-மன்னு-தண்டுழாய் நமக்கன்றிநல்கான்] - போக்கியதையளவிறந்த திருவடிகளிலே பொருந்தி ஶ்ரமஹரமான திருத்துழாயை ஸர்வதா பிறர்க்கு ஆக்கான். [* மயி ஜீவிதமாயத்தம் ராகவஸ்ய மஹாத்மந: *] தம்மையும் தம்முடைமையையும் எனக்காக்கினவர். இதுதான் தன் ஸ்வபாவங்

கொண்டு சொல்லுகிறாளல்லள்; அவர் ஸ்வபாவாநுஸந்தாநத்தாலே சொல்லுகிறாள்; [* கிம்பு நர்மத்விதோ ஜநः *] என்றவிடத்துக்குச் சொல்லுவதொரு வார்த்தையுண்டிறே. அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானாருடைய அந்திமதசையிலே, "திருவுள்ளத்திலோடுகிறதென்?" என்ன, "ஒருபக்ஷி பெருமாளுடைய திருவுள்ளத்தைப் புண்படுத்தினபடியென் என்றுகிடந்தேன் என்றார்" என்று. இதுக்குக்கருத்தாகப் பிள்ளையருளிச்செய்யும் வார்த்தை - "நாம் பண்ணின சரணாகதியாகையாலே பலத்தோடு அவ்யபிசாரியாகமாட்டாது; இனிப்ராணயன்நீர்மையிலேற்றத்தாலே நமக்குஒரு குறையில்லையென்கிறது" என்று. (பெருமாளைப்புண்படுத்துகையாவது)- ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானை ஶரணாகத்யநந்தரத்திலே கைக்கொள்ளாமல், [* வத்யதாம் *] என்று அல்பம் தாமஸம் பிறக்கையாலே, "கபோதத்தோபாதி நாம் ரக்ஷிக்கப்பெற்றிலோம்" என்றிருக்கை.) [நமக்கன்றிநல்கான்] - தனித்து, இனியது ஆஶ்ரிதரையொழிய புஜிக்கமாட்டான். [கன்மின்களென்றும்மை யான் கற்பியாவைத்த] - நெஞ்சொழிந்தபோது, தனக்கு தாரகமானவற்றைக் கற்பித்து வைக்கும். நம்முதலிகள் ஓரோஸந்தாநங்களாக "சிறியார், பெரியார்" என்னாதே த்வயத்தை யப்யஸிப்பித்துவைக்குமாபோலே. ரக்ஷ்யங்களான வுங்களை, ரக்ஷகையான நான், கற்பியாவைத்த - அப்யஸிப்பித்துவைத்த. [மாற்றம்] - அதாகிறது "நமக்கன்றிநல்கான்" என்று எல்லாவவஸ்தையிலும் உங்களுக்கு நான் சொல்லிவைக்குமதாதல்: "இதுவோதக்கவாறென்று சொல்லுங்கோள்" என்றதாதல். [சொல்லிச்சென்மின்கள்] - வழிக்கு பாதேயங்காணுமது, அங்கேபோனால் சொல்லப்பார்த்திராதே கிடிகோள். (அவனுக்கு மறுமாற்றத்துக்கு அவகாசமில்லாதபடி) போகிறபோதே சொல்லிக்கொடுபோங்கோள். [தீவினையேன்] - அவைகிடக்கிடுங்கோள்; என்னுடைய பாபமிருந்தபடி பாருங்கோள், புத்ரவிக்ரயரோபாதியானேன். அவனும் நானும் கூடவிருந்து உங்களைக்கொண்டாடுகையன்றிக்கே, உங்களைக்கொண்டு கார்யங் கொள்ளும்படியான பாபத்தைப்பண்ணினேன். வயிற்றிற்பிறந்தாரை யிடுவித்து அபிமதனையழைத்துக்கொள்ளுகையோபாதிபுன்மையில்லையே. (6)

ஏழாம்பாட்டு. "பரமசேதநன் பொகட்டுப்போனான்; சைதந்யலேசமுள்ள பக்ஷிகள், பறந்துபோவனவும் அங்ஙபரமாவனவுமாயிற்று; இதுக்கு ஹேது - சேதநங்களாகையோ?" என்று பார்த்து, அசேதநமான பாவையையிரக்கிறாள். அசேதநமுங்கூட எழுந்திருந்து கார்யஞ்செய்யவேண்டும்படி காணும் இவள் அவஸ்தை.

> பூவைகள்போல்நிறத்தன் புண்டரீகங்கள்போலும்கண்ணன் *
> யாவையும்யாவருமாய் நின்றமாயனென்னாழிப்பிரான் *
> மாவைவல்வாய்பிளந்த மதுசூதற்கென்மாற்றம்சொல்லி *
> பாவைகள்தீர்க்கிற்றிரே வினையாட்டியேன்பாசறவே. (7)

[பூவைகள்போல்நிறத்தன்] - ஆண்பெண்ணும்படியான நிறம்படைத்தவன். [* பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம் *] என்னும்படியே. பேற்றுக்குப் பாவையின்காலிலே விழும்படியான வடிவுபடைத்தவன். பூவைப்பூப்போன்றவடிவை யுடையவன். [புண்டரீகங்கள்போலுங்கண்ணன்]-ஒருபூஒருபூப்பூத்தாற்போலேகாணும் வடிவும் கண்ணுமிருக்கிறபடி; காயாம்பூ தாமரை பூத்தாற்போலே யிராநின்றது. சேதநாசேதநவிபாகமறக் காற்கீழே விழும்படியான கண்படைத்தவன். [யாவையும்யாவருமாய்நின்றமாயன்] - சிலரோடு கலக்கும்போது அவர்கள் தாங்களாய்க் கலக்குமவன். சேதநாசேதநங்களுக்கு ஆத்மாவாய்நின்றவன். [* தநுப்ரவிஶ்யஸச்சத்யச்சாபவத் *] : ஸம்ச்லேஷதசையில் "ஏகவஸ்து" என்னலாம்படி கலக்கவல்லவன். [மாயன்] -

அவர்களாய்க் கலவாநிற்கச்செய்தே, தனக்கு அங்கொரு தொற்றற்றுப்போருமவன்; ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருக்கச்செய்தே, [* அநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி *] என்று, இவற்றின் தோஷம் தன் பக்கல் தட்டாதபடியிருக்கை. ஜகதாகாரனாய்க்கொண்டு இவர்களோடுபிரித்து பரதிபத்திபண்ணவொண்ணாதபடி நிற்கச்செய்தே, அசித்தினுடைய பரிணாமமாதல், சித்தினுடைய ஸுகித்வ துஃகித்வங்களாதல் தட்டாதபடிநிற்கை. என்னோடே பரிமாறுமாபோலேகிடீர் எல்லாரோடும் கலந்து நின்றே ஒட்டற்று இருக்கும்படி என்கைக்காக 'யாவையும்யாவருமாய் நின்றமாயன்' என்கிறாள்; இல்லையாகில் இப்போது இது தேட்டமன்றே இப்ப்ரகரணத்துக்கு. அழுக்குப்பதித்தவுடம்பிற்காட்டில் பரஞ்சுடருடம்புக்கு உண்டான வாசிசொல்லுகிறது. [என்னாழிப்பிரான்] - தன்னுடைய அஸாதாரணமான விக்ரஹத்தை எனக்காக்கினவன். யாவையும் யாவருமாய் நின்ற மாயனென்று - ஜகதாகாரதையைச்சொல்லிவைத்து "என்னாழிப்பிரான்" என்கிறாரிறே: அஸாதாரணமான வடிவுக்குத் தாம் ஈடுபட்டபடி. "நீராய் நிலனாய்" என்று வைத்து, "கூராராழிவெண்சங்கேந்திக்கொடியேன்பால் வாராய்" என்றாரிறே. "அவனுக்குப்புறம்பாயிருப்பதொன்றில்லை என்றநுஸந்திக்கைக்காக - ஜகச்சரீரன் என்னுங்காட்டில், அத்தோபாதியிது உத்தேஶ்யமாமோ? "பரஞ்சுடருடம்பாய்" என்றும், "அழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய்" என்றும் ஒன்றை ஹேயப்ரத்யநீகமாகவும், ஒன்றை ஹேயமிஶ்ரமாகவும் சொல்லிற்றிறே. [மாவையித்யாதி] - இவ்வடிவழகை புஜிப்பிக்கைக்கு விரோதிநிரஸநம்பண்ணுகை இவனுக்குக் காதாசித்கமன்றுகிடீர். [மதுசூதற்கு] - புழுக்குறித்தது எழுத்தாமாபோலன்றிக்கே விரோதிநிரஸநம் நித்யமாயிருக்கை. [என்மாற்றஞ்சொல்லி] - கன்மின்களென்று உங்களுக்குச்சொன்னத்தைச்சொல்லி. [பாவைகள் தீர்க்கிற்றிரே] - பரமசேதநன் பொகட்டுப்போனான், சைதந்யலவமுடைய இவை போகிறனவில்லை; இனி, நீங்கள் என் துஃகத்தைப்போக்கவல்லிகோளோ? அப்ரதிஷேதமாத்ரத்தைக்கொண்டு இவற்றைக்காரியங்கொள்ளப் பார்க்கிறாள். [வினையாட்டியேன்] - உங்களைக் கொண்டாடுகை தவிர்ந்து, கார்யங்கொள்ளும்படியான துஃகத்தை ப்ராப்தையானேன்; [* மாஶுசஃ *] என்றுசொன்னவன் விளைத்த சோகத்தை, அசேதநங்களைக்கொண்டு தீர்க்கவிருக்கிற மஹாபாபியானேன். பாசறவு - துஃகம். (7)

எட்டாம்பாட்டு. முன்பே நின்ற குருகைக்குறித்து, நித்யஸூரிகளைப்போலே உம்மாலல்லது செல்லாதே, உம்மைப்பிரிந்து நோவுபடாநின்றாளென்று சொல் என்கிறாள்.

பாசறவெய்தியின்னே வினையேனெனையூழிநைவேன் *
ஆசறுதூவிவெள்ளைக்குருகே அருள்செய்தொருநாள் *
மாசறுநீலச்சுடர்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு *
ஏசறும்நும்மையல்லால் மறுநோக்கிலள் பேர்த்துமற்றே. (8)

[பாசறஇத்யாதி] - "இன்னம் சிலகாலங்கழித்தால் அறிவிக்கிறோம்" என்னுமளவாயிருந்ததோ என்தசை? [பாசறவெய்தி] - பாசென்று பசுமையாய், அத்தால் நினைக்கிறது நீர்மையாய், அது அறுகையாவது - வைவர்ண்யத்தோடே வ்யாப்தமாகை. [இன்னே] - 'எப்படி வைவர்ண்யத்தை யடைந்தது?' என்னில்,— என்னைக்கண்ட உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே. விஷயம் ஸாவதியாகிலிறே இது அளவுபட்டிருப்பது? இதுக்கு ஒருபாசுரமிட்டுச் சொல்லப்போகாது; உடம்பைக்காட்டுமத்தனை. பாசுரமிட்டுச் சொல்லப் போகாமை, படியெடுத்துக் காட்டுகிறாள். [வினையேன்வினையூழிநைவேன்] - விஶ்லேஷமும் ஸம்ஶ்லேஷத்தோபாதியாகப் பெற்றிலேன்: அது காதாசித்கமாய், இதுநித்யமாயிருக்கிறபடி. [வினையேன்] - கலக்கப் பெறுவிட்

டால் மீண்டு கைவாங்க வொண்ணாதபடியான பாபத்தைப் பண்ணினேன். [எனையூழிகைவேன்] - சைதில்யத்தோடே யெத்தனை கல்பம் சென்றது? முன்புபிரிந்தார் பதிறலாண்டாதல், பத்துமாஸமாதல். [ஆசறுதூவி வெள்ளைக்குருகே] - பழிப்பற்ற சிறகை யுடைத்தாய், பரதுःகாஸஹிஷ்ணுதைக்குஉறுப்பான மனோநைர்மல்யத்தை யுடைத்தாயிருக்கிறபடி. [வெள்ளைக்குருகே] - அவன் பிரிகைக்குப் புறம்போலுள்ளும் கரியானைப்போலேயிறே நீங்களும் கூட்டுகைக்கு உள்ளும்புறம்பும் நிர்மலமாயிருக்கிறபடி. [அருள்செய்தொருநாள்] - ஒருபோது க்ருபைபண்ணி. இவ்வளவில் முகங்காட்டுகையாகிறஇதுக்குமேற்பட அருளில்லையிறே; வெறும் உங்கள் க்ருபையாலே செய்திகோளத்தனையிறே. [மாசறுவித்யாதி] - பழிப்பற்று நெய்த்திருந்துள்ள மயிர்முடியை யுடையனுப், அம்மயிர்முடியை நித்யஸூரிகள்பேண இருக்கிறவனைக் கண்டு. ஒருநீர்ச்சாவி கிடக்கக் கடலிலே வர்ஷிக்கிறவனைக் கண்டு. [ஏசறும்] - க்லேசப்படாநின்ருளென்னுதல், நாட்டார் ஏசும்நிலை கடந்தாளென்னுதல். ஏசறுங்கோள் - வடிவைக் காட்டுங்கோளென்றுமாம். அதாகிறது-என்னுடைய வைவர்ண்யத்தை நீங்கள் உங்களுடம்பிலேயணிந்து காட்டுங்கோளென்றபடி. [நும்மையல்லால் மறுநோக்கிலள்] - உம்மையொழிய வேறு குளிர்ந்த விழியில்லை. வ்ருத்தகீர்த்தநத்துக்கும் உம்மையொழிய வேறொருவரையுடையளல்லள்; [ஸகீபிஸ்ஸூகமாஸ்வ] என்னும் நிலையுங் குலைந்தது. [நும்மையல்லால்] - "வாராநின்ருேம்" என்று ஸ்ரீ பராழ்வானைப்போலே ஆள் வரவிடத்தரியாது. [நும்மையல்லால்] - ஸ்வரூபகுணங்களை யநுஸந்தித்து தரிக்குமளவல்லள். [மறுநோக்கிலள்] - உம்மையொழிய பந்துக்கள் நோக்கும் நிலை கழிந்தது. இப்பாட்டுக்கு க்ரியை - கீழிற்பாட்டிலேயாதல், மேலிற்பாட்டிலேயாதல். தமிழர் "வினையெச்சமாய்க் கிடக்கிறது" என்று சொல்லுவார்கள். அதாவது, 'மறுநோக்கிலள்பேர்த்துமற்று' என்று சொல்லுங்கோள் என்கிற இத்தனையுமிட்டுச் சொல்லவேண்டுகை. (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. சில புதாவினங்களைக் குறித்து, நீங்கள் சென்ருல் அவன் வந்திலனுகிலும் அங்குத்தைவார்த்தையைக் கொண்டுவந்து என்னை நித்யமாக உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேணுமென்கிருள்.

பேர்த்துமற்ருேர்களைகண் வினையாட்டியேன் நானென்றிலேன் *
நீர்த்திரைமேலுலவி இரைதேரும்புதாவினங்காள் *
கார்த்திரள்மாமுகில்போல் கண்ணன்விண்ணவர்கோனைக்கண்டு *
வார்த்தைகள்கொண்டருளியுரையீர் வைகல்வந்திருந்தே. (9)

[பேர்த்து மற்ருேர்களைகண்வினையாட்டியேன் நானென்றிலேன்] - தன்பரிகரங்களிலே பொன்றைக்கொண்டு போதுபோக்குகிருள் என்னுமளவுங் குலைந்தது. வெறுமையை முன்னிடுமத்தனையிறே ததீயர்பக்கலிலும். உங்களையொழிய வேறொரு ரக்ஷகரை யுடையேனல்லேன். [மற்ருேர்களைகண்] - பிராட்டிக்கு லங்கைக்குள்ளே ஒரு த்ரிஜடையாகிலு முண்டாயிற்று; காட்டிலே விட்டுப்போந்த தனிமையிலே ஒருவால்மீகிபகவானுகிலு முண்டாயிற்று; பர்த்தா போகட்டால் ஒருபிதாவாகிலுமுண்டாகவேணுமிறே. [வினையாட்டியேன்] - நாயகன் தானே ரக்ஷகனுமாயிருக்குமிறே; அப்படிப்பட்டவன் கைவிட்டுப்போம்படியான பாபத்தைப் பண்ணினேன். [நீர்த்திரைமேலுலவி] - ஆவரணஜலம், விரஜை இவையெல்லாம் கடந்தேறவற்ருயிருக்கை. [உலவி] - நிலத்திலே சஞ்சரிக்கிருப்போலே நீரிலே சஞ்சரிக்கிறபடி. [இரைதேரும்] - இவற்றின் நடையோடொக்க இதுவுமொரு பௌஷ்கல்யமிறே இவளுக்கு. நான் உபவாஸக்ருசையாயிருக்க, உங்களுக்கு மிடற்றுக்குக்கீழிழியாதிறே; என்னையும் உங்க

ளைப்போலே யாக்கினலன்றோ ஜீவித்ததாவது? [புதா] - பெருநாரை. [கார்த்திரள்மாமுகில் போல்கண்ணன்] - எல்லாவிடாயும் ஆறுங்கிடீர் அவ்வடிவைக்காணப்பெறில்! இவள்கண்ணுக்குக் கறுப்பாயிருக்கிறதிறே. கறுப்பெல்லாம் திரண்டாற்போலே யிருக்கிற மஹாமேகம்போன்ற வடிவையுடையவன்; கார்காலத்தில் திரண்ட மஹாமேகமென்றுமாம். [மாமுகில்] - மாறுதே கொடுக்கவல்ல முகில். [கண்ணன்] - அவ்வடிவுபோலும் அல்லகிடீர் அகவாயில் தண்ணளி யிருக்கும்படி. [விண்ணவர்கோனைக்கண்டு]-விடாய்த்தாரிருக்க, மீனுக்குத் தண்ணீர் வார்த்திருக் கிறவனை. பிரிகைக்கு ஸம்பாவனையில்லாதார்க்குத் தன்னைக்கொடுத்துக்கொடு நிற்கிறவனைக் கண்டு. [வார்த்தைகள் கொண்டு] - வந்திலனாகிலும், சில வார்த்தைகள் சொல்லக்கடவனிறே. காட்சிக்குமேலே வார்த்தையுங்கேட்க இறே நீங்கள் புகுகிறது. "பாவிநீயென்றொன்று சொல்லாய்" என்னுமவரிறே. இப்போதுஇவர்க்கு "மாட்டேன்" என்னும் வார்த்தையும் அமையும். வார்த்தைகேட்கைக்கும் முடியப்போய்த் திரியவோ? என்னில்; [வார்த்தைகள் கொண்டருளி - வந்திருந்து - வைகலும் உரையீர்] - ஒருகால்போய் அவன் வார்த்தையைக் கேட்டு என்பக்கலிலே க்ருபையைப் பண்ணிவந்திருந்து, அத்தை எனக்கு எப்போதுஞ் சொல்லி என்னை உஜ்ஜீவிப்பியுங்கோள்! அன்றிக்கே, விண்ணவர்கோனை கண்ணனைக்கண்டு, வார்த்தைகள்கொண்டு - [மாமாசஃ] என்று பலத்தோடே வ்யாப்தமான வார்த்தைகளைக் கொண்டு, என்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணிவந்திருந்து வைகலுமுரையீர் என்றுமாம். (9)

பத்தாம்பாட்டு. சில ஹம்ஸமிதுநங்களைக்குறித்து, பிராட்டியுந்தானுமான ஏகாந்தத்திலே என்தசையை விண்ணப்பஞ்செய்து மறுமாற்றம்வந்து சொல்லவேணுமென்கிருள்.

வந்திருந்தும்முடைய மணிச்சேவலும்நீருமெல்லாம் *
அந்தரமொன்றுமின்றி அலர்மேலசையுமன்னங்காள் *
என்திருமார்வற்கென்னை இன்னவாறிவள்காண்மினென்று *
மந்திரத்தோன்றுணர்த்தியுரையீர் மறுமாற்றங்களே. (10)

[வந்திருந்து] - இதென்ன ஆபத்ஸகத்வந்தான்! உங்களுடைய ஸௌஹார்த்தம் இருந்தபடியென்தான்! இளையபெருமாளை இடுவித்துவெதுப்பியழைப்பிக்கவேண்டாதிருக்கை. [வந்திருந்து] - மஹாராஜருடைய இடரைப் பெருமாள் வினவிக்கொண்டுசென்று தீர்த்தாற் போலே என்னார்த்திக்கெல்லாம் உடன்கேடராயிருந்து. [உம்முடைய மணிச்சேவலும் நீரு மெல்லாம்] - பரமபதத்தில் ஸ்த்ரீபுமான்களாயிருந்தாலும் அடிமைக்கு உறுப்பாயிருக்குமா போலே, இவற்றினுடைய இந்தபேதமும் தனக்குக் கார்யத்துக்கு உடல் என்றிருக்கிருள். [மணிச்சேவல்] - இதுவும் ஒரு சேவலேதான்! தன்னுடைய மணிச்சேவல், கடக்கவிருந்து இவளை உடம்புவெளுப்பித்துத் தான் குறியழியாதேயிறே இருக்கிறது. [எல்லாம்] [* ஸபுத்ர பௌத்ரஸ்ஸகணஃ *] என்னுமாபோலே; பார்யாபுத்ராதிகளோடேகூடப் பிறர்காரியஞ்செய்ய ஒருப்பட்டிருப்பாரைப்போலே. [அந்தரமொன்றுமின்றி] - என்னைப்போலே பிரிவோடே வ்யாப்தமான கலவியன்றிக்கே யிருக்கப் பெறுவதே. ஸம்ஶ்லேஷவர்த்தகமான விஶ்லேஷமு மின்றிக்கே. மிதுநமாயிருப்பார்க்குப் பூவிலும் கால் வைக்கலாமாகாதே. [அலர்மேலசையு மன்னங்காள்] - பூவிலே கால்பொருந்தும்படியான செருக்கன்றோ உங்களது? குறைவற்று இருக்கும்படி யிதுவாகாதே. [என்திருமார்வற்கு] - எனக்கு அங்கு ஓரடியில்லாமை நான் மிறுக்குப்படுகிறேனே? [* ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்த்தம் *] என்று, சொன்னவார்த்தை விலை போமவள் ஸந்நிதியிலே சொல்லுங்கோள்; நான் பற்றின வடைவே பற்றுங்கோளென்கிருள். [என்னையின்னவாறிவள் காண்மினென்று] - பேச்சுக்குநிலமன்றுபோலே. [என்னை] - அச்

சேர்த்தியிலே யடிமைசெய்ய ஆசைப்பட்ட என்னை. இப்படி துர்க்கதையாளுள் இவளென்று. "இவள் வைவர்ண்யத்தைத் தம்முடம்பிலே காட்டவும் வற்றாகாதே இவை" என்று சீயர் அருளிச்செய்வர். அன்றிக்கே, உம்முடைய தேவாரமோ! இவள் அந்தःபுரபரிகர மன்றோ வென்னுங்கோள். அர்ச்சை - அர்ச்சகபராதீனையிறே. [மந்திரத்தொன்றுணர்த்தி] - ஓலக்கத்திற் சொல்லாதே கொள்ளுங்கோள்; [* வத்யதாம் *] என்பார் இருக்கவுங்கூடும். அவள் சொல்லே ஜீவிக்குமிடத்தே சொல்லுங்கோள். [உரையீர்மறுமாற்றங்களே] - அவன் க்ரமப்ராப்திதோற்ற வார்த்தை சொல்லவும், அதுதானொண்ணாதென்று [* நகஶ்சிந்நாபராத்யதி *] என்று த்வரிப்பித்துக்கொண்டு வருவார் முன்னே சொல்லுங்கோள். [மந்திரம்] - ப்ரணவம்: [ஒன்று] - அதில்மத்யம பதம்: அதிற்சொல்லுகிறபடியே அநந்யார்ஹதையை விண்ணப்பஞ்செய்து. [உரையீர்மறுமாற்றங்களே]-பூர்வாபராதத்தைதப்பார்த்து அவன்சொல்லும் வார்த்தைகளையும், ஸம்பந்தத்தையும் நம் தசையையும் பற்ற அவள் சொல்லும் வார்த்தைகளையும் கேட்டு வந்து சொல்லுங்கோளென்கிறாள். (10)

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வாருடைய ஆர்த்தியை அநுஸந்தித்தார் ஶிதிலராவ ரென்கிறார்.

மாற்றங்களாய்ந்துகோண்டு மதுசூதபிரானடிமேல் *
நாற்றங்கோள்பூம்போழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்சோன்ன *
தோற்றங்களாயிரத்துள் இவையுமோருபத்தும்வல்லார் *
ஊற்றின்கண்நுண்மணல்போல் உருகாநிற்பர்நீராயே. (11)

[மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டு] - சுரமேறுவாரைப்போலே, பக்திபரவசராயிருப்பார்க்கு அடைவுபடப் பாசுரமிட்டுச் சொல்லப்போகாதிறே; இவ்வளவிலும் சொற்கள் நேர்பட்டபடி: நல்ல சொற்களைத் தெரிந்துகொண்டு. [மதுசூதபிரானடிமேல்] - விரோதிநிரஸநமே ஸ்வபாவமாகவுடையவன் திருவடிகளிலே. [நாற்றங்கொளித்யாதி] - "ரஹஸ்யஸ்தலத்திலே ஆள் விடுகையினாலே வரவுதப்பாது" என்று இவர் தரித்தவாறே, சோலைகளும் நித்ய வஸந்தமானபடி. பரிமளோத்தரமான பூவையுடைத்தான பொழில்கள் சூழ்ந்த திருநகரி. [தோற்றங்களாயிரம்] - [* மநःபூர்வோ வாகுத்தரः *] என்கிற அடைவால் சொன்னவையல்ல. இவர் கலங்கிச்சொல்லச்செய்தேயும், பகவதவதாரம்போலே ஆவிர்ப்பவித்தன. தோற்றம்-ஆவிர்ப்பாவம். மந்த்ரங்களை ருஷிகள் காணுமாபோலே. "சொற்பணிசெய்ஆயிரம்" என்று, "ஆழ்வாருடையவாக்கிலேபுக்கு அங்கிட்டுப் பிறந்து நாம் சுத்தராயடிமைசெய்யவேணும்" என்று அச்சொற்கள்தாம் "என்னைக்கொள், என்னைக்கொள்" என்று வந்து அடிமைசெய்கிறபடி. அவைதிகர் வாக்கில்புக்க தோஷம் தீர்ந்தது இப்போதிறே சொற்களுக்கு. "போயபிழையும் புகுதருவானின்றனவும் தீயினிற்றூசாகும்" என்கிறபடியே, ஆழ்வார்வாக்கிலே பிறக்கையாலே முன்புள்ள தோஷமும் பின்புள்ள தோஷமும் தீர்ந்ததுகாணும் ஶப்தத்துக்கு. [ஊற்றின் கணித்யாதி] - இவை அப்யஸிக்கப் படாதன என்கிறார். அதாவது - என்ஆர்த்தத்வநியைக் காட்டி நாட்டையடைய அழித்தேனென்கிறார். இவர் க்லேசம் அவன் முகங்காட்டத்தீரும்; இப்பாசுரம் நித்யமாகையாலே, கேட்டார்தரிக்கமாட்டார்; ஊற்றிடத்திலுண்டான நுண்ணிய மணல்போலே ஶிதிலாந்தःகரணராய் நீராயுருகாநிற்பர். இதுக்கு பலமாய்ச் சொல்லிற்றாயிற்றென்? என்னில்; பகவத்குணவித்தர் பாசுரங்கேட்டழிகையும் ப்ராப்யாந்தர்க்கதமாகையாலே இதுதானே பலமென்கிறது. (11)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

பொன்னுலகு பூமியெல்லாம் புள்ளினங்கட்கே வழங்கி *
என்னிடரை மாலுக் கியம்புமென * - மன்னுதிரு
நாடுமுதல் தூது நல்கிவிடும் மாறனையே *
நீடுலகீர் போய்வணங்கும் நீர்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து எட்டாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி—நீராய்: ப்ரவேசங்கள்

"எங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டு" என்றும், "வானவர்கோனைக்கண்டு" என்றும் தூது போகச்சொன்னார்; அவைபோகமாட்டாதபடி தம்முடைய ஆர்த்தத்வநியாலே யழித்தார்; "மரங்களுமிரங்கும்" என்று அசேதநங்களிரங்காநின்றால், சிறிது சைதந்யமுடைய பக்ஷிகள் அழியக்கேட்கவேண்டாவிறே; "ஊற்றின்கண் நுண்மணல்போ லுருகா நிற்பர் நீராய்" என்றது-தூதரையொழியவன்றிறே. தம் பரிஸரத்தில் கால்நடைதந்து போவாரில்லையே. "அசேதநங்களுங்கூட அழிகிறவிடத்தில், பரமசேதநனவனுக்குச் சொல்லவேணுமோ?" என்றுபார்த்து, தம்மிடற்றோசையையிட்டு அழைத்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறார். தமக்கு ஆர்த்தத்வநி கிடக்க, வேறொருவர்போகவேண்டும்படியாயிருந்ததோ? கலங்காப்பெருநகரமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலும் தரிக்கவொண்ணாதபடி, கால்குலைந்து வரும்படி பெருமிடறு செய்துகூப்பிடுகிறார். இனித்தான் தூதுபோவார்க்கு, காலாலேயாதல் சிறகாலேயாதல்போகவேண்டுகையாலே தடையுண்டு; இவர்மிடற்றோசைக்குத் தடையில்லையிறே! இவர்படுகிற வ்யஸநத்துக்கு ஹேது சொல்லப்போகாது, பிராட்டி சிறையிருந்ததுக்கு ஹேதுசொல்லப்போகாதாப்போலே. அவளிருப்பு பராநுக்ரஹத்தாலேயானாற்போலே இவருடைய வ்யஸநமும் பராநுக்ரஹத்துக்கு உடலாயிருக்கிறபடி. அவள்சிறையிருந்தபடியை ஸ்ரீவால்மீகி பகவானெழுதிவைத்து இன்று நாடெல்லாம் வாழ்கிறாப்போலே, அன்று இவர்தாம் வ்யஸநப்பட்டாரேயாகிலும் இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள் லோகத்துக்குத் தண்ணீர்ப்பந்தலாயிற்றது. திருக்குழலோசையாலே திருவாய்ப்பாடியிற்பெண்களெல்லாம் பட்டத்தைத் தம்மிடற்றோசையாலே அவன்படும்படி பண்ணுகிறார்.

"வாரீர்! நீர்நம்மை யிருந்தவிடத்தில் இருக்கவொட்டாதே இங்ஙன்படுத்துகிறதென்? நாம்உம்மைவிட்டுத் தூரப்போனோமோ? ஏதேனுமொன்றைப்பற்றினாலும் அது நம்மைப் பற்றிற்றென்று சொல்லலாம்படியிருக்கிற ஜகதாகாரதையைக்காட்டினோமே" என்று அவன் திருவுள்ளமாக; அதில் குறையென்? நீ ஜகச்சரீரனாய்நிற்கிற இந்த ஜ்ஞாநமெனக்கில்லையோ? இந்தஜ்ஞாநந்தானேயிறே "அஸாதாரணாகாரத்தையும்காணவேணும்" என்னப்பண்ணுகிறது: எனக்கு ப்ராப்யமானது கிடக்க, அல்லாதவற்றைக் காட்டினால் அப்ரயோஜநமென்கிறார். அத்தையும் உன் ஐச்வர்யத்துக்குப்புறம்பல்லாமையாலே வேணுமாகில் ப்ரதிபத்திபண்ணுகிறேன்; அத்தால் வந்தது, உன்னதானவற்றை "என்னது" என்றிருக்கிற ப்ரமம் நிவ்ருத்தமாகிறது. அர்ஜுநனும் ஸ்ரீவிச்வரூபங் கண்டவநந்தரத்திலே [*தேநைவரூபேண சதுர்ப்புஜேந*] என்று அஸாதாரணமான வடிவை யெனக்குக் காட்டவேணும் என்றானிறே. என் ஆர்த்தத்வநி கேட்டிரங்கி வந்திலையாகிலும், உன்னுடைய விபூதியழியாமல் நோக்கவேணுமாகில், வாவென்கிறார் என்றுமாம். இவருடைய ஆர்த்தநாதந்தான் அவனுக்கு உபயவிபூதியிலும் குடியிருப்பரிதாய்க்காணும் இருக்கிறது.

முதற்பாட்டு. "ஜகதாகாரனாயிருக்கிறபடியைக் காட்டித்தந்தோமிறே" என்ன, அது போராது; அஸாதாரணமான வடிவைக் காணவேணுமென்கிறார்.

நீராய்நிலனாய்த் தீயாய்க்காலாய்நெடுவானாய் *
சீரார்சுடர்களிரண்டாய்ச் சிவனாயயனாய் *
கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்
வாராய் * ஒருநாள்மண்ணும்விண்ணும்மகிழவே. (1)

[நீராய்நிலனாய் இத்யாதி] - "இதறியாமல் அவ்வருகே யாசைப்படுகிறார்" என்று கொள்ளவொண்ணாதபடி, தாம் அறிந்தமைதோற்ற விண்ணப்பஞ்செய்கிறார்". [நீராய்] - நாராயணனாவது பண்டேயறிவனென்கிறார். "நீர்தொறும் பரந்துளன்" என்றாரிறே கீழ். [நீராய்] - [* அபஏவ ஸஸர்ஜாதௌ *] என்கிறபடியே ஏற்கவே ஜலஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி அநந்தரம் ப்ருதிவ்யாதிகளையுண்டாக்கி, இவற்றைக்கொண்டு கார்யங்கொள்ளுமிடத்தில் ஒன்றிலொன்று அதிகமாக வேண்டியிருக்குமிறே; [* ஸமேத்யாந்யோந்யஸம்யோகம் பரஸ்பரஸமாஶ்ரயாः *] என்றிறே ஸ்ருஷ்டிக்ரமந்தான்; இவைதான் ஏகத்ரவ்யமுமன்றே; அநேகத்ரவ்யமாயிருக்கச்செய்தே ஏகத்ரவ்யமாக்கி ஏககார்யங்கொள்ளவேணுமிறே: அதுசெய்யும்போது, குலாலனானவன் மண்ணும்நீரும் செதுகுங்கூட்டிச் சேரத்துகைத்து கடாதிகளாய்க்கொண்டு பரிணமிப்பிக்குமாபோலே, ஜலத்தையுண்டாக்கி, அது த்ரவீபூதமாயிருக்கையாலே அத்தோடு கடினமான பதார்த்தத்தைக்கூட்டி, பின்னையும் நெகிழ்ந்திருக்கையாலே அத்தைச் சிறிது வலிக்கைக்காக தேஜஃபதார்த்தத்தையுண்டாக்கி, அதுதான்மிகைத்துத் தீயுமளவானவாறே அத்தையாற்றுகைக்குக் காற்றையுண்டாக்கி, அது, தனக்கு ஸஞ்சரிக்கைக்காக அவகாசப்ரதானம்பண்ணும் ஆகாசத்தையுண்டாக்கி. இவ்வளவும் ப்ரதமஸங்கல்பந்தன்னையே கொண்டு அண்டஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணிநின்றது; இனி, பெரியதொருமாளிகையைச் சமைத்து இருள்உறைய விட்டுவைக்கவொண்ணாதிறே; அதுக்கு இரண்டுவிளக்கிட்டாற்போலே சந்த்ரஸூர்யர்களையுண்டாக்கி. நீர்க்களிப்பு அறுகைக்கும் ஆப்யாயகத்துக்குமாக இருவரையுமுண்டாக்கினபடி. [சிவனாய் அயனாய்] - அண்டாந்தர்வர்த்திகளாய்க்கொண்டுநின்று, ஒருவன் மனைந்துகொண்டுவர ஒருவன் அழித்துக்கொடுவரும்படி ப்ரஹ்மருத்ரர்களையுண்டாக்கி. ருத்ரனைமுற்படச் சொல்லுவானென்? என்னில், அப்யயபூர்விகையாயிறே ஸ்ருஷ்டியிருப்பது. "நீராய்நிலனாய்" என்றத்தோடொக்க. "சீரார் சுடர்களிரண்டாய்" - என்கையினாலே - [* யஸ்யாத்மா ஶரீரம்-யஸ்யப்ருதிவீ ஶரீரம் *] என்கிறபடியே, சேதநாசேதநங்களிரண்டும் அவனுக்கு ஶரீரவத் பாரதந்த்ர்யமென்னுமிடஞ் சொல்லுகிறது. 'சீரார்சுடர்களிரண்டாய்' என்றும், 'சிவனாயயனாய் என்றும்' ஸமாநாதிகரிக்கையாலே ஈஶிதவ்யங்களோடு ஈஶ்வராபிமாநிகளோடுவாசியற தத்பாரதந்த்ர்யமென்னுமிடஞ் சொல்லிற்று; ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணிற்று ஸ்வப்ராப்திக்காகவன்றோ? ஸ்வப்ராப்தியைப் பண்ணித்தந்தாலன்றோ நீ ஒருகாரியம் செய்தாயாவது? ஸ்ருஷ்டிக்குப்ரயோஜநமாவது - நித்யது:கியானவனை அந்தமில்பேரின்பத்தே கொடுபோய் வைக்கையன்றோ. அதுகிடக்க, இத்தையுண்டாக்கினதுக்கு ப்ரயோஜநம் நீ பெறவேண்டாவோ? "நீராய்நிலனாய்த்தீயாய்க்காலாய் நெடுவானாய்ச் சீரார்சுடர்களிரண்டாய்ச் சிவனாயயனாய்" என்று - இவர்தமக்கு ஈஶ்வரவ்யாபாரம் அடங்கலும் மனையடைவே எண்ணுவாரைப்போலே அதிப்ரகாசமாயிருக்கிறபடி. [கூராராழிவெண்சங்கேந்தி] - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தில் வெண்மையோபாதி திருவாழியில் கூர்மையும் இவர்க்கு ஆகர்ஷகமாயிருக்கிறபடி. [கூராராழி] - ப்ரதிபக்ஷத்தைத் துணிக்கத்துணிக்கச் சாணையிலேயிட்டாற்போலே கூர்மை மிக்கிருக்கிறபடி. அஸாதாரணவிக்ரஹத்துக்கு லக்ஷணமோதான்

க்கையுந் திருவாழியுமாயிருக்கை! [கொடியேன்]-எனக்கு இங்ஙனே ஒரு நிர்ப்பந்தமுண்டாவதே! என் ஸ்வரூபத்துக்கு விருத்தங்கிடீர் நான்பண்ணுகிறது! ஸ்ரீபரதாழ்வானைப்போலே பொகட்ட விடத்தே கிடக்கவல்ல ப்ரக்ருதியாகப்பெற்றிலேன்; இளையபெருமாளைப்போலே, "நில்" என்ன, [* குருஷ்வ *] என்று நிர்ப்பந்திக்கும் ப்ரக்ருதியாவதே! [வாராய்]-ஆசைப்பட்டாலும் நடக்கவல்லார் வருமித்தனையிறே; "வாராய்" என்னுங்காட்டில் வந்துகொடுநிரியப்பேருமோ? என்னில்: [ஒருநாள்] - (நானுள்ளளவைக்காக.) விடாயர் "ஒருகால் நாக்குநனைக்கத்துளிதண்ணீர்" என்னுமாபோலே. [மண்ணும் விண்ணும்மகிழவே] - எனக்காக வந்திலையாகிலும் உன்விபூதி யழியாமைக்கு வா என்கிறார். "மாணுவிச்சோலைபோலே ஆவதழிவதான இதுபோனால் என் செய்யவேணும்?" என்றிருக்கிறாயாகில், அவ்விபூதியும் அழியுங்கிடாய்: இது அழியவே அதுவும் அழிந்ததாமிறே; அதுவும் இருக்கச்செய்தேயன்றோ, இது அழிய [*ஸஏகாகீநரமேத*] என்றது. இனித்தான் ப்ரளயத்துக்கழியாதென்னுங்காட்டில், ஆர்த்திக்கும் அழியாதென்றதாகாதே! [மகிழவே] - அழிகைதவிர்ந்து தரிக்கைக்காக. (1)

இரண்டாம் பாட்டு. "வாராய் என்று நிர்ப்பந்தித்தல்ல காணும், நம்மைக் காண்பது! உம்மை ஒருதேசவிசேஷத்திலே யழைத்துக்காணும் காட்டுவது" என்ன, அவ்வடிவுதன்னையே இங்கே கொடுவந்து இதரஸஜாதீயமாக்கிக் காட்டிற்றிலையோவென்கிறார்.

மண்ணும்விண்ணும்மகிழக் குறளாய்வலங்காட்டி *
மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட மாயவம்மானே *
நண்ணியுனைநான் கண்டுகந்துகூத்தாட *
நண்ணியொருநாள் ஞாலத்தூடேநடவாயே. (2)

[மண்ணும் விண்ணும் மகிழக்குறளாய்] - இவ்வளவில் ஸ்ரீவாமநனாய் வந்து தோற்றிற்றிலையாகில், உபயவிபூதியும் அழியுமாகாதே ஒருபாட்டம் மழைவிழுந்தால் பதார்த்தங்களடையச் செவ்விபெறுமாபோலே உகவாதாரும் மகிழும்படியன்றோ வந்துதோற்றிற்று. [வலங்காட்டி] - ஔதார்யமென்றொரு குணலேசங் கிடக்கையாலே ராவணாதிகளைப்போலே அம்பாலே யழிக்கப்போகாதே; அழகாகிற பலத்தைக் காட்டி வாய்மாளப் பண்ணினபடி. சுக்ராதிகளுடைய நிரோதமுண்டாயிருக்கச் செய்தேயிறே யழகுக்குத் தோற்றுக் கொடுத்துக்கொண்டு நின்றபடி. [குறளாய்] - கோடியைக் காணியாக்கினாற்போலே முகந்துகொள்ளலாயிருக்கை. [மண்ணும் விண்ணுங்கொண்ட] - பூம்யந்தரிக்ஷாதிகளைக்காற்கீழே யிட்டுக்கொண்ட. இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்தவென்னாதே, கொண்ட என்கிறது- அவன்ஆஸுரப்ரக்ருதியாகையாலே அவன் பக்கல் தானேகொண்டானுக்கொண்டபடியும், ஆஶ்ரிதனான இந்த்ரனுடைய அவிபாகரஸத்தாலும். [மாயவம்மானே] - ஶ்ரிய:பதியானவன் அர்த்தியானபடியும், வடிவழகைக்காட்டி வாய்மாளப் பண்ணினபடியும், "கொள்வனுன்மாவலி" என்றாற்போலே சில முக்தஜல்பிதங்களைப் பண்ணினபடியும், சிறுகாலைக் காட்டிப் பெரியகாலாலேயளந்தபடியுந் தொடக்கமான ஆஶ்சர்யங்களைச் சொல்லுகிறது. [அம்மானே] - [*தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்*] என்கிற பொதுவான ஸ்வாமித்வமிறே அங்கன் செய்யவேண்டிற்று. [நண்ணியுனை நான் கண்டுகந்து கூத்தாட] - இந்த்ராதிகளைப்போலேயெனக்கு ராஜ்யாபேக்ஷையில்லைகாண்! நீ பண்ணித்தந்த வெளிச்சிறப்பாலே த்ருப்தனாகிறிலேன். நானுன்னைக் கிட்டிக் கண்டு உகந்து கூத்தாடும்படி வரவேணும். வருகைக்குண்டான வ்யாபாரம் அவன் தலையது; வந்தால் உகக்கையிலே இவர்க்கர்வயம். [நான் கண்டுகந்து கூத்தாட] - மஹாபலியைப்போலே ஒன்று

கொடுக்க இருக்கிறேனல்லேன்; இந்த்ரனைப்போலே ஒன்று கொள்ள இருக்கிறேனல்லேன்; 'எனக்கு' என்றுஇருப்பாரோடும், 'என்னது' என்றிருப்பாரோடுமோ நீ கொடுத்துக்கொண்டு பரிமாறுவது? உன்னையே கண்டுஉகப்பார்க்கு உன்னைக் காட்டலாகாதோ? [* ஸம்ப்ரமைஸ்துஷ்ய கோவிந்த ஏதந்நஃ பரமம்தநம் *] என்கிற இதிலேயிறே இவர்க்குஅந்வயம். [நண்ணி] - நானிருந்தவிடத்தே நீ வந்துகிட்டி. [ஒருநாள்] - பின்பொருநாள் அச்செயல் செய்யலாகாதோ? மண்ணும்விண்ணும் மகிழநடக்கலாவது அசுரன் முன்பேயோ? அநந்யப்ரயோஜநர்முன்பு நடக்கலாகாதோ? [ஞாலத்தூடே நடவாயே] - நடையழகில் வாசிகண்டு அதிலே ஈடுபடாதே, ஔதார்யங்கொண்டாடியிருக்கும் அவன்முன்னேயோ நடக்கலாவது? நடையழகில் உள்மானம் புறமானங்கண்டு அதுவே ஜீவநமாயிருக்கிற என்முன்னே நடக்கலாகாதோ? (2)

மூன்றாம்பாட்டு. ஜகதாகாரனை வடிவுகாட்டினது எனக்குப்போராது; அஸாதாரணமான விக்ரஹத்தைக் கொடுவந்து காட்டவேணுமென்றார்; அது உமக்குக் காட்டுவது ஒருதேசவிசேஷத்தே கொடுபோய்க்காணு மென்ன, அதுதன்னை இங்கே கொண்டுவந்து இதரஸஜாதீயமாக்கிக் காட்டிற்றிலேயோ என்றார். அதொருநாள் சற்றுப்போது காட்டாறு பெருகினாற்போலே செய்தோமென்ன, "அது காதாசித்கம்" என்னவொண்ணாதபடி யுகந்தோறும் ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணி ரக்ஷிக்கை உனக்கு ஸ்வபாவமாயிருக்க, நான் நோவுபடக்கடவேனோ என்கிறார்.

ஞாலத்தூடேநடந்துநின்றும் கிடந்திருந்தும் *
சாலப்பலநாள் உகந்தோறுயிர்கள்காப்பானே *
கோலத்திருமாமகளோடு உன்னைக்கூடாதே *
சாலப்பலநாள் அடியேனின்னும்தளர்வேனோ. (3)

[ஞாலத்தூடே நடந்தும்] - ஸதாதர்ஶநம்பண்ணுவார் முன்னே நடக்கக்கடவ நடையை, காதாசித்கமாகவந்தாலும் கடாக்ஷிபாதார்முன்னே கிடீர் நடந்தது! அந்தர் முன்னே நடக்குமாபோலே. [*அக்ரதஃப்ரயயௌ ராமஃ*] என்றும், [* அந தாஶரதிர்வீரோ ராமோநாம மஹாபலஃ | விஷ்ணுர்மாநுஷரூபேண சசார வஸுதாதலே*] என்றும் சொல்லுகிறபடியே நடந்தும். வடதேசத்தினின்றும் போரப் பாடவல்லராயிருப்பாரொருத்தர் "பெருமாளைத் திருவடிதொழவேணும்" என்றுவர, ஆழ்வார்திருவரங்கப் பெருமாளரையர் ஒருதீர்த்தத்தினன்று இராத் திருமாலையைப்பாடிச்சமைந்து, பெருமாளை பொருமத்தகஜத்தைக் கைவசப்படுத்துமாபோலே ஏத்திவசமாக்கிக் கணிசங்கொண்டு, "நாயன்தே! தேவரீர்திருவடிகளுக்குப் போர நல்லானொருவன் தேவரைத்திருவடிதொழ நெடுந்தூரமுண்டு வந்திருக்கிறது; இவனையழைத்துக்கொண்டு ஸம்பாவனைபுண்ணியருளவேணும்" என்ன, அவரைப் பெருமாள் அருளப்பாடிட்டு, திருப்புன்னைக்கீழினின்றும் அவர் நின்றவிடத்தே திருக்கைத்தலத்தேயெழுந்தருளி, விண்ணப்பஞ்செய்வார்களை யருளப்பாடிட்டு, "வாரீகோள்! நாம் இவன் வந்த தூரத்துக்கு எல்லாம்போருமோ செய்ததாம்?" என்று திருவுள்ளமானார்; அப்படியேயிறே நம்மிழவுகளும் திருவுள்ளத்தேபட்டு, அவையெல்லாம் ஆறும்படி முகம் தந்தருளும்படியும். [நின்றும்] - அவஷ்டப்யச திஷ்ட்டந்தம் ததர்ஶ தநுரூர்ஜிதம் | ராமம் ராமாநுஜஞ்சைவ பர்த்துஶ்சைவாநுஜம் ஶுபா] - தன்பர்த்தாவைக் கொன்ற பெருமாளை "தப்பச்செய்தீரே" என்கையன்றிக்கே, இவரது குற்றமுண்டோ? தம்மையாஶ்ரயித்தவர்கள் விரோதிபோக்கத்தவிர்வர்களோ? இவனும் அநுகூலித்தானாகில் ரக்ஷியாரோ? தண்ணீர்க்குடிக்கக்கல்லின ஏரியிலே தலைகீழதாகவிழுந்து

சாவாரைப்போலே தன்குற்றத்தாலே கெட்டானைத்தனைகிடீ ரென்றுளிறே! இப்படி உகவாதாருடைய ஸ்த்ரீகளுக்கும் ஆகர்ஷகமாம்படியிறே கையும்வில்லுமாய்நிற்கும் நிலையிருப்பது! [கிடந்தும்] - [* பாஹும் புஜகபோகாபமுபதாயாரிஸூதநः *] - கடலையநுவர்த்தித்துக் கிடக்கிற கிடைதானே லங்கை குடிவாங்கவேண்டும்படியிருக்கை. [* அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முகः க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததேः *] ப்ரதிஶிஶ்யே என்கிறதாயிற்று. கடல் தன்னைப்போர அளவுடைத்தாக நினைத்திருக்குமாயிற்று, அதுக்காக ஒருகடல் ஒருகடலோடே ஸ்பர்த்தித்துக் கிடந்தாற்போலேயிருக்கை; "கருணையங்கடல் துயின்றனன் கருங்கடல் நோக்கி" என்னும்படியிறே. [இருந்தும்] - [* உபவிஷ்டம் ஸ்வலங்க்ருதம் *] என்றும், [*உடஜே ராமமாஸீநம்*] என்றும் சொல்லுகிறபடியே யிருக்கை. "திருவயோத்யையிலிருக்கும பேரோலக்கம்சிறியது" என்னும்படியிறே தனியிடத்தில் ஒலக்கமிருந்தபடி. அவ்வோலக்கத்தில் கிட்டும் தம்பிக்கும் கிட்டவொண்ணாதபடியிறே இவ்வோலக்கமிருந்தபடி; [* அபிதः பாவகோபமம் *] - நெருப்பு எரியாநின்றால் கிட்டப்போகாதாப்போலே அநபிபவநீயராயிருந்தவிருப்பு. [சாலப்பலநாள்] - உன்னுடைய ரக்ஷணம்அநாதியன்றோ? அன்றிக்கே, நூறுண்டு, பதினொராயிரமாண்டென்றுமாம். [உகந்தோறு] - [* ஸம்பவாமி யுகேயுகே *] என்னுமாபோலே. [உயிர்கள்] - ஒரு திருவடி, திருவநந்தாழ்வான், பிராட்டிக்காக அன்றுகிடீர், ஸர்வாத்மஸம்ரக்ஷணமன்றோ உன்னது! [காப்பானே]-இவர்களுக்குஅழித்துக்கொள்ளுகை பணியானாற்போலேயிறேயவனுக்கும் நோக்குகை பணியானபடி. நான் கைவாங்கினேன், இனிக் காவற்சோர்வுபடாமல் வேணுமாகில் நோக்கிக்கொள். [* ராமலக்ஷ்மணகுப்தாஸா ஸுக்ரீவேணச வாஹிநீ *] - கடற்கரையிலே விட்டபோது பெருமாளை நோக்குகைக்கு, தம்பியார், மஹாராஜர், மைந்தத்விவிதர்கள் உள்ளிட்ட முதலிகளெல்லோரும், லங்கையிலேகிட்ட, ஆகாசமெல்லாம் வெளிக்காவலடைத்து, நிதிநோக்குவாரைப்போலே பெருமாளை நோக்கிக்கொண்டுகிடக்க, இவர்கள் இத்தனைவரும் கண்சோர்ந்தவளவிலே, பெருமாள், தாம் கையும் வில்லுமாய்க்கொண்டு இவர்களுக்குப் புறம்பேநின்றுஉலாவினார்இறே. அவன்நோக்குகைக்கு இத்தலை கண்செம்பளிக்குமத்தனையிறே வேண்டுவது. நாம் அவனுக்கு ரக்ஷகராக நினைத்திருக்குமது ப்ரமமிறே: உணர்ந்து பார்த்தால் ரக்ஷகனை வல்லான்அவனேயிறே. [கோலத்திருமாமகளோடுஉன்னைக்கூடாதே] - தாயும்தப்பனுங்கூடவிருக்கக் கிட்டப்பெறாதே ஸ்தநந்தயப்ரஜை நாக்குஒட்டிக்கிடந்து துடிக்குமாபோலேயிருக்கிறதுகாணும்! [* அநந்யா*] என்கிறபடியே அவனும் அவளுமான சேர்த்தியிறே இவர்க்கு ப்ராப்யம். [இன்னம்தளர்வேனோ - சாலப்பலநாள்] - முன்பு அநாதிகாலமிழந்த நான் இன்னம் அந்தகாலமிழக்கவோ? [அடியேன்] - அதுகிடக்க, "உன்னைலேயிழந்தாய்" என்றுசொல்லிக் கைவிடலாமென்றிருக்கிறீரோ? [இன்னம்தளர்வேனோ] - "ஒருமிதுநம் எனக்கு ப்ராப்யம்" என்று அறிந்த பின்பும் தளருமத்தனையோ? "நீ ரக்ஷகன்" என்றறியாதொழிதல், "வேறுஎனக்கு ரக்ஷகமுண்டு" என்றிருத்தல், "நான்எனக்குரக்ஷகன்" என்றிருத்தல், "லக்ஷ்மீஸநாதமான வஸ்து ப்ராப்யம்" என்றறியாதொழிதல், "எனக்கு நான்உரியேன்" என்றிருத்தல் செய்தேனோ இழக்கைக்கு ருசிபிறந்தபின்பு இழக்கவோ? இப்பாட்டால் - அகாரார்த்தத்தை ஸக்ரமமாக வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிறார். [* அவ-ரக்ஷணே *] இறேதாது. ரக்ஷிக்குமிடத்தில், ஸர்வப்ரகாரமாக ரக்ஷிக்கவேணும்; அதுதான் ஸர்வகாலமும் ரக்ஷிக்கவேணும்; அப்படி ரக்ஷிக்குமிடத்தில் ஸர்வரக்ஷகனுகவேணும்; இப்படி வரையாதே ரக்ஷிக்குமிடத்தில், [*நசம்சிர்நாபராத்யதி*] என்னும்வளும், "என்னடியார்அதுசெய்யார்" என்னுமவனுங்கூடவாயிற்று; ஆகையாலே, அகாரம் - மிதுநத்துக்கு வாசகமாயிற்று. ஞாலத்தூடே இத்யாதியாலே - ஸர்வப்ரகாரரக்ஷ

கத்வஞ் சொல்லிற்று; காலப்பலநாள் இத்யாதியாலே - ஸர்வகாலரக்ஷகத்வஞ் சொல்லிற்று; உயிர்கள் என்கையாலே - ஸர்வரக்ஷகத்வஞ் சொல்லிற்று; 'கோலத்திருமா மகளோடுன்னைக் கூட' என்கையாலே - ஸ்ரியஃபதியே ப்ராப்யம் என்றது. அகாரவிவரணமான திருமந்த்ரார்த்தமுஞ் சொல்லுகிறது; 'கோலத்திருமாமகளோடுன்னை' என்கையாலே - ப்ரஹ்மஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று; 'அடியேன்' என்கையாலே - 'ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று; 'உயிர்கள்காப்பான்' என்கையாலே - உபாயஞ் சொல்லிற்று; 'உன்னைக்கூட' என்கையாலே - பலஞ்சொல்லிற்று; 'உன்னைக்கூடாதே - தளர்வேனே' என்கையாலே - விரோதிசொல்லிற்று. (3)

நாலாம்பாட்டு. 'தளரக்கடவீரல்லீர்; உம்முடைய தளர்த்தி பரிஹரிக்கக் கடவோமாலும் ப்ரதிபந்தகம் கனத்திராநின்றதுகாணும்' என்ன; 'ஓம், அப்படியே: சகடாசுரனிலுங்காட்டில் வலியதிறே என்னுடைய விரோதி' என்கிறார். 'உன் கால்கண்டபோதே போகாதோ' என்கிறார். "அடிபடிற் செய்வதென்?" என்று சும்மெனாதே கைவிட்டோடுமிறே.

தளர்ந்தும்முறிந்தும் சகடவசுரருடல்வேறா *
பிளந்துவீயத் திருக்காலாண்டபெருமானே *
கிளர்ந்துபிரமன்சிவன் இந்திரன்விண்ணவர்சூழ *
விளங்கவோருநாள் காணவாராய்விண்மீதே. (4)

[தளர்ந்தும் இத்யாதி] - சகடாசுரன் கட்டுக்குலையா, முறியா, உடல் வேறாகப் பிளந்துவீய; [* சிங்கம்பிங்கம் ஸரைர்தக்தம் ப்ரபக்நம்ஸஸ்த்ரபீடிதம் *] என்கிறபடியே. பின்பு, துகளுங்காணவொண்ணாதபடியாகை. சகடாசுரநிரஸநம்பண்ணினனென்று திரளச்சொல்லவமைந்திருக்க, 'தளர்ந்தும்,' 'முறிந்தும்' என்று தனித்தனியே சொல்லுகிறாரிறே, ப்ரதிபக்ஷ நிரஸநமாகையாலே அவ்வோ அவஸ்த்தைகள் தமக்கு இனிதாயிருக்கையாலே. [திருக்காலாண்ட] -அடியாரை யாண்டால் ஆபத்துக்கு உதவுவர்களிறே. இவன் மௌக்த்யத்தாலே யொன்றுமறியாதே கிடக்க, திருவடிகள் கிடீர் நம்மை நோக்கிற்று! என்கிறார். [*ஸ்தந்யார்த்தீ ப்ரரு ரோதஹ *] - என்கிறபடியே முலைவரவுதாழ்த்தவாறே அனந்தலிலே திருவடிகளை நிமிர்த்தான்; அவ்வளவிலே பொடிபட்டவித்தனை: "உருளச்சகடமதுறக்கில் நிமிர்த்தீர்" என்று இவனும் அறிந்துசெய்தானல்லன். தன்னையுணர்ந்து பரிமாறும்போது திவ்யாயுதமும், அவையுதவாத போது கையும், அதுவும் உதவாதபோது திருவடிகளுமாயிருக்கிறபடி. நம்முடைய ஆபத்துக்களுக்கே யன்றிக்கே, அவனுடைய ஆபத்துக்கும் திருவடிகளேகாணும் உதவுவது! திருமேனிதான் ஆஸ்ரிதார்த்தமாகையாலே, அவர்கள் விரோதி போகைக்கும் அதுதானே யுறுப்பாயிருக்கை. [பெருமானே] - அன்று ஸேஷியையுண்டாக்கின உனக்கு இன்று ஸேஷவஸ்துவை உண்டாக்குகை பெரியபணியோ? அவன் ப்ரகாரியானால், ப்ரகாரமாயுண்டாமதிறே யிது. [கிளர்ந்து இத்யாதி] - "கும்பிடுநட்டமிட்டாடி" என்கிறபடியே அநந்யப்ரயோஜநரைப்போலே, அவஸராய்க்கொண்டு ப்ரஹ்மருத்ராதிகள், ப்ரதாநரோடுஅப்ரதாநரோடு வாசியறக் கிண்ணகம் சுழித்தாற்போலேசூழச் சூழப்பட்டு, இருட்டில் விளக்குப்போலே [*தேஜஸாம்ராஸிமூர்ஜிதம்*] என்கிறபடியே தேஜஸ்ஸே வடிவான திருமேனியைக்கொண்டு, ஒருநாள் ஆனைக்குவந்து தோற்றினாற்போலே, ஆகாசமடங்கலும் இடமடைக்கும்படி வந்துதோற்றவேணுமென்கிறார். [விளங்க] - இவன் ஸந்நிதியில் ப்ரஹ்மாதிகள் தேஜஸ்ஸு "தமஸ்ஸு" என்னும்படி யிருக்கிறபடி. [ஒருநாள்] - "நாளுண்டு, பதினாயிரமாண்டு" என்று அர்த்திக்கிறேனோ! [காணவாராய்] - நீணகர்நீளெரிவைத்தருளாயென்கிறேனோ! [விண்மீதே] - இங்கே வந்தவதரிக்கச் சொல்லுகிறேனோ! (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. ஸர்வத்ர ஸந்நிஹிதனுய் என் ஹ்ருதயத்திலும் ஸ்பஷ்டமாக ப்ரகாசித்துவைத்து, என் கண்ணுக்கு விஷயமாகாதொழிந்தால் நான் தளரேனே? என்கிறுர்.

விண்மீதிருப்பாய்மலைமேல்நிற்பாய் கடற்சேர்ப்பாய் *
மண்மீதுழல்வாய் இவற்றுளெங்கும்மறைந்துறைவாய் *
எண்மீதியன்றபுறவண்டத்தாய் எனதாவி *
உண்மீதாடி உருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோ. (5)

[விண்மீதிருப்பாய்] - ஸதாதர்ஶநம்பண்ணும்படியான பாகம்பிறந்தவர்களுக்குக் காட்சிகொடுத்திருக்கும்படி. இவர்க்கு இங்குத்தையிற்காட்டிலும் பரமபதத்திலிருப்புக்காணும் முற்படத் தோற்றுகிறது. [மலைமேல்நிற்பாய்] - நித்யஸூரிகளையும் நித்யஸம்ஸாரிகளையும் ஒருதுறையிலே நீருண்ணப்பண்ணுகிறவிடம். இங்குள்ளாரும் தன்னிலையில் வாசியறியும்படி ருசிஜநகனுய்நின்றபடி. வேங்கடத்தாடு கூத்தனிறே. [கடற்சேர்ப்பாய்] - கால்நடைதந்து போகவல்ல ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்துசாய்ந்தபடி. விண்மீதிருப்பாயென்று - இருப்பில்வீறுசொன்னுர்; மலைமேல்நிற்பாயென்று - நிலையில்வாசிசொன்னுர்; [கடற்சேர்ப்பாய்] - கிடையழகு திருப்பாற்கடலிலே பர்யவஸிதம். [மண்மீதுழல்வாய்] - அவ்வளவுபோகமாட்டாத ஸம்ஸாரிகளுக்காக அவதரித்து, அவர்கள் கண்வட்டத்திலேதிரியுமவனே! [உழல்வாய்] - 'தாம்பாலாப்புண்டாலும் அத்தழும்புதானிளகப் பாம்பால் ஆப்புண்டு பாடற்றுலும்' என்கிறபடியே அநுகூலராய்க்கட்டுவாரும் ப்ரதிகூலராய்க்கட்டுவாருமான ஸம்ஸாரமிறே. [இவற்றுளெங்கும்மறைந்துறைவாய்] - கண்ணுலே காணில் சிவிட்கெனுமவர்களுக்கு, அவர்கள் காணவொண்ணுதபடி மறைந்துவர்த்திக்குமவனே! விஷயப்ரவணமான ப்ரஜை "தாய்முகத்திலேவிழியேன்" என்றுல், தான்மறைய நின்று அவனுகந்தாரையிட்டு ரக்ஷிக்குந் தாயைப்போலே. அதாகிறது - சிசுபாலாதிகள் நறுகுமுறுகு என்றுல், அவர்கள் கண்ணுக்குத்தோற்றுதபடி அந்தர்யாமியாய்நின்று நோக்கும்படி. [எண் மீதியன்ற புறவண்டத்தாய்] - எண்ணுக்கு மேலேவர்த்திக்கிற மற்றுள்ளவண்டங்களிலும் இப்படி வர்த்திக்கிறவனே! [* கோடிகோடிசதாநிச *] இறே. [எனதாவியுள்மீதாடி] - என் ஹ்ருதயத்தினுள்ளே குறைவற ஸஞ்சரித்தென்னுதல், என்னுத்மாவுக்கு உள்ளும் புறம்பும் ஸஞ்சரித்தென்னுதல். [உருக்காட்டாதே யொளிப்பாயோ] - வடிவுகாணப்பெறுவிட்டால், மறந்துபிழைக்கவும் பெறுதொழிவதே. குணஜ்ஞாநத்தாலே தரிப்பார்க்கன்றே வடிவுகாணுதொழிந்தாலும் தரிக்கலாவது?

[ஆறும்பாட்டு. 'உம்முடைய அபேக்ஷிதம் செய்யக்கடவோம். அதில் ஒரு குறையில்லை; ஆனுலும், ப்ரயோஜநம் உம்மதானபின்பு நீரும் சில யத்நம் பண்ணவேணுங்காணும்' என்ன; இந்த மர்யாதை என்றுதொடங்கிக்கட்டிற்று என்கிறுர். அன்றியே, காண்கைக்குத் தாம் அயோக்யர் என்று உபேக்ஷித்தானுக நினைத்து, யோக்யதாயோக்யதை பாராதே எல்லார் தலையிலும் திருவடிகளைவைத்த உன்னுலேயிழக்கப்படுவார் உண்டோ? என்கிறுராகவுமாம்.

பாயோரடிவைத்ததன்கீழ்ப் பரவைநிலமெல்லாம் *
தாய் * ஓரடியால் எல்லாவுலகும்தடவந்த
மாயோன் * உன்னைக்காண்பான் வருந்தியெனைநாளும் *
தீயோடுடன்சேர்மெழுகாய் உலகில்திரிவேனே. (6)

[பாயோரடிவைத்து] - சேதநர்தலையிலே திருவடிகளை வைக்கிறபோது, அவர்கள் எவ்வளவு வருந்தினுர்கள்? வஸிஷ்ட சண்டாள விபாகம்பாராதே வெறும் உன் க்ருபையாலே

செய்தருளினாய் அத்தனையன்றோ! [பாயோரடிவைத்து] - ஓரடியைப் பாவிவைத்து. [அதன் கீழ்] அத்திருவடியின்கீழே. [பரவைநிலமெல்லாம்தாய்] - கடல்சூழ்ந்தபூமிப்பரப்படங்கலும், தாவி-அளந்தென்றபடி. ஸங்கல்பத்தாலேசெய்தானல்லனே, திருவடிகளைப் பரப்பிப்பின்பிறே யளந்துகொண்டது; பரக்கவைத்து அளந்துகொண்ட பற்பபாதனிறே! [ஓரடியாலெல்லாவுலகுந்தடவந்த] - மற்றைத்திருவடியாலே ப்ரஹ்ம லோகத்தளவும்சென்று ஸ்பர்ஸித்த. [எல்லாவுலகும்] - நடுவுள்ள லோகங்களெல்லாம். [தடவந்த] - தென்றல் உலாவினாற்போலே. [மாயோன்] - தன்னுடைமையை ஸ்பர்ஸிக்கைக்குத்தான் வ்யாமோஹம் பண்ணுமவன். [உன்னைக்காண்பான் வருந்தி] - என்னளவில் வந்தவாறே என்னை இரப்பாளனாக்குகிறாயோ? அத்தலையித்தலையாயிற்றோ? [எனைநாளும்] - அநேக காலம். மயர்வறமதிநலமருளியபின்பு ப்ராப்தியளவும்செல்ல இடையிலுண்டான நாலுநாளும், அவனைதிர்சூழல்புக்குத் திரிந்த நாளோபாதி பரப்பாய்த் தோற்றுகிறபடி. [தீயோடுடன்சேர்மெழுகாய்] - அக்நியிலே ப்ரவேசித்துக் கரிந்துபோகவும்பெறாதே, தூரவிருந்து அழியாதிருக்கவும்பெறாதே, உருகுவது வலிப்பதாகிறபடி, மாநஸாநுபவத்தாலே யுருகுவது வலிப்பது, பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்பெறாமையாலே உருகுவது வலிப்பதாய்ச்செல்லுகிறபடி. நசைவலிக்கப்பண்ண, ஆசையுருகப் பண்ணச்செல்லுகிறபடி. [உலகில்திரிவேனோ] - ஒன்றில் ஜீவித்தல், ஒன்றில் முடிதல் செய்யப்பெறாதே, குளிர்ந்தவழியில்லாததேசத்திலே யாதநாஶரீரம்போலே நானொருவன் இங்ஙனே திரிவதே! (6)

ஏழாம்பாட்டு. ' "உலகில்திரிவேனோ" என்கிற உறைப்பாலுண்டான ஸ்வாதந்த்ர்யம் உம்முடையதலையிலேகிடந்ததே!' என்ன, 'ஸாதநமும்ஸாதகரும் த்வததீநமானபின்பு, இவ்வாற்றாமை எனக்கு ஸ்வரூபமாயங்வயிக்குமித்தனையன்றோ?' என்கிறார். அன்றியே, 'பேறுஉம்மதானபின்பு நீரும் சிறிது யத்நம்பண்ணவேணுங்காணும்' என்ன, 'ஸர்வமும் த்வததீனமாயிருக்க, அதுக்குப்புறம்போ நான் என்கார்யம் செய்கைக்கு?' என்கிறாராகவுமாம்.

உலகில்திரியும்கருமகதியாய் உலகமாய் *
உலகுக்கேயோருயிருமானாய் புறவண்டத்து *
அலகில்பொலிந்த திசைபத்தாயவருவேயோ *
அலகில்பொலிந்த அறிவிலேனுக்கருளாயே. (7)

[உலகில்திரியும்கருமகதியாய்] - லோகத்தில்பரிமாறுகிற கர்மமாகிற ஸாதநமாய். உன்னையொழிய பலப்ரதாநம்பண்ணவல்லதொன்றுண்டோ? [உலகமாய்] - அநுஷ்ட்டாதாக்களோதான் ஸ்வதந்த்ரராயிருக்கிறார்? உலகமென்பது உயர்ந்தோர்மாட்டிறே; லோகத்திலுள்ளார்க்கு என்றும்வருமிறே. [உலகுக்கேயோருயிருமானாய்] - ஒருஶரீரத்தை ஒரு சேதநன் ஆத்மாவாய் அபிமாநித்திருக்குமாபோலே, ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் ஏகாத்மாவானவனே! [* அந்தஃப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா *] பலபூதனுனதானே, கர்த்தாவும் கர்மமும் உபகரணங்களுமாயிருக்கை. இரண்டும் உன்தலையிலேகிடந்தால், உன்னையொழியஎங்ஙனே நான் ஜீவிக்கும்படி? [புறவண்டத்து] - அண்டாத்பஹி: என்றபடி. [அலகில்பொலிந்ததிசைபத்தாய அருவேயோ]- அஸங்க்யேயராய், எம்பெருமான் ஸ்வரூபத்தாலே வ்யாபிக்குமாபோலே ஜ்ஞானத்தாலே பத்துத்திக்கிலும் வ்யாபித்திருப்பாராய் ரூபித்ரவ்யம்போலே கண்ணுக்குவிஷயமன்றிக்கே அரூபியாயிருக்கிற ஆத்மாக்களுக்கு நிர்வாஹகனானவனே! முக்தரோதான் ஸ்வதந்த்ரராயிருக்கிறார்? அங்கும்பத்துத்திக்காயிருக்குமோ? என்னில்: இங்கேயிருந்துஅநுஸந்திக்கிறஇவர்க்குச் சொல்லத்

தட்டில்லையே. அங்ஙனன்றிக்கே, முக்தர் லீலாவிபூத்யநுஸந்தாநம் பண்ணும்போது இங்குள்ளபடியே ப்ரதிபத்திபண்ணுவர்களிறே. [அலகில்பொலிந்தஅறிவிலேனுக்கு] - பகவத்ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளைப் பரிச்சேதிக்கிலும் தம் அறிவுகேடு பரிகணிக்கப் போகாதென்கிறார். மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்றவர் வார்த்தையிறே! [அருளாயே] - பரிகாரமுண்டானபின்பு அருளக்குறையென்? [* அநுத்தமம் பாத்ரமிதம் தயாயா: *] என்னுமாபோலே. (7)

எட்டாம்பாட்டு. "அருளாய்" என்ற வாயோடே வந்தருளக்கண்டிலர்: தன்பக்கல் நின்றும்பிரித்து என்னைக்கைவிடப் பார்த்தானாகாதே யென்கிறார்.

அறிவிலேனுக்கருளாய் அறிவாருயிரானாய் *
வெறிகொள்சோதிமூர்த்தி அடியேன்நெடுமாலே *
கிறிசெய்தென்னைப்புறத்திட்டு இன்னம்கெடுப்பாயோ *
பிறிதொன்றறியாவடியேன் ஆவிதிகைக்கவே. (8)

[அறிவிலேனுக்கருளாய்] - "நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன்" என்னுமாபோலே உன்னருளொழிய வேறொன்றறியாத எனக்கு அருளவேணும். "அவ்வருளல்லனவருளுமல்ல" என்றிறே இவரிருப்பது. வையகத்துப்பல்லாரருளும்பழுதிறே. பொய்ந்நின்ற ஞானத்தையுடைய வெனக்கு ஞானப்பிரானை நீ க்ருபைபண்ணியருளாய். [அறிவாருயிரானாய்] - அறிவார்க்கு உயிரானவனே! என்னுதல்; அறிவாரை உயிராகவுடையவனே! என்னுதல். [* ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மேமதம் *] என்கிறபடியே, [* த்விதீயம் மேந்தராத்மாநம் *] என்கிறபடியே. [வெறிகொள்சோதிமூர்த்தி]-அருளாதொழிந்தாலும் விடவொண்ணாதவடிவழகு: [*ஸர்வகந்தஃ*] என்னுமதிறே. பரிமளத்தை யுடைத்தாய், நிரவதிகமான தேஜஸ்ஸையுடைத்தான வடிவழகையுடையவனே! [அடியேன்நெடுமாலே] - எனக்கு இப்போது எட்டாதிருக்கிறவனே! என்னுதல்; வடிவழகைக் காட்டி எனக்கு வ்யாமோஹத்தை விளைத்தவனே! என்னுதல். [கிறிசெய்து] - நீ இப்போது உதவாமையாலே, முன்பு செய்தவையெல்லாம் விரகடித்தாயென்று தோற்றுகின்றதுகிடாய்! [என்னைப்புறத்திட்டு] - பிராட்டியை அசோகவனிகையிலே வைத்தாற்போலே, பகவத்குணங்கள் நடையாடாத ஶப்தாதிவிஷயங்கள் நடையாடுகிற ஸம்ஸாரத்திலேபொகட்டு. [இன்னங்கெடுப்பாயோ] - முன்புஇழந்ததுபோராதோ? "ஸம்ஸாரம் த்யாஜ்யம்" என்றும், "பகவத்குணங்கள் நன்று" என்றும் அறிந்தபின்பும் கெடுப்பாயோ? [*புத்திநாஶாத்ப்ரணஶ்யதி*] இறே. [பிறிதொன்றுஇத்யாதி] - அநந்யகதியாய் அநந்யபரனாயிருக்கிற என்னைமநஸ்ஸு கலங்கும்படி கிறிசெய்து என்னைப்புறத்திட்டு இன்னங்கெடுப்பாயோ? (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. உம்மைஇங்குகெடுத்ததென்? என்ன, 'கண்ட காட்சியிலே இழுத்துக்கொள்ளக் கடவதான விஷயங்கள் பரிமாறுகிறவிடத்தே வைத்தாயாகில், இனிக் கெடுக்கையென்று ஒன்றுண்டோ? என்கிறார். என்னை இங்கேவைத்தபோதே, குழியைக்கல்லி மண்ணையிட்டுஅமுக்கப்பார்த்தாயன்றோ?' என்கிறார். [* தாநஹம் த்விஷதஃக்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந்! க்ஷிபாமி *] என்னும்படியே.

ஆவிதிகைக்க ஐவர்குமைக்கும்சிற்றின்பம் *
பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ *
தாவிவையம்கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே *
கூவிக்கொள்ளும்காலம் இன்னம்குறுகாதோ. (9)

[ஆவிதிகைக்க] - இந்த்ரியங்களுக்குக் கந்தமான மநஸ்ஸு கலங்க [ஐவர் குமைக்கும்]- சேதநஸமாதியாலே சொல்லுகிறது, நலிவின்மிகுதியாலே. ஒரு துர்ப்பலனைப்பற்றி ஐஞ்சுபடர் நலியுமாபோலே, "என்விஷயத்தைக்காட்டு" என்று தனித்தனியே நலிகிறபடி. இப்படி நலிந் தாலும் ஆஸ்வாதமுண்டாகி லாமிறே. [சிற்றின்பம்] - முள்ளிப்பூவில் தேன்போலே, அற்ப சாரங்களிறே. தேவரையகற்ற, வேண்டுவதுண்டாய், அநுபவிக்கலாவது ஒன்றுஇன்றிக்கே யிருக்கை. [பாவியேனை] - அந்தமில்பேரின்பத்துக்கு இட்டுப்பிறந்த நான் சிற்றின்பத்திலே அந்வயிக்கும்படியாவதே. "வீவிலின்பமிகவெல்லைநிகழ்ந்தனன்" என்றவரிறே இங்ஙனே சொல்லுகிறார். [பல] - ஒன்றிலே கால்தாழ்ப்பண்ணவல்ல விஷயமில்லையே. [நீகாட்டிப் படுப்பாயோ] - ரக்ஷகனனநீ காட்டி முடிக்கப்பார்க்கிறாயோ? [காட்டிப்படுப்பாயோ] - நாட்டார் "காணுவிடிற்பிழையோம்" என்றிருக்கிறவிஷயம் இவர்க்குதர்ஶநமாத்ரத்திலே மோஹிக்கும்படி யாயிருக்கிறதிறே. அசுணமாவென்று சிலபக்ஷிகளுண்டு; அவை பிடிகொடாதுஒன்றுக்கும்; அவைபிடிக்கநினைத்தார் முற்படப்பாடுவார்கள்; அதுகேட்டு நெஞ்சுநெகிழும்; அநந்தரம்பறை யையடிப்பார்கள்; இதில்வன்மையாலே பட்டுக்கிடக்குமாம். அதுபோலே, இவர் பகவத்குணங் களிலே நைந்தபடி, இதரவிஷயதர்ஶநத்தாலே முடியும்படியானார். நெடுநாள்அநுபவித்துப் போந்தாலும், கடக்கவிருந்தவன்று "நாம்இன்னதுஅநுபவித்தோம்" என்று ஸ்மரிக்கைக்கு ஒன்றுஇன்றிக்கேயிருக்குமிறே; இங்ஙனேயிருக்கச்செய்தேயும் அவற்றில் ப்ரத்தைபண்ணு கிறது பாபாதிஶயமிறே. [தாவியித்யாதி] - அந்யபரோக்தியிலே ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம்பண்ணு கிறார். [தாவிவையங்கொண்ட] - நினைத்தது தலைக்கட்டவல்லனென்னும் ஶக்தியோகஞ் சொல் லுகிறது. பூமிப்பரப்படங்கலும் அநாயாஸேந அளந்துகொண்டபடி. [தடந்தாமரைகட்கே] - போக்யதையளவிறந்த திருவடிகளிலே. இத்தால் - ப்ராப்யஞ்சொல்லுகிறது. கூவிக்கொள் ளுங்காலம் என்கையாலே - ப்ராபகவேஷஞ் சொல்லுகிறது. இன்னம் குறுகாதோ என்கை யாலே—ருசிவேஷஞ் சொல்லுகிறது. இதரவிஷயதர்ஶநம் முடியும்படியாய், உன்திருவடிகளில் போக்யதையறிந்து விடமாட்டாதவளவுபிறந்தபின்பு இன்னம்தாழ்க்குமத்தனையோ? பிள்ளா னுடைய அந்திமதஶையிலே நஞ்சியர் நோவறியப்புக்கிருக்க, "கூவிக்கொள்ளுங்கால மின்னங் குறுகாதோ?" என்று பலகால்சொல்ல, இத்தைக்கேட்டுச்சீயர்அழ, " 'சீயரே! நீர் கிடந்தழுகிற தென்? அங்குப்போய் பெறப்புகுகிறபேறுஇதிலும் தண்ணிது' என்று தோற்றியிருந்ததோ?" என்று பணித்தான். (9)

பத்தாம்பாட்டு. "ஐஶ்வர்யாதிகள் அல்பாஸ்த்திரங்கள்" என்று "வேண்டா" என்கிறீராகில், அவ்வளவன்றிறே; அநந்தமுமாய் ஸ்த்திரமுமாயிருக்குமிறே ஆத்மாநுபவம்! அத்தை யநுபவித்தாலோ? என்ன, 'நீ சொன்னது உபபத்தியாகிற் செய்யலாயிற்று; "அவை அல்பம், அஸ்த்திரம்" என்றவிடம் - ஸ்வரூபகதநம் பண்ணினேனத்தனை: உன்னுடைய போக்யதையைச்சொல்லிற்றும் ஸ்வபாவமிருந்தபடி சொன்னேனத்தனை; "அது தீது" என்று விட்டும், "இது நன்று" என்று பற்றுகிறேனு மல்லேன்; உன்னைப்பற்றிற்றும் நீயாகையாலே, அவற்றைவிட்டதும் நீயல்லாமையாலே' என்கிறார். வகுத்த விஷயத்திலே குண ஸௌந்தர் யாதிகளும் உண்டாகப்பெற்றே னித்தனை.

குறுகாநீளா இறுதிகூடாவெனையூழி *
சிறுகாபெருகா அளவிலின்பம்சேர்ந்தாலும் *
மறுகாலின்றிமாயோன் உனக்கேயாளாகும் *
சிறுகாலத்தையுறுமோ அந்தோதேரியிலே. (10)

[குறுகாநீளா] - ஸ்வத: குறுகுகையும் நீளுகையுமின்றிக்கே யிருக்கை. [இறுதி கூடா] - நிரந்வயவிநாசமின்றிக்கே யிருக்கை. [எனையூழியித்யாதி] - காலோபாதியால் வரும் ஸங்கோசவிகாஸங்களின்றிக்கேயிருக்கை. [அளவிலின்பஞ்சேர்ந்தாலும்] - இங்ஙனேயிருக்கையாலே முடிவின்றிக்கேயிருக்கிற ஆத்மாநுபவஸுகத்தை ப்ராபித்தாலும். [மறுகாலின்றி] - பகவதநுபவமானது ஒருகால் அநுபவித்தால் மற்றைப்போதின்றிக்கேயிருப்பது. [மாயோன்]-மீண்டின்றிக்கேயொழிந்தாலும் விடவொண்ணாத கல்யாணகுண யோகஞ்சொல்லுகிறது. [உனக்கேயாளாகும் சிறுகாலத்தையுறுமோ] - "உன் திருவடிகளிலடிமையே புருஷார்த்தம்" என்றிருக்குமது, மறித்தின்றியிலே யிருப்பது, அதுதான் க்ஷணகாலமாவது; இங்ஙனேயிருந்தாலும் அளவிலின்பஞ்சேருகை யுறுமோ? இத்தைப்பார்க்க. [அந்தோ]-பர்வத பரமாணுக்களுக்கு இருந்த வைஷம்யஞ் சொல்லும்படியாவதே! [தெரியிலே] - தோற்றிற்றுச்சொல்லிற் செய்யலாவதில்லை: ஆராய்ந்து சொல்லுமன்று இங்ஙனல்லதில்லை. இவ்வர்த்தம் உபதேசகம்யம் ஆவதே! (10)

நிகமத்தில் - இப்பத்தும் கற்றவர்கள் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அந்தரங்க கிங்கராவரென்கிறார்.

தெரிதல்நினைதல் எண்ணலாகாத்திருமாலுக்கு *
உரியதொண்டர்தொண்டர் தொண்டன்சடகோபன் *
தெரியச்சொன்ன ஓராயிரத்துளிப்பத்தும் *
உரியதொண்டராக்கும் உலகமுண்டாற்கே. (11)

[தெரிதலித்யாதி] - ஶ்ரவண மநந நிதித்யாஸநங்களாலே பரிச்சேதிக்க முடியாத ஶ்ரிய:பதிக்கு. [* நாயமாத்மா ப்ரவசநேந *] இத்யாதி-கேவலஶ்ரவணாதிகளுக்கு அவிஷயமாயிருக்கும்; அல்லாதபோது இவைதான் அநுபவமாயந்வயிக்குமிறே. [திருமாலுக்கு]-இதுக்கு அடி ஶ்ரிய:பதியாகை: அதிறே ஸர்வாதிகவஸ்துவுக்கு அடையாளம். [திருமாலுக்குரிய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன்] - ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷபூதரான ஆழ்வார். ஸம்ஸாரஸ்வபாவாநுஸந்தாநம் பண்ணின கொடுமையாலும், பகவத் விஷயத்திலே அவகாஹித்த கனத்தாலும், பெருவிடாயன் மடுவிலே விழுமாபோலே ஶேஷத்வத்தினுடைய எல்லையிலே விழுகிறார். இது இவருடைய அஹம்புத்தியிருக்கிறபடி. தேஹாத்மாபிமாநியானபோது தேஹத்திலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணும்; "தேஹாத் வ்யதிரிக்தம் ஒன்றுண்டு" என்று அறிந்தபோது ஆத்மாவிலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணும்; தன்னை பகவச்சேஷபூதனை அநுஸந்தித்தபோது ப்ரகாரமாத்ரத்திலே நின்று ஐஶ்வர்யாதிகளைக் கொண்டுபோம், "ஶேஷத்வமே புருஷார்த்தம்" என்று அறிந்தபோது தன்னை ததீயசேஷத்வ பர்யந்தமாக அநுஸந்திக்கக்கடவன். பயிலுஞ்சுடரொளிக்குப்பின்பு ததீயசேஷத்வபர்யந்தமாயிற்று, இவருடைய அஹமர்த்தம் இருப்பது. இவ்வளவுவருகையிறே - அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வமாவது. [தெரியச்சொன்ன இத்யாதி]-பகவத்வைலக்ஷண்யத்தையும், ஸம்ஸாரத்தினுடைய தோஷத்தையும் விசதமாகச்சொன்ன பத்தும். [உரிய தொண்டராக்கும் உலகமுண்டாற்கே]-ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமாக்கும் இத்திருவாய்மொழி. [உரியதொண்டராக்கும்]-ஸம்ஸாரம் நன்றுமாய் பகவத்விஷயம் தீதானாலும் அத்தைவிடமாட்டாதவர்கள். (11)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

நீராகிக் கேட்டவர்கள் நெஞ்சழிய * மாலுக்கும்
ஏரார்விசும்பில் இருப்பரிதா *-ஆராத
காதலுடன் கூப்பிட்ட காரிமாறன் சொல்லை *
ஓதிடவே உய்யுமுலகு.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

பத்தாந் திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட: ப்ரவேசங்கள்

கீழில்திருவாய்மொழியில் - ப்ராப்யவேஷமிருக்கும்படி குறைவறச்சொன்னார்; இத்திருவாய்மொழியில் - ப்ராபகவேஷம்குறைவறச்சொல்லுகிறார்; கீழில் அதில் உபாயப்ரஸங்கமுண்டேயாகிலும், ப்ராப்யப்ரதாநமாகக்கடவது; இதில் உபேயப்ரஸங்கம் உண்டேயாகிலும், ப்ராபகப்ரதாநம். கீழில்திருவாய்மொழி திருமந்த்ரம்போலே: இத்திருவாய்மொழி சரமஶ்லோகம்போலே. இரண்டும் ஒன்றிலேயுண்டிறே என்னில்?—அது, ஶக்தியோகத்தாலே வருமதிறே; அவஸ்த்தாந்தரங்களைப்பற்றிவரும் இரண்டும் இரண்டாயேயிருக்கக்கடவதிறே. பெரியஆர்த்தியோடே பரமபதத்திலே கேட்கும்படி கூப்பிடச்செய்தேயும் ஸர்வரக்ஷகனைவன் வந்து முகங்காட்டாமையாலே மிகவும் அவஸந்நரானவர், ஶ்ரிய:பதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் உபயவிபூதியுக்தனாய் ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனாய் [* வைகுண்டேது பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி:, ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ *] என்கிறபடியே - ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நித்யஸூரிகளுக்குக் காட்சிகொடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கடவ ஸர்வேஶ்வரன், "பலரும் நம்மையிழக்க, நாம் நெடுங்கை நீட்டாக இருக்கவொண்ணாது" என்று பார்த்தருளி ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணி ஸமகாலத்திலுள்ளார்க்குத் தன் குணசேஷ்டிதங்களைக் காட்டி அநுபவிப்பித்தும், அக்காலத்திலும் பிற்பாடரான ஸம்ஸாரிகளுக்கும் இழக்கவேண்டாதபடி ருசிஜனகனைக்கொண்டு திருமலையிலே நாய்ச்சிமாருடனே கூடநின்றருளின படியைக்கண்டு; அதிகாரிநியதி, காலநியதி, அங்கநியதி என்றாற்போலே சொல்லுகிற நிர்ப்பந்தங்கள் ஒன்றுமின்றிக்கே ஆஶ்ரயிக்கலாம்படியிருக்கிற ஸௌஶீல்யத்தைக் கண்டு, திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே, பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாகத் தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து ஶரணம்புக்குத் தம்முடைய அத்யவஸாயத்தை அறிவிக்கிறார். கீழேயும் பலவிடங்களிலே - ப்ரபத்தி பண்ணினார்; அவ்விடங்களிலே - "தர்மிபுக்கவிடத்தே நிரூபகதர்மங்களும் புகக்கடவது" என்கிற ந்யாயத்தாலே, லக்ஷ்மீஸம்பந்தஞ் சொன்னார்; இங்கு அதுதன்னையே வாய்விடுகிறார். கீழில் ப்ரபத்திகள் திருமந்த்ரம்போலே: இது த்வயம்போலே. திருமந்த்ரத்திலும் லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்துக்கு வாசகமான ஶப்தங்களுண்டாயிருக்கச்செய்தே, முக்தகண்டமாகச் சொல்லிற்று த்வயத்திலேயிறே; அதுபோலே இத்திருவாய்மொழி. [* தாவதார்த்திஸ்ததா வாஞ்சா தாவந் மோஹஸ்ததா ஸுகம். *] [தாவதார்த்தி:]-"இழந்ததுபெறவேணும்" என்னுமதுவும் அவ்வளவே. [ததாவாஞ்சா] - அப்ராப்தவிஷயத்தில் பண்ணும் சாபலமும் அவ்வளவே. [தாவந் மோஹ:] - தேஹத்தையும் ஆத்மாவையும் ஏகீக்ருத்ய புத்தி பண்ணுகை. [ததாஸுகம்] [* ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி *] - என்கிறதுக்கு விரோதமாய்வரும் ஸுகங்களும் அவ்வளவே. [* யாவந்நயாதி ஶரணம் த்வாமஶேஷாகநாஶநம் *]-ஐஶ்வர்யம் ஆத்மப்ராப்தி பகவத்ப்ராப்தி

விரோதி இவையெல்லா முன்னேக்கிட்டுமளவேயிறே நிற்பதென்கிறது. இப்படியே தம்முடைய ஸகலவிரோதிகளும் போய்த் தம்முடைய ஸகலாபேக்ஷிதங்களும் கிடைக்கைக்கு ஒரு குறையில்லையென்று, ஸதா ஸந்நிஹிதனான திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே சரணம் புகுகிறார். இனித் தான், சரணாகதி பலப்ரதையாமிடத்தில் ஶரண்யன் பக்கலிலே பண்ணவும்வேணும்; தான் அதிகாரியாகவும் வேணும். வ்யதிரிக்த விஷயங்களிலே பண்ணுமிடத்தில் அதுதானே ஹாநிஹேதுவாகக் காணாநின்றோமிறே. இங்ஙனேயிருக்கச்செய்தேயும் அவ்வோவிடங்களிலேயும் பலிக்கிற இது, இவ்விஷயத்தில் பலியாநின்றதென்னுமிடம் கிம்புநர்ந்யாயஸித்தம். இனித் தான் அதிகாரியாமிடத்தில், மெய்யே அநந்யகதியாகவும் வேணும்; ஶரணம்புகா, பலித்ததில்லையென்னா, [* அஸமர்த்தம் விஜாநாதி *] என்பாராகாது. "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்னா, அநந்தரத்திலே மடலெடுத்துக்கொண்டு புறப்படுவார் வேணும். பண்ணின ப்ரபத்திக்கு பலந் தாழ்த்ததென்னா வேறேபோக்கடியுடையார்க்குக் காரியமாகாதிறே. [* ஸாகரம் சோஷயிஷ்யாமி பத்ப்யாம் யாந்து ப்லவங்கமாঃ *] என்று அவன் தாழ்த்ததுவே ஹேதுவாக, ஜலதத்வத்தை யழித்துப் பொகட்டு மற்றைநாலையுங் கொண்டு கார்யங்கொள்ளுகிறேன் என்றாறிறே. [* க்ஷமயா ஹி ஸமாயுக்தம் *] - "'ஒரு பெண்பெண்டாட்டி எனக்கு என்றத்தை ஸ்வீகரிக்கை யாவதென்?' என்று ராஜ்யத்தைப் பொகட்டுப் பொறுத்துப் போந்தார்; இங்கே வருணனை வழிவேண்டி அவன் முகங்காட்டிற்றிலன் என்னா, சீறிக் காலைக்கையைக் கட்டாநின்றார்; இது இருந்தபடியென்?" என்றாற் போலேயிருந்தார்கள் முதலிகள். (க்ஷமைக்குவிஷயமுண்டு, ஈத்ருஶஜநத்தில் க்ஷமை யொண்ணாதென்கிறார்.) "இவன் வந்திலன்" என்று நாம் சீறவொண்ணாதபடி, வாலி புறப்படுகிறபோது தாரைவந்து காற்கட்டினவோபாதி, க்ஷமை வந்து நம்மைக் காற்கட்டாநின்றதென்றார்:— [*மாம்*] - [*ஸூப்தமத்தகுபிதாநாம் ஸ்பாவ ஜ்ஞாநம் த்ருஷ்டம்*] என்று, கோபம் விளைந்த வநந்தரம் ஜந்மத்தையுணர்ந்தார். "பிறர்கை பார்த்திருக்கும் குடிப்பிறப்பன்று" என்றிருக்கிறதில்லை; நம்மை "ஐயர்மகன்" என்று அறிகிறதில்லை. [* ஸூப்தேத்யாதி *] - தந்தாம் ஸ்வபாவத்தை மறைத்து வர்த்தித்தவர்கள், ஸ்வப்நாதிதசையிலே ஸ்வஸ்வபாவாநுகுணம் பாஷிப்பர்களிறே; அப்படியிவரும் க்ஷத்ரியத்வத்தை யுணர்ந்தார். [*அயம்*] - மஹோததியென்கிற பெருமையை நினைத்திராநின்றது; தன்னைச் சிறுங்கித்திருக்கிற நம்மை அறிகிறதில்லை. [*மகராலயঃ*] - ஒரு அயோத்யாதிபதி கோசலாதிபதிகளோடொக்கக்காணும் தன்னை நினைத்திருக்கிறது; தன்னை மீன்படுகுட்டமாக அறிகிறதில்லை. [* அஸமர்த்தம் விஜாநாதி *] - செவ்வைகெடப் பறிமாறினரையும் ஒக்கவிட்டுக்காரியங்கொள்ளவல்லோமென்று அறிகிறதில்லை. இவ்வளவில் செய்யவடுப்பதென்? என்னில் - [* திக் க்ஷமாம் *] இப்போது க்ஷமையைவேண்டோம். விநியோகமுள்ளவிடத்தேயன்றோ கார்யங்கொள்வது? கோபத்தோபாதி, கார்யகாலத்தேயழைத்துக் காரியங்கொள்ளப் பார்த்தோம். அதுவென்? இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யரா யிருப்பார்க்கு க்ஷமை கொண்டு கார்யங்கொள்ளவேண்டாவோ? என்னில் [* ஈத்ருஶே ஜநே *] - அத்தால் பெற்றதென்? அது இங்கு ஜீவிக்கிறதில்லை. இதுக்கு இங்குள்ளாருடைய ஸம்பந்தமே பலியாநின்றதே. ஒன்பதுபாட்டாலும் ஶரண்யன்படி சொல்லி, பத்தாம்பாட்டிலே ஶரணம் புகுகிறார்.

முதற்பாட்டு. உன்னையொழிய வேறுகதி யின்றிக்கேயிருக்கிற என்னை உன் திருவடிகளிலே சேரும்படிபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

உலகமுண்டபெருவாயா உலப்பில்கீர்த்தியம்மானே *
நிலவும்சுடர்சூழொளிமூர்த்தி நெடியாயடியேனாருயிரே *
திலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே *
குலதொல்லடியேனுனபாதங் கூடுமாறுகூறாயே. (1)

[உலகமுண்ட பெருவாயா]-தேவர் திருவடிகளைக் கிட்டாதவன்று எனக்கு உண்டான தளர்த்தி பத்து ப்ரளயாபத்தோபாதி போராதோ? ரக்ஷ்யத்தினளவன்றிக்கே யிருக்கும் பாரிப்பையுடையவனே! உன்பாரிப்புக்கும் என்னார்த்திக்கும் என்ன சேர்த்தியுண்டு? நீயறிந்த ஸம்பந்தமும் ஆபத்துமே கைம்முதலாக ரக்ஷிக்குமவனன்றோ! ஒரு விபூதிக்காக ஆபத்து வரிலோ நோக்கலாவது! விபூதிக்காகவுண்டான ஆபத்து எனக்கு ஒருவனுக்குமுண்டானால் நோக்கலாகாதோ? ப்ரளயார்ணவத்திலே அழுந்துவாரையோ நோக்கலாவது! ஸம்ஸாரார்ணவத்தில் அழுந்துவாரை நோக்கலாகாதோ? அபேக்ஷியாதாரையோ நோக்கலாவது! அபேக்ஷித்தார்க்கு உதவலாகாதோ? ஶரீரத்துக்குவரும் ஆபத்தோ நோக்கலாவது! ஆத்மாவுக்குவரும் ஆபத்துநோக்கலாகாதோ? ஜலப்ரளயத்திலே அகப்படிலோ நோக்கலாவது! விரஹப்ரளயத்துக்கு உதவலாகாதோ? பிறரால்வரும் ஆபத்தோ நோக்கலாவது! உன்னால்வருமாபத்து நோக்கலாகாதோ? "ஶரணம்புகாதாரை ரக்ஷிக்கவேணும்" என்கிற நியதியுண்டோ! ஶரணம்புக்காரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ? ரக்ஷித்துச்சமைந்து பின்னையும் "ஒன்றும்செய்யப் பெற்றிலோம்" என்றிருக்கக்கடவ உனக்கு என்னுடைய ரக்ஷணத்திலேயந்வயியாதே கைவாங்கியிருக்கை போருமோ? ப்ரளயாபத்தை ரக்ஷித்துப்பின்பும் "நாம் இவற்றுக்குச்செய்தது ஒன்றுண்டோ?" என்று உடன்கிடந்தாரை மடிதடவி, பின்னை "என்செய்தோமானோம்" என்று தபிப்பாரைப்போலே இழவுபட்டிருப்பானொருவனன்றோ நீ! [பெருவாயா] - ரக்ஷ்யத்தினளவல்லாத ரக்ஷகனுடைய பாரிப்பு இருக்கிறபடி. அவற்றின்பக்கலுண்டான ரக்ஷணத்தில் பாரிப்போபாதியும்போரும் தம்பக்கல் உபேக்ஷையென்றிருக்கிறார். [பெருவாயா] - த்ரௌபதி "ஶரணம்" என்ற உக்தியித்தனையும் திருவுள்ளத்தே கிடந்து, ஸதஸ்ஸில் அவன் பரிபவித்த பரிபவத்தையும் பரிஹரித்து, துர்யோதநாதிகளையும் நிரஸித்து, தர்மபுத்ரன் தலையிலே முடியையும் வைத்து, இவள் குழலையும் முடிப்பித்துப் பின்பும் [* ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ மே *] என்று குறைவாளனாய், பரமபதத்துக்கு எழுந்தருளுகிறபோதும் [* நாதிஸ்வஸ்த்தமநாঃ *] என்று திருவுள்ளத்தில் புண்ணோடேயிறே யெழுந்தருளிற்று. [உலப்பில் கீர்த்தியம்மானே] - இவனுக்கு ரக்ஷகத்வம் வந்தேறியாய்ப்போய், பழையதுகொண்டு விளைப்பிடுகிறேனல்லேன்; இப்படி லோகத்தை ரக்ஷித்து ஆர்ஜித்தபுகழுக்கு முடிவில்லையென்கிறது. பொழிலேழும் காவல் பூண்ட புகழிறே. இப்படிகளால் வந்த குணவத்தா ப்ரதையையுடைய ஸர்வேஶ்வரனே! [* தஸ்யநாம மஹத்யஶঃ *] என்றும், [* யஶஸ்ஶைகபாஜநம் *] என்றும் உபதேஶகம்யமன்றிக்கே, [* விதிதঃ *] என்று ஶத்ருகோஷ்டியிலும் இப்படி ப்ரஸித்தமாயன்றோ உன் புகழிருப்பது! பாதகத்தின் ஸந்நிதியிலே பாத்யமும் ஜீவிக்கும்படியன்றோ உன்னுடைய ஆஜ்ஞையிருப்பது! அவன் நினைத்தவன்று பாதகந்தானே பாத்யத்துக்குப் பாலூட்டிவளராநிற்குமிறே. [உலப்பில்கீர்த்தியம்மானே] - [* குணநாமாகரோ மஹாந் *] என்றும், [* ததா குணஹ்யநந்தஸ்ய *] என்றும், [*வர்ஷாயுதைர்யஸ்ய குண நஶக்யாঃ *] என்றும், [*பஹவோந்ருப கல்யாணகுணঃபுத்ரஸ்யஸந்திதே*] என்றும் சொல்லுகிற குணங்களுக்கு முடிவின்றிக்கேயிருக்கை. இவற்றை எல்லைகாண நினைத்தால் கரைகண்டுமீளவொண்ணாது; மதிக்ஷயத்தாலே மீளுமத்தனை. ஸ்வரூபமொழிய குணத்துக்காயிற்றுத் தோற்றது. [நிலவும்

சுடர் சூழொளிமூர்த்தி] - ரக்ஷகனன்றிக்கே காதகனானாலும் விடவொண்ணாத வடிவழகிருக்கிறபடி. [நிலவும்] - ஒருகர்மமடியாகவந்து, அது வற்ற வற்றுகிறதன்றே. [சுடர்சூழொளி மூர்த்தி] - உள்ளு மண்பற்றுப் புறம்பு ஒளியூட்டியிருக்கையன்றிக்கே, [* தேஜஸாம் ராஶி மூர்ஜிதம் *] என்கிறபடியே, தேஜஃபதார்த்தங்களைத் திரட்டிப்பிடித்தாற்போலே யிருக்கை. "உயர்வினையே தருமொண்சுடர்க்கற்றை" என்னக்கடவதிறே. ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களால் அளாவ னன்றிக்கே சுத்தஸத்த்வமயமாய் நிரவதிக தேஜோரூபமாய், நெய் திணுங்கினாற்போலே உள்ளும்புறம்பும் ஒக்க ஒளியேயாயிருக்கை. திருமேனிதன்னை [* பஞ்சஶக்திமயம் *] என்றும் சொல்லாநின்றார்கள்; [* ஷாட்குண்யவிக்ரஹம் *] என்றும் சொல்லா நின்றார்கள்; ஆராய்ந்து பார்த்தால், அர்த்தஸ்த்திதிதான் பஞ்சசக்திமய மென்றே யிருக்கும்; ஷாட்குண்ய விக்ரஹ மென்கிறது - திருமேனிதான் குணங்களுக்குத் திரோதாயக மன்றிக்கே ப்ரகாஶகமாயிருக்கை யாலே. [* ரூபவாந் ஸுபகஶ்ஶ்ரீமாந் கந்தர்ப்ப இவ மூர்த்திமாந் *] என்றும், [* தாஸாமா விரபூத் *] என்றும் சொல்லுகிறபடியேயிறே யிருப்பது. [நெடியாய்] - கீழ்ச்சொன்ன குணங் களுக்கு எல்லையுண்டானாலும், ஸௌந்தர்ய லாவண்யாதிகளுக்கு எல்லைகாண வொண்ணாதபடியா யிருக்கை. [* மஹாந் *] என்கிறபடியே, தொட்ட தொட்ட துறைதோறும் தரைகாண வொண்ணாதிருக்கிறபடி. [அடியேனாருயிரே] - வடிவழகையும் குணங்களையுங்காட்டி, என்னை வ்யதிரேகத்தில் ஜீவியாதபடி பண்ணினவனே! "திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே" - என்றத் தோடொக்க இத்தைக்கூட்டக்கடவது, [திலதமுலகுக்காய்நின்ற] - சில ஸ்த்ரீகளுக்குப் பூர்ண மான ஆபரணம்போலாயிற்று பூமிக்குத் திருமலை. [திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே - அடி யேனாருயிரே] - திருமலையிலே நின்று என்னுடைய மோக்ஷத்வ முறைமையை யறிவித்து, உன்னை யல்லது செல்லாதபடி பண்ணினவனே! இவ்வளவும் வர, அவன் ஸ்வரூபம் சொன்னார்; [குல தொலடியேன்] - மேல், தம் ஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிறார்: குலமாகப் பழையதான அடியேன். இத்தால், தமக்கு ஓர் ஆதிக்யஞ் சொல்லுகிறாரல்லர்; தம்முடைய அநந்யகதித்வஞ் சொல்லு கிறார். ஒருவற்கேயாயிருப்பாரை வேறு சிலர் நோக்குவாரில்லையிறே. [உனபாதம் கூடுமாறு கூறாயே] - ஸ்வரூபம் இதுவான பின்பு, ஸ்வரூபாநுரூபமான பேற்றைப் பெறும்படி பண்ணி யருளாய். [அடியேனுனபாதம் கூடுமாறு] - மோக்ஷபூதனானவன் உன்னைக்கூட என்னுமது "உனபாதம்கூட" என்றிறே. [உனபாதம் கூடுமாறு] - இவருடைய ஸாயுஜ்யமிருக்கிறபடி. [கூறாயே]-ஒருசொல் உனக்கு: எனக்கு ஸ்வரூபலாபங் கிடாய். அவன் ஒருவார்த்தை யருளிச் செய்ய, தளப்பம் தீருமிறே இவர்க்கு. [* மாஶுசஃ *] என்னவேணும். (1)

இரண்டாம்பாட்டு, 'கூடக்கடவீர்: அதுக்கு ஒருகுறையில்லை; ஆனாலும், ப்ரதிபந்த கங்கள் கனத்திராநின்றதே' என்ன, 'உன்கையில் திருவாழியிருக்க, நீ இங்ஙனே சொல்ல லாமோ?' என்கிறார்.

கூறாய்நீறாய்நிலனாகிக் கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாம் *
சீறாவெரியுந்திருநேமிவலவா தெய்வக்கோமானே *
சேறார்சுனைத்தாமரைசெந்தீமலரும் திருவேங்கடத்தானே *
ஆறாவன்பிலடியேன் உன்னடிசேர்வண்ணமருளாயே. (2)

[கூறாய் இத்யாதி] - நீ * கைகழலாநேமியானாயிருக்கிறதுக்கும் என் ப்ரதிபந்தகம் கிடக்கைக்கும் என்ன சேர்த்தியுண்டு? அப்ரதிஹதமான ஶக்தியையுடைத்தான திவ்யாயுதங் களானவை இவனுடைய ஸகல பாபங்களையும் போக்கி உத்தரிப்பிக்கக் கடவதாயிருக்கும்: அவனாலே வருமவையும் பரிஹரிக்கவற்றாயிருக்கும். [* ரக்ஷந்தி ஸகலாபத்ப்யஃ *] இறே:

ஸகலஶப்தத்துக்குள்ளே இவனுமுண்டே. இனித்தான், பாபங்கள் [* ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் க்ஷிபாமி *] என்கிறபடியே இவன்பக்கல் தோஷங்கண்டு அவன் நிக்ரஹத்தாலே வருமவையிறே; அங்ஙனேவருமவையும் பரிஹரிக்கக்கடவதாயிருக்கும் இவை. அதுக்கு அடி, அவன் அடியில்பண்ணின அநுக்ரஹத்தையே நினைத்திருக்கையாலே. இனித்தான், "இவற்றின் தோஷங்கண்டு நாம் ஔபாதிகமாகச் சீறினபோதும் நீங்கள் கைவிடாதே, நாம் அடியிற்பண்ணின ஸ்வாபாவிகமான நம்முடைய ப்ரஸாதத்தைப்பார்த்து நீங்கள் ரக்ஷியுங்கோள்" என்று அவன் பக்கலிலே பெற்றுடையராயிருப்பர்களிறே. [அருளார் திருச்சக்கரமிறே.] பண்டே அவனைக் கைகண்டிருக்குமிறே. அவன் அருள்மறுத்தபோதும் இங்குத்தை அருள்மாறாதேயிறேயிருப்பது. ஆகையாலே, அவன் ப்ரஸாதம் பெற்றவர்கள் திருவாழியில் கூர்மையையிறே தங்களுக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பது. [கூறாய்நீறாய் நிலனாகி] - திருச்சக்ரம்போலே [* சிந்நம் பிந்நம் *] என்கிற பரும்பணிக்கு விட்டுக்கொடாத திருவாழி. திருச்சக்ரத்துக்கு ஒரு குணஸ்பர்ஶமுண்டென்கிறார், இத்தைப்பற்ற. முற்பட, இருதுண்டமாக்கிப் பின்னை நீறாக்கிப் பின்னை அதுகாணவொண்ணாதபடி வெறுந்தரையாக்கும். [ஆகி] : ஆக்கியென்னுதல், ஆம்படியென்னுதல். [கொடுவல்லசுரர்] - சீறுகைக்கு ஹேதுஇருக்கிறபடி. க்ரூரமான செயல்களைச் செய்யக்கடவராய், ஒருவரால் வெல்லவொண்ணாதபடி வலியையுடையரான அசுரர். [குலமெல்லாம்] - ஒருவன் செய்த தப்பே ஜாதியாக முடிக்கவேண்டும்படி யிருக்கையாலே, ஒருவரையும் தப்பாமல் கோலிமுடித்தபடி. அநுகூலரோடு ப்ரதிகூலரோடு வாசியற இவன் வளைவிலகப்படாதாரில்லை. "வளைவாய்த் திருச்சக்கரத் தெங்கள்வானவனார்" என்று அவன் வளைவிலேயகப்பட்டுப் பின்பிறே மேல்போயிற்று. கூறாய்நீறாய் நிலனாகைக்குப் பண்ணின வ்யாபாரமேதென்னில்,—[சீறுவெரியும்] - இவை முடிந்துபோகச்செய்தேயும் கொண்டகுதைமாறாதே, இரைபெறுப்பாம்புபோலே ஜ்வலியாநிற்கும். [திருநேமிவலவா] - நீ வலவருகே திருவாழியைத் தரித்திருக்க, நான் க்லேஶத்தை தரித்திருப்பதே! [தெய்வக்கோமானே] இப்படி ஆஶ்ரிதர்க்காகவந்து படுகிறவன் ஆளில்லாதவனல்லகிடீர்! * அயர்வறுமமரர்களதிபதிகிடீர். அங்குக் கையுந்திருவாழியுமான அழகையநுபவிப்பாரேயிறே யுள்ளது; இருதுண்டமாகவிடுகைக்கு ஆளுள்ளது இங்கேயிறே. இரண்டுவிபூதியையும் ஆளுவது திருவாழியாலே காணும்! "அகல்விசும்பும்நிலனுமிருளார்வினைகெடச் செங்கோல்நடாவுதிர்" என்கிறபடியே; அழகாலே அங்குள்ளாரையாளும்: கூர்மையாலே யிங்குள்ளாரையாளும். அங்குக் கூர்மை குமிறுக்கும்: இங்கு அழகு குமிறுக்கும். அங்குள்ளார்க்குக் கைமேலே ஜீவநமாயிருக்கும்: இங்குள்ளார்க்கு விரோதியைப்போக்கிப் பின்னையாயிற்று ஜீவநமிடுவது. அங்குள்ளார் அவன்கையே பார்த்திருக்கையாலே, இவர்களுக்கு அதில்லையே. என்? நாம் இப்போது அஸந்நிஹிதரன்றோ என்னில்; [சேறார்சுனையித்யாதி] - சேறுகளார்ந்திருந்துள்ள சுனைகளிலே தாமரைகளானவை செந்தீபோலே மலராநிற்கும். எண்ணெயாலே எரியும் விளக்கொழிய, நீராலே எரியும் விளக்குக்கண்டு அநுபவிக்கக்காணும் இவர் ஆசைப்படுகிறது. நீரிலே நெருப்பெழுந்தாற்போலேயிறேயிருக்கிறது! [ஆறுஅன்பிலடியேன்] - இவர்க்கு நிரூபகம் இருக்கிறபடி. சுனைகளில் நீர் வற்றிலாயிற்று இவருடைய அன்புவற்றுவது. மயர்வறமதிநலமருள அதுஅடியாக வந்த அன்பிறே. ஊற்றுடைத்தே. க்ரமப்ராப்தி பற்றாதபடியான ப்ரேமமிறே. [உன்னடிசேர்வண்ணமருளாயே] - உன் திருவடிகளிலே சேர்ந்து அடிமைசெய்யும்படி என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணியருளவேணும். நீ திருமலையிலே நிற்கிற நிலைக்கு ப்ரயோஜநம்பெறப்பாராய்! என் அன்புக்கு இரையிடப் பாராய்!! (2)

மூன்றாம்பாட்டு. "அருளாய்" என்றீர்; இங்ஙனே நினைத்தபோதாக அருளப்போமோ? என்ன: வ்யதிரிக்தவிஷயங்களில் போகாதபடியான ஜ்ஞாநலாபத்தைப்பண்ணித்தந்த உனக்கு, ப்ராப்திபண்ணித்தருகை பெரியபணியோ? என்கிறார். என்னால் வந்த குறையறுத்த உனக்கு, உன்னால் வரும் குறையறுக்கை பெரியபணியோ?

வண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ணா மாயவம்மானே *
எண்ணம்புகுந்துதித்திக்குமமுதே இமையோரதிபதியே *
தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்கும் திருவேங்கடத்தானே *
அண்ணலேயுன்னடிசேர அடியேற்காவாவென்னாயே. (3)

[வண்ணம் இத்யாதி] - வண்ணமானது - ப்ரகாரமானது, அருள்கொண்டிருப்பதாய், தர்சநீயமான மேகம்போன்ற வடிவையுடையவனே! அன்றிக்கே, வண்ணமானது - வடிவானது கண்டார்நெஞ்சை இருளப்பண்ணக்கடவதாயிருக்கை என்றுமாம்; மைப்படிமேனியிறே. அங்ஙனுமன்றிக்கே மேகத்தினுடைய அகவாய் கல்லென்னும்படியாயிற்றுத் திருமேனியிலுண்டான ப்ரஸாதாதிசயம் இருக்கிறபடி. [மாயவம்மானே] - வெறும் வடிவழகேயன்றிக்கே, ஆஶ்சர்யமான குணசேஷ்டிதங்களால் பெரியனானவனே! [எண்ணம்புகுந்துதித்திக்குமமுதே] - விலக்ஷண ஜந்மத்தே பிறந்து ஒரு ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணி அத்தாலே பெற்று புஜிக்கும்போது இனிதாகையன்றிக்கே, இன்னார்க்கு என்றன்றிக்கே மநோரதமாத்ரத்திலே தானே வந்துபுகுந்து போக்யமாகை. உள்ளுந்தோறுந்தித்திக்கும் அமுதிறே! [இமையோரதிபதியே] - மதுவ்ரதம்போலே இவ்வம்ருதமே ஜீவநமாக இருக்குமவர்கள். [தெண்ணலருவியித்யாதி] - தெளிந்து நன்றான அருவிகளானவை, விலக்ஷணமான மாணிக்கங்களையும் பொன்களையும் முத்துக்களையும் கொழித்து எறட்டுகிற திருமலையிலே நின்றருளுகிற ஸர்வேஶ்வரனே! [அண்ணலே] - திருமலையிலே வந்துநின்று எனக்கு உன் ஶேஷித்வத்தை உதறிப்படுத்தவனே! 'இமையோர் அதிபதியாயிருந்துவைத்து வண்ணமருள்கொ ளணிமேகவண்ணனாய் மாயவம்மானாய்த் தெண்ணலருவி மணிபொன் முத்தலைக்கும் திருவேங்கடத்தானாய் அண்ணலாய்க்கொண்டு - எண்ணம்புகுந்து தித்திக்குமமுதே' என்கிறார். [உன்னடிசேரவடியேற்காவாவென்னாயே] - கிட்டிநின்று முறையை யறிவித்த நீ, ப்ராப்தியையும் பண்ணித் தாராய்! உன்திருவடிகளை ப்ராபிக்கும்படி, அநந்யகதியான எனக்கு ஐயோ! ஐயோ! என்று தயையைப்பண்ணாய்! உன்னடி யன்றோ? ப்ராபகமுமாய் ப்ராப்யமுமாய் போக்யமுமான திருவடிகளைச் சேரும்படி க்ருபைபண்ணியருளாய்! (3)

நாலாம்பாட்டு. உன்னை ப்ராபிக்கைக்கு உறுப்பாக நீ கண்டுவைத்த ஸாதநங்கள் எனக்கு ஒன்றும் உடலாகிறனவில்லை; ஆனபின்பு, தேவரை நான் ப்ராபிக்கைக்கு எனக்கென்னத் தனியே ஒரு ஸாதநங் கண்டுதரவேணுமென்கிறார்.

ஆவாவென்றுலகத்தையலைக்கும் அசுரர்வாணாள்மேல் *
தீவாய்வாளிமழைபொழிந்தசிலையா திருமாமகள்கேள்வா
தேவா * சுரர்கள்முனிக்கணங்கள்விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே *
பூவார்கழல்களருவினையேன் பொருந்துமாறுபுணராயே. (4)

நம்பிள்ளை சீயரை ஒருநாள் "பஞ்சமோபாயமென்றுகொண்டு ஒன்றுண்டு, என்று சொல்லாநின்றார்கள்; நாட்டிலேயும் அங்ஙனேயிருப்பதொன்று உண்டோ?" என்று கேட்டருள, "நான் அறிகிறிலேன்; இனி சதுர்த்தோபாயந்தான் பகவானேயாயிருக்க, வ்யோமாதீதநு

சொல்லுவாரைப்போலே 'அவனுக்கும் அவ்வருகேயொன்றுண்டு' என்கையிறே, அது நான் கேட்டறியேன்" என்றருளிச்செய்தார். "ஆனால், 'ஆவா' என்கிற பாட்டு அருளிச்செய்யும்போது 'எனக்குத்தனியே ஒரு ஸாதநங்கண்டுதரவேணுமென்கிறார்' என்று அருளிச்செய்கையாயிருக்குமே" என்ன: "அதுவோ! அது உன்ப்ரதிபத்தியில் குற்றங்காண்: அதுக்கு இங்ஙனே காண் பொருள்: நீயும் உளையாயிருக்க நான் இங்ஙனேயிழப்பதேயென்கிறார்காண்" என்று அருளிச்செய்தார். [* ஸாஹம் கேஶக்ரஹம் ப்ராப்தா - த்வயிஜீவத்யபி ப்ரபோ *]-நீயும் உளையாயிருக்க, என்மயிரைப்பிடித்துச் சிலர் நலியும்படி நான் பரிபூதையாவதே, உன்ஸத்தைக்கும் என் பரிபவத்துக்கும் என்னசேர்த்தியுண்டு? [*ப்ரபோ*] நீயும் என்னோடொக்க ஸ்த்ரீயானயாகில் நான் ஆறியிருக்கலாயிற்றே; நீ பரிப்ருடனாயிருக்கச்செய்தே நான் நோவுபடுவதே! நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்தானொருவன், "எம்பெருமானே உபாயமாகில் ப்ரபத்திகொண்டு இங்குச் செய்கிறது ஒன்றுங் கண்டிலேன்" என்ன, செவியைப்புதைத்து, "நாதமுநிகள்தொடங்கி இவ்வளவும்வர நம் ஆசார்யர்கள் பரமரஹஸ்யமாக உபதேசித்து ஓராண்வழியாய்க் கொண்டுபோந்த இத்தை, இதின்சீர்மையறியாத உனக்கு மஹாபாபியேன் இத்தைவெளியிடுவதே!" என்று திருமுடியிலே அடித்துக்கொண்டு திருப்பள்ளியறையிலே புக்கருளினார். திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் விக்ரஹகுணங்களும் திவ்யாத்ம ஸ்வரூபமும் ஸ்வரூபகுணங்களும் நித்யமுக்தர்க்கு ப்ராப்யமானாற்போலே, முமுக்ஷுவாய் ப்ரபந்நனான இவ்வதிகாரிக்கு த்வயஶரீரமே ப்ராப்யமாயிருக்குமிறே. [ஆவாஎன்னாது] - ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரியஞ்செய்கையாகிறது - அவன் விபூதியிலே க்ருபைபண்ணுகையிறே.. நஞ்சீயர் "ஒருவனுக்குப்பாரார்த்தம் அஸஹ்யமாயிருந்ததாகில், 'நமக்கு பகவத்ஸம்பந்தமுண்டு' என்று அறுதியிடலாம்; 'அதுப்ராப்தம்' என்று இருந்தானாகில், 'நமக்கு பகவத்ஸம்பந்தமில்லை' என்று தனக்கே கைவாங்கவமையும்" என்றருளிச்செய்தார். பிறரார்கிறார்ஆரென்னில், 'ஸ்வவ்யதிரிக்தர். ஆனால் ப்ரதிகூலர்பக்கலிலும் க்ருபையைப்பண்ணவோ?' என்னில்; அப்படியேயன்றோ இவர்களுக்கு மதம். துர்வாஸனை கழிந்து அநுகூலராகப்பெற்றிலோம்" என்று இருக்கவன்றோ அடுப்பது. அவன் [* யதிவா ராவணஸ்ஸ்வயம் *] என்றால், அவன் விபூதியிலுள்ள இவனுக்கு இத்தனையும் வேண்டாவோ? ஆனால், "நண்ணாவசுரர்நலிவெய்த" என்கிறவிடத்தில் அது எங்ஙனே ஸங்கதமாகிறபடியென்னில்:— அதுக்கென்? நண்ணாமைநிலைநின்றவன்று வத்யனாகிறான். அக்நீஷோமீயஹிம்ஸையோபாதி அதுதானே ஹிதமாகக்கடவதிறே. இவனுடைய தண்ணிய ஶரீரத்தைப்போக்கி நல்வழியே போக்குகிறானிறே. [ஆவாஎன்னாது (உலகத்தையலைக்கும்)] - "ஐயோ, ஐயோ" என்னவேண்டியிருக்க, அதுக்குமேலே நலியாநிற்பார்கள். ஒருவனோடே ஶாத்ரவம்பண்ணினானாகில், "அர்த்தகாமநிமித்தமாகவிறே இதுவந்தது, இருவரும் சபலர்" என்றிறேயிருக்கலாவது; அங்ஙனன்றிக்கே, உலகத்தை அலைப்பர்களாயிற்று. தன்னோடொக்க உண்டு உடுத்துத் திரிகிற இதுவே ஹேதுவாக நலியாநிற்பர்களாயிற்று. [அசுரர்] - அதுக்குஅடி அவர்கள் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாகையாலே. [வாணாள்மேல்] - இவர்கள் வீரக்கோலத்தால் வந்த ஒப்பனை குறியழியாதேயிருக்க, உயிரிலே நலிகை. அதாவது-இவர்கள் ஜீவநஹேதுவான காலத்தை நலிகை. [தீவாய்வாளி] - பெருமாள் தொடுத்து விடும்போதாயிற்று அம்பு என்றறியலாவது; படும்போது நெருப்புப் பட்டாற்போலேயிருக்கை. ஸ்ரீஶார்ங்கத்தில் நாணியைக் கழிந்தபோதே, காலாக்நி கவடுவிட்டாற்போலே எரிந்துகொண்டு செல்லாநிற்கும். குணஹீநமானாலிருக்கும்படியிறே இது. [* தீப்தபாவகஸங்காஶை: *] - படும்போதிருக்கும்படி. [* ஶிதை: *] - பட்டமைதெரியாதேதொளையுருவி அவ்வருகே விழக்காணுமித்தனை. [* காஞ்சநபூஷணை: *] இவற்றுக்கு

ஆகாரத்வயமுண்டாயிருக்கிறபடி. "சரங்களாண்டதண்டாமரைக்கண்ணனுக்கன்றி என்மனந் தாழ்ந்துநில்லாது" என்கிறபடியே அநுகூலர்க்கு அகப்படுகைக்கும் அதுதானேயாயிருக்கிறபடி. [* நத்வாமிச்சாமி *] இத்யாதி. இவ்வழகுக்கு இலக்காய் வாழ்ந்துபோகலாயிருக்க, எதிரிட்டு முடிந்துபோக நான் இச்சிக்கிறிலேன். நீ எண்ணியிருக்கிறது நான் அறிகிறிலேனிறே. இருத்திப்பிடித்தவில்லும், தெரித்துப்பிடித்த பகழியுமாய்க்கொண்டு நிற்கும்போது அபிராமராயிறே யிருப்பது; அவ்வழகைக்கண்டு அநுபவிக்கமாட்டாதே, தண்ணீர் குடிக்கக்கல்லின வாியிலே தலைகீழதாகவிழுந்து முடிவாரைப்போலே, *தயரதன்பெற்றமரதகமணித்தடத்தை எதிரிட்டு முடிந்துபோக நான்காணமாட்டுகிறிலேன். [வாளிமழைபொழிந்தசிலையா] - [* மஹா வர்ஷம் வவர்ஷஹ *] என்கிறபடியே, பாட்டம்பாட்டமாக வர்ஷித்தபடி. [திருமாமகள் கேள்வா] - விரோதிகளைப் போக்கினதுகண்டு உகந்தணைக்குமவளைச் சொல்லுகிறது. [* பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே *] என்னுமவள். [* தம் த்ருஷ்ட்வா *] - வெறும்புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்கவேண்டும்படியான அழகையுடையவரை, எதிரிகளைவென்ற வீரக்கோலத்தோடே கண்டாள். [* ஶத்ருஹந்தாரம் *] - தந்திருமேனியிலே ஒருவாட்டம் வாராமே, அவர்களைக் குற்றுயிராக்கி விடுவதுஞ்செய்யாதே, தண்டித்து அடுக்கினவரை. முன்பு திருவயோத்யையிலிருந்த நாள், இவர் வேட்டைக்குப் போனவிடத்தே இன்னபடியும் இன்னபடியும் பொருதார்; இன்ன புலியைக்குத்தினார், இன்ன ஸிம்ஹத்தைக் குத்தினார் என்றாற்போலே பந்துக்கள் சொல்லக்கேட்கு மத்தனையிறே; இங்குப் பூசலுக்குப்புகுகிறபோதேபிடித்து மேலுள்ள வ்யாபாரங்கள் அடங்கலுங் கண்டாள். [* மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் *] - ருஷிகளுடைய விரோதிகளைப்போக்கி, அவர்களுக்குக் குடியிருப்புப்பண்ணிக் கொடுத்தவரை. தங்கள் தபோபலத்தாலே வெல்லலாயிருக்க, தங்கள்பரத்தைப் பெருமாள்தலையிலேபொகட்டு முறையுணர்ந்து கொண்டிருக்குமவர்களுக்கு. [* கர்ப்பபூதாஸ்தபோதநா: *] - தந்தாம் கைம்முதலழிய மாறுதேயிருக்குமவர்கள். தபோதநராயிருக்கச்செய்தே கர்ப்பபூதராயிருப்பர்கள். தந்தாமுக்கென்ன இயற்றியுண்டாயிருக்கச்செய்தே கர்ப்பாவஸ்த்தையில் ஜநநியறிந்து ரக்ஷிக்குமத்தனையிறே; அப்படியே அவனேயறிந்து ரக்ஷிக்கஇருக்குமவர்கள். அநுகூலரக்ஷணமும் ப்ரதிகூலநிரஸநமும் இவளுக்கு ப்ரியமாகச்செய்யு மவையிறே. [* பபூவ *] பதினாலாயிரம் முரட்டு ராக்ஷஸரோடே தனியேநின்று பொருகிற இத்தைக்கண்டு அஞ்சி, "இதென்னாய் விளையுமோ?" என்று ஸத்தையழிந்துகிடந்தாள்; இப்போது உளளானாள். [*பூ ஸத்தாயாம்*] [*ஹ்ருஷ்டா*]- ஸத்தையுண்டானால் உண்டாமதுவும் உண்டாயிற்று. [* வைதேஹீ *] - உபாத்யாயர்கள் பெண்பிள்ளைகளுக்குச் செவியேற்றாலே ஒத்துப்போயிருக்குமாபோலே: வீரவாசியறியுங் குடியிலேபிறந்தவளிறே: ஒருவில்லுமுறித்த இதுக்கு உகந்து என்னைக்கொடுத்த எங்கள்ஐயர், பதினாலாயிரப்பேரைத் தனியேநின்று முடித்த இத்தைக்கண்டால் என்படுகிறார்தான்! [* பர்த்தாரம் *] - முன்பு, இவர்ஸுகுமாரராகையாலே "குழைசரக்கு" என்றும், "ஐயர்நம்மை இவர்க்கு நீர்வார்த்துக்கொடுக்கையாலே நாம் இவர்க்கு ஶேஷம்" என்றும் அணைத்தாளத்தனை; "ஆண்பிள்ளை" என்று அணைத்தது இப்போது: [* பரிஷஸ்வஜே *] ராவணஸமராய், அவன்மதித்த வீரத்தையுடையராயிருப்பார் பதினாலாயிரம் பேரும் விட்ட அம்புகளடங்கலும் இவர்மேலேபட்டு, கண்டவிடமெல்லாம் புத்தவடுவாயிறே திருமேனி கிடக்கிறது; அவ்வோவிடங்கள்தோறும் திருமுலைத்தடத்தாலே வேதுகொண்டாள். [திருமாமகள்கேள்வா] - உனக்கு ஶக்திவைகல்யம் உண்டாயிழக்கிறேனோ? புருஷகாரமில்லாமலிழக்கிறேனோ? [தேவா]- இவளணைத்தபின்பு திருமேனியிற்பிறந்த புகர். அன்றியே விரோதிகளைப்போக்குகையாலே

வடிவிலேபிறந்த காந்தியைச்சொல்லவுமாம். ("நம்முடைய விரோதிகளைப் போக்கினவன் வர்த்திக்கிற தேசம்" என்று, தேவர்களும் ருஷிகளும் தங்களபிமதங் கிடைக்குமென்று ஆதரிக்கிற திருமலை:) [சுரர்கள் இத்யாதி] - அநுகூலர் அடையத் திரண்டு படுகாடு கிடக்கும் தேசம். [பூவார்கழல்கள்] - பூவாலல்லது செல்லாததிருவடிகளென்னுதல். பூவோடொத்த திருவடிகள் என்னுதல். [அருவினையேன்] - அவன் ப்ரதிபந்தகங்கள் போக்கவல்லனாயிருப்பது, எனக்கு ஆசை கரைபுரண்டிருப்பது, திருவடிகள் நிரதிசயபோக்யமாயிருப்பது; இங்ஙனேயிருக்கச்செய்தே, கிட்டியநுபவிக்கப்பெறாத பாபத்தைப் பண்ணினேன். [பொருந்துமாறுபுணராயே] - அசோகவனிகையிலே இருந்த பிராட்டியோபாதிகாணும் தம்மை நினைத்திருக்கிறது; [புணராயே] - உன்னைக்கிட்டும்வழி கல்பிக்கவேணுமென்னுதல், நான் கிட்டும்படி பண்ணவேணுமென்னுதல். (4)

அஞ்சாம்பாட்டு. நீர் இங்ஙன் த்வரிக்கிறதென்? உம்முடைய அபேக்ஷிதஞ் செய்கிறோமிறே என்ன, அதுஎன்று? என்கிறார்.

புணராநின்றமரமேழ் அன்றெய்தஒருவில்வலவாவோ *
புணரேய்நின்றமரமிரண்டின் நடுவேபோன முதல்வாவோ *
திணரார்மேகமெனக்களிறுசேரும் திருவேங்கடத்தானே *
திணரார்சார்ங்கத்துனபாதம் சேர்வதடியேனெந்நாளே. (5)

[புணரா இத்யாதி] - க்ஷத்திரியர் விற்பிடிக்கிறது ஆர்த்தத்வநி கேளாமைக்கன்றோ? [* க்ஷத்ரியை: தார்யதே சாபம் நார்த்தஶப்தோ பவேதிதி *] இலக்குக்குறிக்கப் போகாதபடி திரண்டுநின்ற ஏழுமராமரங்களை முஷ்டியாலும் நிலையாலும் நேர்நிற்கப்பண்ணி எய்த ஏகவீரனே! ஓ - ஓ என்று விஷாதாதிஶய ஸூசகம். ரக்ஷணத்தில் அதிஶங்கை பண்ணினரையும் விஶ்வஸிப்பித்துக் காரியங்கொள்ளும் நீ, ஆசைப்பட்ட எனக்கு உதவவாராதொழிவதே! [* ஸுக்ரீவஶ்ஶங்கிதஶ்சாஸீத் இத்யாதி *] பெருமாளைக்கண்ட அன்றுதொடங்கி மராமரங்களைப் பிளக்க எய்யுந்தனையும், முடிய ஶங்கித்தேயிருந்தான். அந்த ஶங்காநிராகரணத்தைப்பண்ணி ரக்ஷித்தநீ, நிஶ்ஶங்கமாகப் பற்றின என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ? [புணரா இத்யாதி] - ஒருநிறையாய்ச் சேர்ந்துநின்ற மருதுகளை ஊடறுத்து, ஒன்றிலே வெளிகண்டு போவாரைப்போலே போய், ஜகத்துக்கு வேர்ப்பற்றான உன்னைத் தந்தவனே! ப்ரளயகாலத்திலன்று ஜகத்தையுண்டாக்கிற்று; இன்றுபிற்று. அற்றைக்கு இவன்தான் உண்டாகையாலே உண்டாக்கலாம்; இங்கு நிரந்வயவிநாசமிறே பிறக்கப்புக்கது. [முதல்வாவோ] - ஜகத்தையுண்டாக்கினவனே! ஜகத்துக்கு வேர்ப்பற்றான தன்னையிறே நோக்கித்தந்தது; [* ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் *] என்கிறபடியே. தான் உளனாகவே உண்டாமதிறே ஜகத்து. இப்படியிருக்கிற தன்னளவிலேவந்த ஆபத்தோ பரிஹரிக்கலாவது! [திணர் இத்யாதி] - திண்மைமிக்கிருந்துள்ள மேகமென்னும்படி ஆனைகளானவை சேராநின்றுள்ள திருமலையிலே நின்றருளினவனே! மேகங்களோடே ஸர்வதா ஸாம்யமுண்டாகையாலே, மேகங்களைக் கண்டபோது ஆனையென்னலாய்: ஆனைகளைக்கண்டபோது மேகம் என்னலாயிருக்கும். "மதயானை போலெழுந்த மாமுகில்காள்" என்னக்கடவதிறே. ஸமாநதர்மத்தால் வந்த ஸம்ஶயம் த்விநிஷ்டமிறே! விஷயங்களால் வரும் அந்யதாஜ்ஞாநத்தைக்கழித்து, அத்தேசத்தே பிறக்கும் அந்யதாஜ்ஞாநத்தை யாகாதே இவர் கணிசிக்கிறது. அங்குள்ளதெல்லாம் போக்யமாய்த் தோற்றுகிறபடி. [திணரார்சார்ங்கத் துனபாதம்] - திண்மை மிக்கிருந்துள்ள

ஸ்ரீ ஶார்ங்கத்தையுடைய உன்னுடைய திருவடிகளை. [* ஶரண்யம் ஶரணம் யாதா ராமம் தஶரதாத்மஜம் *] என்கிறபடியே ஶரண்யமான திருவடிகளை. சக்ரவர்த்திபிள்ளைகள் எடுக்குமத்தனைகாணும் வில்லு. [திணரார்சார்ங்கம்] - தன்வளைவிலே விரோதிகளைத் தப்பாமல் அகப்படுத்திக்கொள்ளுகை. [உனபாதம்] - அவ்வளைவுக்கு அகப்படாதாரை முதலடியிலே யகப்படுத்திக்கொள்ளுமது. [சேர்வதடியேனெந்நாளே] - கையில் வில்லிருக்க இழக்கவேண்டா, விரோதியுண்டென்று; இனி உன்னைப் பெறும் நாளையாகிலும் சொல்லவேணும். (5)

ஆறும்பாட்டு. "எந்நாள்" என்று ஸந்தேஹிக்கிறதென்? அதொரு தேசவிசேஷத்திலே வ்யவஸ்த்திதமன்றோ? என்ன, அங்குள்ளாரும் இங்கேவந்தன்றோ உன்னைப்பெற்று அநுபவிக்கிறதென்கிறார். அங்ஙனன்றிக்கே, ப்ரயோஜநாந்தரபரரான அந்தர ஜாதிகளுங்கூட அநந்ய ப்ரயோஜநரைப்போலே வந்து ஆஶ்ரயிக்க நிற்கிறவிடத்தே நான் இழந்துபோவதே என்கிறாராகவுமாம்.

எந்நாளேநாம்மண்ணளந்த இணைத்தாமரைகள்காண்பதற்கென்று *
எந்நாளும்நின்றிமையோர்களேத்தி இறைஞ்சியினமினமாய் *
மெய்ந்நாமனத்தால்வழிபாடுசெய்யும் திருவேங்கடத்தானே *
மெய்ந்நானெய்திஎந்நாள் உன்னடிக்களடியேன்மேவுவதே. (6)

[எந்நாளே நாம் மண்ணளந்த இணைத்தாமரைகள் காண்பதற்கென்று] - "எந்நாள் யான்உன்னை இனிவந்து கூடுவனே" என்று இங்குள்ளார் அங்கே அடிமைசெய்ய ஆசைப்படுமாபோலேகாணும், அங்குள்ளாரும் இவனுடைய ஸௌலப்யத்தைக்கண்டு அநுபவிக்கவேணும் என்று ஆசைப்பட்டுவரும்படி. ஸர்வஸுலபமான திருவடிகளை நாம் காணப்பெறுவது என்றோ? பூமியையடங்கலும் அநாயாஸேந அளந்துகொள்ளக் கண்ட காட்சியிலே தலைமேலே எடுத்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்படியான போக்யதையையுடைய திருவடிகளை. [எந்நாளும்] - மற்றொருபோது வேறொன்றைப்பற்றிப் போகிறார்களன்றே. [இமையோர்கள் இத்யாதி] - நித்யஸூரிகள் காலமெல்லாம்நின்று ஸ்தோத்ரம்பண்ணிப் பின்னைத்திருவடிகளிலே விழுந்து, கிண்ணகத்தில் இழிவாரைப்போலே திரள்திரளாய். மநோவாக்காயங்களாலே ஆஶ்ரயியாநிற்பர்கள். அன்றியே, மெய்யான நாவாலும் மனத்தாலும் வழிபடுவர்களென்றுமாம். அதாகிறது அநந்யப்ரயோஜநமான கரணங்களைக்கொண்டு ஆஶ்ரயியாநிற்பர்களென்றபடி. நித்யஸூரிகளானபோது, கைங்கர்யமாகிறது; ப்ரஹ்மாதிகளானபோது, உபாஸநமாகிறது. [மெய்ந்நானெய்தி இத்யாதி] - குணாவிஷ்காரத்தாலே மாநஸாநுபவத்தைப்பண்ணுவித்துப் பகட்டவொண்ணாது; நான் உன் திருவடிகளைப் பத்தும்பத்தாக வந்துகிட்டி, பின்னை விஶ்லேஷத்தோடே வ்யாப்தமாகாதபடி பொருந்தப்பெறுவதுஎன்றோ? என்கிறார். ஓரடிவிடில் ஸத்தையற்றிறே இவர்க்கு இருக்கிறது. (6)

ஏழாம்பாட்டு. '"மெய்ந்நானெய்தி" என்கிற இந்த ஜ்ஞாநலாபம் உமக்கு உண்டாயிற்றிறே; அது பலத்தோடே வ்யாப்தமாயல்லது நில்லாதிறே; ஆனபின்பு அவ்வளவும் நீர் ஆறியிருந்தாலோ' என்ன; 'அத்தனை க்ரமப்ராப்தி பார்த்திருக்கப்போகிறதில்லை உன் போக்யதை' என்கிறார். உன்றனை யாறியிருக்க நான் மாட்டுகிறிலேன்.

அடியேன்மேவியமர்கின்றவமுதே இமையோரதிபதியே *
கொடியாவடுபுள்ளுடையானே கோலக்கனிவாய்ப்பெருமானே *
செடியார்வினைகள்தீர்மருந்தே திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே *
நொடியார்பொழுதுமுனபாதம் காணநோலாதாற்றேனே. (7)

[அடியேன்மேவியமர்கின்றவமுதே] - தேவஜாதிகளுடைய உப்புச்சாறுபோலன்று; ஒருதிரளாய் அநுபவிக்குமதன்று; அநந்ய ப்ரயோஜநரநுபவிக்கும் அம்ருதமாயிற்று! (மேவியமர் - அநந்ய ப்ரயோஜநமாய் அத்விதீயமாயிருக்கை. மேவுகை - இதரத்யாகம். அமருகை - அர்ச்சாவதாரம்.) [இமையோரதிபதியே] - இது புஜிக்கைக்குக் கூட்டாவதொரு திரள் அங்கே உண்டாயிருக்கிறபடி. [கொடியாவடுபுள்ளுடையானே] - ப்ரதிபக்ஷநிரஸநத்தை ஸ்வபாவமாகவுடைய பெரியதிருவடியை த்வஜமாகவுடையவனே! [கோலக்கனிவாய்ப்பெருமானே]- அழகியதாய்க் கனிந்திருந்துள்ள திருவதரத்தின் சிவப்பைக்காட்டி என்னை யடிமைகொண்டவனே! வாய்க்கரையிலே தோற்றார்காணும். ஆச்ரிதரை இவ்வழகை யநுபவிப்பிக்கைக்குக் கொடிகட்டிக்கொண்டிருக்கிறபடி. [செடியார்வினைகள் தீர்மருந்தே] - செடி - பாபம்; பாபத்தோடே பொருந்தின அஸத்கர்மங்களாலுண்டான து:கத்தைப் போக்குகைக்கு மருந்தானவனே! அது புஜிப்பிக்கைக்கு விரோதிகளைப் போக்கும்படி. அன்றிக்கே, தூறுமண்டின கர்மங்களைப் போக்குகைக்கு மருந்தானவனே! அவ்வம்ருதந்தானே காணும் மருந்தாகிறது. "மருந்தும் பொருளு மமுதமுந்தானே", "மருந்தே நங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்றும், அவன்தன்னையொழிய வேறு மருந்துமில்லையே; மருத்துவனாய்நின்ற மாமணிவண்ணனிறே. [திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே] - அவ்வம்ருதம், புஜிப்பார்க்கு மலைமேல் மருந்திறே. அவ்வம்ருதம், புஜிப்பார்க்குச் சாய்கரகம்போலே உயரத்திலே யணித்தாக நிற்கிறபடி. 'இமையோரதிபதியாய், கொடியாவடுபுள்ளுடையானாய்-செடியார்வினைகள் தீர்மருந்தாய், திருவேங்கடத்தெம்பெருமானாய்-கோலக்கனிவாய்ப்பெருமானாய் - அடியேன்மேவி யமர்கின்றவமுதே!' என்கிறார். பட்டர், "நித்யத்திலே, 'அமுதுசெய்யப்பண்ணும்போது ஸ்தோத்ரத்தை விண்ணப்பஞ் செய்வது' என்று என்ன ஸ்தோத்ரத்தைவிண்ணப்பஞ்செய்வது?" என்ன, "'அடியேன் மேவியமர்கின்றவமுதே', 'பச்சைமாமலைபோல்மேனி' என்கிறபாட்டுக்கள் போலேயிருக்குமவற்றை விண்ணப்பஞ் செய்வது" என்றருளிச்செய்தார். [கொடியார்பொழுதும்]-கொடிநிறைபுமளவும். [உனபாதங்காணநோலாதாற்றேனே] - உன்திருவடிகளைக் காண்கைக்கு ஒருஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணியிருக்க, க்ஷணகாலமும் ஆற்றமாட்டுகிறிலேன். ஸாதநத்தைக்கண்ணழிவற அநுஷ்டித்து பலந்தாழ்ப்பாரைப்போலே படாநின்றேன். அதில்லாமையிறே இவர் இங்ஙனே கிடந்துபடுகிறது. தனியே ஒருஸாதநம் அநுஷ்டிக்குமவனுக்கு, "அது தலைக்கட்டினவாறே பெறுகிறோம்" என்றுதல், "அதிலே சிலவைகல்யம்பிறக்கப்பட்டிறே பலந்தாழ்த்தது" என்றுதல், ஆறியிருக்கலாம்; அவனே ஸாதநமான இவர்க்கு விளம்பித்தால் "அவன் க்ருபையும் ஏறிப்பாயாதபடியானேனே!" என்னும் பயமிறேயநுவர்த்திப்பது. (7)

எட்டாம்பாட்டு. "உன்னைக் கிட்டுகைக்கு என்தலையில் ஒருஸாதநமில்லை" என்னாநின்றீர்; 'இதொருவார்த்தையோ! ஸாதநம் அநுஷ்டித்தார்க்கன்றி பலமுண்டோ?' என்ன, 'தந்தாமுடைய அபிமதஸித்தி ஸாதநாநுஷ்டாநத்தாலே என்றிருக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும், கிட்டினால் பாசுரமிதுவன்றோ?' என்கிறார். தந்தாமுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தை முன்னிடுமத்தனைபோக்கி, ஒன்று அநுஷ்டித்துப் பெறலாம்படியோ நீ யிருக்கிறது?

நோலாதாற்றேனுனபாதம் காணவேன்றுநண்ணுணர்வின் *
நீலார்கண்டத்தம்மானும் நிறைநான்முகனுமிந்திரனும் *
சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழவிரும்பும் திருவேங்கடத்தானே *
மாலாய்மயக்கியடியேன்பால் வந்தாய்போலேவாராயே. (8)

[கோலாதுஇத்யாதி]-உன்திருவடிகளைக் காண்கைக்கு ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணாதே யிருந்துவைத்து உன்னையொழிய ஆற்றமாட்டேன் என்றாயிற்று, அவர்கள் தனித்தனியே சொல்லுவது. ஒரு பாண யுத்தத்திலே தோற்றுப் போக்கடியற்றவாறே இங்ஙனே வந்து விழுவர்கள். ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் தலையெடுத்தபோது [* ஈச்வரோஹம் *] என்றிருப்பர்கள் முட்டினவாறே, [* க்ருஷ்ணக்ருஷ்ண மஹாபாஹோ ஜாநேத் வாம் புருஷோத்தமம் *] என்று ஸ்தோத்ரம்பண்ணத் தொடங்குவர்கள்; [* சரணம்த்வாமநுப்ராப்தாஸ்ஸமஸ்தா தேவதாகணாঃ *] விஷத்தைக்கண்டத்திலே தரித்த சக்தியையுடையனாய் அத்தாலே ஜகத்ப்ரதாநனாக அபிமாநித்திருக்கும் ருத்ரனும், அவனுக்கும் ஜநகனாய் அவனிலும் ஜ்ஞாநசக்திகளால் பூர்ணனான சதுர்முகனும், த்ரைலோக்ய நிர்வாஹகனான இந்த்ரனும்; [*ஸப்ரஹ்மாஸசிவஸ்ஸேந்த்ரঃ*] "இங்ஙனே யிருக்கச்செய்தேயும், அஹிர்ப்புத்ந்ய ஸம்ஹிதையிலே இவர்களுடைய வாக்யங்களை ப்ரமாணமாகக்கொண்டு போராநின்றோமே யென்னில்; ஸத்த்வம் தலையெடுத்தபோது சொல்லுமவையெல்லாங் கொள்ளக்கடவோம். இவை கைக்கொண்டோமென்ன, இவர்கள் தாங்கள் உத்தேச்ய ராகார்கள்; 'காக்கைவாயிலும் கட்டுரைகொள்வர்' என்றுண்டே" என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர். ஓராழ்வார், 'பிதிருமனமிலேன்' - பேதிக்கப்பட்ட நெஞ்சையுடையேனல்லேன்; 'பிஞ்ஞகன்றன்னோடெதிர்வன்' - ருத்ரனெனக்குஸத்ருசன்; 'அவனெனக்கு நேரான்' - அவனும்எனக்கு ஸத்ருசனல்லன், அது என்னென்னில்: 'அதிருமித்யாதி' - பகவத்விஷயத்திலே நெஞ்சை வைத்து அநுபவிக்கையே யாத்ரையான எனக்கு அந்யபரனானவன் ஒப்பாகப்போருமோ? 'குறைகொண்டு' தன்வெறுமையைக் கைதொடுமானமாகக்கொண்டு; 'நான்முகன் குண்டிகை நீர்பெய்து' - நினைவறத் திருவடி சென்றுகிட்டிற்று: உபகரணம் பெற்றிலன். தர்மதேவதையானது த்ரவீபூத மாயிற்றது; அத்தைக்கொண்டு 'மறைகொண்டமந்திரத்தால் வாழ்த்தி' - வேதாந்தங்களில் பகவத் பரத்வ ப்ரதிபாதகமான மந்த்ரங்களைக்கொண்டு ஸ்தோத்ரம்பண்ணி; 'கறைகொண்டகண்டத்தான் சென்னிமேலேறக்கழுவினான்' - அவிநீதராய்த் திரியும் ப்ரஜைகள் தலையிலே ஸ்ரீபாததீர்த்தங்கொண்டு தெளிப்பாரைப்போலே. [நுண்ணுணர்வில்] - ஸத்த்வம் தலையெடுத்தபோது சொல்லுவதுஇதுவே. ஸத்த்வாத்ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநமிறே. [நீலார்கண்டத்தம்மானும்] - விஷத்தைக் கண்டத்திலேதரிக்கையாலே ஈச்வராபிமாநியான ருத்ரனும். [நிறைநான்முகனும்] - அவனுக்குங்கூட ஜநகனாய் ஸம்பூர்ணஜ்ஞாநனான ப்ரஹ்மாவும். [இந்திரனும்]- இவர்களோடொக்க ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களில் ஓரந்வயமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே, [* ஸப்ரஹ்மாஸசிவஸ்ஸேந்த்ரঃ *] என்றுகொண்டு ஒக்கஎண்ணலாம்படியான இந்த்ரனும். [சேலேய்கண்ணாரித்யாதி] - தந்தாமுக்கு ஒருயர்த்தியுள்ளபோது ஸ்திரீகள் ஸந்நிதியில் ஓரொளிமை தோற்றவிரார்களிறே; ஆபத்துவந்தவாறே, மணாட்டிமார்கழுத்திலும் தங்கள் கழுத்திலும் கப்படங் கட்டிக்கொண்டு வந்து விழத் தொடங்குவர்கள். [* உமயா ஸார்த்தமீசாநঃ *] என்றும், [* பர்த்ருபிக்ஷா ப்ரதீயதாம் *] என்றும், [* ஸமுத்ரஸ்ஸரிதாம்பதிঃ *] என்றும், [* கிம்கோபமூலம் *] என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே வந்து விழுவர்களிறே. [திருவேங்கடத்தானே] - அவர்களுக்கு ஆச்ரயிக்கலாம்படி ஸுலபனாய்வந்து நிற்கிறபடி. [மாலாய்மயக்கி] - "மயங்கல் கூடலும் கலவியும்," "மாலாய், நான் மயங்கும்படிக்கீடாக வரவேணுமென்கிறு ரென்னுதல்; அன்றிக்கே, மாலாம்படி மயக்கிக்கொண்டு வரவேணுமென்கிறார்" என்றுஞ் சொல்லுவர்கள்; அவையன்று பொருள். மாலென்று - கறுப்பாய், அத்தால் நினைக்கிறது - க்ருஷ்ணனென்கையாய் க்ருஷ்ணனாய்க்கொண்டு உன்குணசேஷ்டிதங்களாலே அவ்வவதாரத்தில் உள்ளாரைப்

பிச்சேற்றிக்கொண்டு வந்தாற்போலே எனக்காகவும் ஒருவரத்து வரவேணும்; "மாலாய்ப்பிறந்த நம்பியை மாலேசெய்யும் மணாளனை" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே. (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு. தாம் அபேக்ஷித்தபோதே காணப்பெறாமையாலே இப்போதே யுன்னைக் காணவிடில் தரிக்கமாட்டேனென்கிறார்.

வந்தாய்போலேவாராதாய் வாராதாய்போல்வருவானே *
செந்தாமரைக்கட்செங்கனிவாய் நால்தோளமுதேயெனதுயிரே *
சிந்தாமணிகள்பகரல்லைப்பகல்செய் திருவேங்கடத்தானே *
அந்தோவடியேனுனபாதம் அகலகில்லேனிறையுமே. (9)

[வந்தாய்போலேவாராதாய்] - மாநஸாநுபவத்திலுண்டான கரைபுரட்சிதான் "பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷமும் பெற்றோம்" என்றுகொண்டு த்ருப்திபிறக்கும்படியாய், அத்தை "மெய்" என்று அணைக்கக் கணிசித்தால் கைக்கெட்டாதபடியாயிருக்கை. [வாராதாய்போல் வருவானே] - "ஒருநாளும் கிட்டமாட்டோம்" என்றிருக்கச் செய்தே கடுகக் கைப்புகுந்து கொடுநிற்குமென்கை. (அதாவது - "பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்துக் கெட்டாதவன்" என்று நிராஶனாயிருந்தால் மறக்கவோ) அன்றிக்கே, அநாஶ்ரிதவிஷயத்தில் "கைப்புகுந்தான்" என்று தோற்றியிருக்கச் செய்தே புறம்பாய், ஆஶ்ரிதர்க்கு 'இவன் கிட்டவரியன்' என்றிருக்கச் செய்தே உட்புகுந்திருக்கும்படியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். [செந்தாமரை யித்யாதி] - ஸகலதாபங்களும் ஆறும்படி குளிர்ந்த திருக்கண்களையுடையவனுமாய், சிவந்து கனிந்திருந்துள்ள திருவதரத்தையுடையனுமாய், கல்பகதரு பணைத்தாற்போலேயிருக்கிற நாலுதிருத்தோள்களையுடையனுமாய் போக்யனுமானவனே! [எனதுயிரே] - இவ்வடிவழகை என்னையநுபவிப்பித்து, வ்யதிரேகத்தில் நானுளனாகாதபடி பண்ணினவனே! [சிந்தாமணிஇத்யாதி] - விலக்ஷணமான ரத்நங்களினுடைய, பகருண்டு - ப்ரபை, அது அல்லைப் பகல் செய்யாநின்றதாயிற்று; திவாராத்ரவிபாகம் அறுத்துக்கொண்டிருக்கை. "மணிகளினொளியால் விடிபகலிரவென்றறிவரிதாய" என்னக்கடவதிறே. இத்தால் நினைக்கிறது, [* நகாலஸ்தத்ர வை ப்ரபு:] என்கிற தேசத்தேபோய் அநுபவிக்கும் அநுபவத்தை இங்கேயநுபவிக்கக்காணும் நினைவு. [அந்தோ] - போக்யமும் குறைவற்று, அவன் தானும் ஸந்நிஹிதனாய், எனக்காசையும் மிகுந்திருக்க, கிட்டியநுபவிக்கப்பெறுதொழிவதே! என்கிறார். [அடியேனுனபாதம்அகலகில்லேனிறையுமே] - என் ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்து என்தசையை புத்திபண்ணாய்; தர்மியாநிற்கச்செய்தே, அதுக்கு வர்த்தகமாகக் கண்ணைமாறவைக்கிலும் பொறுக்கமாட்டேன். (9)

பத்தாம்பாட்டு. தம்முடைய அபேக்ஷிதம் சடக்கென ஸித்திக்கைக்காகப் பெரியபிராட்டியாரைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஶரணம் புகுகிறார். ஆக, ஒன்பதுபாட்டாலும் - ஶரண்யன் ஸ்வரூபத்தைச் சொன்னார். இதில் - தம்முடைய ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி ஶரணம்புகுகிறார். கீழே, 'அடியேன்' என்றும், 'அருவினையேன்' என்றும் தம்முடைய ஆகிஞ்சந்யத்தையும், ஶேஷத்வத்தையும், அவனுடைய ஶரண்யதைக்கு உறுப்பாகச் சொல்லிக்கொடுபோந்தார்; இங்கு, அது தன்னையே பேற்றுக்கு உடலாகச் சொல்லி ஶரணம்புகுகிறார். இப்பாட்டுத்தன்னை - த்வயத்திற்பதங்களோடொக்க யோஜித்துத் தலைக்கட்டக்கடவது. அதில் அர்த்தப்ராப்தமான அஹமர்த்தத்தை - இங்கு, அடியேனென்கிறது.

அகலகில்லேனிறையுமென்று அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா *
நிகரில்புகழாயுலகம்மூன்றுடையாய் என்னையாள்வானே *
நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே *
புகலொன்றில்லாவடியேன் உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே. (10)

[அகலகில்லேனிறையுமென்று] - இது, அகன்றிருந்து சொல்லுகிற பாசுரமுமன்று; நித்யஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுநிற்கச்செய்தேயாயிற்று "இறையுமகலகில்லேன், இறையுமகலகில்லேன்" என்று உரைப்பது. நித்யாநுபவம் பண்ணுவார்க்கெல்லாம் பாசுரம் இதுவே. நாட்டாருடைய அகலகில்லேன் போலன்று, இவளுடைய அகலகில்லேன்; அது கர்மாதீநமாக வருவது; இது விஷயாதீநமாக விளையுமது. [அலர்மேல்மங்கை] - அவன்தன்னை [*நஜீவேயம் க்ஷணமபி *] என்னப் பண்ணவல்ல போக்யதையையும் பருவத்தையுமுடையவள். பரிமளந்தான் ஒரு வடிவுகொண்டாற்போலேயிருக்கை. [உறைமார்பா] - இத்தால் - நித்யயோகஞ் சொல்லுகிறது. எனக்கு ஒரு காலம்பார்த்து ஶரணம்புகவேண்டும்படியாயோவிருக்கிறது? இத்தலையில் அபராதத்தையும் ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் அநுஸந்தித்துப் பிற்காலிக்கவேண்டாதபடியாயிருக்கை. "ஒருநாள் பட்டர், பிள்ளையழகியமணவாளவரையர்க்கு த்வயமருளிச்செய்கைக்காக 'எல்லாரும்போங்கோள்'என்ன, நஞ்சீயரும் எழுந்திருந்துபோய், நம்மை இராய் என்றருளிச்செய்திலர் என்று வெறுத்திருக்க, அப்போதே 'சீயர் எங்குற்றார்?' என்று கேட்டருளித் தேடியழைத்துக் கூடவைத்துக்கொண்டிருந்து த்வயத்தை அருளிச்செய்யாநிற்கச் செய்தே, அப்போது அருளிச்செய்தவார்த்தை" என்று சீயர் அருளிச்செய்வர். 'இவவாத்மவஸ்து ஶேஷமாகில் அவன் ஶேஷியாகில் இங்குப் பிராட்டிஸம்பந்தத்தால் செய்கிறதென்?" என்று கேட்க, "அது இருக்கிறபடி கேளீர்! ராவணனுக்கும் காகத்துக்கும் ஸம்பந்தமும் அநுஷ்டாநமுமொத்திருக்க, இனி ராவணன் ஶாபத்தாலே கிட்டமாட்டாதேயிருப்பதொன்றுண்டிறே; அங்ஙனன்றிக்கே, ஜநநிபக்கல் அபராதத்தில் கைதொடனுயிருக்கத் தலைகொண்டு தப்பினனிறே, அவள் ஸந்நிதி யுண்டாகையாலே. அவள் கடக்கவிருக்கையாலே ராவணன் தலையறுப்புண்டான்." போக்கற்றுச் செயல்மாண்டு நின்றநிலையவனுக்கும் ஒக்குமிறே; இங்ஙனேயிருக்கச்செய்தேயும் கார்யமாயிற்றதில்லையிறே, அவனுக்குப் பிராட்டி ஸந்நிதியில்லாமையாலே. இனித்தான், மாதாவும் பிதாவுமானல் பிதாவைப்போலன்றிறே, ப்ரஜைகள் விஷயத்தில் மாதாஇருக்கும்படி; இவன்செய்த குறைதான் காணுக்கண்ணிட்டிருக்கையன்றிக்கே, பிதாவின்பக்கலிலும் மறைத்துக்காட்டுவா ளொருத்தியிறே. ஆகையிறே உத்தரார்த்தத்தில் - அவனோடொப்புச்சொல்லி, பூர்வார்த்தத்தில் - புருஷகாரமாகையாகிற நீர்மையில் ஏற்றஞ் சொல்லுகிறது. தொட்டாரைத்தொட்டு [* நகஶ்சிந்நாபராத்யதி *] என்னக்கடவ இவள், "நம்மையொருகார்யத்திலே ஏவுவதுகாண்" என்று அவஸரப்ரதீக்ஷனுயிருக்குமவனைப் பெற்றால் விடாளிறே. த்ன்வார்த்தை கேளாதார்க்குங்கூட [*மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும்*] என்னக்கடவ இவள் தன்முகம்பார்த்து வார்த்தைகேட்குமவனைப் பெற்றால் விடாளிறே. [* தாஸீநாம் ராவணஸ்யாஹம் மர்ஷயாமீஹ துர்ப்பலா *] என்றாளிறே. திருவடி, "ராக்ஷஸிகளை என் கையிலேகாட்டித்தரவேணும்" என்ன, "பிறர் கண்குழிவு காணமாட்டாத துர்ப்பலைகாண்" என்றாளிறே. ராவணன் பட்டானகில், பெருமாள் விஜயத்தோடே நின்றாராகில், திருவடி வந்து முன்னேநின்றானகில், வேறொரு தௌர்ப்பல்யமில்லையிறே; இனி தௌர்ப்பல்யமாவது பிறர் நோவுகாணமாட்டாமையிறே. [நிகரில்இத்யாதி] - அதுக்கு அநந்தரபதத்தில் அர்த்தஞ் சொல்லுகிறது. தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல் "என்னடியாரதுசெய்யார்" என்னும்

குணதிக்யஞ்சொல்லுகிறது. [உலகமூன்றுடையாய்] - தான் நிர்க்குணனென்னிலும் விடவொண்ணாத ப்ராப்தி சொல்லுகிறது. [என்னையாள்வானே] - ப்ராப்தியை க்ரயஞ்செலுத்திக்கொடுக்கும்படி. மோக்ஷத்தளவும் செல்ல நடத்திக்கொடுபோந்து நடுவுள்ள அபேக்ஷிதப்ரதனைகையிறே ஆளுகையாவது. [நிகரிலித்யாதி] அப்பதத்தில் முடிகிற ஸௌலப்யஞ்சொல்லுகிறது. [புகலொன்றில்லா அடியேன்] - ஆகிஞ்சந்யமும் ஸ்வரூபமும் ப்ரபத்திக்கு பரிகரமிறே. [உன்னடிக்கீழ்] - [* சரணௌ *]. [அமர்ந்து] - நடுவோர் இடையீடுஇன்றிக்கேயிருக்கை. [புகுந்தேனே] - இவ்வத்யவஸாயம் உபாயபாவத்தில் அந்வயியாமையாலும், உபகாரஸ்ம்ருதி ஸ்வரூபமாகையாலும், ஸ்வீகாரமும் சைதந்யப்ரயுக்தமாகையாலும் (இவையெல்லாம்) - அதிகாரிவிஶேஷணமாக்கிற்றிறே. (த்வயார்த்தவிவரண ப்ரதேசங்களிலே) இவையெல்லாம் பூர்வார்த்தத்தில் முடிகிற பதத்தோடே சேரக்கடவதிறே. [அகலகில்லேனித்யாதி] - இதில், உபாயபாவஞ் சொல்லச்செய்தே, உபேயவிஷயஸூசகமுமாயிருக்கிறது. அதாகிறபடி யெங்ஙனே? என்னில்: இருவருமான சேர்த்தியிலேயிறே இவன் அடிமைசெய்வது; அச்சேர்த்திதன்னையேயிறே இவன் உபாயமாகப் பற்றுகிறதும். இத்தால் சொல்லிற்றாகிறது, நித்யப்ராப்யத்வமிறே. நித்யாபூர்வவிஷயமிறே நித்யப்ராப்யமாகவல்லது. (பிராட்டி நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாயிருக்கச்செய்தேயும் "பிரியக்ஷமையல்லேன்" என்னும்போது - அவ்விஷயம் நித்யப்ராப்யமாகவேணுமிறே: இனி, இருவருமான சேர்த்தி நித்யப்ராப்யமென்னுமிடஞ் சொல்லவேண்டாவிறே.) [அகலகில்லேனிறையுமென்று] - இது அகன்றிருந்துசொல்லுகிற வார்த்தையன்று. தனக்கு அகலுகைக்கு ஸம்பாவனையின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும், அங்குத்தை போக்யதையை அநுஸந்தித்து, க்ஷணகாலமும் நான் அகலுகைக்கு ஶக்தையாகிறிலேனென்னும். [* அநந்யா *] என்றும், [* அநபாயிநீ *] என்றுஞ் சொல்லாநிற்கச்செய்தே சொல்லுகிறவார்த்தையிறே இது! க்ஷணகாலமும் பிரிய க்ஷமையல்லேனென்று. [அலர்மேல்மங்கை] - இங்ஙன் சொல்லுகிறவள் ஆரென்னில்—தன்வடிவழகாலும் பருவத்தாலும் அவன் தனக்குங்கூட உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறவள்; அவனை, [* நஜீவேயம் க்ஷணமபி *] என்னப்பண்ணுமவள். நாட்டாரகலகில்லேன்போலன்றிறே இவளுடைய அகலகில்லேன்; அது கர்மநிபந்தநமாக வரும் அகலுகையிறே; இவளுக்கு அது இல்லாமையாலும் அவன் தான் மேல்விழும் ஸ்வபாவனாகையாலும், அவனால் வரும் பிரிவுமில்லை, தன்னால்வரும் பிரிவுமில்லையானால், இவ்வுக்திக்கு ப்ரஸங்கமென்? என்னில்: அவனாகையாலே வந்தது. நாட்டாருடைய ப்ரார்த்தனை கர்மமடியாகவருமது; இவளுடைய ப்ரார்த்தனை விஷயாதீநமாக விளையுமது. [உறைமார்பா] - ப்ரதமபதத்தில் மதுப்பால் சொல்லுகிற நித்யயோகத்தைச்சொல்லுகிறது; இதுவும் இங்ஙனே பலிக்கக்கண்டோமித்தனை. இச்சேர்த்திக்கு ப்ரயோஜநம் - அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையாதல், தன்னுடைய ஸம்ஸாரித்வத்தையாதல் அநுஸந்தித்துக் கைவாங்கவேண்டாதபடியாயிருக்கை. அவன் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும் தன்னுடைய ஸாபராதத்வத்தையும் அநுஸந்தித்து அஞ்சவேண்டாதபடியாயிருக்கை. அதாகிறது - இவனுடைய அபராதகாலம் பார்த்திருந்து ப்ரதிபத்திபண்ணுகைக்கு அவனுக்கு அவஸரமில்லை: அவள் கூட இருக்கையாலே. பிராட்டிபக்கல் அபராதம் காகத்துக்கும் ராவணனுக்கும் ஒத்திருக்கச்செய்தேயும், இவள் ஸந்நிதியாலே தலைபெற்றது காகம்; அத்தனை அபராதமின்றியிலேயிருக்க, ராவணன் தலையறுப்புண்டானிறே, இவள் ஸந்நிதியில்லாமையாலே. இத்தனையுண்டிறே இவள் ஸந்நிதிக்கும் அஸந்நிதிக்கும் வாசி. தமப்பன் பகையாக, மாத்ருஸந்நிதியிலே ப்ரஜையை யழியச்செய்யமாட்டாமையும் ஒன்றுண்டே. அவன் பண்ணின அபரா

த்துக்கு ப்ராஹ்மாஸ்த்ரத்தைவிட்டு, அது தொடர்ந்துகொண்டு திரிந்தவாறே புகலற்றுவிழ, இவனைநோக்கி, ப்ராஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கு ஒரு கண்ணழிவு சொல்லிவிட்டான் அத்தனையிறே. [* தமேவ ஶரணம்கதঃ *] என்றதுவும் [* நநமேயம் *] என்றதுவும், இரண்டும் அப்ரயோஜகம். அதென்? என்னில், காகத்துக்கும் போகிறபோது அகவாயில் நினைவு அதுவேயிறே. அங்ஙனன்றாகில் [* ஸ்வகமாலயம் ஜகாம *] என்று போகப்பாரானே; செயல்மாட்சியாலே விழுந்த இத்தனையிறே. இது ராவணனுக்கு முண்டாயிருக்கச்செய்தே கார்யமாயிற்றில்லையிறே, இவள் அஸந்நிதியாலே. கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தம் இத்தனையும் - த்வயத்தில் முதற்பதத்தோடேயற்றது. மேல் 'நிகரில்' என்று தொடங்கி, 'திருவேங்கடத்தானே' என்னுமளவும்வர, அநந்தரபதத்தில் அர்த்தஞ்சொல்லுகிறது: [நிகரில்புகழாய்] - இப்படியிருக்கிறவள் தானே சிதகுரைக்குமன்றும் அவளுடனே மன்றாடும் குணாதிக்யவிஶேஷஞ் சொல்லுகிறது. அதாகிறது, "என்னடியார்அதுசெய்யார்" என்று என்னைப்பற்றினார்க்கு அதில்லைகாண் என்கை. 'இல்லை நான் இப்போது இன்னகுற்றஞ் செய்யக்கண்டேன்' என்று காட்டிக்கொடுத்தாலும், 'ஆனாலென்? தர்மாதர்மங்களும் பரலோகமுமில்லையென்று செய்கிறார்களோ? ப்ராமாதிகத்துக்கு நாமுளோம் என்றன்றோ செய்கிறது' என்கை. இவளுடைய உத்கர்ஷத்துக்கு அடிசொல்லும்போது அவனைப்பற்றிச்சொல்லலாம்; அவனுடைய உத்கர்ஷத்துக்கு ஒன்றுதேடிச்சொல்லலாவதில்லை. இதுவோதான் அர்த்தஸ்வரூபமிருக்கும்படி! இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்று-இவள் அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையநுஸந்தித்து "இவற்றின்பக்கல் என்னாய் விளைகிறதோ?" என்றிருக்கையும், அவன் இவளுடைய மார்த்தவத்தையும் மௌக்த்யத்தையும் அநுஸந்தித்து "இவற்றின்பக்கல் எவ்வளவாயிருக்கிறாளோ?" என்றிருக்கையும். ஆக, ஒருவரையொருவர் அதிஶங்கைபண்ணி நோக்கும் இருவர்நிழலையும் பற்றியிறே உபயவிபூதியுங் கிடக்கிறது. [உலகமூன்றுடையாய்] - தான் நிர்க்குணனென்றாலும் விடவொண்ணாத ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது. "சிதகுரைக்குமேல்" என்றவிடத்தில், அவளுக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான குணங்கள் கூடாதவன்றிறே அவள் அதுசொல்லுவது; அப்படியே இவனுக்கும் இக்குணங்களின்றிக்கே யிருந்தாலும் விடவொண்ணாத குடற்றொடக்கைச் சொல்லுகிறது. அவன் "அல்லேன்" என்று கைவிடுமன்றும் செங்கற்சீரை கட்டி வளைக்கலாம்படியிறே இஸ்ஸம்பந்தமிருப்பது; இனி இவன்தான் காதாசித்கமாக ப்ரணமம்பண்ணிப் பின்பு கைகழியப் போகப்பார்க்கிலும், காலிலே விலங்கைத்தைத்துக் காரியங்கொள்ளலாம்படியான உரிமை சொல்லுகிறது. [என்னையாள்வானே] - அடிமைதன்னை க்ரயஞ்செலுத்திக் கொடுக்கும்படி "ஶேஷத்வஸாமாந்யத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறீராகில் அவ்வளவிறே யுமக்கும்" என்னவொண்ணாதபடி, என்னை மயர்வறமதிநலமருளி இவ்வளவும் வர நிறுத்திப்போகடப்போமோ? [நிகரிலமரர்இத்யாதி]-அங்குள்ளாரும் விரும்பிவந்து அடிமைசெய்கிறதும் இங்கேயிறே. "வைகுந்தத்தமரரும்முனிவரும்" என்று இரண்டுகோடியாயிறேயிருப்பது, குணநிஷ்டரும் கைங்கர்யநிஷ்டரும். [திருவேங்கடத்தானே] - அதுக்கு முடிந்தபொருள் ஸௌலப்யமென்னக்கடவதிறே; குணயோகமும், ஶேஷித்வமும், விசேஷகடாக்ஷமும், ஸௌலப்யமும், இவையித்தனையும் உண்டிறே இப்பதத்துக்கு. இவனுக்கு ஸகலாபேக்ஷிதபலப்ரதனாகைக்காக, அந்தராத்மதயா ஸந்நிதிபண்ணுமென்றிறே நாராயணஶப்தத்திற் சொல்லுகிறது; அந்த ஸௌலப்யம், இங்கு ஸதாஸந்நிதிபண்ணுகையாலே திருவேங்கடமுடையான் பக்கலிலே கிடக்குமிறே. இந்த ஸௌலப்யம் உபாயமாகிறபடி எங்ஙனே? யென்னில்: [* மாமேகம் *] என்கிறவிடத்தில் - ஸாரத்யவேஷத்தையிறே காட்டுகிறது. இன்னமும் அவ்வளவன்றிறேயிங்கு: அதுக்கு முன்பு

மில்லை பின்புமில்லையிறே அந்த ஸௌலப்யந்தான்; நித்யஸந்நிதிபண்ணுகிறவிடமிறே இவ்விடம். அங்குத்தானும் [* மய்யாஸக்தமநா: பார்த்த *] என்று ஒருதேவையிட்டிறே சொல்லிற்று; அதுவும் இல்லையிறே இங்கு. இனித் தம்படி சொல்லுகிறார். [புகலொன்றில்லா வடியேன்] - கீழே "அடியேன்" என்றும், "அருவினையேன்" என்றும் தம்முடைய ஶேஷத்வத்தையும், ஆகிஞ்சந்யத்தையும் உருவச்சொல்லிக் கொடுபோந்தார்; இனித்தான் வெறுமையும் ஸ்வரூபமும், இரண்டும் ப்ரபத்திக்குப் பரிகரமிறே; அத்தை இங்கேயும் ப்ரயோகிக்கிறார்; அது தன்னைச் சொல்லவேணுமிறே. இங்குச்சொல்லவேண்டுகிறதென்? என்னில்; அவனுக்கு உபாயபாவம் ஸ்வரூபமானவோபாதி இவனுக்கும் இப்ப்ரபத்திஸ்வரூபமாகையாலே. இவனுக்கு இதில்லாதவன்று ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கமுமாமே. [அடியேன்] அதில் அர்த்தப்ராப்தமான அஹம்ஶப்தத்தை இங்கு வாசகஶப்தத்தாலே சொன்னதுவே வாசி. [உன்னடிக்கீழ்] [* சரணௌ *] என்றது தன்னையே சொல்லுகிறது. [* ஸப்ராதுஶ்சரணௌ*] என்றாற்போலே சொல்லக்கடவதிறே; [அமர்ந்து புகுந்தேனே] [* முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே *] என்னுமாபோலே. [அமர்ந்து] - அவனுக்கு ஒரு ஸஹகாரிவேண்டுதல், தன்தலையிலே யுபாயபாவங்கிடத்தல் செய்யிலிறே நடுவொரு வ்யவதாந விளம்பங்களுக்கு ஹேதுவுள்ளது. [புகுந்தேனே] - போனஎல்லையளவுமிறே புகுருவதும்; முன்பும் அர்த்தத்திலிழவில்லையிறே. இவனுடைய விப்ரதிபத்தியேயிறே யுள்ளது; அதுபோமித்தனையிறே வேண்டுவது. அத்யவஸித்தேனென்கிறார்; இங்குத்தை வர்த்தமாநம் - ஸ்ம்ருதிஸந்ததி போலன்றிறே; ருசிகார்யமாய் வருகையாலே ப்ராப்யத்தினுடைய ப்ராப்தியளவும் நிற்குமிறே.

ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களிலும் வ்யாபரிப்பதொன்றாய், இஶ்ஶாஸ்த்ரங்களுக்கெல்லாம் அடியான வேதாந்தங்களுக்குக் கிழங்காய், நம் ஆசார்யர்களெல்லாரும் ஒக்க ஆதரித்துப் போருவதோர் அர்த்தவிஶேஷத்தை, இப்பாட்டாலே அருளிச்செய்கிறார். ப்ரதமாசார்யருமாய், "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கிறபடியே பகவத்ப்ரஸாதலப்தஜ்ஞாநவைபவருமான இவர் பரிக்ரஹிக்கையாலே வந்த ஏற்றமுமுண்டு. இவ்வுபாயந்தன்னைப் பரிக்ரஹித்து ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக் கொள்வாரும், ஸாதநாந்தரத்தைப் பரிக்ரஹித்து இவனையே ப்ரயோஜநமாகப் பற்றுவாருமாயிருப்பர்கள் புறம்புள்ளார்; அங்ஙனன்றிக்கே, இவனையே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமாக அத்யவஸித்திருக்கிற ஏற்றமுண்டு இவர்க்கு. ப்ராப்யம் இவனேயாகில் ப்ராபகாந்தரங்களை பரிக்ரஹித்தால் வரும் குற்றமென்? என்னில், அவை ஸாத்யமுமாய்ப் பலவுமாய் துஶ்ஶகமுமாய் ஸ்வரூபத்துக்கு அநநுரூபமுமாயிருக்கும். இப்படியிருக்கும் ஸாதநாந்தரங்கள் பல. அவையெவை? என்னில், கர்மயோக ஜ்ஞானயோக பக்தியோகங்கள். கர்மயோகமாவது - ஆத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபூர்வகமாக ஸ்வவர்ணாஶ்ரமோசிதமாய் விஹிதமான கர்மத்தை பலாபிஸந்திரஹிதமாகவும் கர்த்ருத்வத்யாகத்தையும் ஸங்கத்யாகத்தையும் பண்ணி பகவத்ஸமாராதந புத்த்யா பண்ணவே, விரோதியான பாபம் க்ஷயித்து மநஸ்ஸு நிர்மலமாய் ஸ்வரூபப்ரகாஶமுமுண்டாய் பகவத்ஜ்ஞாந ப்ரேமங்கள் பிறந்து, அது பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்தியாய்ப் பேற்றோடே சந்திப்பிக்கும். ஜ்ஞாநயோகமாவது - இந்த்ரியங்களை நியமித்துக்கொண்டு ஸ்வரூபத்தை விஷயமாக்கி பகவத்ஜ்ஞாநம் பிறந்து தத்விஷயப்ரேமமும் பிறந்து, மேல் பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளும் பிறந்து பேற்றோடே சந்திப்பிக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, இக்கர்மஜ்ஞாநங்களிரண்டையும் பகவத்விஷயத்திலே யாக்கி, [* மந்மநாபவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு *] என்கிறபடியே, பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளாய்ப் பேற்றோடே தலைக்கட்டுமது - பக்தியோகமாவது. இவைபோல்

து:ஶகமன்றியிலே, திருநாமத்தை ஸுஶகோபாயமாக விதித்தது, எங்கே? என்னில், தர்மபுத்ரனுக்கு அநேக தர்மங்களையுஞ் சொல்ல, [*கோதர்மஸ்ஸர்வதர்மாணாம் பவத: பரமோமத: *] என்கிறபடியே, உன்னெஞ்சால் அறுதியிட்டிருக்கும் பரமதர்மத்தைச் சொல்ல வேணுமென்ன; [* ஏஷமே ஸர்வதர்மாணாம் *] இத்யாதிப்படியே அதிகதமமான தர்மம் திருநாமமென்று சொன்னாரிறே. திருநாமம் ஸாதநாங்கமன்றோ? ஸ்வயம் ஸாதநமோ? என்னில்; [* ஜந்மஸம்ஸாரபந்தாநாத் - முச்யதே *] என்று - விரோதிநிவ்ருத்தியையும், [* யாதி ப்ரஹ்ம ஸநாதநம் *] என்று பலப்ராப்தியையுஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டுகையாலே, விரோதிநிவ்ருத்தி பூர்வகமான அபிமதபலஸித்திக்கும் ஸ்வயம் ஸாதநமே. [* தேஶோயம் ஸர்வகாமதுக் *] என்று ஸர்வாபிமதஸாதநமாக தேஶவாஸத்தைச் சொல்லிற்று. [* ஆராதநாநாம் ஸர்வேஷாம் *] என்று தொடங்கி, [* ததீயாராதநம் பரம் *] என்று தலைக்கட்டுகையாலே - ஸர்வாபிமதஸித்தியும் ததீயரை யாராதிக்கவே கிடைக்கும் என்று சொல்லிற்று; அப்படி சொன்ன து:ஶகமான ஸர்வோபாயங்களும் அஹங்காரஸ்பர்ஶமுண்டாகையாலே த்யாஜ்யமாகச் சொல்லிற்று. ஒன்றாய் ஸித்தமாய் ஸுஶகமாய் ப்ராப்தமாய், தனக்கவ்வருகொன்றின்றிக்கே - [* தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு: *] என்கிற ப்ரபதநத்தைச் சொல்லுகிறது இப்பாட்டால். கீழ் ஒன்பது பாட்டாலும் - ஶரண்யன் ஸ்வரூபத்தையும் அதிகாரி ஸ்வரூபத்தையுஞ் சொல்லி, ஶரணாகதி ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது இப்பாட்டில். ஶரண்யன் ஸ்வரூபமாவது - நிரதிஶயபோக்யமுமாய் வகுத்தவிஷயமுமாய் விரோதிநிவர்த்தகமுமாய் ஸர்வஸுலபமுமாயிருக்குமது. அல்லாதவைபோலன்றியிலே ஆஶ்ரயணத்துக்கு ஏகாந்தமாயிருப்பது ஸௌலப்யம். பரவ்யூஹங்கள் (பரத்வம்) சேதநனுக்கு ருசிபிறந்தபோதே யாஶ்ரயிக்கவொண்ணாதபடி தேசவிப்ரக்ருஷ்டமாயிருக்கும். வ்யூஹமும், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கா மத்தனையாகையாலே தத்ப்ராயம்; அவதாரங்கள் பாக்யாதிகராய் அக்காலத்தில் உதவினார்க்கொழியப் பிற்பாடர்க்கு உதவாமையாலே காலவிப்ரக்ருஷ்டமாயிருக்கும்; அக்குறைகளிரண்டுமின்றியிலே எல்லாக்காலத்திலும் எல்லார்க்கும் வந்து ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி, "வானவர்வானவர்கோனொடும்" என்கிறபடியே நித்யஸூரிகளோடு, இவ்வருகுள்ள ப்ரஹ்மாதிகளோடு, இவ்வருகுள்ள மநுஷ்யர்களோடு கானமும் வானரமுமாய்க் கொண்டு அத்யந்த ஹேயஜந்மாக்களானாரோடு வாசியற ஸர்வஸமாஶ்ரயணீய ஸ்தலம் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே. அஜஹத்ஸ்வபாவனாகையாலே அபிமதஸித்திக்குடலான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணஷட்கங்களையு முடையனாகையாலே, ஸர்வகுணங்களாலும் பரிபூர்ணனான திருவேங்கடமுடையான் ஶரண்யன். அதிகாரிஸ்வரூபமாவது - அநந்யகதித்வமும் ப்ராப்யருசியும் ஸ்வரூபப்ரகாஶமுமென்கிற இவையிறே. திர்யக்குக்களுக்கு இப்படியாஶ்ரயணங் கூடுமோ? என்னில்; - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் பகவத் ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணினானாகத் துறைச்சுவடிகளிலே யெழுதியிட்டுவைத்துஞ் சொல்லியும் கேட்டும் போராநின்றோமே; இங்கும் "வைப்பன்மணிவிளக்காமதியை மாலுக்கென், றெப்பொழுதும் கைநீட்டும்யானையை" என்றும், "புகுமதத்தால்வாய்பூசிக்கீழ்தாழ்ந்தருவி, யுகுமதத்தால் கால்கழுவிக்கையால்-மிகுமதத்தேன் விண்டமலர்கொண்டு விறல்வேங்கடவனையே, கண்டு வணங்கும் களிறு" என்றும், ஸ்தலாந்தரத்திலே, "புனைத்தினைக்கிள்ளிப்புதுவவிக்காட்டி யுன்பொன்னடிவாழ்கவென், றினக்குறவர்புதிய துண்ணுமெழில்மாலிருஞ்சோலையெந்தாய்" என்றும் ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்துவைத்தார்கள். இனி, அவ்வோபாதியாகிலும் இத்தையும் விஶ்வஸிக்கவேண்டாவோ நமக்கு? இனி, (ஜ்ஞாநாதிகளால் பூர்ணனான) ஶரண்யவிஷயத்

தில் ஶரணாகதி பலவ்யாப்தை யென்னுமோபாதி, ஆநுகூல்யாதிவிஶிஷ்டனான அதிகாரி ஶர ணம்புக்கால் பலவ்யாப்தி யென்கிற அர்த்தத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. 'அகலகில்லேனிறையு மென்றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா' என்கிற இத்தாலே தம்முடைய ஆகிஞ்சந்யபூர்வமாகப் பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக, ஸர்வஸுலபனான திருவேங்கடமுடையான்திருவடிகளிலே விழுந்து ஶரணம்புகுகிறார். [அகலகில்லேனிறையு மென்றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா] - நிர பேக்ஷமுமாய் ஸாபேக்ஷமுமா யிருக்கும் இவ்வுபாயம்: ஆகாரபேதத்தாலே. நிரபேக்ஷ மாகிற படி எங்ஙனே? என்னில்; ருசியைப்பிறப்பிக்கையும், பிறந்த ருசியை வளர்க்கையும் விரோதிகளைப் போக்குகையும், ஒருதேஶவிசேஷத்தேறக்கொண்டுபோகையும் ப்ராப்தமான கைங்கர்யத்தைக் கொள்ளுகையு மாகிற இவ்வோவிடங்களில் நிரபேக்ஷமாகத் தானே செய்யும்; ஸஹகாரி வேண்டா. (ஸாபேக்ஷமானபடியென்? என்னில்; அதிகாரி ஸாபேக்ஷமுமாய் புருஷகார ஸாபேக்ஷமுமா யிருக்கையாலே) இவ்வுபாயம் ஆர்க்கென்றால், அதிகாரிக்கு என்கையாலே, அதிகாரிஸாபேக்ஷம்; (அதிகாரிஸாபேக்ஷமானவோபாதி புருஷகாரஸாபேக்ஷம்.) எங்ஙனேயென்னில்; இவ்வதிகாரி, பூர்வாபராதத்தையும்பார்த்து அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸார்வஜ்ஞ்யாதிகளையும் பார்த்துப் பிற்காலிக்க, "அஞ்சாதே" என்று புருஷகாரமானவள் சொல்லவேண்டுகையாலே. (ஆகையா லே,) அதிகாரிஸாபேக்ஷமுமாய் புருஷகாரஸாபேக்ஷமுமா யிருக்கும். [அகலகில்லேனிறை யும்] - ஒருக்ஷணகாலமும் பிரிய ஶக்தையல்லேன். இப்படிசொல்லுகிறவள்தான் ஆர்? என் னில்; த்ரிவிதசேதநர்க்கும், ஸ்வாமிநியுமாய், உபயவிபூதிநாதனுக்கும் நியாமிகையுமாயிருக்கு மவள்கிடீர்! த்ரிவிதசேதநர்க்கும் ஸ்வாமிநியென்னுமிடத்தில் ப்ரமாணம் [* ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூதா நாம் *] என்னக்கடவதிறே. உபயவிபூதி நாதனுக்கும் நியாமிகையென்னுமிடத்துக்கு ப்ர மாணம்: [* பும்ப்ரதாநேஶ்வரேஶ்வரீம் *]என்று ப்ரதாநபுருஷர்களுக்கு ஈஶ்வரன் அவன்; அவனுக்கு இவள் ஈஶ்வரியென்று சொல்லுகையாலே. ஆக, ஸர்வர்க்கும் நியாமிகையென்னு மிடஞ் சொல்லிற்று. இவள்நியமிக்கும் ப்ரகாரமென்? என்னில்; த்ரிவிதசேதநரையும் மாத் ருத்வ ப்ரயுக்தமாக நியமிக்கும். ஈஶ்வரனை ப்ரணயித்வநிபந்தநமாக நியமிக்கும். மாத்ருத்வம் ஸ்வரூபாநுபந்தி: ப்ரணயித்வம் காதாசித்கமாகையாலே வந்தேறியாகாதோ? என்னில்; ஆகாது. எங்ஙனேயென்னில்? - உபாதி நித்யமாகையாலே அதுவும் நித்யம். ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்ட்யாதி களைப் பண்ணுமிடத்திலும் இவள் நியாமிகை. [* யஸ்யாவீக்ஷ்யமுகம் ததிங்கிதபராதீநோவி தத்தேகிலம் *] என்று அவள் கடாக்ஷமடியாக ப்ருகுடிபடனைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணும். அது என்? [* கரணகளேபரைர்க்கடயிதும் தயமாநமநா: *] என்று, தன்தயை அடியாகவன்றோ ஸ்ருஷ்டிப்பதுஎன்னில்?— அவற்றின் செல்லாமை பார்த்து ஸ்ருஷ்டிக்கிலிறே தயை யடியாவது; தன் செல்லாமையாலே அவள்கடாக்ஷமடியாகத் தன் ஸத்தையுண்டாய், அவள் ப்ரேரிக்க தயைபிறந்து, அத்தயையடியாகவிறே அவன் ஸ்ருஷ்டிப்பது. நியமிக்கு மிடத்தில் [* அஸ்யேஶாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ*] என்றும், [* விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ *] என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே தன்ஸ்வரூபங் குலையாமே யிறே நியமிப்பது. எங்ஙனே யென்னில்; ப்ரபை ப்ரபாவானுக்கு ஶேஷமாய் நின்றே அத்தலைக்கு நிறங் கொடுக்குமா போலவும், பரிமளம் புஷ்பத்துக்கு ஶேஷமாய் நின்று பெருவிலையனாக்குமா போலவும், ஈஶ்வரன் ஸ்வாதந்த்ர்யங் குலையாதே பரதந்த்ரனுமாபோலேயுமிறே இவளும் அத்தலைக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமாய்க்கொண்டே நிறங்கொடுக்கும்படி. விஶ்லேஷத்துக்கடி கர்ம மன்றோ? ... பின்னிற்கே யிருக்க இவள் "அகலகில்லேன்" என்னப்போமோ? என்னில்?-

போக்யமா மத்தனையன்றே? என்ன; மஹார்க்கமா யிருப்பதொரு ரத்நத்தை லபித்தால், "இது நமக்குத்தொங்குமோ!" என்று துணுக்குத்துணுக்கென்னுமவனைப்போலே, "அவன் மார்விலேயிருந்து அகலிற்செய்வதென்?" என்று அஸ்தாநே பயஶங்கைபண்ணுகிறாள். [இறையும் - அகலகில்லேன்] - ஸம்ஶ்லேஷாங்கமான விஶ்லேஷமும் பொறுக்கமாட்டேன். அவன் உபாயமாமிடத்தில் அங்கத்தை ஸகியாத சுணையுடைமைபோலே, ஸம்ஶ்லேஷாங்கமான விஶ்லேஷமும் பொறாத மார்த்தவம். அவன் மார்விலேயிருந்து அவன்முகத்தைநோக்கி, "உன்னையகல ஶக்தையாகிறிலேன்" என்று அவன்வைலக்ஷண்யத்தை யவனுக்குச் சொல்லுகிறாள். ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிறவன் தன்னுடைய வைலக்ஷண்யம் ஸ்வகீயஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமன்றே? இவள்சொல்ல அறியுமிடம் அவனுக்கு ஜ்ஞாநக்கொத்தையன்றே? என்னில்; இவள்சொல்லவறிந்திலனாகில் அவன்ப்ராணயித்வத்துக்குக் கொத்தையாமே! "தனக்குந்தன்தன்மை அறிவரியான்" என்றுஞ் சொல்லாநின்றதிறே. ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளையிறே ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயம்; "ஞானமஃதே கொண்டெல்லாக் கருமங்களுஞ்செய்" என்றதிறே. "அகலகில்லேன் இறையும்" என்கிற பாசுரமுஞ் சொல்லமாட்டாத தஶையிறே அவன் தஶை. அவன்வைலக்ஷண்யங்கண்ட இவளிலும் அவனுக்குண்டான ஏற்றம், விஶ்லேஷதஶையில் அவன் பாசுரத்தே காணு மத்தனையிறே. [* மாஸாதூர்த்வம் நஜீவிஷ்யே *] என்றாள் இவள்; [* நஜீவேயம் க்ஷணமபி *] என்றான் அவன். பரதந்த்ரராயிருப்பார்க்கு உடையவன்வருந்தனையும் பொறுக்கவேணுமிறே; ஸ்வதந்த்ரனுக்கு அதுவேண்டாவே. இப்படி உபயமும் விலக்ஷணமான மிதுநம் உத்தேஶ்யமாகவிருக்கிற முமுக்ஷுக்களுக்கு ஒருகுறையுண்டோ? இவர்களைத் தனித்தனியே பற்றினார்க்கு ஸ்வரூபவிநாஶமிறே. "மிதுநமே யுத்தேஶ்யம்" என்றிருப்பார்க்கு ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநமிறே. ராவணாதிகள் பக்கலிலே இவ்வர்த்தம் காணவுமாம். [அலர்மேல்மங்கை] - பூவில் ருஜீஷமான தாதும் சுண்ணமுங்கழிந்த பரிமளமே வடிவானாற்போலே யிருந்துள்ள ஸௌகுமார்யமும், நித்யாநுபாவ்யமானபருவமு முடையவள். அவனை "அகலகில்லேன்" என்னப்பண்ணவல்ல பரிகரத்தையுடைய இவள், "அகலகில்லேன்" என்கிறாளிறே. [உறைமார்பா] - அவன்மார்விற்சுவடறிந்தபின்பு, பிறந்தகமான பூவும் நெருஞ்சிமுள்ளோபாதியாயிற்று. ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள் பெருமாளைக் கைப்பிடித்தபின்பு ஸ்ரீமிதிலையை நினையாதாப்போலவும், முக்தன் [* நோபஜநம் ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம் *] என்று ஸம்ஸாரத்தை நினையாதாப்போலவும், அவன்மார்வில் போக்யதை யறிந்தபின்பு பூவைநினைத்திலள். அஸங்குசிதஜ்ஞநராயிருக்கச் செய்தே ஸம்ஸாரத்தைக் காணாதவிடம் ஜ்ஞாநக்குறையன்றே: போக்யதாதிஶயமிறே; இவளும் போக்யதையாலேயிறே காணாதொழிகிறது. [உறைமார்பா] - இவள் பூவைக் காணாத வோபாதி திருமார்வுக்குஅவ்வருகு அவயவங்களைக் காணாள். மற்றுள்ள அவயவங்கள் குமர்கிடந்துபோமத்தனை. இவ்வளவால் சொல்லிற்றாயிற்று - ஸ்ரீஶப்தமும், மதுப்பிலர்த்தமும். ஸ்ரீஶப்தம் - புருஷகாரம் வேண்டுகையாலே சொல்லிற்று; மதுப்பில் - நித்யயோகத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்? என்னில்; ஆஶ்ரயிப்பார்க்குக் காலம்பார்க்கவேண்டாதபடி ஸதா ஸந்நிஹிதம். [நிகரில்புகழாய் இத்யாதி] - நாராயணஶப்தார்த்தம் சொல்லுகிறது. இதுக்குப்பொருள் - உபயவிபூதியோகமும், [* நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி *] என்கிறபடியே ஜகத்காரணத்வமும் அர்த்தமாகச் சொல்லாநிற்கச்செய்தே, நம்மாசார்யர்கள் ஆஶ்ரயணத்துக்கு ஏகாந்தமான ஸௌலப்யாதிகுணங்கள் நாலையும் சொல்லிப் போருவர்கள்; அக்குணங்களுக்கு க்ரமம்அருளிச்செய்கிறார் இவர். அக்குணங்கள் சொல்லுகிறவிடத்தில், வாத்ஸல்யம் முன்னாகச்சொல்லுவானென்? என்னில்; ஸாபராதனாகையாலே இவ்வபராதம் பொறுக்கைக்கு உறுப்பாகப் புருஷகாரம் வேண்டினால், அநந்தரம் இவ்வபராதம்

போக்யமாவதொருகுணம் முன்னாக வேண்டுகையாலே. 'நிகரில் புகழாய்' என்ன வாத்ஸல்யத்தைக்காட்டுமோ? என்னில்; இதுக்குப்பொருள் - கத்யத்திலே [* அபாரகாருண்யஸௌசீல்ய வாத்ஸல்ய *] என்று குணங்களோடொக்கவெடுத்து, [*ஆச்ரிதவாத்ஸல்யைகஜலதே*] என்று இக்குணத்தை விசேஷிக்கையாலே சொல்லிற்று. [உலகமூன்றுடையாய்] - கீழ்ச்சொன்ன வாத்ஸல்யத்துக்கடியான குடற்றுடக்கைச்சொல்லுகிறது. தன்வயிற்றிற்பிறப்பாலேயிறே ஜநநி வத்ஸலையாகிறது. 'என்னையாள்வானே' என்று ஸௌசீல்யத்தைச் சொல்லுகிறது. "என்னையாள்வானே" என்று கைங்கர்யதசைபோலே, உபகாரந்தோற்றச்சொல்லப்பெறுவரோ ஆகிஞ்சந்யம் முன்னாக ஆச்ரயிக்கிறவரென்னில்?-(அவன்கைவிடாமல் கைக்கொள்ளுகைக்காக.) புருஷகாரத்தைப்பார்த்து வார்த்தைசொன்னார் - ப்ரதமபதத்தில்; அநந்தரம் - உபாயத்தைப் பார்த்து வார்த்தை சொன்னார்; இதில் - நாட்டைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார். (தாமுமவர்களிலே யந்யதமரிறே.) விஷயாந்தரங்களினுடைய லாபாலாபமே பேறிழவாகவிருக்கிறவர்களிலே அந்யதமராயிருக்கிற தம்மை, "கர்மாத்யுபாயங்கள் ஸ்வரூபவிரோதி" என்றறியுந்தனையும்வர நிறுத்தி, பிராட்டி புருஷகாரமாகத் தானேயுபாயமும் தானே ப்ராப்யமும் என்னும்படி பண்ணின உபகாரத்தைச் சொல்லுகிறார். இது - ஸௌசீல்யமானபடி யெங்ஙனே? என்னில்; [*சீலம் ஹி நாம மஹதோ மந்தைஸ்ஸஹ நீரந்த்ரேண ஸம்ச்லேஷ: *] என்கிறபடியே, தன் மேன்மையையும் என் சிறுமையையும் பாராதே ஒருநீராகக்கலந்தானென்கிறார். 'நிகரிலமரர் முனிக்கணங்கள் விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே' என்று ஸௌலப்யம். 'அமரர்முனிக்கணங்கள்' என்கிற த்வைவித்யம் - "வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும்" என்றும், [* பக்தைர்பாகவதைஸ்ஸஹ *] என்றுஞ் சொல்லுகையாலே. "நிகரில்" என்பானென்? என்னில்; இவர்களுக்கு ஒருவருமொப்பல்ல. ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தாலே ஸம்ஸாரிகளொப்பல்லர்; ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாத் நிர்க்கதராகையாலே முக்தரொப்பல்லர்; ஜகத்வ்யாபாராதிகளுண்டாகையாலே ஈச்வரனொப்பல்லன். [* ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம் *] என்று நிஷேதித்து [* போகமாத்ரஸாம்யலிங்காச்ச *] என்று - பகவதநுபவத்திலே அந்வயம். [* விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே *] - இவர்களுக்கு விருப்பமாவது, இருட்டறையிலே விளக்குப்போலே, பரமபதத்திற்காட்டிலும் "கானமும் வானரமும்" என்கிறபடியே எத்தனையேனுந் தாழ்ந்தார்க்கும் முகங்கொடுக்கிற சீலாதிகுணங்கள் இங்கேயுண்டாகையாலே, அங்கில்லாததும் இங்கே பெறுகையாலே விரும்புவர்கள்; ஸௌலப்யமாவது - உயர்ந்தாரோடு தாழ்ந்தாரோடு வாசியற ஸர்வஸுலபமான அர்ச்சாபாரதந்த்ர்யம்.

[புகலொன்றில்லாவடியேன்] - [* ப்ரபத்யே *] என்கிறவிடத்தில் உத்தமனால் வந்த அதிகாரிஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. அநந்யகதித்வமும், ஸ்வரூபப்ரகாசமான அநந்யார்ஹசேஷத்வமுஞ் சொல்லுகிறது. "புகலொன்றில்லா" என்றும், "அடியேன்" என்றும் இரண்டுஞ் சொல்லவேணுமோ? என்னில்; ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தில் பாரமார்த்யத்தாலேயும், மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஜ்ஞானவைபவத்தாலேயும் அருளிச்செய்கிறார். [உன்னடிக்கீழ்] - [* சரணௌ *] என்கிற பதத்தில் விக்ரஹவத்தையைச் சொல்லுகிறது. சுபாச்ரயமுமாய், விஷயாந்தரங்களில் அருசி பூர்வகமாகத் தன்பக்கலிலே ருசியையுண்டாக்கி, பிறந்த ருசியையும் வளர்த்து ப்ராப்தி விரோதியையுந் தவிர்த்து, ஒரு தேசவிசேஷத்திலேபோனால் நித்யகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியுமாய், ஸதாபச்யந்திக்கு விஷயமுமாவது விக்ரஹமாகையாலே. அடியிலே "துயரறுசுடரடிதொழுதெழு" என்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்து, தாம் பற்றுகிறவிடத்தில், "உனபாதங்கூடுமாறுகூறாய்"

என்றும், "உன்னடிசேர்வண்ணமருளாய்" என்றும், "உன்னடிசேரவடியேற்காவாவென்னுயே" என்றும், "பூவார்கழல்களருவினையேன் பொருந்துமாறுபுணராய்" என்றும், "உனபாதஞ் சேர்வதடியேனெந்நாள்?" என்றும், "மண்ணளந்த விணைத்தாமரைகள் காண்பதற்கு" என்றும், "எந்நாளுன்னடிக்களடியேன்மேவுவதே?" என்றும், "நெடியார்பொழுது முன பாதங்காண நோலாதாற்றேன்" என்றும், "நோலாதாற்றேனுன பாதங்காண" என்றும், "அடியேனுனபாதமகலகில்லேனிறையும்" என்றும், "உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்" என்றும் இவரடிவிடாமல் அநுஸந்தித்தபடி கண்டதே! [அமர்ந்து] - அமருகையாவது - உபாயாந்தரங்களைவிட்டவோபாதி ப்ராப்யாந்தரங்களில் அருசியைச்சொல்லுகிறதோ? என்னில்; அது இங்கு ப்ரஸ்துதமல்லாமையாலே ப்ரஸங்கமில்லை. இதுக்குப் பொருள்—[* ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய *] என்றும், [* ஶரணம் வ்ரஜ *] என்றும் சொல்லச் செய்தே ஏகபதப்ரயோகம் பண்ணினவோபாதி, திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளும் தம்முடைய தலையும் கொக்குவாயும் படுகண்ணியும்போலே நிர்விவரமாகப் பொருந்தினபடி சொல்லுகிறது. [புகுந்தேனே] - ப்ருதக்ஸ்தித்யாதிகளில்லாதபடி ஶரீரவச்சேஷமான தமக்கு அந்தர்யாமியாய் நிற்கிறபடியை அறிந்திருக்கிற இவர், 'புகுந்தேன்' என்கிறவிது - ஒரு போக்குவரத்து உண்டாயன்று; அவனுடைய ஸர்வஜகத்காரணத்வத்தையும் ஸர்வாத்மபாவத்தையும் ஸர்வரக்ஷகத்வத்தையும் அறிந்து, "அவனேயுபாயம்" என்கிற அத்யவஸாயஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறது. [* கத்யர்த்தா புத்த்யர்த்தாः *] என்கிறபடியே. [புகுந்தேனே] - [* ப்ரபத்யே *] என்கிறவர்த்தமாகம் - கௌணம்; அடைந்தேன் என்கிறாப்போலே, புகுந்தேனென்கிற இதுவே முக்கியம்.

[* பாபாநாம்வா *]-பிராட்டியுடைய அபயப்ரதாநம் இப்பாட்டிலாகம். "ராவணனும் பட்டு, பெருமாளும்விஜயிகளானார்" என்று பெரிய ப்ரியத்தைப் பிராட்டிக்குத்திருவடி விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிராட்டியும் ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே விம்மல் பொருமலாய் ஸ்தப்தையாயிருக்க, இவனும் விக்கலுக்கு வெம்மாற்றம்போலே" [* கிந்நுசிந்தயஸேதேவி கிம் த்வம்மாம் நாபிபாஷஸே*] என்று பெரியப்ரியத்தைவந்து விண்ணப்பஞ்செய்த எனக்கு ஒருமறுமாற்றஞ்சொல்லாதே தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கிற இருப்பு என்தான்? என்று திருவடி விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிராட்டியும் "உனக்கு ஸத்ருஶமாகத் தரலாவதொன்றில்லாமைகாண் நான் பேசாதிருந்தது" என்ன, இவனும் "இவ்வளவிலே நம் அபேக்ஷிதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்ளவேணும்" என்றுபார்த்து, "தேவரைச்சுற்றும் முற்றும்நலிந்த ராக்ஷஸிகளாகிறார்க்ரூரைகளாய் ததநுகுணபாவைகளாயிற்று: ராவணனுக்கு முன்பே கொல்ல வேண்டுவது இப்பெண்பிள்ளைகளையாயிற்று: அவனும் இவர்களோபாதிகேடனல்லன்; இவர்கள் இப்போது பாம்பு படமடங்கினாற்போலே யிருக்கிறார்களித்தனையாயிற்று; இவர்களை பஹுப்ரகாரமாக ஹிம்ஸிக்கப்பாராநின்றேன். [* முஷ்டிபி பாணிபிஶ்சைவ *] என்று கையாலேகுத்தியும் காலாலே துகைத்தும் நகங்களாலே சாதித்தும் பற்களாலே கடித்தும் துண்டித்தும் [* சிந்நம் பிந்நம் ஶரைர்தக்தம் *] என்று பெருமாள் திருச்சரங்கள்செய்ததெல்லாம் நானேபண்ணப்பாராநின்றேன்; பகவதபசாரிகளையும் பாகவதாபசாரிகளையும் தண்டிக்கும் க்ரமத்திலே தண்டிக்கக்கோலாநின்றேன்; முன்புவந்தபோது இடமில்லாமைவிட்டுப்போனேனித்தனை; இப்போதுஎனக்கு எல்லாப்ரத்யுபகாரங்களும் பண்ணியருளிற்றாகலாம்; இது இத்தனையும் திருவுள்ளமாகவேணும் என்தான்? என்ன, [*பாபாநாம்வா*] என்றருளிச்செய்கிறாள். [*பாபாநாம்வாஶுபாநாம்வா*]-இவர்கள் நீ நினைத்திருக்கிறபடியே பாபைகளாகவுமாம், நான் நினைத்திருக்கிறபடியே சுபைகளாகவுமாம்.

அதுதானேயன்றே உத்தேசயம்; [*தோஷோயத்யபி தஸ்யஸ்யாத்*] என்றாற்போலே. ‘அழுக்குடையவனன்றே குளிக்க ப்ராப்தியுடையான்: அவர்கள் பாபைகளாகிலன்றே நாம் முகங்கொடுக்கவேண்டுவது. சுபைகளாகில் உன்வால் வேணுமோ? அவர்கள் புண்யங்களே அவர்களுக்குக் கைகொடுக்குமே: கைம்முதலில்லாதார்க்கன்றே நாம் கைம்முதலாகவேண்டுவது’ என்றாள். [*வதார்ஹாணும்*] - தண்ட்யரைத் தண்டிக்கவும் அல்லாதாரைத்தவிர்க்கவும் சொல்லுகிற தர்மசாஸ்த்ரம் தேவரைத் தொற்றிக் கிழித்துப் போகடக் கடவதோ? என்ன,—ஆரேலுமாக சரணாகதரை ரக்ஷிக்கக்கடவதென்கிற விசேஷசாஸ்த்ரம் உன்னைத்தொற்றிக் கிழித்துப் போகடக்கடவதோ என்கிறாள். “சரணம்” என்றுவந்த ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் தோஷவானேயாகிலும் [* நத்யஜேயம் *] என்று பெருமாள் கடற்கரையிற்சொன்னவார்த்தை கடலோசையாகக் கடவதோ? என்கிறாள். [* ப்லவங்கம *] - பின்னையும் இவன்புத்தி திரியவிடாமையிலே ஹரி! ஹரி! என்கிறாள். ‘ப்லவங்கம’ என்கிறாள் - நச்சினத்தை நச்சும் ஜாதியானமை கண்டோமே யென்கிறாள். வஸிஷ்டாதிகள் மந்த்ரிக்குங் குடியான இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில் பிறந்தாயல்லை; யோகிகளான ஜநககுலத்தில் பிறந்தாயல்லை; காட்டிலே பணையோடு பணை தத்தித்திரிகிற ஜாதியிலேயிறே பிறந்தது! அங்ஙனேத்தார்க்கு சரணாகதியோட்டையது தெரியாதிறே என்கிறாள். [* வாநரோத்தம *] என்றவள், ஹரி! ஹரி! என்கிறாள் தானே யிறே; ‘ப்லவங்கம’ என்கிறாள், ராஜாக்களுமாய் மூலையடியே நடக்கவுரியருமாயிருக்கிற பெருமாளும் எங்கள்முன் இத்தனை கோபித்தறியார்; நீ வாநரஜாதியாயிருந்துவைத்து இங்ஙன் கோபிக்கக்கடவையோ? [* கார்யம் கருணமார்யேண *] - இவர்கள்புண்யபாபங்கிடக்க: இப்போது ஒடுகிற தயநீயதசையைப்பாராய். உன் கையிலே யகப்பட்டு “நாம் என்படக்கடவோம்” என்று தியங்குகிறபடி பாராய். இவர்களுக்கு வேறுரக்ஷகரில்லையே. இப்போது இவ்வளவில் நாம்இரங்கவேணுங்காண்! [* ஆர்யேண *] - இவையெல்லாம் இப்போது நான் கற்பிக்க வேண்டும்படியாவதே உனக்கு! [* ஆர்யேண *] - ஐந்த்ரவ்யாகரணபண்டிதனென்கிறது பொய்யோ? அவையுமெல்லாம் கற்றுக்கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், இப்போது ராமகோஷ்டியில் பரிசயம் பின்னாட்டினபடியாகாதே. அக்கோஷ்டியிற்பழக்கமிறே நீ இங்ஙன்சொல்லவல்லையாயிற்று. நான்போந்தபின்பு அக்கோஷ்டி இங்ஙனேநீரற்றதாகாதேயென்றுகருத்து. [*நகஶ்சிந்நாபராத்யதி*]-ஸம்ஸாரத்தில் குற்றமில்லாதார்ஆர்! திரைநீக்கிக்கடலாடப்போமோ? நல்குதிரையாகப்பாவித்திருக்கிற பெருமாள்தான் குற்றவாளரல்லரோ! நான்தான் குற்றவாட்டி யல்லேனோ? நீதான் குற்றவாளனல்லையோ? பெருமாள் குற்றவாளரானபடி யெங்ஙனே? என்னில், - தாம்காடேறப்போந்தார்; அவர் பின்னே மடலூருவாரைப்போலே இளையபெருமாளும் போந்தார்; தம்மோடே ஏகாந்தபோகம் பண்ணக் கடவதாக இலையகலப்படுத்துக்கொண்டு நானும்போந்தேன்; என்னைப்பிரிந்து பத்துமாஸம் இருந்தார்; தாம் வாராவிட்டால் தம்மதோரம்பு இசங்கமாட்டாமையில்லையிறே இவ்வழி; இத்தனைநாள் பிரிந்திருக்க வல்லரானபோதே பெருமாள்பக்கலிலேயன்றோ குற்றம்? பாரதந்த்ர்யத்துக்கு அநுகுணமாகப்பேசாதிராதே, அதுதன்னைச்சொன்ன என்பக்கலதன்றோ குற்றம். இனி, நாயகன் சொன்னகார்யம் செய்த அடியாரைத் தண்டிக்கப்பார்த்தவன்று, பெருமாளருளிச்செய்த கார்யம் செய்யப்போந்தஉன்னை முற்படத்தண்டித்துக்கொண்டன்றோ ராவணன் சொன்னகார்யஞ்செய்த இவர்களைத் தண்டிப்பது? ஆகையால், நீயல்லவோ குற்றவாளன்! “எல்லாப்படியாலும் பெருமாள் ஒருவிஷயத்தை முனிந்தவன்று ஆறவிடுகைக்கு நானுண்டு; நானும் அவர்வழி போகவேண்டி இருந்தவன்றைக்கு நீயுண்டு” என்றிருந்தேன்; நீயும்இங்ஙனேயானால் அபராதஞ்செய்தார்க்குப்புகுவாசல் உண்டோ? என்கிறாள். (10)

நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழிகற்றார், பரமபதத்திலே சென்று தாஸ்யத்திலே யபிஷிக்தராய் அடிமைசெய்யப் பெறுவர்களென்கிறார்.

* அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்து அடியீர் வாழ்மினேன்றேன்றருள்கொடுக்கும் *
படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப் பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன் *
முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்துத் திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும் *
பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்து பெரியவானுள்நிலாவுவரே. (11)

[அடிக்கீழ்இத்யாதி] - உங்கள் உத்தேஶ்யங்கண்டிகோளே, இதைப்பற்றி வாழ்ந்து க்ருதக்ருத்யராய்ப் போங்கோளென்று. [அருள்கொடுக்கும் படிக்கேழில்லாப்பெருமானை] - ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் அருள்கொடுக்கும் ஸ்வபாவத்துக்கு ஒப்பில்லாத ஸர்வேஶ்வரனை. [* மாமேகம் *] என்ற க்ருஷ்ணனும் ஒவ்வான் இவன்படிக்கு. [பழனக் குருகூர்ச் சடகோபன்]- நல்ல நீர்நிலங்களையுடைய திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார். [முடிப்பான்சொன்ன] "பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ" என்கிற ஸம்ஸாரவிரோதத்தை முடிக்கையிலே திருவுள்ளத்தாலே உத்ஸாஹித்தருளிச்செய்த ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இப்பத்தும் திருமலைக்குச் சொல்லிற்றின. [* ரத்னஹாரீச பார்த்திவः*] என்கிறபடியே. [பிடித்தார் பிடித்தார்]-பிடித்தவர்களைப் பிடித்தவர்கள்; பற்றினாரைப்பற்றினார். [வீற்றிருந்து] - [* ஸ ஸ்வராட்பவதி *] என்கிறபடியே இருவர்க்கும் ஒக்குமாகாதே வீற்றிருக்கை. ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களையும் ஶேஷமாகவுடையனாகையால் வந்த ஆனந்தத்தையுடையனாயிருக்கும் அவன்: [* ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி *] என்கிறபடியே அவன் ஆநந்திப்பிக்க ஆநந்தியாயிருக்கும்இவன். [பெரியவானுள் நிலாவுவரே] - [* மஹாகம்*] என்றும், [* பரமாகாஶம் *] என்றுஞ் சொல்லப்படுகிற பரமபதத்திலே வர்த்திக்கப்பெறுவர்கள். இத்தராதிகள் வர்த்திக்கும் இவ்வருகில் வெளியிலல்ல. மேல்வரும் அநுபவமொழிய ப்ராப்திக்கு ப்ரபத்தி பண்ணவேண்டாத தேசத்திலே போய்ப் புகப்பெறுவர். இவர் பண்ணின ப்ரபத்தியே நமக்குமெல்லாம்; தனித்து வேண்டா; இப்பாசுரத்தைச்சொல்லி பலத்திலே அந்வயிக்கும் அத்தனை. நற்கன்றுக்கிரங்கினது தோல்கன்றுக்கு இரங்குமாபோலே, இவரை நினைத்து இப்பத்துங்கற்றார்பக்கலிலும் ஈஶ்வரன் ப்ரஸன்னனும். ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானோடு வந்த நால்வர்க்கும் அவன்பண்ணின ப்ரபத்தியே யமைந்ததிறே. "இவனுடையவன்" என்று எதிர்த்தலைக்குத் தோற்றவிருக்கும் அத்தனையே வேண்டுவது. (11)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

* உலகுய்ய மால்நின்ற உயர்வேங்கடத்தே *
அலர்மகளை முன்னிட்டு அவன் தன்—மலரடியே *
வன்சரணாய்ச் சேர்ந்த மகிழ்மாறன் தாளிணையே *
உன்சரணாய் நெஞ்சமே உள்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து பத்தாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

திருவாய்மொழி பகவத் விஷயம்—ஆறும்பத்து ஈடு முப்பத்தாறுயிரப்படி முற்றிற்று.